GODS AND PLANETS

The ARCHETYPES of ASTROLOGY

ELLYNOR BARZ

Translated from English to Turkish – by Mustafa Ciftcioglu

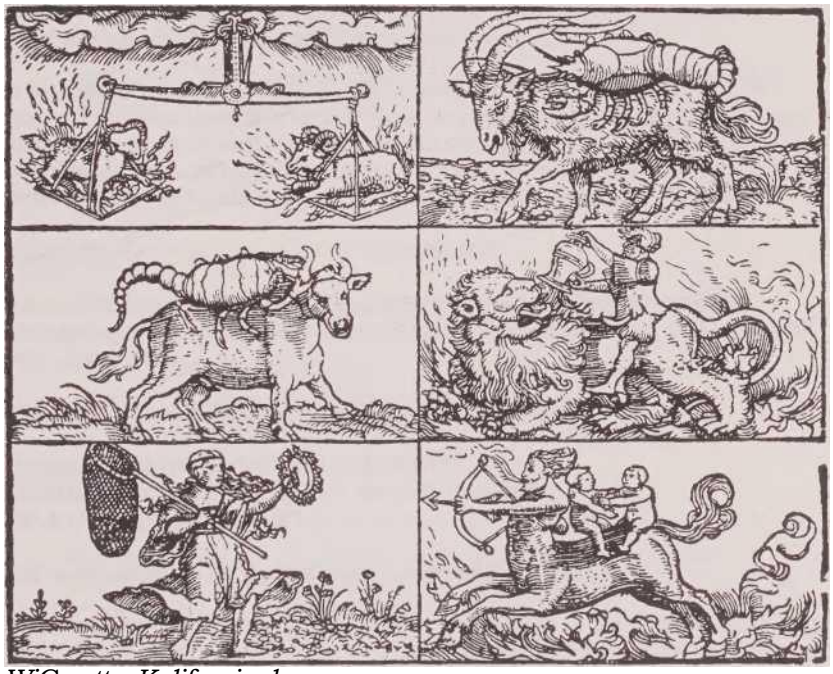
Tanrılar ve Gezegenler

Astrolojinin Arketipleri

Ellynor Barz

Tanrılar ve Gezegenler

ASTROLOJININ ARKETIPLERI

WiCmette, Kaliforniyalı
Chiron (Pu6Cicationlar)

Boris Matthews tarafından çevrildi

Editörün Notu: Zodyak'a atanan tarihler, orijinal Almanca baskıda kullanılan tarihlerdir. Ancak bu tarihler yıldan yıla biraz değişiklik gösterir ve belirli bir yıl için kesin tarihler kapsamlı bir burç kitabında bulunabilir.

İlk olarak 1988'de Gotter unci Planeten: Grundlagen arketipischer Astrologie adıyla yayınlandı.
Telif Hakkı 1988, Kreuz Verlag.

© 1993 Chiron Publications. Tüm hakları saklıdır. Bu yayının hiçbir bölümü, yayıncı Chiron Publications, 400 Linden Avenue, Wilmette, Illinois 60091'in önceden yazılı izni olmadan, elektronik, mekanik, fotokopi veya başka bir şekilde herhangi bir biçimde çoğaltılamaz, bir erişim sisteminde saklanamaz veya iletilemez.
Çeviri © 1991 Chiron Publications.

Tüm resimler (şemalar hariç) Heinz Artur Strauss, Der astrologischr Gedanke in der deutschen Vergangenheit'tan alınmıştır.
(Münih, 1926).

Kongre Kütüphanesi Katalog Kartı Numarası: 93-17281
Amerika Birleşik Devletleri'nde basılmıştır. Kitabın redaksiyonu ve tasarımı Siobhan Dnimmond'a aittir.
Kapak tasarımı DJ Hyde'a aittir
Kongre Kütüphanesi Kataloglama-Yayın Verileri:
Barz, Eilynor, 1931-
[Götter und Planeten. İngilizce]
Tanrılar ve gezegenler : astrolojinin arketipleri / Eilynor Barz : Boris Matthews'un çevirisiyle, s. cm.
Tercüme: Götter und Planeten.
Bibliyografik referansları içerir.
ISBN 0-933029-71-3 : 16,95 ABD Doları
1. Astroloji ve mitoloji. 2. Astroloji ve psikoloji.
3. Arketip (Psikoloji)—Miscellanea. İ. Başlık.
BFİ 729.M9B37 1993
133,5'3 dc2093-17281
TİP
ISBN 0-933029-71-3

İçindekiler

Önsöz vii Giriş ix

I. Gezegenler 1

Tanrılar: Başlangıçta Hikaye Vardı * Mitler Ruhtaki Güçlerin Görüntüleridir * Astrolojik Yorumlama

Başlangıçların Mitleri 9

Uranüs * Kronos (Satürn) * Zeus (Jüpiter) * Poseidon (Neptün) * Hades (Plüton) * Yaratılış Mitlerinin Psikolojik Görüşleri

Jüpiter (Zeus): Yeni Dünya Düzeni 32

Jüpiter Kökeni ve Olasılığı * Ares (Mars) * Afrodit (Venüs) * Hermes (Merkür)

Güneş ve Ay 62

Ay * Güneş

II. Zodyak 85

Zodyak Güneş ve Presesyon

Zodyak İşaretleri 95

Koç ^ Boğa * İkizler * Aslan * Başak * Terazi *

Akrep * Yay * Oğlak * Kova * Balık

III. Evler 147

I. Ev Vitası ^ II. Lucrum Hanesi % JII. Fratres Hanesi ^ IV.
Ev Genitor ^ V. Ev Fiiii ^ VI. Vafetuto Hanesi ^ VII.
Nuptiae Hanesi ^ VHI. Mors Hanesi IX. Pietas Hanesi ^
X. Ev Onurları ^ XI. Amid Evi ^ XII. İnimica Hanesi

IV. Kadranlar, Elementler, Zıtlık Çiftleri, Görünümler 175

Kadranlar * Elementler * Zıtlık Çiftleri * Görünümler

Sonuç 186

Notlar 188 Kaynakça 191

Önsöz

Bu kitap astrolojinin temel kavramlarını ele almaktadır ancak bir ders kitabı değildir.

Ne burçların hesaplanmasına ne de sistematik olarak "yorumlanmasına" ilişkin talimatlar verir; ancak her şeyden önce okuyucunun gezegenleri, burçları ve evleri tanımasına yardımcı olmayı ve böylece astrolojinin "arketipal" bir şekilde anlaşılmasını kolaylaştırır.

Bu kitap astrolojiyle ilgilenen amatörlere yöneliktir; ancak aynı zamanda astrologlara astrolojiye bakmanın az bilinen bir yolunu da önerebilir ve ilgilenen psikologlara, astrolojinin salt tipolojik ve tanısal kullanımına dayanarak beklenenden daha derin bir anlamda psikolojiyle yakından ilişkili bir bilgi ve deneyim alanına erişim sağlayabilir.

Başlangıç noktam, ruhu bilinçli ve bilinçsiz yönlerden oluşan dinamik bir bütün olarak gören CG Jung'un analitik psikolojisidir. Jung'un bilimsel keşifleri ile astrolojinin deneysel sembolik kozmosu arasında derin benzerlikler vardır. Astroloji kendi başına bir bilim değildir ve bence hiçbir zaman böyle bir iddiada bulunmamalıdır; astrolojinin temelini oluşturan bilimsel, astronomik gerçeklere birkaç gönderme yaptım.

Tüm astrolojik kavramların altında yatan eski sembolik hikayeleri yeniden anlatırken, sözde bilimsel iddialarla çarpıtılmayan, bunun yerine evrendeki "dışarıdaki" yıldızlar ile ruhlarımızın "içindeki" dinamik yapılar arasında çok eski zamanlardan beri algılanan benzetmeleri hatırlatan ve üzerinde düşünen bir astroloji anlayışına katkıda bulunmayı umuyorum.

Astroloji hocam ve aynı zamanda analitik psikolog olan Peder Sigrid Strauss-Kloebe'ye teşekkür etmek istiyorum.

%

giriiş

Bu bölümde bazı temel fikirler tanıtılacak ve birkaç kavram açıklığa kavuşturulacaktır. Girişi atlamak isteyen sabırsız okuyucu, metne tamamen hazırlıksız yaklaşmamak için en azından sembol ve projeksiyon kavramları hakkındaki pasajları okumalı, çünkü bu kavramlar başka bir yerde açıklanmadığından, bu kavramların amaçlanan anlayıştan farklı bir şekilde anlaşılmasını akılda tutmalıdır.

Astrolojinin açıkça tanımlanmış, entelektüel bir yapı veya bilgi alanı olarak var olduğuna inanmak hatalıdır. Bu durum yalnızca astrolojinin yüzyıllar boyunca kamu bilincinden sürgün edilmiş olmasından değil, aynı zamanda "psişenin kozmik koşulluluğu" (Strauss-Kloebe 1968) ile ilgili olmasından, insan varlığının kesin bir açıklamanın olmadığı

belirli yönleriyle ilgili olmasından da kaynaklanmaktadır.

İnsanlık ve insan ruhu imgeleri, çağa (ve kültüre) bağlı olarak değişir; bunu çeşitli felsefi akımlar ve daha yakın zamanlarda ortaya çıkan çeşitli psikoloji okulları da göstermektedir.

Hiçbir zaman birleşik bir astrolojik bilgi gövdesi olmamıştır; bugün her zamankinden daha fazla durum böyledir. Her zaman sadece astroloğun kişisel geçmişi, kişisel karakteri ile astrolojisi olmuştur. Günümüzde bilimin tamamen rasyonel yöneliminin bir sonucu olarak, bugün astrolojideki insanlar genellikle hala doğa bilimlerinin yaklaşımını izlemeye ve astrolojiyi "nesnel" bilimler arasında saymaya çalışmaktadır. Psikoloji de, bilimler arasına dahil edildiğinde, genellikle yalnızca bilinç psikolojisi olduğunda ve dolayısıyla, tabiri caizse, tam olarak psişenin bilinçdışı kısımlarına hitap eden derinlik psikolojisinin tam tersi olduğunda kabul edilir.

Bu kitapta bilimsel gözlem yapmayı hedeflemiyorum. Ancak astrolojiye olası bir bilimsel yaklaşımın temelini gördüğüm belirli karşılıklı ilişkilere atıfta bulunacağım.

Bilimsel gözlem alanında artık gözlemlenen şeyin gözlemciyi de içerdiği, öznenin nesneden "temiz" bir şekilde ayrılması fikrinin bir yanılsama olduğu, "nesnel" gözlemin bir zamanlar varsayılan anlamda mümkün olmadığı, hatta gözlemci ve gözlemlenenin çakıştığı yaygın olarak kabul edilmektedir. Ve bu, gözlemlenen ve gözlemci aynı doğaya sahip olduğunda kesinlikle doğrudur.

Jungcu psikoloji ve modern fizik, dünyanın yenilenmiş, bütünsel bir görüşü için yeni koşullar yarattı.

dış dünya ile ruhun iç dünyası artık birbirinden kökten ayrı olarak görülmüyor.

Bu bağlamda astrolojiye daha az çekinceyle yaklaşmak mümkün hale gelmiştir ve bu sayede astroloji, insanlığa ve dünyaya bütünsel bir bakış açısıyla yaklaşması bakımından yeni bir çekim gücüne kavuşmaktadır.

Nedensel-mekanik düşünceden tekrar bütünsel bir görüşe geçiş döneminde yaşıyoruz. Şimdiye kadarki bilimsel gözlemde, dünya -yani gözlemci ve aynı şekilde gözlem nesnesi- temel bileşenlerine ayrıştırıldı; bu bileşenler birbirleriyle "mekanik" bir nedensel ilişki içinde bağlantılıydı, uzayda ayrılmıştı ve birbirlerinden farklıydı. Einstein'ın görelilik teorisini keşfetmesinden bu yana, uzay ve zamanın göreliliği bilincimize girdi.1 Kuantum teorisinin bilgisi -hem madde hem de enerjinin sürekli dalgalar veya ayrı parçacıklar olarak çift karaktere sahip olduğu- yalnızca fizik için değil aynı zamanda psikoloji için de temel çıkarımlara sahiptir. Bu içgörüler yavaş yavaş kamu bilincine de nüfuz etti. Modern fizikçilerin popüler yayınları şaşırtıcı bir dolaşıma ulaştı; Açıkça yeni bir dünya görüşüne ihtiyaç var.2 En azından birine açıklık var, çünkü önceki tek taraflı rasyonel gelişme, her ayrıntısı mükemmel bir şekilde düzenlenmiş ama anlamdan yoksun aşırı teknolojik yaşam biçimlerine yol açtı.

Modern fizik, bütüncül, organik bir dünya görüşünü tekrar mümkün kılmıştır: evrenin akışkan hareket halinde kesintisiz bir bütün olduğu fikri. Tüm parçalar bölünmez bağlarla birbirine bağlanmıştır, böylece nihayetinde dünyayı birbirinden bağımsız olarak var olan parçalara ayırmak imkansızdır.

Bütün ve parçaları karşılıklı olarak gerekli kategorilerdir ve her biri diğerini ima eder. Her insan yalnızca kendi kendine yeten bir yaratık değil, aynı zamanda doğa ve insanlığın geri kalanı da dahil olmak üzere bütüne bağlıdır. Bu, bireyin önemini sorgulamaz; her "parça", bütünün her bir unsuru, kendi içinde nispeten istikrarlı, özerk, bağımsız bir "bütün"dür (Bohm, Kakuska 1984'te).

Modern fiziğin bu bulguları, 1950'de psikoloji ile atom fiziği arasındaki tamamlayıcı ilişki hakkında yazan ve psişik alem (bilinçdışı ruhun arketipal yapıları) ile fiziksel alan arasındaki arayüzden bahseden CG Jung'un fikirleriyle uyumludur (1972, s. 176). O, evrensel -ilahi- bir ilkenin en küçük ayrıntıda bile yeniden keşfedilebileceği görüşündeydi. ve dolayısıyla en küçük parçanın bile bütünle uyum içinde olduğu ve bütüne katıldığı (1952, par. 924).

Benzetme ilkesi şöyle der: “İnsan, mikrokozmos doğası gereği gökkubbenin veya makrokozmosun oğludur... Burada büyük ilke veya başlangıç, gök, insana aşılanmıştır; yıldız benzeri doğaları yansıtan ve böylece Yaratılış eserinin en küçük parçası ve sonu olarak bütünü içeren mikrokozmos... Modern dilde ifade edilecek olursa, ‘tüm yaratılışın imgelerini’ içeren mikrokozmos kolektif bilinçdışı olurdu” (Jung 1952, par. 929, 926, 931).

Jung kolektif bilinçdışını temel olarak görür - temel insan psişik donanımı ve ön koşulu - insan deneyiminin tüm olasılıkları için temel (soyut) yapıları içerir. Kolektif bilinçdışını arketipleri, insan ruhundaki biçim veren kalıplar veya yapılardır. Biz insanlar bunların bilincine ancak onları kendimiz dışındaki imgelerde ve deneyimlerde "görerek" varabiliriz. Kolektif bilinçdışı, insanlıktaki tüm olası psişik yapıların toplamıdır. Ancak her birey aynı şekilde kolektif bilinçdışını içerir: bir parça ve yine de bütün, akıcı hareket halinde.

Burada on altıncı ve on yedinci yüzyılların büyük gökbilimcisi ve astroloğu Johannes Kepler ile yakın bir bağlantı vardır. Kepler, içgörülerini başyapıtı Harmonices Mimdi'de (Dünyanın Uyumu) özetlemiştir. Evrenin harmonik yapılarına karşılık gelen, insanlıkta "insandaki geometrik içgüdü" adını verdiği içsel bir yapı görmüştür.3 Bu içgüdü, insanların dış dünyanın ve hatta evrenin geometrik yapılarını da algılamasını ve bunlara benzetmelerle "tepki vermesini" sağlamıştır.

Kepler, yıldızların ışık yaymaları, geometri ve kendi aralarında yarattıkları geometrik olarak değişen şekiller sayesinde insanlar üzerinde bir etki yarattığı görüşündeydi. Ancak her şeyden önce, insanlarda karşılık gelen biçimlendirici gücü, ruhun geometrik takımyıldızlara yanıt verdiği ve onlara yaşamda biçim verdiği aynı "geometrik içgüdüyü" gördü. "Ruh, evrenin cazibesine yanıt olarak dans etmeye başlar" (Strauss ve Strauss-Kloebe 1981). Kulak armonileri duyabilir; göz geometrileri göremez ancak armonileri tanımaya benzer şekilde onları tanıyabilir.4

Hareket ve ritim—bunu modern fizikçilerden tekrar öğreniyoruz—maddenin temel özellikleridir. Kepler geldi

Astronomi Eğitimi
Lucidarius'tan (Augsburg, 1479)

"katı" gök cisimlerini, gezegenleri gözlemleme temelinde aynı içgörüye. Ve hem Kepler hem de Jung—hem de modern fizikçiler—insanlarda, insanlığın bu bağlantıları fark etmesini sağlayan karşılık gelen yapıları gördüler; psişedeki analojiler, dış dünyanın, kozmosun yapılarına, bütün ve parça arasındaki analojilere.

Jung, bu tür bağlantıların arka planında, "Astroloji, psikolojinin [onun psikolojisinin!] ilgilendiği kolektif bilinçdışı gibi, sembolik yapılandırmalardan oluşur: gezegenler 'tanrılardır', bilinçdışının güçlerinin sembolleridir" (1972, s. 400) demiştir.

Burada sembol kavramına daha derinlemesine dikkatimizi vermeliyiz, çünkü sembolü anlamak, astrolojinin geleneksel içeriğini anlamak ve onunla "doğru" ilişki kurmak için temel bir ön koşuldur.

Bugün astrologlar arasında, astrolojinin sembolik olarak anlaşılması gerektiği konusunda genel bir fikir birliği vardır ve bununla "genişletilmiş bir anlamda" kastedilmektedir.

Sembollerin genel anlayışında yine dünyaya dair iki temelden farklı görüşle karşılaşıyoruz.

Bir grup sembolü metafor olarak kullanır: belirli bir soyut, rasyonel kavram için bir imge olarak. Bu gruptan sıklıkla "Bunu sembolik olarak anlamalıyız" veya 'Bunu bir sembol olarak almalıyız,' ve bu sadece rasyonel olarak aynı derecede iyi veya daha iyi ifade edilebilecek bir şeyin işareti anlamına gelir. Bu görüşe göre, sembolik düşünce, rasyonel öncesi düşünce olarak, insan gelişiminin erken bir aşamasına aittir. Bu kadronun astrologlarının nedensel-mekanik dünya görüşünde, sembolik şifreler hala kullanılmaktadır çünkü bunlar astrolojik geleneğin bir parçasıdır.

Başka bir bakış açısı, sembolün insanlığın rasyonel bilincini aşan ve nedensel olarak kavranamayan bir gücü temsil ettiğini savunur. Sembolün bu kavramı, pratik amaçlar için, ait olduğu bütünsel dünya görüşüyle birlikte çağdaş kullanımda kaybolmuştur. Bu kullanım, somutçu ve deterministik bir dünya görüşüne şüpheli görünmelidir. Artık bir kez daha bütünsel bir bakış açısı mümkün olduğundan, sembol kavramı yalnızca derinlemesine psikolojide değil, yeni bir anlam kazanmıştır. Örneğin, astrolojik bağlamı da dikkate alan sonraki düşüncelerde argümanını takip ettiğim ilahiyatçı ve din filozofu Paul Tillich'in çalışmalarında merkezi bir konuma sahiptir.

Tillich sembolün beş özelliğini şöyle tanımlıyor:

1. *Bir sembol plastiktir; duyularla algılanabilen bir biçime sahiptir; kendisinin ötesine işaret eder. Kendisi kastedilen şey değildir, fakat hemen veya bir bütün olarak kavranamayan bir şeye, o anda kavrayışı aşan bir şeye işaret eder.*

Bu özellik astrolojik semboller, gezegenler, burçlar vb. için her zaman geçerlidir. Bunlar duyularla algılanabilen göklerdeki olgulardır ve bunlarda gezegensel yasalardan, nedensel gerçekliklerden daha fazlasını deneyimleriz; insan varlığını aşan bir şeye tabi olma durumumuzu deneyimleriz.

2. *Tek başına ele alındığında sembol hiçbir anlam ifade etmez; aksine işaret ettiği şeyin gerçekliğine katılır.*

Kendi başına alındığında, bir sembol—örneğin, iyi niyetle bir boğayı temsil

edebileceğimiz bir dizi yıldız—henüz herhangi bir öneme sahip değildir. Sadece belirli zamanlarda ve yerlerde çeşitli takımyıldızların geri dönmesi ve belirli ışık veya sıcaklık ve soğuk niteliklerinin deneyimi—ve bu, yıl be yıl güvenilir bir döngü içinde—biz insan varlıklarını aşan kozmik bağlantıları sezmemize izin verir.

3. *Semboller keyfi olarak icat edilemez çünkü uygunluk veya geleneğe tabi değildirler. Grafiksel olarak konuşmak gerekirse, doğarlar ve ölürler.*

Kozmik güçler, Ay, Güneş, yıldızlar, hepsi numinöz olarak deneyimlenir ve bu nedenle ilahi figürler olarak düşünülür. İsimler değişti; güçler hayatta kalır ve dolayısıyla onları temsil eden semboller—Mısır, Babil, Yunanistan ve Hristiyan dünyasında da—inatla hayata tutunur. Çoğu insan için artık öldüler; "modern" astrologlardan modern astrolojinin eski gezegensel tanrılarla yalnızca isimlerinin ortak olduğunu duyuyoruz.

4. *Sembolün gücü sayesinde, gerçekliğin boyutları "genellikle diğer boyutların baskınlığı tarafından gizlenir" açığa çıkar. Ancak sembol aynı anda onda yeni bir boyut açmasaydı, insan ruhu bu yeni boyutları kavrayamazdı (Tillich 1964, s. 238).*

Örneğin dini semboller, kutsala katılımlarıyla kutsalın deneyimini aracılık eder. Kutsal yerler, zamanlar ve imgelerle karşılaşmalar, bireyin kutsalın bir kısmını deneyimlemesini sağlar. Ve ne sembol ne de dini deneyim soyut terimlerle yeterince ifade edilemez.

Bir sembol, kendisi biçim ve şekil veren şeyin bir yüzünü temsil eden arketipal bir imgedir. İşe yarar çünkü biz insanlarda karşılık gelen yapıları, "geometrik içgüdümüzü" etkiler.

5. *Jifth özelliği, sembolün yapıcı düzenlemesi ve parçalayıcı yıkıcı gücüdür. Genel olarak, yalnızca dengeleyici, hatta iyileştirici gücünü düşünürüz. Ancak bir bütün oluşturmak için her iki tarafa da ihtiyaç vardır.*

Dolayısıyla, her astrolojik sembolde her iki yönü de bulacağız. Ve burç bir bütün olarak "uyumlu" dengeleyici ve "uyumsuz" bozucu yönler içerir.

Bir sembolün olumlu ya da olumsuz etkisi, bir yandan sembolün işaret ettiği şeyin doğasına, diğer yandan onu anladığımız ve karşılaştığımız ruh haline bağlıdır.

Bu anlamda ele alındığında, bir sonraki bölümde sunulan gezegensel tanrıların mitleri sembollerdir. Mit, sembol gibi, indirgenemeyen veya çözülemeyen kendi kendine yeten bir formdur. Mitte, parça ve bütün arasında bir ayrım yoktur. Her mit bir bütündür ve aynı zamanda bir bütünün parçasıdır. Parçalar kendi başlarına var olmazlar, daha ziyade biçimlerini ve anlamlarını kazandıkları bir merkez etrafında düzenlenirler. Aynı şekilde, mitler, intrapsişik olarak bakıldığında, potansiyel olarak onları her zaman kucaklayan bir bütün olarak ruhun parçalarıdır. Mitleri, bilinçdışı psişenin, kolektif bilinçdışının yansımaları olarak da görebiliriz.

Burada, mitleri veya sembolleri bilinçdışı ruhsal içeriklerin yansımaları olarak nasıl görebileceğimizi anlamak için yansıtma kavramını ele almamız gerekir.

Psikolojik olarak ele alındığında, semboller bilinçdışı içeriklerin, bir bütün olarak veya belirli bileşen parçaları sayesinde, yansıtmalar için uygun araçlar olan dış nesnelere yansıtılmasının sonucudur. Yansıtma terimiyle, bilinçsizce gerçekleşen ve şu şekilde oluşan duygusal bir süreci anlıyoruz: ruhun veya psişenin, bilinç tarafından doğrudan algılanamayan bir parçası veya içeriği -dolayısıyla maddi olmayan bir şey- dışsallaştırılır ve böylece bir ekrana yansıtılan bir film gibi somut bir nesneye yansıtılır. Jungcu psikolojinin Hew'inde, bu süreç kapsamlı bir öneme sahiptir, çünkü bu görüşe göre bilinçdışı içerikler, büyük ölçüde anlaşılmaz kalan hisler ve sezgiler dışında, yalnızca yansıtma yoluyla bilince erişilebilir hale gelir. Bunu grafiksel hale getirmek gerekirse, oldukça basit bir şekilde söylenebilir: bilinç bilinçdışı iç alemini göremediği için, yayılımlara ve bunların uygun bir yüzeye çarpmasına bağlıdır; ancak o zaman bilinç, bu yüzeyde, yansıtmanın taşıyıcısında, erişilemez iç dünyasından kaynaklanan şeyin bir benzerini görür. (Barz 1979, s. 87f)

Yaşamın veya göklerin ekranına yansıtılıncaya kadar, kendimiz dışındaki semboller olarak içsel güçlerle karşılaşamayız ve bu sembollerin bizi etkileyecek kadar güçlü bir gücü olabilir çünkü onları bilinçaltı potansiyelimizin enerjileriyle ilişkilendiririz.

Bu anlamda dünyaya dair tüm deneyimimize bir projeksiyon denilebilir.

Biz insanlar, yansıtmalar veya semboller dünyasıyla birçok farklı şekilde ilişki kurabiliriz. Dış fenomenler dünyası tarafından tamamen tüketilebilir, derin bir bilinçsizlikle onlarla birleşebilir ve kendimizi teslim edilmiş hissedebiliriz.
sanki iyi ya da kötü güçlere bağlıymış gibi. Sonra kendimizi dış dünyaya bağlı veya şartlanmış olarak deneyimleriz; ancak, derinlik psikolojisi perspektifinden bakıldığında, dışarıya yansıttığımız kendimizdeki bilinçdışı içerikler tarafından şartlandırılırız. Bu gerçekleştiğinde, astrolojik olarak konuşursak, çeşitli gezegensel güçler veya bizi yapılar

veya tanrılar olarak etkileyen diğer içerikler hakkında bir soru olabilir. Ancak biz kendimiz bunları kendi iç dünyamızın parçaları olarak tanımalıyız.

Yaşamımız boyunca tekrar tekrar, bilinçli olma meselesidir ve bu, yansıtmaları tanımak ve onları geri çekmek veya onu görebilmek için ilk önce dış dünyaya yansıtmak zorunda kaldığımız şeyi geri almak anlamına gelir. Dolayısıyla, bu yine parçanın bütüne olan ilişkisi meselesidir; bu sefer çevremizle olan ilişkimiz meselesidir.

Özellikle yansıtılmaya uygun içerikler, kendimizin sözde gölge yönleri, görmek istemediğimiz, hatta görebildiğimiz taraflarıdır. Bunları arkadaşlarımıza yansıtırız ve onlarla orada savaşırız. Bu yansıtmaları kendimizin parçaları olarak tanımak ve kabul etmek, bizim için olduğu gibi, diğerleri için de gerekli ve önemli bir adımdır.

Bu ölçüde, gerçeklikle olan ilişkimize mal olmadan psişik materyalle uzlaşırız; aksine, gerçekliğe adalet sağlamamızda doğrudan bize hizmet edebilir. Kendimizi ve arkadaşlarımızı "daha nesnel" olarak görmek için çaba harcarız, başkalarını yansıtmalarla örtbas etmeyiz ve kendimiz hakkında idealize edilmiş bir imaj sürdürmeyiz.

Bunun ötesinde, gerçekliğin her olayı kişinin kendi ruhuna referans verir. Kendimi dışımdaki gerçeklikten sorumlu hissediyorum çünkü onu etkiliyorum, çünkü onda bir rolüm var; ben, bir parça olarak, kendimi bütünden ayıramam.

Dış ve iç dünya horoskopta yansıtılır. Kozmik faktörler ve kolektif insan deneyimleri de buna yansıtılır. Astrolojik sembollerde kolektif bilinçdışının yansımalarıyla karşılaşırız. Her birimiz, kişisel bir horoskopla, tümün temel astrolojik kalıplarına katıldığımızdan, bütünün bir parçası olarak rolümüzden kaçınamayız. Öte yandan, bireyler olarak, bütünün bir parçası olarak payımıza düşen bütünün sorumluluğunu göz ardı edemeyiz: bizi çevreleyen dünya ve birlikte yaşadığımız insanlar için.

Kişisel burç sayesinde her birimiz yeri doldurulamaz bir bireyiz, bölünmez bir bütünüz, hatta burçların yönlerini ve işlevlerini daha iyi anlayabilmek için tek tek ele aldığımızda bile.

Kişisel burçlara, bir kerede kavrayabileceğimizden veya asla kavrayamayacağımız kadar çok bireysel şey içeren bireysel bir sembol olarak bakabiliriz: grafiksel, maddi, algılanabilir, ancak daha büyük bağlamlara ve güçlere işaret eden.

Horoskopu bir rüyaya benzetebiliriz. Rüyanın bireysel unsurları—merdivenler, dağ, ev, kadın—hepimizin bildiği, hepimizin rüya görebileceği imgelerdir. Bu anlamda, kolektif sembollerdir. Fakat rüyamdaki imgeler olarak, bilinçaltım tarafından bu benzersiz takımyıldızda bir araya getirilmişlerdir, onlar—ve rüya—bireysel bir semboldür ve bu nedenle yalnızca benimle birlikte "doğru" yorumlanabilirler.

Kişisel horoskop, bir bakıma, bireyin kişisel denklemini temsil eder. Jung, “Horoskopun, tanrıların konuşmasındaki belirli bir ana, yani ruhun arketiplerine karşılık geldiği görülüyor” der (1972, s. 401).

Bu, doğum anında gezegenlerin birbirlerine göre konumu olan takımyıldız için uygun bir imgedir. Buna karşılık, bu takımyıldızın konuşmanın "içeriği" hakkında bir şey söylediğini varsaymak bir hata olurdu. Jung'un dediği gibi, bunu kavramak için "her iki sanata" - astroloji ve derinlik psikolojisi - ve hepsinden önemlisi yaşanmış hayata ihtiyacımız var: bireyin kendisinde var olan temel örüntüye "tepkisi".

BEN
'Tfie Gezegenleri

Yedi gezegen, burçları ve çocukları ve haftanın günleri. Merkez bir açı diyagramıdır.
** Yaklaşık 1490.*

Gezegenler, göklerin panoramasını oluşturan tüm olgular arasında her zaman ilk sırayı almışlardır. Görünüşte kendi iradesiyle hareket eden yıldızlar - ışıklarını ve hareket hızlarını değiştiren, gözlemcinin bakış açısından bakıldığında hızlanan, duran veya hatta geriye doğru hareket eden, ancak daha sonra yeniden yollarına devam eden gezegenler - insanlığın özel dikkatini çekmiş ve bizi her zaman yanıt vermeye teşvik etmiştir. Gezegenlerin aldığı isimler, onlara atfedilen önemi doğrulamaktadır: tanrıların isimlerini taşırlar.

Başlangıçta sadece tanrı figürleri ve kökenlerini ve yaptıklarını anlatan mitler vardı. MÖ altıncı yüzyılın sonlarına doğru gezegenler tanrılara sembolleri, temsilcileri olarak atandı, tabiri caizse. Bu astrolojiden veya burçlardan bağımsız olarak gerçekleşti. Gezegenler de tanrılarla aynı değildi. Gezegenlere "Zeus Yıldızı", "Koç Yıldızı", "Afrodit Yıldızı" ve daha sonra Roma İmparatorluğu'nda "Jüpiter Yıldızı", "Mars Yıldızı", "Venüs Yıldızı" deniyordu; ta ki daha sonra bağımsız güçler olarak kendi isimlerini alana kadar, farklı şekilde anlaşıldılar (Boll, Gezold ve Gundel 1977).

Daha sonra sabit yıldızlar da gruplar halinde birleştirildi ve adlandırıldı. Ancak daha düşük bir rütbe aldılar: kahramanların dünyası onlara atandı. Bunlar eski efsanelerin hatırlatıcılarıydı veya o zamanların insanlarının deneyimlediği gibi, kurtarılmışlardı—ya da tanrılar tarafından cennetlere sürgün edilmişlerdi. Fakat artık aralarındaki hareketli sabit yıldızlar (gezegenler) gibi kendi hayatları yoktu. Perseus, Andromeda, Herkül, Büyük Ayı, Lyra (lir), taç, Cygnus (kuğu), yunus, Leo (aslan), Cancer (yengeç) ve daha pek çokları vardı ve hala var. Bu, güneşin ve diğer gezegenlerin rotasının geçtiği takımyıldızlara özel bir önem kazandırdı. Bugün bildiğimiz burç işaretleri hala bu isimleri taşıyor.

Tanrılar: Başlangıçta Hikaye Vardı

Mitler, bir dizi sembolün bir bütün halinde bir araya getirilmesiyle oluşan tanrısal öykülerdir.

Hesiod ve Homeros, Yunan tanrılarının tarihlerini derlediği bilinen ilk şairlerdi (yaklaşık MÖ 700). Hesiod, Theogony'sinde dünyanın kökenini ve tanrıların doğuşunu anlattı. Homeros, tanrıların hayatını ve insanlar arasında ortaya çıkışlarını kutladı.

Bu eserler kişisel kaderlerle ilgili değildir; bireysel şiirler değildir. Aksine, dini duyguların belgeleridir ve yazıya döküldüklerinde tanrılara çağrılmışlardır. Homeros ve Hesiod, birçok yerde ve birçok varyasyonla var olan hikayeleri arketipal ve genel olarak geçerli bir biçimde kaydetmişlerdir.

Bir mit her zaman bir bütündür. Zamansızdır. Olaylar, "o zaman" olduğu kadar "şimdi" olan bir zamanda gerçekleşir. Ayrıca bir mit belirli bir yere bağlı değildir. Hikayenin yeri içimizdedir.5 İnsan deneyiminin ilkel biçimlerinin yansımaları mitlerde bulunur. Bunlar icat edilmez, deneyimlenir.

İnsan ruhunda var olan şey "dışarıda" algılanıyordu. Çağdaş bakış açımıza göre, Olimpos'taki ve dünyadaki tanrıların insan ruhunun projeksiyonlarının sonucu olduğunu söyleyebiliriz.

“Bizim projeksiyon yapmadığımız, bunun başımıza geldiği iyi gözlemlenen bir gerçektir. Bu gerçek, ilk psikolojik bilgimizi yıldızlardan elde ettiğimiz sonucuna götürür. Yani, en yakın olanı en uzak olandan. Bir anlamda, kendimizi evrenden hatırladık” (Jung 1972, s. 309).

İnsanlık, ilk önce dışsal olguların bolluğunu deneyimler. Ruhumuzdaki bolluğu, önce onu dış dünyaya yansıtmadık ki görünür hale gelsin. Ruh, en mahrem içeriklerine ait benzetmeleri uzaktaki şeylerde tanıyabilir çünkü bunlar ruhun doğasında vardır.

Göz güneşe benzemeseydi, güneşi asla göremezdi;
Tanrı'nın kendi gücünü bize bağlamayın,
Peki İlahi bizi nasıl büyüleyebilir?
(Goethe 1950, s. 629)

Fakat insan ruhu en uzaktaki şeyleri bile kavrayabilmek için onlara insan şekli verir: Mesela tanrılar insanlara benzeyen şekillere bürünürler.

Mitler Ruhtaki Güçlerin Görüntüleridir

Dış dünyadaki takımyıldızları ve deneyimleri, içsel ruhsal güçlerin yansımaları olarak tanımak ve yorumlamak için yansıtıcı bilinç gereklidir.

İlk başta, her zaman kendi dışımızda yatan bir ekrana kendiliğinden bir yansıtma vardır. Ancak daha sonra yansıtmadan şüphelenir ve nihayetinde onu bu şekilde algılarız; ve sonra—bilincin yetebildiği kadarıyla—yansıtmayı geri çekeriz, yani dışarıda deneyimlediğimiz şeyin içimizdeki güçlerin oyunundan kaynaklandığını ve içerinin ve dışarının çakıştığını, ikisini de aynı anda algıladığımızı fark ederiz.

Paracelsus (1493-1541), göksel fenomenlerin algılanmasının insandaki takımyıldızlara benzetilmesi gerektiği, insan ruhundaki ilkel imgelerle uğraştığımız sonucuna vardı. Bir hekimin “güneş, ay, Satürn, Mars, Merkür, Venüs ve burçların insanda olduğunu” bilmesi gerektiğini söyledi (Strauss-Kloebe 1934, s. 418'de alıntılanmıştır).

Örneğin bugün bu tür karşılıklı ilişkileri kavramakla ilgilenen analitik psikolojidir. Bu nedenle Jung, kolektif bilinçdışındaki yapılandırmaları astrolojik gözlemlere paralel olarak görür: "Gezegenler 'tanrılardır', bilinçdışının güçlerinin sembolleridir" (1972, s. 401).

Bu güçler hala yaşayan sembollerdir - en azından astrolojide. Bu, diğer şeylerin yanı sıra, tanrılar ve mitleri çoğu insanın bilincinden silindikten sonra bile isimlerinin hala yaşıyor olması gerçeğiyle kanıtlanmıştır.

Gezegenler hâlâ Yunan tanrılarının Latince isimleriyle anılıyor: Merkür'ün adı Hermes; Venüs'ün adı Afrodit; Mars'ın adı Ares, Jüpiter'in adı Zeus; Satürn'ün adı Kronos; Uranüs her zaman Uranüs olmuştur; Neptün'ün adı Poseidon'dur; Plüton ve Hades aynıdır.

Gökbilimcilerin, kadim geleneği izleyerek, en son keşfedilen üç gezegene -Uranüs (1781), Neptün (1846) ve Plüton (1930)- Yunanca isimler vermeleri dikkat çekicidir ve bu isimler, göreceğimiz gibi, mitolojik olarak anlamlıdır. (Uranüs'e, keşfedicisi Herschel'in adını verme girişimi başarısız oldu.)

Dördüncü, sekizinci ve on yedinci yüzyıllarda, “putperest gök kubbesini Hıristiyanlaştırma” girişimi yapıldı (Sfountouris nd, s. 80). Ancak astroloji alanındaki eski semboller hâlâ o kadar canlıydı ki, bunların yerine alegoriler veya başka isimler konulamadı. Örneğin, burçların on iki burcunun adlarını on iki havarinin adlarıyla değiştirme girişimi başarısız oldu. Bugün bile o kadar canlıdırlar ki, psikolojik terimlerle bile değiştirilmeye direnirler. Örneğin, Satürn adı daha kapsayıcıdır, daha fazla anlam

katmanına sahiptir ve onu değiştirebilecek veya onunla ilişkilendirilebilecek tüm ifadelerden daha etkilidir.

Astrolojik Yorumlama

Astrolojik yorumlar yaptığımızda, grafik sembolleri ve tanınan, altta yatan psişik yapıları bir araya getirme zorluğuyla karşı karşıya kalırız. Ortaya çıkan düzenlilikler, astrolojik yorumlamanın temelini oluşturur. Burada yol, somut olarak görünenden genel olana, imgeden soyutlamaya doğru ilerler.

Astrolojide bile, sembolik figür, sezgisel imge başlangıçta amaçlanmıştı. Şimdi sembolde ifadesini bulan dinamiklere daha çok atıfta bulunuyoruz. Ancak bu dinamikler aynı zamanda arketipal işlevlere de karşılık geliyor. Dinamiklerden bile -bireysel gezegenlerin bu şekilde veya o şekilde hareket etme eğilimleri- grafik mitlere (hızlı Mars; yavaş, kısıtlayıcı Satürn) benzer ilkel kalıplar çıkarıyoruz.

Nedenselliğe dayanmayan hareketlere veya olayların paralelliğine ilişkin benzetmelerin farkında olmamız önemlidir. Eşzamanlılık temelinde hem iç hem de dış olanı aynı anda görmek mümkündür, ancak nedensellik temelinde mümkün değildir. Bu, daha eski bir bakış açısının daha yüksek bir bilinç düzeyinde gençleşmesini ifade eder.

Örneğin, genel olarak tespit edilmiş düzenlilikleri aniden kişisel düzeyde yorumlayıp bunları nedensel olarak biyografik olaylarla ilişkilendirmek gibi, nedensel düşünceye geri dönme tehlikesi varlığını sürdürmektedir.

Görünüşe göre horoskop, tanrıların konuşmasındaki belirli bir ana, yani psişenin arketiplerine karşılık geliyor. Konuşmaya erişim sağlamak, doğum horoskopunu belirli, biyografik gerçeklere dönüştürmek anlamına gelir.

Ancak doğum haritasını düşünmek veya yorumlamak yalnızca psişik düzenin genel, temel bir yapısını oluşturma meselesi olabilir. Yalnızca birey, belirli içeriği, biyografik ayrıntıyı kendi doğum haritasına bağlayabilir. Bu nedenle, haritanın yorumlanmasına yabancı hiçbir şey sokmayız; bunun yerine, belirli zamanlarda ve çeşitli düzeylerde çok çeşitli şekillerde somut olarak ortaya çıkabilen bireyin yaşam örüntüsünde bulunan yapılara gözlerimizi açarız.

Gezegenler "tanrılar"dır, bilinçaltının arketipleridir. Bir arketipin sonunda açıklanabileceği ve böylece ondan kurtulabileceği veya başka bir şeye çevrilebileceği yanılsamasına kapılmamalıyız. "Açıklamanın en iyi girişimi bile, başka bir metaforik dile az ya da çok şanslı bir çeviriden ibarettir" (Jung).

Arketipal dinamiklerin kendilerini sunma biçimini ne kadar çok kavrarsak -yani, temeldeki desen olarak ilkel arketipal imgenin anlayışımıza ne kadar çok aktarıldığını ne kadar çok anlarsak- kendimizi ve deneyim desenlerimizi onda o kadar kolay tanıyabiliriz. O zaman kendime şunu sorabilirim: Bu desenler hayatımda somut bir ifadeye nasıl bürünüyor? O zaman nasıl davranıyorum? Temel desenime uygun olarak yaşamak ve belki de daha anlamlı veya daha yeterli davranmak için başka hangi olasılıklar var?

Horoskoptaki her gezegen kendi içinde kutuplulukları birleştirir ve bir yönde veya diğerinde "bir cevabı kışkırtır" (Kepler). Kapsamlı bir bütünü temsil eder ve aynı zamanda horoskopta grafiksel olarak tasvir edilen, dış ve iç kozmosun üst düzey bir bütünlüğünün bir parçasıdır.

Tanrıların veya gezegenlerin işbirliği veya muhalefeti, içimizdeki kuvvetler ve potansiyellerin olası etkileşimini grafiksel olarak yansıtır. Her "etkileşimin" sonucu, kuvvetlerin ve güçlerin birbirleriyle nasıl ilişkilendiğine ve onlarla nasıl karşılaştığımıza bağlı olarak farklı olacaktır.

Başlangıçların Mitleri

Başlangıçta, kozmik düzen orijinal kaostan ancak kademeli olarak kristalleşti. Dünyanın kökenine dair Yunan mitleri, tanrıların çeşitli nesilleri arasındaki savaşlarla ilgilenir, ancak aynı şekilde gök ile yer, yer ile uçurum arasındaki savaşlarla da ilgilenir; bu savaşlarda tüm alemlerden (üst ve alt) güçler yer alır.6 Gelişimin tiyatrosu Gaia, yeryüzüdür. Etkilenen kişi olduğu kadar aktif bir katılımcıdır da; ta ki alanı sonunda o kadar iyi belirlenmiş olana kadar ki somut tarih orada başlayabilir.

Bu süreci yalnızca kronolojik anlamda insanlığın gelişimi veya gelişimsel bir tarih olarak görmek yanlış olur. Bu "hikayeler" veya süreçler her insanda yeniden gerçekleşir, ancak yalnızca kronolojik olarak değil, yalnızca doğrusal olarak da ortaya çıkmazlar. Bireyde, bilincin gelişmeye başladığı bir nokta vardır; birey zamanla gelişir, bir yaşam tarihine sahiptir; ve aynı anda tüm "tanrılar", tüm arketipler, her zaman eş zamanlı olarak içimizde "iş başındadır", çünkü -horoskopta yansıtıldığı gibi- etkilerini bizde işlevler olarak gösterirler veya hayatımızın başından sonuna kadar gerçekleşmek için baskı yaparlar. Uranüs tekrar tekrar ortaya çıkar; Plüton'un tehdidini her zaman hissederiz; Satürn'ün elinin ağırlığını veya Neptün'ün ektiği karışıklığı ve yanılsamayı tekrar tekrar deneyimleriz; ve içimizde düzeni yaratan Jüpiter de vardır -hepsi intrapsişik işlevler olarak.

Dünyadan uzaktaki gezegensel tanrılar ve onlar aracılığıyla tezahür eden prensipleri daha çok arka planda veya "yeraltında" hissederiz. Dünyaya yakın olanlar, bilince erişilebilen yaşamı belirler; günlük yaşamda algıladığımız deneyimleri ve davranış kalıplarını şekillendirirler.

Tartışmamda, öncelikle gezegenlerin isimlerini taşıyan tanrıların hikayelerini anlatacağım. Sonra bu hikayelerin yansıttığı içsel psişik güçleri, bunların altında yatan psişik yapıları ele alacağım. Son olarak, astrolojideki gezegensel tanrıları yorumlamaya giden bir köprü kuracağım.

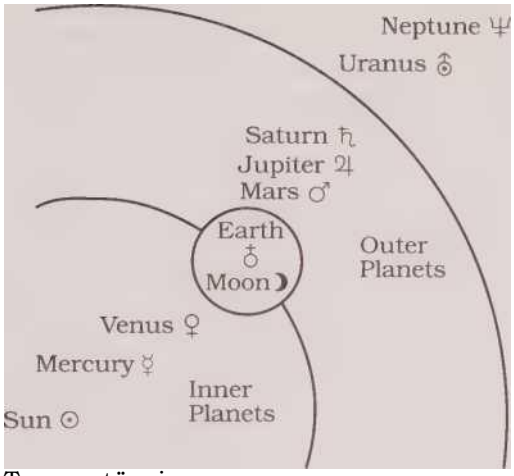
Horoskoptaki gezegen sembollerinin ne anlama geldiği sorulduğunda, bunları bireysel psişik deneyim alanlarıyla ilişkilendiriyorum. Bu bağlamda, genellikle artık sembollerden, işlevlerden veya ilkelerden açıkça bahsetmiyorum, sadece isimleri söylüyorum, örneğin Uranüs veya Satürn. Bu aşırı bir basitleştirme ve kişiselleştirme gibi geliyor. Ama aslında aklımda gezegen sembolüne ait niteliklerin tüm aralığı ve kapsamı, belirttiği tüm kuvvetler alanı var.

Mitlerde tanrıların Yunanca isimlerini kullanacağım; astrolojik veya psikolojik açıdan bahsederken ise, adet olduğu üzere, Latince isimlerini kullanacağım.

Başlangıç mitleriyle başlayacağım ve bunları Zeus'un dünyayı böldüğü noktaya kadar ilişkilendireceğim. Daha sonra, ikinci bölümde, tabiri caizse, Jüpiter'in yönetimi altında dünyamızın çeşitli alanlara bölünmesinin nasıl başladığını; psişik yaşamın nasıl farklılaştığını ve dünyanın yakınındaki gezegenlerin spektrumunda nasıl tezahür ettiğini anlatmadan önce, Uranüs, Satürn, Jüpiter, Neptün ve Plüton sembollerinin psikolojik ve astrolojik olarak neyi ifade etmeyi amaçladığını ele alacağım.

Her gezegen için, gezegensel tanrıyı anlatan mitler, öncelikle o tanrıyı içsel bir güç veya işlev olarak anlama ve ikinci olarak tanrının astrolojik yorumuna ulaşma çabamızın temeli olacaktır. Geçişler genellikle akışkan olacaktır çünkü psikolojik ve astrolojik gözlemler nadiren kesin olarak sınırlandırılabilir ancak birbirlerini organik olarak tamamlama eğilimindedir.

Güneş ve Ay seriyi tamamlıyor Bu iki en büyük göksel parlaklık -dünyadan görüldüğü gibi- bizim için en hareketli olanlardır, ancak aynı zamanda bilince en yakın olanlardır. Bunları sona koymak ve böylece onlara daha belirgin bir yer vermek mantıklı görünüyordu. Ancak, Güneş hakkındaki tartışmam Ay hakkındaki tartışmamdan çok daha az kapsamlı olacak, çünkü

Transsatürniyen Gezegenler
Gezegen Sisteminin Diyagramı (Güneş Merkezli)
Ernst von Xylander'den, Lehrgang der Astrologie, s. 113

Zodyak burçlarıyla ilgili bir sonraki bölümde Güneş sembolü daha ayrıntılı olarak açıklanmaktadır.

Her gezegenin değerlendirilmesine bir rüya eşlik eder. Bunlar benim rüyalarımdır; sadece bu bölümlerle ilgilendiğim süre boyunca onları gördüm ve umarım astrolojik temaların ve psikolojik olanın aslında ne kadar yakın bir şekilde yattığını gösterirler.

Uranüs

Hesiod'a göre, başlangıçta yalnızca Kaos, uçurum vardı (ve yaratılışın kozmogonik ilkesi Eros, ilkel bir güç olarak). Kaos'tan, "geniş göğüslü" Gaia doğdu (Teogoni 117). Dağları ve verimsiz, ıssız denizi doğurdu. Sonra kendi içinden "her boyutuyla eşleşen birini, Uranüs'ü, her yerini kaplayacak yıldızlı gökyüzünü" yarattı (Teogoni 126-127).

Şimdi Cennet ve Dünya vardı, eril ve dişil bir şey, yang ve yin. Kozmik hi-eros gamos'ta birleştiler. Uranüs "geceyi de beraberinde getirdi ve aşkı arzulayarak Gaia'yı kucakladı ve tamamen uzanmış bir şekilde üzerine yattı" (Teogoni 176-178).

Bunun üzerine Gaia altı kız ve altı erkek çocuk doğurdu, Titanlar. En küçüğü oğullarının en güçlüsü olan Kronos'tu (Satürn). Ama aynı zamanda (her birinin sadece bir gözü olan) Cyclops'u ve (her biri omuzlarında elli baş çıkan yüz kollu canavarlar olan) Hekatonkhires'i de doğurdu. Bu aşırılık, çoğalma, canavarlıktı. Bu nedenle Uranüs çocuklarından ilk günden itibaren "nefret ediyordu": "ve her biri dışarı çıkmaya başladığında, onları Gaia'nın derinliklerine geri itiyor ve ışığa girmelerine izin vermiyordu" (Teogoni 156-158).

Uranüs çocuklarını reddetti, onları geri itti, Dünya'nın derin karanlığına. Ancak Gaia, Uranüs'ün derinliklerinde gizlediği bu "yükten" zayıfladı ve "kötü, hain bir saldırı" tasarladı: içinden gri çakmaktaşından keskin bir orak çıkardı ve çocuklarına şöyle dedi, "Oğullarım ... eğer bana itaat etmeye razı olursanız, babanızı size uyguladığı vahşi muameleden dolayı cezalandırabiliriz, çünkü ilk önce o utanç verici muameleyi düşündü" (Teogoni 160, 164-166). Çocuklar korktular ve tek kelime etmediler. Sadece Kronos, "büyük hilebaz-düzenleyici Kronos" işi yapmaya hazırdı. Ve "dev Gaia yüreğinde büyük bir sevinç duydu" (Teogoni 173). Onu sakladı, onu bir pusuya düşürdü, ona orağı verdi ve "ona tüm ihanetini anlattı" [Teogoni 175).

Ve “aşk arzulayan [Uranüs] . . . Gaia’yı kucaklayıp üzerine uzandığında”, Kronos sol eliyle uzanıp onu yakaladı ve “sağ elinde uzun, diş gibi keskin bir bıçağı olan devasa orak tutarak sertçe savurdu ve kendi babasının uzuvlarını kesti” (Teogoni 175-181).

Böylece baba ve annenin, Cennet ve Dünya'nın ayrılmasını sağladı. Bununla birlikte, kökenlerin ilkel zamanının aşırı doğurganlığını da sona erdirdi. Kronos, Uranüs'ün cinsel organlarını arkasına denize attı. Bunlardan daha sonra "köpük-doğumlu" Afrodit (Venüs) ortaya çıktı. Dünya Ana'daki yaradan düşen kan damlalarından yeni yaratıklar ortaya çıktı: Erinyeler (intikam tanrıçaları), Melic Perileri ve yirmi dört dev. Ve böylece dizginlenemez yaratıcı güç yeniden ortaya çıktı.

Kronos (Satürn)

Uranüs'ün hadım edilmesiyle yeni bir çağ başladı: Cennet ve Dünya artık ayrılmıştı. Bolluk,

aşırılık ve zamansızlığın yerine, Kronos artık ölçüyü ve ölçülü

zaman. Egemenliğini kurdu, düzenlemeler yaptı ve sınırlar koydu; tehdit edici her şeyi ve tüm rakipleri yeraltı dünyası Tartaros'a sürdü. Kardeşlerini zincirlerde tuttu ve tek otorite olarak, kral olarak yönetti.

Uranüs ve Gaia'nın kızlarından biri olan Rhea onunla evlendi (Rhea, yine Dünya'yı kastediyordu). Ancak Kronos korku içinde yaşıyordu. Kendisinin de güçlü bir oğul tarafından hadım edileceğini ve gücünden mahrum bırakılacağını biliyordu, çünkü Uranüs ve Gaia bunu öngörmüştü.

Kronos artık kendi güvenliğiyle, kendini korumakla, mutlak etki alanını güvence altına almakla ilgileniyordu. Geleceği düşünmüyordu. Yeni olan her şey şüpheli görünüyordu. Rhea'nın dünyaya getirdiği çocukları tüketti, rahminden çıkar çıkmaz onları yuttu: Hestia, Demeter, Hera, Hades ve Poseidon.

Ancak Rhea tekrar hamile kaldığında ve altıncı çocuğu Zeus'u doğurmak üzereyken, tavsiye almak için anne ve babası Uranüs ve Gaia'ya yöneldi. Gaia, yeryüzünün kendisi, onun davasını üstlendi ve Rhea'ya doğum günü Girit'teki Lyktos'a gitmesini ve çocuğu orada dünyaya getirmesini tavsiye etti. Doğumdan hemen sonra Rhea, Zeus'u "kutsal Dünya'nın derinliklerinde" bulduğu erişilemez bir mağaraya sakladı. Rhea, çocuğunu Kronos'a getirmek yerine büyük bir taşı kundakladı ve Kronos, güç arzusuyla o kadar güçlü bir şekilde yönlendirilmişti ve yaşayan her şeyden o kadar uzaktı ki, kaya ile bebek arasındaki farkı fark etmeden onu yuttu.

Zeus (Jüpiter)

Zeus o mağarada bir keçinin sütüyle beslendi ve periler tarafından büyütüldü ve hızla “kudretli bir efendi” haline geldi. Şimdi, tüm gücüyle babasının yanına gitti ve kehanet edildiği gibi onu tahttan indirdi. Ama babasının yaptığını basitçe tekrarlamadı: onu “insanlıktan çıkarmadı”, aksine güçsüzleştirdi; onu yönetici ve kral olarak tahttan indirdi. Ama önce, bir hile yardımıyla Kronos’u yuttuğu çocukları kusmaya zorladı. Zeus ona, yuttuğu taşla başlayarak her şeyi kusmasını sağlayan bir iksir verdi. Sonra Zeus ayrıca babasının kardeşlerini zincirlerinden kurtardı ve minnettarlıklarının bir göstergesi olarak onlardan gök gürültüsü ve şimşek aldı, bundan böyle gücünün göstergeleri olacak.

Satürn ve Çocukları
Hans Sebald Beham'ın gravürü, yak. 1530

Zeus'un daha sonra babasıyla nasıl başa çıktığına dair çeşitli anlatımlar vardır. Bir anlatımda Zeus'un onu sonsuza dek kaldığı yeraltı dünyasına sürgün ettiği anlatılır.

Hesiod, bir süre sonra Kronos'un silahlandığını ve Zeus'a hükümdarlık vermeyi reddettiği için daha önce zincire vurulmuş Titanlara meydan okuduğunu anlatır. Savaş on yıl sürdü ve Zeus yenilmek üzereyken ve kendisi de zincire vurulmak üzereyken, Gaia'nın emriyle, Uranüs'ten "gizlenen" çocuklar olan Hekatonkhires yeraltı dünyasından çağrıldı. Titanları yok etmeye yardım ettiler.

Savaşın patlak veren kaosu etkileyici bir şekilde tasvir edilmiştir: Üç yüz taşı aynı anda fırlatabilen Hekatonkherlerin kudreti, Titanların gücü: "sonsuz büyük deniz korkunç bir şekilde inledi ve dünya yüksek sesle parçalandı ve geniş gökyüzü sarsılırken yankılandı ve uzun Olimpos ölümsüzlerin rüzgar yelpazesinde kaideleri üzerinde sallandı" (Teogoni 678-681). Savaşın zirvesinde ve şimşek, gök gürültüsü ve güçlü kükremeyle Zeus zaferi kazanmayı, Elementleri tekrar sakinleştirmeyi ve yeni bir düzenin ortaya çıkmasını sağlamayı başardı. Bunun üzerine "Gaia'nın tavsiyesiyle" Zeus "Kral olmak ve ölümsüzleri yönetmek", Olimpos'un efendisi olarak terfi ettirildi (Teogoni 884). Herkes onu yüce hükümdar olarak kabul etti.

Başka bir versiyonda, Zeus en başından itibaren Kronos ile barış yapmıştır. Doğrudur, onu bağlamıştır, ancak daha sonra onu dünyanın uçlarındaki Kutsanmışlar Adalarına göndermiştir. 'Okyanus'un esintileri orada Kronos kulesinin etrafında esiyordu. Orada kraldır, Rhea'nın kocasıdır" (Kerenyi 1951, s. 30).

Daha sonraki bir varyasyonda, Zeus babasını Latinum'a (günümüzdeki İtalya) gönderdi ve ona orayı kendi toprağı olarak verdi. Böylece, krallığı onunla bölüşmüş gibi göründü: Kronos gerçekten de geniş bir alan aldı, ancak dağlık ve verimsizdi.

Kronos daha sonra tüm enerjisini ve inatçı hayatta kalma yeteneğini o toprağı verimli hale getirme görevine adadı. İnsanlığa tarımı öğretti ve tahıl ekme ve biçme tanrıçası Ops ile evlendi. O zamandan beri, o kadar çok görevi ve projesi oldu ve işiyle o kadar meşguldü ki - ayrıca kendisine gereken bağlılığı da aldı - artık Olimpos "işlerine" veya "oyunlarına" karışmadı. Latinum'da, hem ileriye hem de geriye bakan Janus ile birlikteydi, zamanın dönüm noktası.

Savaşın kaosuna ve tarih öncesi çağların kadim güçlerine karşı kazandığı zaferin ardından dünya yeniden düzenlendi. Zeus, yönetimi kendisi ve iki kardeşi arasında paylaştırdı.

Kendisi göklerin efendisi olarak kaldı; Poseidon (Neptün)

Jüpiter ve Çocukları
Hans Sebald Beham'ın gravürü, yak. 1530

denizlerin tanrısı oldu; Hades yeraltı dünyasının tanrısıydı. Dünya, tanrıların dağı olan Olympos gibi, ortak olarak herkese aitti (İlyada 15.186-193).

Poseidon (Neptün)

Poseidon denizlerin ve aynı zamanda en sonunda denize dökülen veya toprağa karışan kaynakların ve nehirlerin efendisi oldu. Ona “Dünyanın Kucaklayıcısı” ve “Dünyanın Koruyucusu” deniyordu çünkü su her yerde dünyayı çevreliyordu. Niteliği üç çatallı mızraktı. Üç çatallı mızrakla denizleri bir araya getirip fırtınalar yaratabilir, dünyayı ve denizi bulutlarla kaplayabilir, fırtınanın dövdüğü dalgaları yükseltebilir ve hatta dünyayı titretebilirdi. Üç çatallı mızrağıyla her şeyi bastırabilir, sakinleştirebilir, sise batırabilir ve unutkanlıkla örtebilirdi.

Dağları titreten üç adım, Poseidon'u Olimpos'tan evine, denizin dibindeki şatosuna götürdü. Yaklaştığında denizler neşeyle açıldı. Deniz yaratıkları ve derinlerden gelen canavarlar efendilerinin önünde toplandılar ve oynadılar. Poseidon anlaşılmaz ve kolayca tedirgin olan biriydi. Sinirli ve kötü niyetli olabilirdi ve balıkçılar ve denizciler ondan korkardı. Ama aynı zamanda denizde sıkıntıda olanlara da yardım getirebilirdi.

Poseidon soyunu tanrıçalar, periler ve insan kızlarıyla yaydı. Büyük çabalarla elde ettiği ilk karısı Amphitre'yi aldattı ve yeni aşk maceralarına atıldı. Medusa ile Pegasus adlı atı doğurdu, bu at suların yakınında doğduğu için bu ismi almıştı, Oceanus'un pegai'si. Poseidon'a "Atların Efendisi" veya "Atların Hakimleri" deniyordu. Takımını koşturdu, altın arabasına bindi ve dalgaların üzerinden geçti ve arabasının aksı asla ıslanmadı. Poseidon bazen denizi terk ederek dolaştı ve şimdi burada, şimdi oradaydı. Zeus'u Olimpos'un Efendisi olarak kabul etti, ancak -gerektiğinde- onu yerine koydu. Bazen sınırları yok etti ve burada bir toprak parçası veya orada bir şehir üzerinde hak iddia etti. Ancak yargılara boyun eğdi ve yeni bir şey onu heyecanlandırana kadar unutmuş gibi göründü

Hades (Plüton)

Zeus'un en büyük kardeşi Hades, yeraltı dünyasının tanrısı, ölüler diyarı, yerin altında ve içinde yatan her şeyin tanrısı oldu. Burada Hekatonkhires, yüz elli canavarlar, "Zeus'un güvenilir nöbetçileri" yaşar; burada tarih öncesinin ürkütücü ve yenilmiş şeyleri gömülüdür. Hayaletsel

ölüler yaşar. Buraya hiçbir ölümlü giremez. Tanrılar bile karanlık, tekinsiz yerden, denizin, dünyanın ve göklerin altındaki dipsiz uçurumdan kaçınırlar. Bu “büyük bir uçurumdur” ve “bir kişi bir yıl içinde kapılarının içine girdiğinde dibe inmez” (Theogony 740-742).

Burada Gece karanlık evine sahiptir; burada çocukları Uyku ve Ölüm evdedir. Fakat buradan günün Sabahı başlar, “ve ev asla ikisini birden içermez, fakat her seferinde, biri evin dışındayken, yeryüzünün uzunluğu boyunca yol alırken, diğeri içeride kalır” (Teogoni 751-753).

Hades dünyaya sadece bir kez ayak bastı: Persephone'yi yakalayıp onu kendi diyarına kaçırdığında. Olimpos'ta bile kendini göstermesine izin vermedi. Yeraltı dünyasında, Hades'te kaldı; onunla birdi, ölümlüler tarafından görülmüyordu. Titanlar tarafından kendisine verilen görünmezlik başlığı veya miğferi ona aitti (daha sonra Hermes'e verdi veya ödünç verdi).

Fakat Hades, daha sonraki bir tezahürde (Pluto), aynı zamanda yeryüzünde saklı hazinelerin ve yeryüzünden çıkan tüm o şeylerin efendisiydi: bereket bahşetme gücünün, dolayısıyla tahılın efendisiydi. Tüm bu potansiyel zenginliklerin efendisi olarak, amblemi olarak bereket boynuzu vardı.

Bu en erken zamanların sonunda, evren büyümüştü; gök, yer ve yeraltı birbirinden çok uzaklaşmıştı: “Dünyanın yüzeyinden kasvetli Tartaros’a olan mesafe böyledir. Çünkü gökten düşen bir tunç örs dokuz gece dokuz gün sürer ve onuncu günde yeryüzüne inerdi; ve yeryüzünden düşen bir tunç örs dokuz gece dokuz gün sürer ve onuncu günde Tartaros’a inerdi” (Teogoni 721-725).

Bunlar, Zeus'un yönetimi altında çeşitli güçler arasında, her biri kendi kapasitesine ve eğilimine göre bölünmüş olan ve ruhsal yaşamın yeniden kendi seyrini izleyebileceği geniş iç ve dış "uzaylardır".

Yaratılış Mitlerinin Psikolojik Görünümü

Uranüs

Gaia ve Uranüs imgelerindeki başlangıç mitimiz, her arketip gibi, basitçe psikolojik dile çevrilemez; başlangıçta yalnızca imgesel olarak dolaşılmıştır.

İlksel verili olan Dünya ve Cennet veya madde ve ruhtur, sabit ve hareket halindedir. Bunda ayrıca “dünyevi” gerçekliğimizi, somut sınırlılığımızı ve bizi tamamen aşan bir gücü görebiliriz. Bu güçle bilinçli olarak karşılaşmaktan aciziz. O, beslenmesini “gece”, karanlıkta, bilinçsiz olduğumuzda alır. Sadece “çocuklarında” görünür hale gelir, yani bilinçli bir Auseinandersetzung ancak bu karşılaşmanın sonuçlarıyla, “yavrularıyla” temas ettiğimizde gerçekleşir.

Uranüs yalnızca yeryüzündeki etkileriyle gerçekleştirilebilir. Bedensel varoluşumuz, arketipal bir yapının ön koşuludur; bizi bilgilendiren bir şeydir; bir imge olarak içimizde şekil alabilmesi, hareket olarak veya içimizde hareket eden bir şey olarak kendini yayabilmesi.

Herkes bu içsel işleyişlerin farkına varmaz: ilk başta çocuklar yeryüzünün mağaralarında saklı kalırlar. Ve eğer biri mağaralara bakarsa, endişelenebilir. Hoş olmayan düşüncelerle veya ürkütücü fikirlerle yüzleşmek ve onlarla uzlaşmak herkesin harcı değildir - "yüz elli" veya "elli başlı" veya "tek gözlü" canavarlarla.

O zaman sınırlar, yapı ve genel bakış yaratmak için Satürn'e ihtiyaç vardır. Öncelikle bilinçli "ben", ego, sınırlandırılmalıdır: kendi bölgesini belirlemek, bir kişi olarak sınırlarını belirlemek. Kişi bunu yaparken, çok tehdit edici olan her şey "zincirlenir" veya yeraltı dünyasına, bilinçaltına sürgün edilir - ve ancak bilincin daha sonraki bir aşamasında, Jüpiter ile, tekrar içeri alınabilir ve sonunda yararlı bir şekilde kullanılabilir. Psişik bir işlev olarak Uranüs, ilham veya yaratıcı güç olarak deneyimlenebilir, ancak aynı zamanda çok fazla fikir ve dürtü tarafından bunalmış olma hissi, dizginlenemeyen yaratıcılık olarak da deneyimlenebilir.

Uranüs'ün yönetimi altında, "yüz elli" yaratıklar -yani aşırı ivme- varlığa gelir. Bu varlıkların her birinin elli başı vardır: korkutucu bir fikir bolluğu. Uranüs'ün kendisi bu çocukları yeryüzünde gizler; böylece içimizde kontrolsüz duygular, iğrenç fikirler, yeni gelişmelere yönelik atılımlar olarak her an patlayarak bizi şaşırtabilecek tohumsal olasılıklar bulunur. Öyle patlayıcı Uranüs gücü ortaya çıkaran keşifler ve icatlar ortaya çıkabilir ki, bunları yeraltı depolarına geri götürmek gerekir. "Dünya'nın derin mağaraları" o zaman bu tür tehlikeli şeyleri gizlemelidir.

Kurtarabilecek şeyler de içimizde "gömülü" olabilir: potansiyeller ve güçler, kaos ile anlamlı bir hayatta kalma arasındaki mücadelede kararlı olmamız için yüzlerce şekilde bizi motive eder. Bu yüzden "yüz elli" yaratıklar buna yanıt olarak geldiler

Jüpiter'in Satürn ve Titanlarla olan savaşında yenilmek üzereyken Dünya'nın tavsiyesine tam zamanında yetişti.

Uranüs'ün astrolojik yorumu şaşırtıcı, beklenmedik ve şans eseri olan olaylara odaklanır. Uranüs etkilerini nedensellik ve süreklilik dışında işler.

Uranüs'e hesaplanamazlık unsuru aittir: istediği zaman gelir ve istediği zaman uzak durur. Kesinlikle, kişi onun etkisini kasıtlı olarak çağıramaz veya zorlayamaz (iyi bir fikre çok ihtiyaç duyulduğunda bile). Aynı şekilde, güvenlik önlemleri koyarak rahatsız edici düşünceleri veya eylemleri engelleyemez.

Uranüs gücü, sınırlama veya kontrol olmaksızın, iyilik veya kötülük için, düşünceler veya eylemler biçiminde bilinmeyen, bilinçsiz arka plandan ortaya çıkabilir. (Uranüs gücü genellikle ancak daha sonra diğer psikolojik işlevler aracılığıyla algılanır.)

Uranüs'ün etkisi altında konu kalıcılık değil, sürekli yenilik, radikal değişim, ayrılık, gelecek - korkutucu olsa bile - demektir.

Bu, hayatın herhangi bir alanıyla ilişkilendirilebilir (Uranüs'ün horoskoptaki konumuna bağlı olarak). Uranüs ani dürtüleri serbest bırakabilir veya ani öz ifşaları etkileyebilir veya bir Sen veya diğer kişiler aracılığıyla ilham ve tahriş getirebilir. Uranüs kendini eğlenceli olasılıklarda, yaratıcı dürtülerde ve acilen düşünülmesi gereken ani fikirlerde ortaya çıkarabilir. Bu fikirler, hem kişisel hem de sosyal alanda değişim ve devrim anlamına gelebilir. Çevremizdeki dünyayla veya içsel tutumlarla ilgili olabilirler.

Uranüs ilkesinden kaynaklanan bir şeyi nerede, ne kadar yoğun ve ne kadar net bir şekilde deneyimleyeceğiniz, Uranüs'ün horoskoptaki konumuna, diğer psişik işlevlerle olan takımyıldızına ve ilgili kişinin bunu deneyimlediği ve üzerinde çalışabildiği seviyeye bağlıdır. Elli başlı fikirler ve yüz elli motivasyonlar birçok insan için o kadar korkutucu olabilir ki onları bilinçli hale getiremezler veya onları tekrar hızla ruhun derinliklerine bastırmaları gerekir. Diğer kişiler, tam da bu tür deneyimlerde insan olasılıklarının olağanüstü aralığını keşfederler.

Satürn

Bireysel tarih yalnızca Satürn'ün ortaya çıkmasıyla başlar. Gerekli olan şey, onu ayırabilecek "güç kulesi"dir

Kendisini anne ve babanın ilksel birliğinden ayırır; “görür” ve bu nedenle birliğe son verebilir. (Gaia onu uyarmıştı: çağırmıştı.)

Ebedi birlik arzusu, varoluşun kökeniyle bağlantılıdır: “çocukların” anneyle birliği, Dünya’nın derin mağaralarına geri götürülmesi.

Bu orijinal birlik, Gaia kendini "yüklenmiş" hissettiğinde ve artık yükü taşımak istemediğinde istikrarsız hale gelir. O noktada, kendisini tamamlayan ve onu saran şeye, eril ilkeye, Uranüs'e karşı döner. Daha fazla gelişmeye yönelik dürtü, baskıdan kaynaklanır. Dünya Cennet'e, dişil ilke eril ilkeye karşı çıkmalıdır.

Fakat Gaia, kendi içinden ayrılmayı getirecek keskin orak yaratsa da, emeklerinin meyvelerini toplamaz. Bu, son olurdu, daha önce olanın olumsuzlanması. İhtiyaç duyulan şey, özellikle eril ilkenin daha fazla gelişmesidir. Gerekli olan şey, oğulda, bir sonraki nesilde farklılaşmadır ve bu, yeni bir gelişme düzeyi anlamına gelir. Eğer bu başarılı olursa, o zaman Dünya için daha büyük olasılıklar da mevcuttur: somut, bilinçli yaşam, bireysellik, gelişme, tarih.

Bu tür keskin bir eylemi gerçekleştirmek için güç gereklidir: büyük bir bireyin, güçlü bir "ben"in gücü. Ve motivasyon için duygu da gereklidir. Satürn babasından "nefret eder". Uranüs'ü her açıdan öldürmez, ancak ondaki baba rolünü "öldürür". Onu hadım eder. Artık Uranüs değil, yalnızca Satürn üreyebilir - ya da öyle görünüyor. Satürn artık kraldır.

Freud (1938) babanın öldürülmesini “bireyin kendisi olarak insanlığın birincil ve ilkel suçu” olarak adlandırdı, suçluluk duygularının ve tekrar tekrar yeni kaygıların kaynağı. Baba katli her zaman var olmuştur ve her zaman var olmalıdır, çünkü tezahür eden ve gerçek olan yaşam somut Auseinanderset-zung'a, yüzleşmeye ve çatışmaya ve bunları yaşamaya yol açar. Suçluluk ve acı deneyimine yol açar.

Goethe, “göksel güçlere” seslenerek şöyle yazar:

Sen bizi hayata yönlendiriyorsun,
Ve masumları suçlu çıkarırlar.
Sonra bizi acımıza teslim edin:
Çünkü yeryüzünde her suçun cezası ödenir.
(Goethe 1950, s. 345)

Satürn kendi hayatına girebilmek için babaya öylesine tek fikirli bir şekilde karşı çıkmalıdır ki, yalnızca ona karşı yaşayabilmeli ve yaratıcı ilkeye karşı galip gelmelidir. Geliştirdiği tüm güçlü erkeksi özellikler, ilkel paternal ilkeye karşı yönlendirilmiştir.

Suçlu hale gelmiş bir birey olarak Satürn artık kabilede, klanda, toplumda tutulup kucaklanmıyor. Diğer herkesi uzakta tutmalı; "kardeşlerinin" devasa güçlerini bağlamalı, sürgün etmeli ve hapsetmelidir. Satürn için yalnız bir birey olarak kendini korumak, diğerlerine karşı galip gelmek, kendini korumak ve güvence altına almak zor bir görevdir. Tüm güçlerini bu durumun üstesinden gelmeye yoğunlaştırması gerekir. İzole olur.

Korku onu dar görüşlü ve kısıtlayıcı yapar. Sadece kendine güvenebilir; geleceği olabilecek şeyi yutmalıdır: çocuklarını. Bu, daha fazla yaşamı engellediği anlamına gelir. Birçok zorba gibi, Satürn de gücünde güçsüzdür.

Kendi kendini koruması tehlikede olan Dünya Ana'nın emriyle, Satürn çok fazla şey üstlendi (her ne kadar bu onun hayatta kalması meselesi haline gelse de). Ona bir hasat aracı vermiş ve ona kendisine yardım etmesi için kurnazca bir oyun göstermişti. Bu oyunun uygulanmasının ardından, dünyevi döngünün sonsuza dek devam etmesi gerekiyordu: Babasının yerine Satürn, Satürn'ün yerine Jüpiter, vb.—ve Gaias ve Rheas çocuklarında tamamlanma ve gençleşme bulmak için ne yapmaları gerektiğini her zaman bileceklerdi. Onlar için bu, döngüsel geri dönüş ve bireysel gelişim meselesi olacaktı. Oğul her zaman eşin yerini alır, ancak özerk ve bağımsız bir adam veya koca olmak için değil.

Satürn görevini ciddiye aldı ve orijinal birliğin keskin bölünmesini başardı. Ancak bu hadım edilmeden sonra korku onu ele geçirdi. Kesilen uzvu "arkasına" denize attı. Gözünün önünden attı, derinliklere daldırdı, eylemini "bastırdı". Onu arkasına atma eylemi bir savunma mekanizması veya babasının kanından çıkıp ona karşı çıkacak olan Erinyes'e karşı bir apotropaik büyülü eylem gibi görünüyor. Cinsel organları arkasına atarak, Satürn onları geride bırakabileceğine, onlardan kurtulabileceğine inanıyor ve attığı şeyleri, hangi canlı güzelliği, hangi aşk tutkularını ve üreme sevincini onlardan doğabileceğini hayal bile etmiyor. Ne yazık ki, bu Satürn'ün gözünden gizli kalmaya devam ediyor.

Bunun yerine, Satürn onun gücünü takıntılı bir şekilde gözetir. Nedensel-mekanik terimlerle "düşünür": bir göze bir göz, bir diş

bir diş için. Spontan olan her şeyi, hayata uyanan her şeyi yutar ve belirli davranışlar ve zorlantılar geliştirir. Düşmanın katı bir imajına sahiptir; yeniden silahlanır; sürekli tetiktedir.

Aynı şekilde, insanlık Ana Dünya üzerindeki hakimiyetini yanlış anladığında, tarih boyunca zalim bir güç, kısır bir ataerkillik, dar görüşlülük ve tek taraflılık ortaya çıkar. Aynı şey, herhangi bir bireyin hayatının çeşitli dönemlerinde bir şekilde başına gelebilir.

Gelecek yokmuş gibi göründüğünde, Dünya Ana her zaman ne yapacağını bilir: Zeus doğar, her şeyi tersine çeviren yeni bir olasılık. Bunun gerçekleşmesi için bazı ön koşullar olmalıdır: Yaşamı korumak isteyen anneler Gaia ve Rhea, yaşamın ilk günlerinde koruma sağlarlar - derin mağarada - ve dişilerle dostça ilişkiler kurarlar - periler veya bakıcı keçiler olsun. Böylece Zeus'ta ilahi kendiliğindenlik ve içgüdüsel öz güven gelişir.

Buna göre Jüpiter, doğal gücüyle, şimşekleriyle, gök gürültüsüyle, bol kükremeyle, akıllıca oyunlarla, sahip olduğu değerlerden vazgeçmeden, taş kesilmiş, katı, eski bir rejimi devirebilir: Ataerkil düzende birikmiş olan iyi olasılıkları bir kez daha dağıtır.

Satürn'ün daha sonraki tarihi, onun payına düşecek rol, açık kalır. Yine, astrolojik olarak bakıldığında, Satürn'ün kendisini bireye nasıl gösterdiği, "tanrılar" arasındaki ilişkilere ve ilgili bireyin "tanrıların söylemini" ne düzeyde takip ettiğine ve anladığına bağlıdır.

Satürn'ün saltanatından basitçe kurtulup tahttan indirilmesi durumunda, yeraltı dünyasında "homurdanan yaşlı bir adam" olarak kalır; bilinçaltından hoşnutsuzluğunun hissedilmesine neden olur. Satürn kutsanmışların diyarına neşeyle gönderilirse, keyifli bir yolculuk geçirebilir, ancak yaşam deneyimleri ve güçleri kullanılmadan kalır ve körelir. Bilincin, yaşam sorunlarıyla başa çıkma fırsatı kaybolur. Evlilik uyumu, "sahilde balayı", başlangıca bir dönüş, ilkel birliğe bir gerilemedir.

Satürn bizi kendi kontrolü altına almışsa ve bize ve çevremizdeki dünyaya karşı güvensizse veya aşırı hırslı ve küstahsa, hayat bir savaş alanına dönüşür. Yüz kat güç kötüye kullanılır, "elementler" ayaklanır. İçimizdeki yıkıcı bir güç güç açlığı çektiğinde, köşeye sıkıştığımızda ve katılaştığımızda, komplekslere kapıldığımızda bu temel bir tehdit anlamına gelir.

Fonksiyonların etkileşiminde tek bir fonksiyon ön plana çıktığında diğerleri yetersiz kalır, denge ve olası bütünlük tehdit edici bir biçimde bozulur.

Kendimizdeki sevilmeyen, uyumsuz özellikleri ele almak, gölgemizle yüzleşmek, sorunlu işlevleri işe koymak için Jüpiter'in zekasına çok ihtiyacımız var. Onlara bir "bölge", kullanıldıkları bir yer verildiğinde, Satum etkilerini tüm yaşam boyu çalıştırabilir ve sonunda belki de bir kar elde edebilir: zengin hasat. Ancak bunu deneyimlemek de bir yaşam boyu sürebilir.

Satum'u bir "düşman imgesi" olarak yorumlamak, onda daha önceki astrologların yaptığı gibi "kötü" ilkeyi görmek yanlış olur. Satum, herhangi bir bireysel gelişimin gerçekleşmesi için gereklidir. Ona, etrafımızdaki ezici bolluğa, bizi kolektifin içine geri çekecek akıntıya karşı bilinçli olarak sınırlar ve sınırlar koyabilmemiz için ihtiyacımız var. Satum gereklidir çünkü onun aracılığıyla, içimizdeki gölgeyle somut olarak uzlaşmaya, bilince gelmeye zorlanıyoruz.

Herkesin bir satürn bileşeni vardır. Bunu arkamıza atmak istesek bile, o hala doğum haritamızdan bize bakar. Bu şanslıdır, çünkü onun çeşitli yönlerini gözlemleyebilir ve içeriğinden değerli olan her şeyi ondan elde edebiliriz.

Jüpiter'in Satürn ile çeşitli yüzleşmeleri bunun kolay bir iş olmadığını ortaya koyuyor. Kişiliğimizin Satürn yanlarının başarılı bir şekilde bütünleşmesi, Satürn'e yaklaştığımız tutuma ve her şeyden önce Jüpiter'in içimizde ne kadar güçlü ve canlı bir şekilde gelişebileceğine bağlıdır.

Mit bizim için ne kadar canlıysa, Satürn eğilimlerini psişik yapılar olarak o kadar keskin bir şekilde algılayacak ve bunları astrolojik yorumumuza dahil edeceğiz.

Bunu üstlenirken, ilk başta içeriği görmezden gelip Satürn "özünde" bulunan hareket eğilimlerini görselleştirmek yararlı oldu. Ancak bu bile her zaman bir kişileştirme gibi duyulmalıdır, çünkü yalnızca bir arketipal imgeyi başka bir tür imgesel dile "çevirebiliriz". En genel haliyle, Satürn ilkesinin altında yatan hareket dışarıdan içeriye doğru ilerleyen bir harekettir. Satürn şeyleri kendi içine alır ve onları birleştirir: yiyip bitirir, yutar, sindirir ve işler. Yoğunlaştırır, sınırlar ve izole eder. Kısıtlar, engeller ve büyüler. Engeller, bastırır ve ezer.

Satürn büzülür ve sıkıştırır veya yoğunlaşır. Bir maddenin yoğunluğu ne kadar fazlaysa o kadar ağırlaşır (tüm bunlar

somut anlamda olduğu kadar geniş anlamda da geçerlidir: maddi ve ruhsal olarak). Kurşun—özellikle ağır bir metal—Satürn'e atandı.

Satürn
Takvim çizimi, 1514

Pozitif olarak kullanıldığında, Satürn yoğunlaştırır, disiplin altına alır, yapılandırır, diker, öğretir, talimat verir, biriktirir; inatçıdır, sebat eder; galip gelir; ancak aynı zamanda gösterişsiz ve mütevazıdır. Bu listeyi sonsuza kadar uzatabiliriz, ancak arka plandaki sembolik görüntü aşırı ayrıntıyı gereksiz kılar.

Satürn'ün sınır koyan yönü, gezegenlerin eski tasvirlerinde onu kum saati ve tırpanla, bir iskelet, yani Ölüm olarak göstererek alegorik olarak ifade edilmiştir.

Ama aynı zamanda elinde orak tutan bir bahçıvan olarak da görünür: Çimleri biçer, geleceğe yönelik planlar yapar; ama aynı zamanda iyi bir şeyin, yabani otların da fazlasını keser.

Satürn kalitesi, örneğin iğne yapraklıların yeşilinde grafiksel olarak sunulur: mümkün olan en büyük klorofil hacmi en küçük alanda toplanır, yoğunlaştırılır. Bu, bereketli bir bolluk değildir, ancak dayanıklıdır, her dem yeşildir ve mevsim değişikliğinden daha uzun süre dayanır.

Jüpiter

Herhangi bir hareket her zaman bir karşı hareketi doğurur. Satürn baskı altında başladı: kocasına isyan eden ve oğlunu babasına karşı kışkırtan annenin baskısı altında. Satürn güvenlik ve korumadan suçluluğa adım atmaya cesaret etti. Ve sonuçlarına katlandı: korku, yalnızlık, geleceğin reddi. Öte yandan Jüpiter, "başka bir yıldızın altında" doğdu. En başından itibaren, onu isteyen annesinin sevgisiyle desteklendi. Kendisiyle ilgilenildiği ve olumlu kadınsı niteliklerle çevrili olduğu için güçlü bir adam olarak gelişebildi ve bunları kendi içinde yaşatabildi. Ataerkil babası gibi "tamamen" erkeksi olana saplantılı değildi çünkü hayata karşı yolunu açmak zorunda değildi. Kendi gücü ve kuvveti büyüdü; annesinin "keskin dişli orak"ına ihtiyacı yoktu.

Jüpiter'in zenginliği içindeki yaşama karşı tutumu onaylayıcıdır. Belirli "yararlı" yönlerle sınırlı değildir; korku bilmez. Titanları, kendisini öldürmeyeceklerine dair kendine güvence vermeden serbest bırakır. Ve karşılığında gök gürültüsünü ve şimşeği, güçlerini bir hediye olarak alır. Onlara ihtiyaç duyduğunda, onları kabul ettiği için "yüz ellilikleriyle" ona yardım etmeye hazır olan ürkütücü güçleri derinliklerden çıkarır. Başkaları için tehlikeyi simgeleyen şeyler onun için "güvenilir nöbetçiler"dir. Yeni düzeninde, bu nöbetçiler gönüllü olarak derinliklere, "meskenlerine" geri dönerler çünkü burada "evdedirler."

Jüpiter ile eski ve yeni dünyalar arasında bir savaşa, hayata karşı iki temelde farklı insan tutumu arasında bir savaşa geliyoruz. Jüpiter'in zaferi dünyaya tek taraflılığın artık hüküm sürmediği, bunun yerine çokluğun mümkün olduğu yeni bir düzen getiriyor. Burada organik büyüme ve organik düzen var: yukarıdan ve aşağıdan, gökten ve yerden, denizden ve derinliklerden. Onunki bütünsel bir dünya. O, "ölümsüzlerin tanrısı", yani sonsuz yaşam ilkesi.

Uranüs'ten Jüpiter'e kadar olan mitler, bireyin yolunu da ortaya koyar: ilkel olarak kapsanma ve korunma durumundan özerk, kendi kendine yeten egoya; iyi ve kötü, başarı ve ceza, disiplin ve direnç, öğretme ve öğrenme dünyasına; (ergenlikte) doğal güçler büyüyene ve insan bireyi artık içgüdüsel olarak kendi bağımsız yaşam yoluna doğru ilerleyene kadar - ve bunu başarana kadar, eski "hükümdarın" direncine rağmen. Eğer bir kişi Jüpiter'in yaptığı gibi özgürce gelişirse, bu noktaya kadar eski değerlerden yararlı olan her şeyi benimsemek mümkündür - ancak bundan sonra birey bunları kendi duygusunda koruyacak ve kişisel bir şekilde geliştirecektir. Birey değerler arasında bir farklılaşmaya varacaktır.

Genel hareket eğilimleri açısından astrolojik bir yorum yapmaya çalışırsak, Jüpiter ilkesi içeriden dışarıya doğru giden bir hareketi ortaya koyar: bir açılma ve verme, izin verme ve çiçek açma. Jüpiter'e organik büyüme ve çokluk, yaşayan düzen, inşa etme ve geliştirme, anlamın gerçekleştirilmesi ve keşfi; yabancı veya yabancı olana, hatta garip ve itici olana karşı korkusuzluk ve açıklık aittir.

Her dem yeşil Satürn'e uyuyorsa, o zaman yaprak döken ağaçların canlı değişkenliğiyle yeşili Jüpiter'e uyar. İlkbaharda, en taze, en parlak yeşille tüm zenginlikleriyle kendilerini gösterirler; sonbaharda, parlak renklerle parlarlar; ve

Kışın, ağaç çıplakken, tomurcuklar gelecek yılın bereketinin tüm canlılığını barındırır.

Değişim ve anlam Jüpiter ilkesinin özüdür. Neptün ve Plüton deniz ve yeraltı dünyasının tanrıları olduğunda Jüpiter dünyanın etki alanlarını anlamlı bir şekilde dağıttı.

Zamansal ve mekansal olarak en uzaktaki gezegenler ve tanrılar aynı zamanda ruhta en uzakta olanlardır. Onlarda, aslında sadece şüphelendiğimiz veya geriye dönük olarak sezdiğimiz ve kavramsallaştırabildiğimiz ancak zayıf bir şekilde kavramsallaştırabildiğimiz mitlerle kendi içimizde karşılaşırız. Birçok şey erken, neredeyse bilinemeyen çocukluk anılarına, diğer şeyler rüyalara veya arkaik dehşetlere değinebilir. Bilinç ile bilinçdışı arasında, kişisel bilinçdışı ile kolektif veya kozmik bilinçdışı arasında dikişler vardır, ancak kasıtlı olarak yaklaşıldığında kapanırlar.

Uranüs artık çıplak gözle görülemeyen ilk gezegendir ve insanlığın ilk tamamen ezici deneyimidir. Çocukluğumuzdan itibaren Uranüsyen duygular tarafından ele geçirilebiliriz: "yukarıdan" gelen ani fikirler -ilhamlar, dini duygular, aydınlanmalar- bizi etkiler ve bilinçten uzaklaşır.

Ama sonra gerçekten Satürn'ün yüzleşmesine ve yaşam deneyimine, Jüpiter'in bilincine ve kendimize dair deneyimine ihtiyacımız var, böylece içsel derinliklerden, bilinçaltından gelen güçler tarafından da belirlendiğimizin farkına varırız.

Neptün ve Plüton Dünya'dan en uzak gezegenlerdir. Mitolojide, Jüpiter'in kardeşleridirler, ancak ondan önce doğmuşlardır. Onun aracılığıyla Dünya ile ve bizimle ilişki kurarlar. Bizi aşağıdan taşıyan ve destekleyen güçlerdir - veya bizi sinirlendiren ve yutan. Deniz tanrısı olarak Neptün Dünya'yı çevreler ve tutar; Plüton uçurumdur, her şeyi nihayetinde kendisine geri taşıyandır. Çeşitli faaliyet alanlarına karşılık gelen, bilinçaltındaki çeşitli seviyeleri temsil ederler, eğer bunlardan bu kadar yerel bir şekilde bahsedebilirsek.

Dünyanın yeni düzeninde Uranüs'ten pek sık söz edilmez. Cennetin alındığı tanrılar tekrar derinlerden yükselir. Dünyanın rasyonalizasyonu ve makineleşmesi üstünlük kazandığından ve cennet tanrılarından soyulduğundan beri, korku ve dehşet artık "yukarıdan" değil, derinliklerden gelir, örneğin son yüzyıldan beri (yaklaşık olarak Neptün gezegeni keşfedildiğinden beri) bireyin yaşamını giderek daha fazla tehdit eden kitlelerin gücünden veya maddenin en mahrem noktalarından, atom nükleerinden.

cleus ve onu bölme olasılığından (Pluto gezegeni keşfedildiği sıralarda keşfedildi). Ancak karşı akımlar da oldu: geçen yüzyılın sonundan beri, derinlik psikolojisi bireysel ruhun derinliklerine dair içgörülere yol açtı. Ve atomun bölünmesinin oluşturduğu tehdide yanıt olarak, insanlıkta her zaman kutuplulukları da kucaklayan bütünsel bir deneyime yönelik giderek artan bir ihtiyaç ortaya çıktı. Kolektif bilinçdışı, kolektif bilincin tam zıttıdır: akılcılaştırma ve mitolojiden arındırmanın ardından, sarkaç mite, mistisizme ve ezoterik olana doğru geri sallanır. Giderek daha belirgin hale geldiği gibi, kolektif bilince giderek nüfuz eden yüzleşmemiz ve kendi derinliklerimizle, bilinçdışımızla yüzleşmemiz, dünyamızın derinlikler tarafından mı taşınacağına yoksa onlar tarafından mı yok edileceğine karar vermede belirleyici bir öneme sahip olacaktır. Başlangıçta, ruhsal güçlerle yüzleşmenin gerçeklikle olan ilişkimiz pahasına gerçekleşmemesi gerektiğini göstermeye çalıştım: aksine, gerçekliği ciddiye aldığımızda ve onun sırlarını araştırdığımızda bu mümkün hale gelir.

Neptün ve Plüton bu derinliklerin sembolleridir ve çeşitli yönleriyle onları temsil ederler.

Neptün

Neptün, geniş denizlerin, nehirlerin ve kaynakların tanrısıdır. Onun egemenliği altında, sular canlanır ve çalkalanır. Derinliklerin bu suları artık daha önce “cennette” olan yaratıcı gücü barındırır: Uranüs üyesi onların içine düştü. Venüs burada büyüdü, köpükle beslendi ve karaya ayak bastı. Her zaman yeni içerikler ve yeni yaratımlar ortaya çıkar: her rüya ve her fantezide, imalarda ve imgelerde.

Neptün'ün suları berrak, parlak köpüren pınarlardan, nehirlerden ve akarsulardan, pürüzsüz ve "dostça" olabilen ama aynı zamanda çalkantılı ve kükreyen denize, hiçbir insanın nüfuz edemeyeceği, insan bilincine kapalı kalan denize kadar uzanır. Burada, en derin derinliklerde, Neptün'ün şatosu, ikametgahı, yükseldiği ve etkilerini tekrar tekrar uyguladığı merkezdir - şimdi daha yakın, şimdi daha uzak, bilince daha yakın veya daha uzak.

Neptün hesaplanamazdır. Bazen zengin bir av verir ve sıkıntıdaki denizcileri kurtarır; bazen onları yıkımlarına doğru derinliklere çekebilir. Neptün'ün sularından yararlı rüyalar doğabilir, ancak aynı zamanda bir insanı yiyip bitirebilecek tehdit edici ruh halleri de doğabilir. Sular destekleyebilir veya yutabilir ve tutulabilir veya sinirlenebiliriz. Neptün'e "dünyayı ayakta tutan" ve "dünyayı sarsan" deniyordu.

Psikolojik olarak tercüme edildiğinde ve astrolojik olarak anlaşıldığında, Neptün hala bu imgelerde yer almaktadır ve onun işleyişi suyun çeşitli formlarında hala fark edilebilmektedir.

Hareket eden suların efendisi olarak Neptün, hareketin ve salınımın efendisidir. Onun içinde, bize dalgalar halinde ulaşan her şeyi deneyimleriz: duyularımızla algıladığımız her şey (ses, renk, koku, her türlü uyaran) veya sezgisel olarak kavradığımız her şey (kendimizde ruh halleri, etrafımızdaki duygusal atmosfer, uzaydaki ve insanlardaki salınımlar).

Neptün sezgilerimizi uyandırabilir, bilinçaltı algılarımızı keskinleştirebilir, bizi nedensellik ve uzay-zaman koşulluluğunun dışında yatan deneyimlere açabilir. Ancak deniz ve dalgalarla bir olmak aynı zamanda fantezi ve gündüz düşlerine dalmayı, gerileyen bir daldırmayı da ifade edebilir. Neptün sular altında bırakabilir, sisle örtebilir ve alacakaranlığa daldırabilir. Bizi gizlemeye ve şeyleri maskelemeye teşvik eder. Aynı şekilde bizi kolektife geri çekebilir ve kolektif duygusallığa baştan çıkarabilir.

Neptün'ün suları da çözülür: gevşer ve kanat verir veya egonun sınırları ortadan kalktığında ve konturlar karıştığında çözülmeye yol açar. Sınırların veya sınırsızlığın kaybı mistik bir deneyim olarak, sarhoşluk ve coşku olarak, ama aynı zamanda aldatma ve delilik olarak ve her şeyden önce her biçimde tutku olarak yaşanır.

Bu nedenle, bir sembol olarak Neptün çok farklı şekillerde deneyimlenebilir: tanrıların Neptün ile nasıl konuştuğuna ve bireyin ruhunun hangi düzlemde veya hangi zamanda yanıt verdiğine bağlı olarak en büyük ödül veya en büyük kayıp olarak.

Plüton

Yeraltı dünyasının tanrısı Pluto ilk olarak Hades olarak adlandırıldı. Yunancada Hades, hem “görünmez” hem de “görünmez yapmak” anlamına gelir. Hades’in kendisi görünmezdir, ya görünmezlik pelerininin gücüyle ya da kendini insanlara ve tanrılara göstermediği için. Benzer şekilde, Hades olarak da adlandırılan yeri görünmezdir: hiçbir ölümlü oraya girip

canlı çıkamaz. Hades'in içerikleri bizim için görünmez kalır: burada gölgeler ve ölüler yaşar; onları duyarız veya önsezilerimiz olur, ancak onları göremeyiz. Böylece Hades ile bilinçli deneyimimiz arasında bir sınır oluşur.

Gece karanlığı Hades'ten doğar ve burada gündüz ışığı kaybolur. Dünya ve denizin kökleri burada karanlıktadır; ancak Hades'in karanlığı en derin denizlerden, en derin uçurumdan daha derindir, erişilemez, kavranamaz. Karanlık ve görünmez olan Angst'a neden olur. Ölümsüzler bile Hades'ten ve onun kasvetli yerinden korkar ve kaçınırdı. Kişi sadece yeraltı dünyasının kapılarına kadar gitmeye cesaret edebilir ve bunun bile sadece ikna edici bir nedeni vardır.

Tamamen bilinmeyen, tamamen görünmez olan aynı zamanda tamamen bilinçdışıdır. Burada, en derin derinliklerde, ilkel zamanların, ataların tehdit edici mirası "kazınmıştır", burada insan deneyiminin kalıpları önceden oluşturulmuştur. Burada, kolektif bilinçdışının alanında, arketipler "köklenmiştir" (soyut yapılardan bu kadar grafiksel olarak bahsedebilirsek). Bilinçdışında, insan deneyiminin ilkel potansiyeli, şüphelenilmeyen motivasyonların ve güçlerin kadim bir nehri "kazınmıştır." Bu derinlikler, Neptün'ün etki alanlarından bile daha aşağıdadır.

Mitolojide, yeraltı dünyası yeryüzünü taşırken, yeryüzü de gökleri taşır; aynı şekilde, ruhsal yaşamımız bilinçaltının yeraltı dünyası tarafından taşınır ve belirlenir. Ruhumuzun deneyimleri ve bilince yükselen imgeler ve düşünceler, bilincin ötesine geçen deneyimler gibi, onun dışında şekil alır.

Hades artık sadece korkunç ve dehşet verici olarak deneyimlenmediğinde, insanlar onunla daha bilinçli bir şekilde bağlantı kurabildiğinde ve yer altındaki bolluğu ve zenginlikleri fark edebildiğinde, ona Pluto adı verildi. Bolluk boynuzu onun amblemi oldu. Bu görünüm, yeraltı güçlerinin daha yumuşak tarafını ortaya çıkarır.

Her iki kutup da Plüton gücünün işleyişine aittir. Plüton kişiyi karanlığa çekebilir veya bolluğun ışığa yükselmesine izin verebilir. Onun içinde, kişi bilinçdışı tarafından yutulabilir veya esir alınabilir veya her zaman yeni şeyler bilince çıkabilir. İki kutup gece ve gündüzün imgesinde veya ışıkta yeni bir forma dönüşmek için önce karanlık toprakta yok olması gereken bir tohumun başkalaşımının imgesinde tutulabilir.

Benzer şekilde, astrolojik olarak, ifadenin en geniş anlamıyla "şeklin dönüşümü", form yok edilsin veya yeniden ortaya çıkarılsın, Pluto ile ilişkilendirilir. Pluto'nun hem yıkıcı, tehdit edici, korku uyandıran tarafı hem de -bir olasılık olarak- hayırsever tarafları görülmelidir.

Plüton'un işleyişinin iki uç noktası, alçalma, söndürme, yok etme (ayrıca karartma ve görünmez kılma) eğiliminde ve yükselen patlayıcı ve filizlendirici güçte, enerjide artışta ve kırılma ve galip gelme kapasitesinde ortaya çıkar.
Plüton'da yaşamın sonunu veya bolluğunu buluruz.

Jüpiter (Zeus): 9{eiu 'Dünya Düzeni

İlkel dönemin sonunda evren ve ruhun iç mekanı büyümüştü.

Jüpiter ile birlikte, dünyanın yeni bir düzeni, çeşitli güçler arasında çeşitli alanların yeni bir bölünmesi, bireyin ve hepsinin kozmik etkileşiminin yeni bir taslağı belirir. Cennet, deniz ve yeraltı dünyası ayrılmıştır ve dünyevi sahnede artık birçok yaşam formu gelişebilir. Tanrılar insanlığa daha da yaklaşmıştır, alanları deneyimlenebilir; ancak bu gelişmeyle birlikte, insan bireyi ve insan kaderi tanrılara daha da yaklaşır. İnsan, örneğin Homeros'un anlattığı gibi, mitlerin ve efsanelerin merkezi bir kaygısı haline gelir.

Hem ırkın hem de bireyin tarihinde başlangıçta gizemli bir şey olarak deneyimlenen, tanrılarda veya gezegenlerde beliren kutsal bir fenomen olarak "dışarıda" yatan şey, artık yalnızca insanlığın yakınlarına taşınmakla kalmamış, aynı zamanda insanlarda da canlanmıştır. Homeros'un destanlarında bile, iç ve dış uzaylar sıklıkla birbirine karışır; bir tanrı insan formuna bürünür; ilahi enerjiler insanlarda etkilerini gösterir. Genellikle ilahi olanı insandan ayırmak neredeyse imkansızdır; yalnızca bir bakış, yalnızca belirli bir jest gözlemcinin farkı söylemesini sağlar.

Jüpiter'in yönetimi altında deneyim olasılıkları ortaya çıkmaya başlar. Şimdi birçok yer ve oyuncu vardır. Ve tüm "yerler" ve çalışmalarının tanıklıkları bir araya getirildiğinde bir birlik oluşturur: insan kişiliğinin dışında ve içinde bir kozmos. Jüpiter -daha önce gördüğümüz gibi- bastırılmış yaşamın hayata dönmesine izin verdi ve daha önce kısıtlama,

hapis ve karanlığın olduğu yerde gelişmeyi mümkün kıldı. Jüpiter'in yönetimi altında ne katı bir sınır ne de kaotik, taşan bir aşırılık vardır. Olimpos tanrılarının her biri kendi alanını alır ve kendi özel niteliklerini herkesin etkileşimine getirebilir. Her ilahi gücün kendi işlevi vardır ve insan deneyiminin bir olasılığını yansıtır. Jüpiter'in kendisi her birinin hak ettiğini almasını ve yazılı olmayan yasaların bile gözetilmesinin, düzenin ve anlamın korunmasının sağlanmasını sağlar.

Şekil veren ilkel imgeler, arketipler, Dünya'ya daha yakın gezegenlerle ilişkilendirilen "daha genç" tanrılarda da takımyıldızlanır: Jüpiter'in ve neslinin torunları olan Mars, Venüs ve Merkür. İlahi olanın, insanlığa yakın olarak, giderek daha insani alanlarda tezahür ettiği yer onlardır: yani, bilince daha yakındırlar. Örneğin, Mars, Venüs ve Merkür'ün içimizdeki işlevlerini düşündüğümüzde, giderek daha "kişisel" alanlarla uğraşıyoruz. Günlük yaşamımızda, onları o kadar sık var sayarız ki, içlerindeki "ilahi ilkel imgeyi" tanımak zordur. Hepsi Jüpiter'in yönleridir: onları o doğurdu, onları mümkün kıldı, onları içeri aldı. "Gaia'nın tavsiyesiyle... [Ölümsüzler] arasında unvanlarını ve ayrıcalıklarını dağıttı" [Teogoni 883-885).

Jüpiter, Yaşamın Çeşitli Yönlerinin Geliştirilmesinin Kökeni ve Olasılığı

Jüpiter'in hakimiyeti altında sadece genel olarak her şey gelişmedi, kendisi de "gelişti" ve tanrıçalar, yarı tanrıçalar ve insanlarla yavrular üretti. Çeşitli birleşmelerden de aynı şekilde birçok yeni olasılık ortaya çıktı.

Jüpiter'in ilk sevgilisi bilgelik olan Metis'ti. Satürn'ün yuttuğu çocukları kusmasına neden olan içeceği ona veren oydu. Ancak hamile kaldığında, Satürn'ü rahatsız eden eski korku şimdi Jüpiter'i ele geçirdi: Uranüs ve Gaia da onun için, "tanrılar ve ölümlüler üzerinde Kral olacak bir oğlunun doğumundan korkacağını... ve kalbinin galip geleceğini" öngörmüşlerdi [Teogoni 897-898). Çağdaş psikolojinin deyişiyle, “aile mirası”, “bir tanrının bile üstesinden gelmekte zorluk çektiği erken çocukluk travması” burada ortaya çıkar. Görünüşe göre Jüpiter nesiller arasındaki çatışmayı sürdürmek zorunda; yeni gelişmelere yer açmak ve davranış kalıplarını kırmak çok zordur. Yine de, Jüpiter kendi adına babasının yaptığını tekrarlamaz: yeni doğan çocuğu yutmaz; aksine, daha doğmadan önce bile, içindeki çocukla birlikte tanrıçanın kendisini yutar. Ve böylece dahil ettiği şey Metis, bilgeliktir. Gelecekteki çatışmalar için bu, daha büyük bir yüce gönüllülük ve zihin varlığı, daha büyük bir bilgelik anlamına gelebilir. “Zeus onu kendi karnına koydu ki bu tanrıça onun adına, iyi ve kötü için düşünebilsin” (Theogony 899-900).

Fakat önce, Jüpiter'in kendisi ilişkisinin meyvesini taşıyıp onu doğurmak zorundaydı: zamanı geldiğinde, başı acıdan patlayacak gibi oldu ve yüksek sesle bağırdı. Denizin derinliklerindeki Poseidon/Nep-ton, Athena'nın ondan doğabilmesi için başını yarmak zorundaydı. Dolayısıyla, Jüpiter'in ilk çocuğu, kelimenin tam anlamıyla, bir beyin çocuğuydu ve doğumu ancak deniz tanrısının ebeliğiyle, derinliklerin yardımıyla mümkündü. Fakat Jüpiter doğumun kendisine ve beraberinde getirdiği acılara katlandıktan sonra, daha fazla yeni yaratım ve yavru hakkındaki kaygısı açıkça aşıldı. Adalet tanrıçası Themis ile kaderleri ve büyüme tanrıçalarını; Eurynome ile lütufları; Mnemosyne ile ilham perilerini; Demeter, Persephone ile; Leto, Apollo ve Artemis ile; ve daha sonra, birçok farklı biçimde, yine de başka ilahi veya kahramanca olasılıkları doğurdu.7

Fakat önce Zeus, Kronos'un (Satürn) kızı Hera ile evlendi. Bu evlilik uzun sürdü, fakat çoğu zaman mutsuzdu. Hera kocasını kıskançlıkla izledi ve onun dikkatini sadece kendisine çekmeye çalıştı, ki bunda da her zaman başarılı olamadı, üzüntüsüne. Sonra onu öfke ve tutkuyla takip etti ve onu vicdansızca utandırdı. Baba mirasına uygun olarak, uygunsuz olan her şeyi dışlamaya, ortadan kaldırmaya ve yok etmeye çalıştı. Örneğin, Jüpiter'e hoş gelen güzel Io'yu, Jüpiter'in gözünden uzaklaştırmak için sihirli bir şekilde bir ineğe dönüştürdü. Zeus'tan hamile olan Semele'nin ölümüne hileyle sebep oldu; fakat Zeus doğmamış çocuğu kendi içine aldı, onu sonuna kadar uyluğunda taşıdı ve Dionysos'u doğurdu. Satürn ve Jüpiter arasındaki eski gerginlik, dar görüşlü ataerkil ruh ile açık yürekli anaerkil ruh arasındaki gerginlik, bu evlilikte Zeus ve Hera'da yaşamaya devam etti, fakat her zaman katlanıldı ve tekrar tekrar uzlaştırıldı.

Bu ilişkinin, zıtlıkların birleşmesinin iyi sonuçlanan bir meyvesi, "ebedi gençlik" olan kızı Hebe'ydi.

Herkül daha sonra evlendi. Sadık bir eş, iyi bir anneydi ve çift yaşlılıklarını birlikte mutlu bir şekilde geçirdi.

Jüpiter
Gezegenler Kitabı, 1553.

Jüpiter ve Hera'nın oğlu Mars için durum farklıydı, tanrılar ve insanlar tarafından sevilmeyen, "kalkan parçalayan", savaş tanrısı. Ama o da babasının elinden adalet gördü, tıpkı diğer Olimposlular gibi.

Jüpiter hakemlik yaptığında, her biri hak ettiğini alır, çünkü Jüpiter katı yasalara göre değil, yaşam durumuna göre yargılar. Zıtlıkların bir arada var olmasına izin verir, çünkü hareket, yaşam ve büyüme yalnızca dinamik bir durumda mümkündür. Jüpiter en farklı olasılıklara açılmaları için alan tanır, "imtiyaz ve onur", çünkü kendi dahil ettiği ve ona "iyilik veya kötülük" için tavsiyelerde bulunan bilgelikle yönetir. Sadece aydınlık ve karanlık, ışık ve gölge organik bir bütün oluşturur.

Psikolojik olarak bakıldığında ve astrolojik olarak anlaşıldığında, Jüpiter'in içimizdeki işlevi yeni bir yönelimi mümkün kılar: çıkmaz sokaklardan, darlıktan ve sıkışmış olmaktan, durgunluktan ve katılıktan kaçış. Jüpiter ile anlam ve anlamın birbirine bağımlılığı, yaşamın canlı olasılıkları, gelişme ve tamamlanma sorusu ortaya çıkar ve bu, can sıkıcı yönlere yer açmak anlamına gelir; hatta, olumluya dönebilecekleri bir başlangıç noktası içerdikleri sürece uğursuz olasılıklara bile.

Jüpiter ilkesi, her şeyden önce, erkek ve dişi, iyi ve kötü ("iyilik ve kötülük") gibi kutupsal zıtlıklara önyargısız açıklığı ima eder. Gördüğümüz gibi, Jüpiter kendini bir örnek olarak sunar: cennetin, eski Olimpos'un ve gök gürültüsü ve şimşeğin (erkek ilkeye ait olan) "efendisi" olarak, en başından itibaren dişi niteliklerle beslenir ve güçlendirilir ve daha sonra ilk dişi niteliği olan Metis, "dişi bilgeliği" olarak bütünleşir. Erkek ilkenin üstünlük sağlayacağı korkusu onu buna yöneltmişti, beklenen "güçle dolup taşan" oğul korkusu, Metis'in bir kızı, Zeus'un daha sonra kafasından doğurduğu, olağanüstü erkek niteliklerine sahip bir kız olan Athena'yı beklemesine rağmen.

Bilgeliğin hazırladığı ve Satürn'ün yuttuğu çocukları serbest bırakmasını sağlayan iksir sayesinde eski değerler şimdilerde

Jüpiter'in tasarrufu yeniden, ancak bunlar onun sorumluluğu olarak kabul edilmelidir. Yeni yönelim, eski, yerleşik davranış kalıplarının ve katı normların üstesinden gelmek anlamına gelir; geniş görüşlülüğe doğru atılım; bütünlüğün mümkün olması için kutupsal olasılıkların kabulü.

Jüpiter, Metis'i dahil ederek, dişiyi gerçekten içselleştirmişti - annelik ve şefkatli gelecekteki kız çocuğunun çift yönü altında - ancak bütün olma yolunda atılan bu ilk adım, tamamen zorluklardan uzak değildi. Sorunlu olan sadece başından doğmak değildi, aynı zamanda Hesiod'un "gri gözlü Athena", "büyük tanrıça, yorulmaz" dediği ve katliamdan ve savaştan zevk alan kızın doğasıydı (Theogony 924). Güçlü yürekli bir oğuldan pek de farklı olmamıştı, sadece Zeus'u baba olarak kabul etmesi, gücü paylaşması ve onunla rekabet etmemesi bakımından farklıydı.

Sonraki doğumlar, çeşitli kadın niteliklerinin ortaya çıkmasını sağlar: Zarafetler çekicilik, alımlılık ve neşedir; Saatler, zaman içindeki büyüme değişimlerini temsil eder; Kaderler, bireye iyi ve kötünün kendi payını verir ve kişiye kendi kaderini taşıma sorumluluğunu yükler; Jüpiter'in "akıllıca öğüt" verdiği Kore ile Hades'in kaçırmasına izin verdiği Kore, yeraltı dünyasına olan borcunu -veya haraçını- öder. Jüpiter aracılığıyla, kadınsılık hayatın tüm alanlarına doğar. "Avcı" Artemis, tıpkı "zevki her türlü hoşluk ve şarkı söylemenin tatlılığı" olan tanrıçalar olan Musalar gibi bu gruba aittir (Teogoni 917).

Buna göre, Jüpiter, diğer yarısı, belki daha iyi olmasa da, Hera ile, hala Satürn mirası taşıyan kendisindeki dişil kısımla çok somut Au-seinandersetzung'a da girebilir. Bu, sadece bağlayıcı olmayan zevki değil, bağlanmayı da ifade eder; Hebe'de, kızda, ebedi gençlikte, ebedi yenilenmeyi, ebedi başlangıcı ifade eder. Ayrıca, sadece uyum ve barışı değil, Auseinandersetzung ve çatışmayı da ifade eder; bu nedenle, savaş tanrısı Mars (Ares), onun oğludur. Hera ile evlilik, yabancı, rahatsız edici, karşıt güçlerin bile kabul edilmesini gerektirir—ve onlarla yaratıcı bir ilişki; ve tekrar tekrar karşıtların yenilenmiş uzlaşmasını.

Jüpiter'in iki oğlu—Apollon ve Dionysos—hayat boyunca zıtlıkların bir araya gelebileceğini, Jüpiter'in himayesi altında bütün veya tamamlanmış olmanın mümkün olduğunu gösterir. Leto'nun ilk oğlu Apollon ve Zeus tarafından gebe bırakılıp doğurulan Dionysos, Apollon ve Dionysos'un yakınlığını ortaya koyar.

Zeus'un kendisinde, yansımanın ve sarhoşluğun, berrak dinginliğin ve sahiplenmenin yakınlığı. Birbirini sınırlayan bu iki zıtlığın yakınlığı, Dionysos'un Apollon'un yanındaki kutsal bölgeye götürüldüğü Delphi'de ifadesini buldu.

Bireyin mümkün olan en büyük bütünlüğe doğru gelişiminin yattığı yaşam alanı ve biçimi hakkında bazı ipuçlarını doğum haritasındaki Jüpiter'in konumunu gözlemleyerek elde edebiliriz. "Jüpiter yıldızı" altında, külfetli bir miras üzerinde çalışmak, eski çatışmalarla Au-seinandersetzung veya içsel gerginlikler, bağlı güçlerin serbest bırakılabileceği ve karşıtların verimli bir alışverişe girebileceği verimli bir sürece yol açabilir. Çatışma, çekişme ve hayal kırıklığı Auseinandersetzang sürecinin bir parçasıdır, ancak tekrar tekrar yeni dürtülere de yol açarlar. Kabul ediyorum, bu da doğrudur: Quod licet Jovi non licet bovi (Jüpiter'e izin verilen şey öküz'e izin verilmez). Ancak Jüpiter'in işlevinin bu tür bir yaratıcı dürtüyü ifade etmesi herkesin kaderi değildir ve bütünlük mutlaka ilahi bir auraya sahip olamaz.

Ares (Mars)

Ares, Zeus ve Hera'nın tek oğludur. En başından beri sevilmeyen bir çocuktu. Hera ondan hoşlanmazdı çünkü gürültücü, asi, taşkın ve itaatsizdi. Hiç kimse onun öngörülemez kavgacılığına denk olamazdı.

Birçok kaynak, Mars'ın ikiz kız kardeşi Eris'ten (çatışma) bahseder; Eris de tıpkı kardeşi gibi çatışmayı kendi iyiliği için severdi. Mars için yeni angajmanları kolaylaştırmak amacıyla çatışma aradı ve söylentiler yaydı.

Mars sadece tanrılar tarafından değil, insanlar tarafından da sevilmiyordu. Kendisine tapılan çok az tapınak vardı. (Bunlar ancak daha sonra Roma'da, Jüpiter'den sonra en güçlü tanrı olduğu yerde, büyük sayılarda ortaya çıktı.) Yunanlılar onu Trakya'ya, savaşı kendi uğruna seven barbarların ülkesine yerleştirdiler.

Şairler Ares/Mars'ı görmezden gelmeyi tercih etmişlerdir. Ares yalnızca ordudan bahsettiklerinde görünür; orduda mevcuttur; ordunun kendisidir—kişisel olmayan, yıkıcı bir güçtür. Ne zaman yaralansa, Mars "on bin adam gibi" kükrer. Mars, halkını savaşa ve zafere teşvik etmesi veya ahlaki bir güç olarak savaşçı ruhu güçlendirmesi anlamında bir savaş tanrısı değildir. O, çatışma tutkusunun temsilcisidir. Mars taraf tutmaz. Önce düşmanla savaştığı için "kararsız" olarak adlandırılır.

Mars ve Çocukları
Hans Sebald Beham'ın gravürü, yak. 1530

Yunanlılar, sonra Truvalılar ile tarafsızca. Onun hakkında cinayet ve adam öldürmeden zevk aldığı söylenir. Bir keresinde, kendisine haksızlık yapıldığı için Jüpiter'e yakındığında, Jüpiter onu geri çevirdi: "Sızlanmalarınla beni yükleme, Kararsız
Olympos'ta yaşayan tüm tanrıların en nefret edileni. Çünkü sen sadece savaştan ve çatışmadan zevk alıyorsun.... Başka bir tanrının oğlu olsaydın ve benim oğlum olmasaydın, çoktan Uranüs'ün oğullarının yalanlarından daha derin yalan söylüyor olurdun" (Moritz, s. 96).

Ve yine de, Mars on iki Olimpos tanrısı arasında yer alır ve onu doğuran Jüpiter, yıkıcı unsurun da var olduğunu teyit ederek tavrını alır. Jüpiter'in altında, Olimpos'taki, kendi içindeki ve eşit olarak, sıklıkla "tedbirli bilgelik" olarak adlandırılan ancak savaş alanından veya hatta katliamın kendisinden kaçınmayan kızı Athena'da aydınlık ve karanlık güçler vardır. Öfkelenen Mars bir keresinde kalkanına mızrakla saldırdığında, "elinde büyük bir sınır taşı kaldırdı, savaş tanrısının alnına fırlattı, böylece çöktü ve yedi kara parçasını kapladı" (Moritz, s. 93).

Mars kesinlikle savunmasızdır ve insanlar, ölümlüler tarafından alt edilebilir. Aloadae onu bağladı ve on üç ay boyunca esir tuttu. Mercuiy onu serbest bırakmasaydı açlıktan ölür ve aşağılanma içinde ölürdü. Diomedes onu Truva Savaşı'nda yaraladı. Ve böylece Mars kendini kurtarmak için sürekli Olimpos'a kaçmak zorunda kalır. Sadece Hades savaş tanrısının yaptıklarından zevk alır; sonuçta, Mars sayesinde çok sayıda ölü onun diyarına girer. Ancak Mars gerçek bir adaletsizliğe uğradığında—örneğin Thebes kralı Cadmus'un elinde—Jüpiter'in adil yargısına güvenebilir.

Kadmus, Mars'a kutsal bir ejderhayı öldürdüğünde, Jüpiter Kadmus'un Mars'a bir yıl

(bazıları dört veya sekiz yıl der) köle olarak hizmet etmesini emreder. Bu, Kadmus'un sadece fethetmek istediği temsilcisinin gücüyle yakından tanışması gerektiği anlamına gelir. Athena, Mars'ın kana susamışlığını biraz olsun söndürebilmiş ve savaşçılığına sınırlar koyabilmiş olsa da, burada yeni bir dinamiğe katılır. Kadmus, onun tavsiyesi üzerine ejderhanın dişlerini bir tarlaya eker ve onlardan yüz silahlı savaşçı çıkar. Ancak bunlar kör bir öfkeyle birbirlerini öldürür ve geriye sadece beş kişi kalır ve bunlar daha sonra Thebes'in atalarının kahramanları olur. Mars'a hizmetini tamamladıktan sonra, Kral Kadmus sonunda Mars'ın en güzel kızını eş olarak alır: Mars ve Venüs'ün Afrodit'in kızı Harmonia.

Bu görünüşte tek taraflı yıkıcı gücün başka bir tarafı daha vardır. Sevilmeyen Ares'te (Mars), reddedilen kavgacıda, tamamlanma ve özgürleşme, zevk ve aşk için bir özlem uyanır. Fırtınaları yatıştıran ve barış ve uyum yaratabilen Afrodit'i (Venüs) arzular. O onun karşılığı ve zıt kutbudur, onun tamamlayıcısı iq her şeydir.

Ares (Mars) arzu ve inisiyatifle kur yapar ve başarılı olur, her ne kadar Afrodit (Venüs) uzun zamandır demirci tanrısı Hephaestus'la evlenmiş olsa da, o da Hera'nın oğludur (Homeros Odysseia 8.266-366).® Afrodit'e olan aşkına rağmen sabırlı, daha doğrusu daha az tutkulu bir eştir ve evlilik çocuksuz kalır; verimsizdir.

Ares ve Afrodit'in sevgilisi ve kocası Hephaestus'ta, Satürn'ün iki torunuyla karşılaşırız: yıkıcı öfke ve aksayan melankoli, şiddetli açgözlülük ve hoşgörüsüzlük. Uzun bir süre Hephaestus, Ares ve Afrodit arasındaki aşk ilişkisinden hiçbir şey fark etmez, ta ki güneş Helios çifti Ares'in sarayında keşfedene ve ilişkilerini gün yüzüne çıkarana kadar, ta ki güneş "üzerine ışık tutana" kadar. Sonra Hephaestus bir hile yapar. Gittiğini söyler ve Ares ve Afrodit aşkta bir araya geldiklerinde, gizlice üzerlerine örümcek ağı kadar ince ama kırılmaz, ustaca işlenmiş bir bronz ağ atar. Böylece ikisi yakalanır ve kaçamazlar. Aldatılan koca Hephaestus, aşıkları tanrıların alaylarına maruz bırakmak için Olimposluları bir araya çağırır. Onları aşağılamak ister ama aynı zamanda intikamını da almak ister: Zeus'tan evlilik hediyelerini geri vermesini ister. Olimposlular eğlenir. Apollon, Ares ile yer değiştirmekten mutluluk duyacak olan Hermes/Merkür ile dalga geçer. Poseidon/Neptün, Afrodit'e şiddetle aşık olur ve Ares'e kefil olur (onun varisi olacağı umuduyla). Zeus/Jüpiter, Hephaestus'un özel işlerini bu kadar alenen ifşa ettiği için onu aptal ilan eder. Hep birlikte, bu sefer hoşgörüsüzlüğün galip gelmediği sahneden ayrılırlar. (Öfkeli, ihtiyatlı, utanmış tanrıçalar bile ortaya çıkmamışlardı.) Ancak Ares ve Afrodit, Mars ve Venüs arasındaki ilişki bu kadar kolay sona ermeyecekti, çünkü "sanki birbirleri için yaratılmışlardı" ve zıt kutuplar gibi birbirlerine çekilmeye devam ediyorlardı.

Mars ve Venüs korku ve dehşet doğurdu: Deimos ve Pho-bos. Ama Eros da doğdu, aşkı uyandıran çocuk, büyüsüne kimse karşı koyamaz. Oku bal ve safraya batırılmıştır: vurduğu kişilere tatlılık ve acı getirmiştir. Eros'ta, her hareketin karşı hareketini nasıl ortaya çıkardığını başka bir biçimde görüyoruz. Eros, Venüs, yine Mars'la birleşmesinden Anteros'u doğurana kadar bir çocuk olarak kalır, aşk karşılıklıdır. Sadece aşk ve karşılıklı aşk birlikte büyüyebilir ve olgunlaşabilir.

Mars ayrıca Venüs'ün en güzel kızı olan Harmonia'nın da babasıdır; onda vahşilik ve nezaket, arzu ve zevk mükemmel bir uyum içinde birleşir. Kral Cadmus'un Mars'a hizmet ettikten sonra karısı olarak kabul ettiği kişi oydu.

Yunanistan'da, savaş ve çarpışma tanrısı olarak Ares, anonim bir güç olarak kaldı. Bireysel nitelikler yalnızca raporlarda bulunan birkaç kişisel karşılaşmada ortaya çıkar, çoğunlukla Afrodit ile ilişkisiyle ilgilidir. Roma dünyasında, Mars her şeyden önce savaş tanrısı olarak ve daha sonra da bir bitki tanrısı olarak saygı görüyordu.

Mars Psikolojik Olarak Görüldü

Mars'ın niteliklerini ruhumuzun yansımaları olarak kavramaya çalışırsak, insan ruhundaki yıkıcı güçler karşısında korku ve dehşete kapılabiliriz; tıpkı günümüzde Mars'ın yoğun bir şekilde iş başında olduğu olayları deneyimlerken bizi ele geçirdikleri gibi.

Mars'ın bünyesinde barındırdığı enerji potansiyeli, en başından itibaren bir anlayış eksikliği ve reddedilmeyle (Hera) karşılaşması gerçeğiyle olumsuza doğru yönelmiştir. Ares—etimolojik olarak, zarar veren veya yaralayan—kendisine ve karşılaştığı hemen hemen herkese zarar verir. Huzursuzluk, nefret, saldırganlık ve tanımlanmamış yıkıcı öfke, bir kişide doğal olarak var olabilen ancak yetersiz (anne) ilgi nedeniyle yoğunlaşan evcilleştirilmemiş gerginliklerin sonucudur. Jüpiter'in sadakati tek başına Mars'ı daha anlaşılır, daha insani hale getirir. Oğlunu reddetmeyerek, onu göz önünde tutarak—yani

onu bilincinde tutarak—Jüpiter haklarını koruyabilmiştir: onu kutsallaştırılmış doğal gücünden, ejderha gücünden, cezasız bir şekilde mahrum bırakmak yasaktır. Cadmus ona hizmet etmek zorundaydı; yani Ares'e haraç ödemeliyiz, "hizmetçiler olarak" onun özüyle tanışmalıyız ki Kral Cadmus'un yaptığı gibi tutumumuzu değiştirebilelim.

Mars yönlerimizi görmezden gelmek, onları "bastırmak", ejderha güçlerini inkar etmek imkansızdır. Onlar gölgemiz olarak yüz kat daha fazla ortaya çıkarlar. Ve eğer biz bu gölgeleri kendimiz göremiyorsak, yoldaşlarımız bu tarafları daha da yoğun ve net bir şekilde çekmelidir. Sadece içimizdeki Mars ile bilinçli bir Auseinandersetzung bizi daha ileriye götürebilir. Ancak bu zaman alır. Kral Cadmus bir, dört, sekiz uzun yıl hizmet etti.

Kral Cadmus için, Mars ile yaptığı zahmetli Auseinari-dersetzung'un ödülü, Mars'ın kızı Harmonia'ydı; bu, Mars ve Venüs'ün sevgi dolu yakınlığının meyvesiydi; aşırı zıtlıkların başarılı bir birleşimi. (Ama burada da herkes hedefe ulaşamaz. Mars'ın başka çocukları da vardır: "Korku" ve "Terör")

Mars tarlasına ekilen ejderhanın dişleri yalnızca eski saldırganlıkların bir çarpımı olabilirdi. Cadmus zahmetle mücadele ettiğinde ve Mars ilkesiyle uzlaştığında ve onun olumlu olasılıklarıyla daha iyi tanıştığında - kendini iddia etme, sonuna kadar gitme yeteneği, harekete geçme isteği, inisiyatif, uyumlu tamamlanma ve anlayış ve sevgi için dürtü - eski saldırganlıklar aşılır. Birbirlerini iptal ederler. Thebes'in atalarının kahramanları olan kalan beş kişi, çatışmanın savaşçı ruhunun özüdür: artık kör yıkıcı öfke değil, geleceğe yönelik kahramanlık.

Mars Astrolojik Olarak Görüntülendi

Aynı şekilde astrolojik olarak Mars, olumsuz ve olumlu olmak üzere iki anlam grubuyla ilişkilendirilir: saldırganlık, şiddet, huzursuzluk, kavgacılık, dürtü, arzu, Sturm und Drang, saldırı, yoğunluk, vb. ama aynı zamanda inisiyatif, canlılık ve güç, girişimcilik, eyleme yönelik dürtü ve enerji, aşka yönelik arzu ve şevk, fethetme dürtüsü, üreme gücü, dürtü, kararlılık ve enerji, vb. Kendi başlarına, tüm bu nitelikler değerden bağımsızdır. Bunlar yalnızca kullanıldıkları biçim veya hizmet ettikleri hedef aracılığıyla olumlu veya olumsuz bir değer kazanır; yani, deneyimlendikleri bağlam aracılığıyla.

Hareket Eğilimleri

Gezegenin ve ışığının seyri, Mars'a atfedilen özü yansıtır veya projeksiyonları destekler. Işığı, soluk bir parıltıdan parlayan kırmızıya doğru değişir. Seyri de benzer şekilde tutarsızdır: bazen yörünge süresine uygun olmayan bir hızla hareket eder; sonra Güneş tarafından yakalanır ve gözümüze göre hareketsiz görünür. Ancak bu bir dinlenme değildir; aksine, eylem yönünde ani bir değişiklikten önce gelen gerilim yüklü bir ara durumdur. Şimdi Güneş'e doğru koşar, "geri hareket eder", ışığı zayıflar, ta ki sonunda yönünü tekrar değiştirene kadar, şimdi Güneş ile birlikte hareket ederek, sanki savaşa veya yarışmaya yeniden başlamak istiyormuş gibi.

Gezegenin dışsal seyrine karşılık gelen, Mars sembolünün etkili gücüyle ilişkili olan içsel hareket eğilimlerini görebiliriz. Onunki her zaman dürtüsel, düzensiz, ısrarcı bir harekettir. Sanki baskı altında, gergin, gergin bir yaydaki oka benzer şekilde var olur: hızla serbest bırakıldığında hedefi vurabilir veya hedefin ötesine uçabilir; her zaman yeniden gergindir, bir kez daha hareket halindedir. Mars'ın hareketi Satürn'ün hareketine karşıdır: dışarı doğru bastırır, iter ve patlar, ikincisi ise büzülür, yoğunlaşır. Mars vurgulu hareketler bıçaklama, itme, nüfuz etme, müdahale etme, analiz etme, yaralama, fışkırtmadır. Mars hareket halindeki enerjidir; o inisiyatif, dürtü, dürtüdür. Hedef belirliyse, hareket yönlendirilir; veya belirsiz olabilir ve sonra Mars bilinçsiz aciliyet ve dürtüde ifade bulan pasif saldırganlık olarak kendini gösterir.

Bazen "kör öfke"de kişi hedefi bile göremez veya keskin bir şekilde nişan alır, analiz eder ve vurur. Hedef dışsal bir nesne, bir kişi veya bir tema olabilir veya kişinin kendi içinde olabilir. İçsel Mars'ın gelişimsel seviyesine bağlı olarak, arzusu değişken, yönlendirilmemiş, yönlendirilmiş, kişisel olmayan, yıkıcı veya dizginlenmiş, hedef odaklı ve endişelidir, ister öfke ister onu yönlendiren savaş ruhu, ister dürtü veya inisiyatif, saldırganlık veya niyet olsun.

Bir Rüya

Aşağıdaki rüya, Mars'ın kadim imgesinin bugün bile insan ruhunda nasıl şekillendiğini göstermektedir.

Güçlü, genç bir adam görüyorum. "Dişlerine kadar silahlanmış." Daha yakından incelediğimde bu "zırhın", her şeyden önce genç ve güçlü bedenini ana hatlarıyla belirten, sıkı

oturan, görünüşte geçilmez bir plastik deri olduğunu görüyorum. İçindeki tüm gücü ortaya koyuyor.
Pencere camı gibi cam parçaları, büyük ve küçük, keskin ve sivri, dişlerinin arasına sıkışmış. Ağzına doğru el yordamıyla bakıyor ve panik kaygısı onu ele geçiriyor.
Rüya burada kesilir. Adam panik içinde kendini veya bir başkasını mı mahveder, yoksa tehlikeyi fark eden ve ona yardım edebilecek biriyle mi karşılaşır, açık kalır.

Rüya, görünüşte saldırgan bir "kahramanın" çaresizliğini gösteriyor. Gerçekten de zırhı, sıkı oturan plastik derisi, fiziksel gücünü sözde zorlayıcı bir şekilde özetliyor; ancak nefes almasına izin vermiyor ve onu korumaktan çok açığa çıkarabilir. Dişlerinin arasına sıkışmış cam parçaları, korku uyandırması gereken kesici, yaralayıcı, geveze dilini ortaya çıkarıyor. Ancak daha yakından bakıldığında, kendisinin tehdit altında olduğu anlaşılıyor. Bu l^ero gerçekten de yaralar açabilir, ancak bunu yaptığında kendini kesme tehlikesiyle karşı karşıyadır. Yemek yiyemez, kendini besleyemez, çünkü ne çiğneyebilir ne de sindirebilir. Burada saldırganlıklar ancak kötü bir şekilde işlenebilir, sindirilebilir. Cam parçalarını kendisi çıkaramaz çünkü onları göremez. Panik korkusu onu ele geçirir, çünkü cam parçaları kendi ölümünü simgeler.

Burada bir kez daha Mars mitinin temel özelliklerini özlü bir biçimde görüyoruz: çoğunlukla çaresizliği gizlemek için kullanılan, çalkantılı, gösterişli bir cesaret.

Yıkım her zaman kendini yok etmek anlamına gelir: Kendim dışında yok ettiğim her şeyi, kendimde tanıyamam, kavrayamam veya taşıyamam, hatta değiştiremem. Bir kişinin "keskin dili" etrafındakiler için hoş değildir ama kendisi için en yıkıcı olanıdır. Saf saldırganlık, Mars'ın temsil ettiği gücün yalnızca bir ifadesidir. Mars niteliklerinin daha incelikli biçimlerini geliştirmek ve her şeyden önce, bir bireyde gizli olan tüm enerjilerin kapsamlı bir görünümünü elde etmek daha da gereklidir - örneğin, doğum haritasında yansıtıldıkları gibi. Bütünsel olarak bakıldığında, hayati bir ilke olarak Mars, kuvvetlerin etkileşiminde kesinlikle bir yere sahiptir.

Mars
Gezegenler Kitabı. 1553

Sadece bütünleşmemiş bir Mars yaşam düzenine saldırır. Jüpiter tarafından kabul edildiğinde huzur bulur, Olimpos'ta aklı başına gelir ve yaşam düzenini sürdürmeye yardımcı olabilir; yaşam üretebilir.

Bugün belki de bir Mars'ı "narsistik olarak rahatsız" olarak adlandırırdık. Ve tüm insanlarda onu reddeden anneler vardır; öte yandan, onu kendilerinin bir parçası olarak tam olarak sevmeyen ama yine de kabul eden Jüpiter gibi babalar nadirdir. Ve rahatlatıcı Venüs dikkatini tekrar tekrar ona yöneltmelidir. O onun peşindedir; ona yönlendirilmiştir; onun aracılığıyla, tamamlayıcı ilke olarak, kurtarılmıştır.

Afrodit (Venüs)

Köken mitleriyle bağlantılı olarak, Satürn'ün Uranüs'ün erkek üyesini arkasından denize attığında köpüğün nasıl yükseldiği anlatılır. Afrodit bu köpüğün içinde büyüdü. Tamamen büyüdüğünde Kıbrıs'a geldi. Daha yeni dokunmuştu
taze yeşil otların bittiği, toprağın ayaklarının altında çiçek açtığı bir zamanda.

Hayvanlar onu takip etti, evcil ve vahşi. Afrodit, tam çiçek açmış doğa tanrıçasıdır. Lucretius'ta şunu okuruz: "Bahar günleri geldiğinde... önce havadaki kuşlar, ey Tanrıça, senin yaklaştığını duyururlar, kalplerinde senin gücün tarafından ele geçirilirler; sonra vahşi hayvanlar yemyeşil çayırlarda dans eder ve çağlayan derelerde yüzerler: Böylece,

büyünün pençesine düşen her biri, Sen nereye götürürsen onu takip eder; denizde, dağlarda, vahşi nehirlerde, kuşların yapraklarla örtülü meskenlerinde ve tarlaların yeşilliğinde, bütün kalpleri tatlı sevgiyle doldurursun ve onları şevkle çoğalmaya sevk edersin" (Otto 1956, s. 96). Bu nedenle Afrodit, aynı zamanda aşk ve üreme yaşamının tanrıçasıdır.

Homeros, Afrodit'i Zeus ve Dione'nin kızı, Oceanus'un kızlarından biri olarak tanımlar (Homeros İlyada 5.370). Kutsal ağacı, şehvetli güvercinlerin yuvalarını yaptığı meşedir. İster köpükten yapılmış olsun ister Oceanus'un torunu: "Denizin üzerine ilahi büyüsünü döken aynı ihtişamdır. Huzurlu denizler ve mutlu yolculuklar onun ilahiliğine tanıklık eder" (Otto 1956, s. 89). Deniz tanrıçası olarak Afrodit, dalgaların durmasını ve dalgaların sakinleşmesini sağlar. Şimdi deniz hayat doludur ve Gaia onu doğurduğunda olduğu gibi artık "çorak" değildir [Theogony 131).

Afrodit ilk kez karaya ayak bastığında, çekicilik tanrıçaları olan Graces tarafından karşılanır. Onlarla ve mevsimlerin tanrıçaları olan Horae ile en yakın bağını korur. Onlarla dans eder ve onlar onu yıkar, mesheder ve onu enfes bir şekilde giydirir. Ona “insanların ve tanrıların mutluluğu” ve “kahkaha aşığı” denir (Theogony 989).

Hesiodos, ona "kızların fısıldaşması, gülümsemeler ve aldatmacalar, zevk ve aşkın tatlılıkları ve iltifatlar"ın (Theogony 205-206) yazgısının düştüğünü anlatır. "Gülmenin aşığı" aynı zamanda Philommedea olarak da adlandırılır, "çünkü o, medea'dan, üyelerden belirdi" (Theogony 200). Yaratıcı kaynak ve nazik çekicilik, kolay iletişim, küçük sohbet ve samimi teslimiyet, tanrıların ve insanların mutluluğu—bu Venüs'tür.

Venüs/Afrodit düğünlerden önce çağrılır; aynı şekilde bir dul veya dul erkek tekrar evlenmek istediğinde. Kalpleri birbirleri için alevlendirir ve aşka cazibesini verir.

Söylendiğine göre Afrodit, onu giyen herkesi kendisine karşı sevgiyle dolduran sihirli bir kuşak taşıyormuş. Nadiren de olsa onu başka bir tanrıçaya ödünç vermeye karar verirmiş, oysa

Venüs ve Çocukları
Hans Sebald Beham'ın gravürü, yak. 1530

sık sık sorulur. Hera bile Zeus'u baştan çıkarmak istediğinde Afrodit'in kemerini ödünç alırdı. Kendisi Afrodit'in aşırı sahip olduğu fiziksel çekicilikten yoksundu. Aksi takdirde, evliliğin koruyucusu olan Hera, aşk ve baştan çıkarma sanatlarının tanrıçasına, evlilik veya çocuk sahibi olma meselesi olduğunda bile, iyi niyetli değildi.

Athena bile Afrodit'e düşmandı. Bir gün Afrodit'i dokuma yaparken yakaladığında, Athena'nın koruyucu tanrıçası olduğu bu el işini ona yasakladı. Athena, Hestia (evin ve ocak ateşinin tanrıçası) ve Artemis (av tanrıçası), hiçbir amaçla Afrodit tarafından baştan çıkarılmaya asla izin vermeyen tek kişilerdi. Aksi takdirde, Afrodit ayrılmış olanları, en isteksiz olanları bile bir araya getirebilir, bir araya getirebilir veya baştan çıkarabilirdi. Bunun en etkileyici örneği, zıttı ve karşılığı olan Mars ile olan yoğun ve derin ilişkisidir: denge ve doğal zarafet, huzursuzluk ve kavgacılıkla birleşmiştir. Ancak Hephaestus ile evliliği de zıtlıkların birliğini ortaya koymaktadır: Hafif ayaklı güzel, topallayan çirkin ördek yavrusuna bağlandı ve onunla kaldı çünkü onu "daha iyi yarısı" olarak seviyor ve ihtiyaç duyuyordu ve hatta sadece ona ait olmadığı için onu affedebiliyordu.

Afrodit aşktır, bir araya getiren ve tamamlayan güçtür. Kendini veren zenginliktir, verirken fakirleşmez, bilakis daha da bereketlenir. Sahiplenmez. O zevk, tutku ve duyusal neşedir. Biçim, jest, konuşma veya eylem olsun, büyüleyici görünen her şey onun parlaklığını taşır. Şairler eserlerine “ölümsüz çekicilik” katması için ondan yardım isterler. Kişiyi sanatta ve hayatta tatma, görme, duyma ve hissetme mutluluğuna götürebilir.

Afrodit/Venüs doğayla, hayvanlarla ve bitkilerle, doğal büyümeyle bağlantılıdır. Hayatın basit ihtiyaçlarının ruhuna girebilir: kızların boş konuşmaları, kahkahaları, okşamaları. Kendini dış ve iç güzelliğe adar: duyuların zevklerine ve içsel duyarlılığa. Etkisi niyetsizdir, hesapsızdır ve bu nedenle bir armağan olarak verilmiştir. Savaş tanrısını sever, demircisini

sever, basit çoban Anchistes'i sever, Hermes ve Poseidon'u sever. Paris ve Helen'i birlikte yönetir, savaş tanrısını ilgilendiren sonuçlar bile umurunda değildir.

Ama bu tanrıçada da karanlık bir taraf, uçurum gibi bir şey var, gerçek gücü ilk önce orada ortaya çıkıyor. Kişi onun zarafetini ve çekiciliğini hafife alsa da, yetenekleri ne kadar baştan çıkarıcı ve arzu edilir olsa da, ona yeterli ilgi, minnettarlık ve hayranlık gösterilmelidir. Kendisine haraç vermeyi reddedenlere karşı vahşi ve yıkıcı olabilir. Onu gerektiği gibi karşılamayanlara veya onu hor görenlere yazıklar olsun: onları bir aşırı arzudan diğerine sürükleyecek ve kıskançlık, anlaşmazlık, haset ve kötü niyet ekecektir. Söndürülemez bir özlem uyandırabilir ve kalbi kırık olanları delirtebilir. Aşk ve yaşam ilkesi olarak dışlandığı veya daha kötüsü reddedildiği her yerde, durumu tersine çevirir ve intikam ve ölüme yemin eder.

Hippolytus efsanesi bunu doğrular. Theseus'un ve bir Amazon'un oğlu olan bu çocuk Artemis'in dostuydu ve bu yüzden Afrodit/Venüs'ü hor görüyordu. Sadece erkeksi nitelikleri, kahramanca savaşı, kovalamayı ve öldürmeyi seviyordu. Böylece aşk ilkesi tersine döndü: Venüs onun üvey annesi Phaedra'ya ölümsüzce aşık olmasına neden oldu. Böylece Afrodit onu ne annesi ne de sevgilisi olabilecek bir anne figürü aracılığıyla mahvolmaya zorladı. Venüs'ten, yani kadınsı aşk ilkesinden, aşktan ve bağlılıktan uzak durduğu için ulaşılamaz bir hedef istiyordu. Tanrıça ondan intikamını her türlü entrikayla aldı ve böylece sonunda Hippolytus'un kendi atının onu ölüme sürüklemesine neden olan Poseidon/Neptün'ün yardımını kazandı. Böylece Hippolytus'un aşırı erkeksi itici gücü, "beygir gücü" sonunda onu mahveder.

Sadece erkekler değil kadınlar da Venüs ile uyum içinde olmalı ve ona hak ettiği rütbeyi vermeli, yoksa kralın kızı Myrrha'nın kaderini paylaşabilirlerdi. Myrrha güzeldi ama aynı zamanda çok kibirliydi ve kendi saçının Venüs'ünkinden daha güzel olduğuna inanıyordu. Myrrha cezalandırıldı: kendi babasına umutsuzca aşık olmaya zorlandı. Babası, onun kendisinden hamile olduğunu öğrendiğinde, kılıcıyla onu takip etti. O noktada, Venüs onu hızla bir mür ağacına dönüştürdü. Babası onu deldiğinde, Myrrha'nın çocuğu olan genç Adonis ortaya çıktı.

Bir kadın Venüs ilkesiyle uyum içinde olmadığında, kendini Venüs'e kapatırsa veya onunla rekabet etmek isterse - yani Venüs'e hizmet etmezse veya işleyişleri için minnettar olmazsa, ancak "inatçı" olursa ve saçlarını, düşüncelerini Venüs'e karşı çevirirse - kadınsı teslimiyeti ve bağlılığı sapkınlaşır. Çocuksu kalır, baba ilkesine ve ataerkil bir dünyaya bağlıdır: nefretle doludur veya bu dünyadan kaçmaktadır.

Venüs'ün kendisinde, aydınlık ve karanlık taraflar üstünlük için savaşır. Bu sadece onun güçlü bir şekilde farklılaşan eğilimlerinde değil, aynı zamanda Myrrha'nın oğlu Adonis üzerindeki iç çatışmasında da gösterilir. Başlangıçta Venüs onun hakkında ne yapacağını bilemedi; onu bir sandığa koydu ve yeraltı dünyasının tanrıçası Persephone'ye verdi. Daha sonra ne kadar güzel bir genç ve sevgili olduğunu gördüğünde, Persephone'nin ona olan hakkına itiraz etmek istedi. Karar, Adonis'in yılın üçte birini Afrodit/Venüs ile, üçte birini ise Persephone ile geçirmesini, ancak kalan üçte birinde özgür olmasını şart koşuyordu. Daha sonra Venüs onu kendisiyle daha uzun süre kalması için baştan çıkardı. Böylece genç sevgilisini aşk ve doğa tanrıçası ile karanlık ve yeraltı dünyasının tanrıçası arasındaki bir çatışmaya sürükledi. Jüpiter bu anlaşmazlığı çözmeye istekli değildi; yargıyı ilham perisi Kalliope'ye bıraktı, bu yüzden çeşitli yönleriyle dişil ilke tarafından çözülmesi gerekiyordu.

Yine bu ilahiliğin özü, tüm yelpazeyi kapsar: aydınlık ve karanlık, sevgi ve yıkım, kişinin ona nasıl yaklaştığı, onda hangi tarafa hitap ettiğine bağlıdır.

Psikolojik Olarak Görüntülenen Venüs

Psikolojik olarak, astrolojik olarak, Venüs ilişkinin işlevi olarak kabul edilmelidir. Çeşitli düzeylerdeki ilişki olasılıkları onun imajında somutlaştırılmıştır. Tüm gezegensel işlevler veya arketipal güçler gibi, Venüs de erkeklerde ve kadınlarda eşit şekilde çalışır. Tamamlanmamış olan her şeyde tamamlanma çabasına neden olur.

Bir erkek için Venüs, onun içindeki tamamlayıcı dişil bileşendir (Jungcu tabirle: anima). (Bu dişil bileşenin diğer yönlerini Ay ile bağlantılı olarak göreceğiz.) Bir kadın için Venüs, tamamlayıcısı eril olan dişil kimliğine aittir.

Venüs, kimsenin cezasızca inkar edemeyeceği bir yaşam prensibidir. Hippolytus, kendi içindeki dişil prensibi reddetti ve ölümcül bir tek taraflılıkla cezalandırıldı. Dişil kimliğine giden yolu bulamayan bir kadının başına da benzer şeyler gelebilir.

Venüs denge için çabalar. Hem içe dönük hem de dışa dönük olarak çalışabilir. Bireyi kendisiyle ve karşı tarafıyla, hem içsel hem de dışsal olarak, uyum içinde ilişkiye sokar ve burada insanlarla ve dünyayla ilişki kurar.

Venüs'ün güçlü olduğu her yerde, Mars içsel bir nitelik (Jungian terminolojisinde animus olarak) veya bir ortak olarak baskın olamaz. İki eşit derecede güçlü kuvvet bir araya gelir ve yeni bir şey ortaya çıkarır. İki kişi "altın Afrodit aracılığıyla aşkla birleştiğinde" (Theogony 1004-1005) yeni bir hayat doğar.

Venüs duyularda haz uyandırır, iç ve dış doğa arasında bir ilişki kurar. İletişimi mümkün kılar.
her düzeyde, her alanda duyumsama: duyma, görme, koklama, dokunma, tatma yoluyla.

Duymada, annenin, dostun, sevgilinin sesinde ahenk veya diyafoni algılanır. Ruh halleri uyanır ve birbirlerine uyum sağlanır, bu uyum birlik ve beraberlik veya uyumsuzluk, ihtilaf, uyumsuzluk olabilir.

Görmede dünyayı kendimize alırız. İçsel ve dışsal imgeler birbirine bağlıdır ve dünyayla temasımızın atmosferini veya ruh halini yaratırlar.

Kokular iyi olma hissini uyandırır ve anıları canlandırır, ama aynı zamanda hoşnutsuzluk da. Belirli bir tat belirgindir ve çevreye, giyilen kıyafetlere, okunan kitaplara nüfuz eder. Venüs iş başındadır.

Bir şeyle ilişki kurmanın en acil yolu dokunmadır. Bebek en yakın olanı kavrar: etrafımızdaki dünyayı kavrar ve onu kavramaya çalışırız. Duygularımızın tadını çıkarmak, duyguya kapılmak, coşku duymak - hepsi Venüs işlevlerinin parafrazlarıdır.

Yakalamak ve yakalanmak duyguyu ifade eder: kişi etkilenir ve buna bağlı olarak yürüyüş, ifade ve tavır olarak ruh haline uygun hareket eder.

Venüs, en basit formdan en mükemmel figüre; bir şeye veya temaya yapılan en basit göndermeden bir sanat eserine; en basit insan temasından en derin aşk tutkularının tatminine kadar her alanda kendini gösterebilir.

Dünyayla olan tüm ilişki ve diğer insanlarla olan tüm temas, algının daha sonra hangi seviyeye bağlandığı ve ilişkinin görüldüğünden bağımsız olarak, duyularımız sayesinde mümkündür. Venüs mitleri, onun olası işleyişlerinin ve işlevlerinin geniş bir yelpazesini ortaya koyar.

Venüs Astrolojik Olarak Görüntülendi

Astrolojik olarak Venüs, iyi arkadaşlık, keyif, estetik, zevk, lüks ve aşkın zevkleri ve sanatları ile; genel olarak sanatla, güzellikle, oyunla ve duyuların zevkleriyle; orantı ve uyum duygusuyla; denge ve tamamlanma çabalarıyla, uyumla ve esenlik duygusuyla ilişkilendirilir.

Hareket Eğilimleri

Venüs sembolünde deneyimlenen pek çok özellik gezegenin seyrinde de yansıtılır.

Venüs'ün zıtlıkları birbirine bağlama sanatı, örneğin, Venüs'ün bir zamanlar aydınlık akşam yıldızı, bir başka zamanda da sabah yıldızlarının en parlağı olabilmesi gerçeğinde yansıtılır. Parlak gündüzden ışığını geceye yayar ve karanlıktan gündüze ışınlar, aydınlık ve karanlığı, gündüz ve geceyi birleştirir ve birbirine bağlar.

Venüs'ün ışığı sakin ve sıcaktır; tüm gezegenler arasında yörüngesi en simetrik olanıdır (çünkü yörüngesi neredeyse daireseldir). Erken dönemden itibaren denge ve uyumun yıldızı olarak kabul edilmiştir.

İnsanlar zamanı ölçebiliyor ve yörüngesinden yılın uzunluğunu hesaplayabiliyorlardı. Bu nitelikler, belirli sayı yasaları keşfedildiğinde özel bir önem kazandı. Venüs'ün yörüngesi ve dünyaya ve güneşe göre konumu, altın ortalamaya karşılık gelen sayısal oranları ortaya çıkardı; bu oran, uyumlu olanın özü olarak kabul edilmiş ve bir eser özellikle uyumlu ve güzel olarak deneyimlendiğinde sanatta gösterilmiştir. Çünkü makrokozmostaki veya görünür dünyadaki uyumlu oranlar, mikrokozmostaki veya insan ruhundaki benzerlerine karşılık gelir.

Venüs ve Güneş'in zodyaktaki küçük kavuşumlarının konumlarını çizersek, Pisagor zamanından beri iyi şansın bir işareti olarak kabul edilen bir pentagram elde ederiz (Xylander 1971, s. 67).9

Uyum, sıcaklık ve mutluluk, Venüs'e sembolik olarak karşılık gelen deneyimsel

niteliklerdir. Psişik eğilimler olarak, bağlama, bir araya getirme, birleştirme, hareket ettirme, tamamlama, verme, armağan etme, akma, baştan çıkarma, rezonans oluşturma, uygun orantı yaratma, ilişkiye getirme vb.'den bahsedebiliriz. Cazibe, neşe ve mutluluk, Venüs'e eşlik eden lütuflardır.

Ancak bu hala geçerliliğini koruyor: hiçbir psişik güç, hiçbir gezegensel sembol tek başına ve bağımsız durmuyor. Her biri, bulunduğu bağlama bağlı olarak en çeşitli tonlamaları ve gölgelendirmeleri deneyimliyor.

Bir Rüya

Aşağıdaki rüyada Venüs'ün kendisi görünür bir şekilde mevcut değildi, ama bana öyle geliyor ki o yine de her yerde, görünmez bir şekilde çalışıyordu.

Sıcak bir yaz günü. Bahçe çitinde, lezzetli meyveleri olan böğürtlen kamışları: yarısı nar gibi, yarısı dolgun meyveler. Yakınlardaki bir yatakta, daha önce hiç görmediğim gibi muhteşem kırmızı yuvarlak meyveleri ve koyu yeşil zengin yaprakları olan domates bitkileri yetişiyor. (Çocukken domateslere "cennet" denirdi, cennet elmaları.)

Bir şölen başlıyor. Arkadaşlar hediyelerle geliyor: kabartmalı gümüş bir bölmede muhteşem kesme cam kaplarda tuz ve karabiber, aynı anda hem göze hem de hayata bir ziyafet. Şaşırtıcı bir şekilde, mutfaktaki genç kızlar yemek pişirmeyi çoktan bitirmiş. Birçoğu dışarıda, çocukların daha önce biçtiği ve rengarenk yastıklarla dolu çimlerin üzerinde birlikte oturuyor ve lezzetli yemeğin tadını çıkarıyor.

Yaşlı bir kadının getirdiği bir içki etrafta dolaştırılıyor: küçük bir yudum bile en muhteşem esenlik hissini yaratmaya yetiyor. Büyük, kırmızı frenk üzümleri güneş ışığında beyaz bir örtünün üzerinde yatıyor.

Sonra müzik duyuyoruz: çocuklar ve birkaç yetişkin komşu evlerin pencerelerinden dışarı tırmanıyor ve telli çalgılar ve flütler çalıyor. Bir adam çaydanlıktan bir gayda yapmış ve onu çok ustaca çalıyor.

Alay sokaklarda dolaşıyor. Nereye?

Ahenk, hoş tatlar, meyveler, aşk iksiri, kızların sohbeti, tatlı coşku, kucaklamalar ve okşamalar—burada rüya, Venüs'ün ilahi onurlarına şekil veriyor, belki de daha fazla drama tercih eden bazıları için neredeyse fazla güzel. Gölge tarafı yok, çünkü Venüs büyüsünü bir karşılık veya kıskançlık olmadan, ama aynı zamanda tamamlayıcısı olmadan da yapıyor.

Hermes (Merkür)

Merkür güneşe en yakın gezegendir ve tüm tanrılar arasında belki de insana en yakın olanıdır. Merkür neredeyse tüm insan çabalarında rol oynar ve hepsi arasında aracılık eder, tıpkı mitlerde cennet, dünya ve yeraltı dünyası arasında aracı, tanrıların habercisi ve insanlığa rehber olduğu gibi.

Hermes/Merkür, Zeus ve perisi Maia'nın oğludur.10

Homeros'un Hermes'e yazdığı ilahi, onun gizlice nasıl doğurulduğunu ve Mykene Dağı'ndaki mağarasında nasıl doğduğunu anlatır. Ancak, en başından itibaren, içindeki olağanüstü ilahi unsur apaçık ortadaydı. İlahide şöyle denir: 'Sonra bir bebek doğurdu, hilekâr, kurnaz, bir soyguncu, bir sığır hırsızı, bir rüya rehberi—evet, rüyaların şefi—ve geceleri bir casus—ve diğer adamların kapılarında gizlice dolaşan bir gözcü... Sabah doğdu, öğlene doğru cümbüş çalıyordu, akşam vakti nişancı Apollon'a ait sığırları kaçırmıştı," onu gölgede bırakan kardeşi (Hine 1972, s. 32).

Zaten ilk gün, kundak bezlerinden kurtuldu ve evin eşiğinden atladı. Orada bir kaplumbağa buldu ve hemen yakaladı. "Seni üzmeyeceğim! . . . . ama önce sen bana hizmet edeceksin" (ibid.). Hızlı ve kararlı eliyle kaplumbağanın kabuğunu alır ve ondan ustalıkla bir müzik aleti, lir yapar, bunu da hemen kesinlikle muhteşem bir şekilde çalabilir, böylece daha sonra bununla Apollo'nun kalbini yumuşatabilir ve büyüleyebilir, aynı zamanda onunla iyi bir anlaşma da yapabilir.

Sonra, maceraları sırasında Apollo'nun sığırlarını nasıl keşfettiği ve hemen ellisini nasıl çaldığı anlatılır. Bir strateji kurar: sığırları geriye doğru yürütür ve kimse ayak izlerini tanıyamasın ve tüm izler silinsin diye kendisi için dallardan ve otlardan "ayakkabılar" yapar. Böylece karanlıkta sığırları geriye doğru bir mağaraya doğru sürer.

Orada iki sığırı kurban olarak keser, keser ve kızartır ve etten on iki yığın yapar. Bunu yaparken lezzetli kızartmayı tatma cazibesine direnir ve tüm kurban geleneklerini dikkatlice yerine getirir.

Sonra eve aceleyle gider, kundaklarını tekrar giyer ve masum, küçük bir bebek gibi beşiğine kıvrılıp yatar. Ertesi sabah erkenden, Apollon sürüsüne bakmaya geldiğinde, onları hiçbir yerde bulamaz ve uzun süre boşuna arar. Sonunda yaşlı bir çoban onu Hermes'e

gönderir. Apollon, eğer onu sığırlarının yanına götürmezse kardeşini Tartaros'a atmakla tehdit eder. Fakat Hermes der ki, "Leto'nun oğlu, bu acımasız sözlerin anlamı nedir? Bize çoban sığırlarını aramak için mi bu ziyareti yapıyorsun? Bunları görmedim ve bir başkasının raporundan da öğrenmedim... tarladan ineklerle avludan geçen yeni doğmuş bir bebek mi? Abartılı ücretler alıyorsun!" (Hine 1972, s. 30).

Apollon, Hermes'i Zeus'un önüne çıkarır, onu hırsızlıkla suçlar ve adalet ister. Hermes bunu reddeder: "Bana inanacaksın: sen

Hermes ve Çocukları
Hans Sebald Beham'ın gravürü, yak. 1530

Senin şefkatli babam olduğunu övün! Onun sığırlarını evime getirmedim... ve -bunu kesinlikle beyan ediyorum- eşiğin üzerinden adım atmadım" (ibid., s. 41). Yemini tamamen yanlış değildi çünkü eşiğin üzerinden atlamış ve sığırları evin içine değil mağaraya saklamıştı. Zeus en küçük oğluna kızamazdı. "Yaramaz çocuğunun sığırlar hakkında bir şey bildiğini nasıl iyi ve ustaca reddettiğini görünce yüksek sesle güldü" (ibid.). Hermes zaten yarı yolu kazandığını belirtir ve sonunda Apollon'un ısrarına yanıt olarak onu sığırlara götürmeye hazırdır. "Sürülerini tekrar alabilirsin. Sadece iki hayvanı kestim ve onları on iki parçaya böldüm, on iki tanrıya adak olarak." "On iki tanrı mı?" diye sorar Apollon. "On ikinci kim?" "Kulunuz, Efendim" (Ranke-Graves 1960, s. 53). Böylece, Hermes gizlice Olimpos'a girer; ancak daha sonra Zeus onu tüm onurlarıyla oraya yerleştirir.

Apollon katledilen, derisi yüzülen ve kasaplık sığır etini gördüğünde hayrete düşer. "Bunu nasıl başardın? Bu iki düveyi derisini yüzmeyi mi? Yeni doğmuş bir bebek, bir bebek, ne kadar hilekâr ve kurnaz olsan da? Bunu düşündüğümde gücüne çok hayranım! Daha fazla büyümene gerek yok" (ibid., s. 42).

Apollon Hermes'i bağlamak ister, ancak Hermes kendini sihirli bir şekilde kurtarabilir. Sonra lirini çıkarır, çalar ve büyüleyici bir şekilde, güzel bir şekilde şarkı söyler. Kasıtlı

olarak bencil sözlerle, ölümsüz tanrıları ve Apollon'un onurunu över. Ancak müzik Apollon'u kalbinin derinliklerinde öylesine yakalar ki "ilahi kahkaha" atar. Hermes ona liri verir ve karşılığında Apollon'un altın asasını alır. Apollon ayrıca Hermes'i tüm Apollon sığır sürülerinin efendisi olarak atar ve ona bilmesi gereken her şeyi öğretir. Hermes/Merkür liri veya diğer eşyalarını asla çalmayacağına söz verir. Şimdi Apollon ona "altın asa kardeş" ve "sevgili" der ve kendisi Hermes'i tekrar Olimpos'a götürür ve Zeus'a olan biten her şeyi anlatır. "Zeus'un düşünceliliği, yaratıcı, güzel konuşan ve ikna edici küçük tanrıya baktığında sevinçle" coştu. "Beni haberciniz yapın, Baba," der Hermes ve tüm ilahi mülklerin güvenliğini sağlayacağına ve bir daha asla yalan söylemeyeceğine söz verir. Ancak her zaman tüm gerçeği söyleyeceğine söz veremez. Bunun üzerine Zeus ona tüm sözleşmelerin koruyuculuğunu, ticaretin teşvikini ve dünyadaki tüm yollarda tüm yolcular için geçiş haklarının korunmasını emanet eder. Ayrıca Zeus ona yağmurdan korunması için yuvarlak bir şapka ve onu rüzgarın hızıyla her yere taşıyan kanatlı, altın sandaletler verir. Hades'ten görünmezlik pelerinini alır, böylece görünmeden her yerde görünebilir.

Olimposlu ailedeki herkes Hermes'i memnuniyetle kabul etti ve o da hepsine hizmet etti. Henüz doğmamış Dionysos'u kurtardı ve Zeus'un onu doğumuna kadar kalan üç ay boyunca taşıyabilmesi için onu Zeus'un uyluğunun içine dikti. Aries/Mars'ın on yıldır tutulduğu ve ölmek üzere olduğu hapishaneden kaçmasına yardım eden kişi Hermes'ti. Hades'in habercisiydi ve ölmekte olanların ruhlarını, altın parıltının onları yeraltı dünyasına götürmesi için asasını nazikçe gözlerine koyarak "çağırıyordu".

Altın asasıyla Hermes, birini uykuya daldırabilir ama aynı zamanda uyandırabilir de. Rüyalar getirir ve hem uyanık hem de uykuda olan kişilere rehberlik eder. "Rüyaların Arkadaşı" onun lakabıydı. Ruhlara rehberlik eder, ödül almadan, tazminat talep etmeden.

Hermes, Olimposlulara ait olma hırsına sahipti, ancak güç veya şöhretle ilgilenmiyordu. İlyada'da, Leto'nun devam edip onu gücüyle yendiğiyle övünmesi gerektiğini söyler; onunla daha fazla çatışmadan kaçınmayı tercih etti. Hephaestus, Aries ve Afrodit'i kucaklaşırken incecik örülmüş ağıyla yakalayıp tanrıların alaylarına maruz bıraktığında, Hermes, üç katı kadar ağ olsa ve tüm tanrıçalar onaylamayarak baksa bile, Aries kadar Afrodit'in yanında yatmak istediğini itiraf eder. (Daha sonra, seyirci olmadan zevkine ulaştı ve hermafroditi doğurdu.)

Hermes aynı zamanda tüccarların ve zanaatkarların tanrısıdır. Odysseus, domuz çobanı Eumaios'a, tüm insanların, kendi eserleri gibi basit bir doğaya sahip olanlar bile, "lütuf ve şöhret" eşlik ettiğinde Hermes'e teşekkür etmeleri gerektiğini söyler.

Hermes tek bir yere kök salmamıştır; her zaman yoldadır. Yolların ve geçiş hakkının tanrısı olarak, her biri için uygun yolu bulur—ve her zaman düz ve dar bir yol değildir. Kendisi bir hırsızdır, hırsızları ve yol kesicileri korur.

Her yerde bulunan çok sayıda hermes, ona atıfta bulunur: Evlerin önüne hırsızlardan korunmak ve kötülüklerden korunmak için dikilen dikdörtgen, aynı zamanda fallik taşlar veya steller, ya da her yoldan geçen kişinin rehberi anmak ve ondan iyilik dilemek için saygıyla bir taş eklediği yol kenarlarına yığılmış taş yığınları.

Hermes/Merkür asla güç kullanarak değil, dostça öğütler, kurnazlık, belagat ve çok yönlülük, iyi sezgiler ve büyü (ya da büyüye karşı yardım eder, örneğin Odysseus'a Circe'nin büyüsüne karşı koymak için şifalı bir ot verdiğinde) yoluyla etkilerini gösterir. Bebeklikte ortaya çıkan bir özellik olan kelimelerle iyi olan Hermes, hem konuşulan hem de yazılı kelimeler olmak üzere dilin tanrısı oldu. Kader tanrıçalarının alfabeyi icat etmelerine yardım ettiği söylenir.

Merkür Psikolojik Olarak Görüldü

Merkür, Ares gibi, Maia'yı "gizlice" seven, Merkür'ü "gizlice" doğuran ve böylece Hera'yı "aldatmış" olan Jüpiter'in belirli bir yanını temsil eder. Bunlar, oğlunun zengin ölçüde temsil ettiği niteliklerdir. Ancak yine, Jüpiter kendisindeki bu potansiyeli kabul eder ve Merkür'ü, Mars'ı da kabul ettiği gibi, Olimpos'taki tanrılar çemberine kabul eder. Hepsi, dünya düzeninin genel yapısındaki bireysel işlevleri temsil eder.

Jüpiter, Merkür'ün kendine özgü çekiciliğine, hünerine, çocuksu görünen çekingenlik eksikliğine, büyük yaratıcılık, beceri ve çalışkanlık yeteneklerine karşı koyamaz. İki çok farklı kardeşin içten bir barış yapmış olmasından "kalbinde sevinir".

Merkür'ün hikayeleri ne kadar eğlenceli veya canlandırıcı olsa da ve onun başarılı hilekarlığıyla özdeşleşmekten ne kadar zevk alsak da, çoğu kişi bazen oldukça rahatsız

hisseder. Kişi onun ustaca lir çalmasından ve büyüleyici şarkısından tamamen saf bir zevk alamaz: Apollon bu müzikten derinden etkilenip canlanırken, Merkür "avantajlı" düşünceler geliştirir ve hesaplanmış planları takip eder.

Kişinin doğuştan gelen yeteneğine bağlı olarak Merkür'e yakın veya uzak durabilir. Ancak herkesin Merkür figüründe zaman zaman eksik bulduğu şeyler duygular, derinlik, içselliktir.

Gelin, Homeros ilahisinde sunulduğu gibi çeşitli niteliklerini bir kez daha ele alalım. Merkür hareketli ve girişimcidir. Anı ve sunduğu şeyleri yakalar, yaratıcılıkla doludur. Ona hayran kalmaktan başka bir şey yapılamaz—tıpkı Apollon'un yaptığı gibi. Bir şey gören herkes—örneğin bir kaplumbağa—ondan bir şey çıkaramaz. Herkes bir hayvanı kararlılıkla ve özgüvenle öldürüp, onu bağırsaklarını çıkarmak için yaratılmamıştır, bu avantajlı olsa veya daha yüksek amaçlara hizmet etse bile.

Mercury çalar, ama sahip olmak için değil. İnsanlar onu affedebilir. Şeref ister, ama güçle ilgilenmez. Aslında, karşılıksız, bedava hizmet eder. Bu, insanların değer verdiği bir özelliktir, özellikle de bugün bulunması çok zorken. Korkusuzdur, ama kaybedecek çok şeyi de yoktur. Dost canlısıdır ve yardım etmeye hazırdır—ne yazık ki herkese.

Merkür, araçları veya araçları icat eder, ancak hizmet ettikleri içerikleri değil, örneğin müzik aletini, ancak müziğin ruhunu ve ruhunu getiren Apollon'dur. Merkür, dili, mantıksal düşünce olasılığını sağlar, ancak gerçekle veya derin anlamla ilgilenmez. Rüyalar gönderir, ancak yorumlarını değil, işaret edebilecekleri anlamları değil.

Hedeflerini, amaçlarını takip ederken, yanılsamalar üretme sanatının yoğunlaşmasını aldatabilir, hatta şaşırtabilir. Hisleri taklit ettiğinde veya bilinçli olarak kullandığında (örneğin, ilahi şarkısı) ve duygusal olarak meşgul olmadığında, bunun yerine avantajlı bir şekilde düşündüğünde sıkıntı verici olabilir.

Burada, daha önce değilse bile, bazen tamamen değişken işlevlerle karşılaştığımızda bizi ele geçiren huzursuzluk, işlevler kendimizde veya başkalarında ortaya çıksa da, büyümeye başlar. Bazı motivasyonlardan şüpheleniriz: Hesaplama mı? Rüşvet mi? İkna edicilik mi? Daha yüksek değerlere dair hiçbir his olmadan açgözlü çabalama mı?

Bu tür bir rahatsızlık, tabiri caizse özerk hale gelmiş herhangi bir işlevle münhasıran ve aşırı bir şekilde ilgilendiğimizde ortaya çıkar. Aynı şeyi Mars'ın acil dürtüleri veya Venüs'ün ezici duygusallığıyla da hissedebiliriz.

Diğer işlevler açısından belirli niteliklere daha yakın veya daha uzak olsak da, Merkür'ün kendine özgü niteliklerinden yoksun olduğu anlaşılıyor: her alanda her şeyi yapabilir, yapar ve her şeydir. Ne tercihi ne de antipatisi vardır; değerlerden bağımsızdır. Bu ölçüde, "etik değildir." Karşılaştığı her şeye bu kadar esnek bir iltifatla uyum sağlayabilen, uyum sağlayabilen ve dolayısıyla bu kadar "çekici" olabilen hiçbir ilahi figür, hiçbir işlev yoktur.

Ancak bu aynı zamanda Merkür'ün büyüsünün tam çiçeklenmesini elde etmek için her zaman bir eşe ihtiyacı olduğu anlamına gelir. Venüs'ün zarafeti kendiliğinden ve doğalken, Merkür büyüsünü ve arabuluculuk sanatını bilinçli bir şekilde kullanır. Bu nedenle, Merkür'ün durumunda, eşinin veya yoldaşının kim olduğu, kime hizmet ettiği özel bir öneme sahiptir. Apollon onu ruhlara rehberlik eden ve rüyaları yönlendiren "altın asalı kardeşi" olarak yüceltebilir. Ancak bir hırsız karşısında Merkür usta hırsızdır ve bir haydut karşısında entrikacıdır.

Ayrıca kişinin yeteneklerine veya becerilerine ve değerlerine de bağlıdır. Merkür'ün aracılığının biçimi ve niteliği ve etkilerini nasıl uyguladığı, içindeki diğer işlevlerin hedeflerine ve niteliklerine bağlıdır. Değerlerinin olmaması veya herkese hizmet etmeye istekli olması, onun aracılığıyla hiçbir işbirliği, savaş veya muharebenin çıkmaması avantajına sahiptir; aksine, bu tür şeyleri engellemeye çalışır. O her zaman diplomatiktir. Merkür'ün bir anlamda kendine ait bir karakteri yoktur, ancak emrimize verdiği benzersiz bir yeteneği vardır. Olimpos'ta -veya insan ruhunda- çeşitli güçler birbirleriyle o kadar çalkantılı bir şekilde savaşırlar ki, ustaca hesap yapan, ölçülü bir şekilde pazarlık eden, mümkün olduğunca değerlerden uzak zeki bir pazarlıkçıya ihtiyaç vardır. İşte o Merkür'dür.

Merkür Astrolojik Olarak Görüldü

Merkür
Gezegenler Kitabı, 1553

Astrolojide, Merkür'ün Güneş'e yakınlığı ve dolayısıyla kendi ışığının zayıflığı, kendi "benzersizliğinin olmaması", Merkür'ü diğer güçler arasında aracı, haberci yapan özellik olarak her zaman anılır. Yörüngesinden, kadim astrolojik gelenekten veya deneyimden kaynaklansın, belirli çağrışımlar Merkür'e her zaman yapışmıştır: ayıklık, hesaplama, çeviklik, kesinlik, taktik, teknik, pragmatizm, çok yönlülük, gerçekçilik, zeka, kavramsal yetenek, rutin, kişisel çıkar, belagat, vb. Bu terimler sembolik imgeleri "tercüme etmeye" çalışır ve ayrıca kendileri de hayali bir temsil işlevi görürler.

Hareket Eğilimleri

Aynı şey Merkür'ün hareket eğilimlerini görselleştirdiğimizde de gerçekleşir. Gezegenin, Güneş'in önünde, arkasında, önce batarken, sonra önünde doğup, oradan oraya koşturuyormuş gibi görünen "aceleci seyri", psikopompun psikolojik hareketine, "her zaman yolda olmak", her zaman hareket halinde olmak anlamına gelir. Sürekli hareket halinde olmak (duygu veya his anlamında hareketsiz olmak), günümüzde dinlenmemek veya kişinin mantıklı bir şeye, örneğin kendine vakit ayıramadığı yerde acele etmemek gibi yaygın bir eğilimi yansıtır. Bu, seyahat etme, bir girişimden diğerine, bir kıtadan diğerine, her zaman gelişmelerle koşturma arzusuna, hatta bağımlılığına karşılık gelir.

Merkür'ün kendi köksüz niteliği, onun her yol arkadaşıyla birlikte olmasını sağlar. Tüm aktivitelerimizin belki de aynı geçmişi vardır: giderek daha az sayıda insanın derin kökleri vardır, ister ailede, ister toplumda, ister memleketlerinde, ister entelektüel veya dini bağlamlarda olsun. İnsanlar apartman topluluklarına taşınır, çeşitli ilişkilerde şanslarını dener, her türlü özel ilgi grubuyla bağlantı kurar ve her zaman bir yerlere gidip şanslı bir buluş ararlar (Yunancada Konios). Antik Yunan'da, "Konios Hermes" her ticari girişimin sloganıydı. Bu ifadeyle insanlar birbirlerine "Ortak keşif ve av!" dilerlerdi. Bugün, "İyi şanslar!" diyoruz.

Aynı şekilde çok konuşma ama her zaman gerçeği söylememe eğilimi de Merkür hareketi eğilimine karşılık gelir. Kader tanrıçalarının genişletilmiş alfabesi olan birçok kelime, gerçek, kitap, zamanımızda giderek daha hızlı dolaşımda olan Merkür'ü yansıtır. "Gizlenmiş" -yani bizim bilmediğimiz- Merkür hareket halindedir ve ondan şüphelenmediğimiz yerde bile çalışır. Nerede kavrarsak, kavramsallaştırırsak, ele alırsak, üzerinde çalışırsak, aracılık edersek, Merkür oradadır. Aynı şekilde, psişik kaynaklarımızı kullanıma sunduğumuzda, tanıttığımızda veya eşlik ettiğimizde de oradadır.

Merkür ruhların rehberidir, hiçbir karşılık beklemez. Bizden, sürekli yardımını kullansak bile, hiçbir teşekkür almaz. Gönderdiği rüyalar için bile, çok az kişi nasıl minnettar olunacağını bilir. Çok sayıda insan hala şunu söyler: Ben her zaman sadece aptalca şeyler hayal ediyorum.

En küçük, en tarafsız, göze çarpmayan tanrı, bu "emzirme" ihmal edildi çünkü kendini görünmezlik örtüsü altında gizleyebiliyordu. O sadece bir haberci, bir arabulucu olmak istiyordu ve şimdi—en azından medeniyetimizin birçok tezahüründe ve birçok kişide—bağımsız, otomatik, bilgisayarlı hale geldi. Yavaş yavaş neredeyse özerk bir şekilde arabuluculuk yapmaya başladı ve—şimdi zar zor gizlenmiş bir şekilde—zamanımızın, bireyin zorlukla ayak uydurabildiği bu teknik, bilimsel çağın en güçlü tanrısı gibi

görünüyor.

Fakat Merkür'e karşı hissin hâlâ var olduğu, ruhunda bilinçli ve bilinçdışı içerikler arasında aracılık eden işlevin hâlâ canlı olduğu ve ihtiyaç zamanlarında çağrılabildiği bir kişide, "tanrılar arasında bir konuşma" (yani psişik işlevler, arketipler veya bunlara ne ad vermek isterseniz) hâlâ gerçekleşebilir.

Bir Rüya

Merkür'ün bazı yönlerinin ortaya çıktığı aşağıdaki rüya, birkaç sekansın birbirine yakın bir şekilde düzenlendiği bir sinema filmi gibi, dışsal biçiminde bile "merküri"dir. Bir görüntü, televizyondaki günlük haberler gibi diğerini takip eder.

1) Bir tren kompartımanı. Bir kondüktör kapıyı açar ve merakla içeri bakar. Herhangi bir sorunuz var mı?"

2) Astrolojik yorum için bir kadın geldi.
Ama doğum haritasına bakmak yerine, tüm gerçekleri öğrenmek için rüzgâr gibi hızlı yazıyor, sayfaları birbiri ardına dolduruyor ve biten sayfaları da yanına, yere bırakıyor.

3) Mağazaların olduğu bir sokakta. Oldukça çirkin görünümlü bir adam: kısa, geniş omuzlu, gösterişli bir takım elbise, evrak çantası, ancak arkadan bakıldığında çorap giymediği görülüyor.
Yanında parlak renkler giymiş tıknaz bir Amerikalı kadın yürüyor. Bir bankacıyla iş yemeğine gidiyorlar.

4) Bir kilisede. Siyah palto ve şapkalı bir din adamı kürsüde duruyor ve cemaatten önce ayrılmak isteyen herkesin bunu yapabileceğini ilan ediyor. Neredeyse herkes kiliseden ayrılıyor.

5) Büyük bir tren istasyonu. Çok işlevsel, ancak dikkat çekici bir şekilde her şey art nouveau. Oval çizgiler tüm unsurları tanımlıyor: pencereler, duvarlar, yukarıdan gelen ışık açısı.
Bütün çizgiler tutarlı bir şekilde çizilmiş (hiçbir dik açı yok gibi görünüyor); aynı anda hem sert hem esnek.

Canlı ve rahatsız edici derecede hareketli görüntüler. Kondüktör (aynı zamanda bir gezgin) aslında faydalı olmak ister ve yolculuk hakkında bilgi isteyen biri olup olmadığını sorarken neredeyse haylazca kışkırtıcı görünür.

İkinci sahnede yaşam düzeni, doğum haritası, yalnızca entelektüel olarak değerlendirilebilir. Veriler birçok sayfa kağıdı kaplar, ancak her şey yüzeysel kalır. Kadın, hiçbir duygusal yatırım yapmadan bir otomat gibi yazar.

Üçüncü sahnedeki iş adamı ayakkabılarıyla biraz teşhir edilmiş. Belki de modern bir hırsızın imajıdır?

Papaz belki de ilahi mülkü koruma konusunda çok kaygılı veya cimridir; yoksa bu, kimin için bir uşak veya psikopomp olmanın hâlâ değerli olduğunu bulmanın ustaca bir yolu mudur?

"Modern" tren istasyonu birçok yolun kesiştiği nokta, Merkür'ün faaliyet alanıdır.

Bu kısa görüntüler Merkür'ü çeşitli kılıklarda ortaya koyuyor: uyarlanmış veya gizlenmiş, ancak "şans eseri bulunmuş" değil. Burada belki de doğru ortak veya meydan okuyucu eksiktir.

Güneş ve Ay

Güneş ve Ay, gezegenler arasında farklı şekillerde özel bir yer işgal eder. Sadece astrologlar tarafından "gezegen" olarak, ruhtaki parçaların veya güçlerin sembolleri olarak ele alınırlar. Astronomik olarak bakıldığında, elbette gezegen değillerdir.

Ancak tüm zamanlar ve tüm kültürler onları iki temel psişik ilkenin temsilcileri olarak deneyimlemiştir. Gündüz ve gecenin gök cisimleri olarak, bugün hala sembollerdir, hatta onlarla görünürde gerçekçi bir şekilde meşgul olsak bile. Güneş ve Ay ile ilgili olarak, hayatımızın bu cisimler tarafından fiziksel, psişik ve sosyal olarak etkilendiği, hatta şekillendirildiği açıktır.

Gündüz ve gece, yaşam ritmimizin ve faaliyetimizin temelini oluşturur. Işık ve karanlığın günden güne, yıldan yıla değişimi, kişisel ve toplumsal hayatımızı şekillendirir. Bu değişimin organik ve toplumsal hayat üzerindeki etkileri ve bunun sonucunda ortaya çıkan olasılıklar fizik, biyoloji ve sosyolojideki konular olarak araştırılmıştır. Ancak büyük ölçüde, ruhumuz, duygusal tepkimiz üzerindeki etkiler, nedensel-rasyonel kavrayışımızın ötesindedir. Güneş ve Ay sembol olarak kalır.

Şimdiye kadar ele aldığımız her gezegen, efsanevi arka plana karşı görüldüğünde kutuplulukları benimsedi: "pozitif" ve "negatif" nitelikler. Güneş ve Ay -gündüz ve gecenin gök cisimleri- bir kez daha en uç zıtlıkları belirtir, örneğin ışık ve karanlık, gökyüzü ve

yeryüzü, eril ve dişil ilkeler, yin ve yang veya yaratıcı olan Ch'ien ve alıcı olan K'un için Çince glifler (I Ching'den):
ÇinK'un

Her insan her iki prensiple -veya temel enerjilerle- şekillenir; herkes bunlara katılır. Erkek ve kadın prensipleri her iki cinsiyette de mevcuttur, her burçta temsil edilirler, erkekler ve kadınlar bunlara eşit olarak sahiptir ve bilinçli veya bilinçsiz olarak, her insan bu enerjileri belirli çabalar ve deneyimsel nitelikler olarak deneyimler. Kişi buna ne kadar çok bilinç getirirse ve her iki prensibin de çiçek açmasına izin vermede ne kadar başarılı olursa, kişinin kişiliği ve hayatıyla ilgili deneyimi o kadar eksiksiz veya tatmin edici olacaktır.

Güneş ve Ay'da bizi özellikle etkileyen şey, gün ve gece, ay ve yıl döngülerini belirleyen yaşamları ve seyirleridir. Ancak yine de bu konuda temelde farklıdırlar. Ay'ın seyri, sürekli tekrar eden yeni, büyüyen, dolunay ve küçülen ay gibi değişen evrelerinin hızlı döngüsüyle bizi etkiler. Güneş'in seyrinde, gündüz ve gecenin sürekli ritmi ve yılın ritmi, bir yaşamın tüm seyrinin veya yaşamın ritminin ilkel imgesidir.

Döngüsel dönüş, mitik olanın özüne aittir. Güneş ve Ay sembollerinin farklı etkili güçlerinden ve çeşitli dışsal tezahürlerinden çok farklı semboller türemiştir.

Ay, mite daha yakın bir ilişki içindedir, bilinçaltından gelen imgelere, dişil ilkenin çeşitli yönleri etrafında dönen imgelere yakındır. Güneş sembolünün deneyimi, göreceğimiz gibi, burç işaretlerinde en etkileyici şekilde temsil edilenler gibi, bilince daha yakın duran imgelere yol açmıştır.

Ay

Çok eski zamanlardan beri ve bugün bile Ay, astrolojik gelenekte ve psikolojik yorumlamada “alıcı” ile ilişkilendirilir: algısal açıklık ve bunun sonucunda tepki vermeye, yanıt vermeye hazır olma. Çincede K'un glifi “alıcı” anlamına gelir: alıcı bağlılık ve teslimiyet. “Alıcı, zenginlikleriyle her şeyi taşır. Doğası sınırsız olanla uyum içindedir. Genişliğinde her şeyi kucaklar ve büyüklüğüyle her şeyi aydınlatır. Onun aracılığıyla, tüm bireysel varlıklar başarıya ulaşır” [I Ching, s. 386). Duygular aleminde, K'un hayata ve dünyaya karşı alıcı açıklık durumuna atıfta bulunur.

Temel varoluşsal durumumuzun bir kısmı, “her şeyin bolluğu”na, sınırsız zenginliklere ya da (psikolojik tabirle) insan deneyiminin tüm olasılıklarının bolluğunun yer aldığı kolektif bilinçaltına gömülü olmamızda yatar.

Bireyin yaşamında, bu, hala tamamen annede bulunan çocuğun durumuna karşılık gelir. Bireysel deneyimler ve gelişmeler bu yerleşiklikten farklılaşır: "bireysel varlıklar" belirir, onlar doğar. Bu büyüme ve olgunlaşma sürecinin imgesi, Ay sembolünde, Ay ve Dünya'nın etkileşiminde ve Ay'ın evrelerinin döngülerinde yer alır. Ay'ın evreleri, kendi açılarından, çeşitli yönleriyle "dişil ilkenin" özünü yansıtır, bu öz insan yaşamının tüm alanlarında deneyimlenebilir.

Ay, insan ruhunu her zaman hareket ettirmiş ve mit, masal, efsane, kült ve ayin, gelenek, sanat, büyü ve büyücülükte en çeşitli tepkileri uyandırmıştır. Çok farklı kavramlar aynı kişide yan yana ve aynı anda bir arada var olur: değişkenlik deneyimi, tanıdık olanın güvenilir bir şekilde geri dönmesi umudunun yanında durur.

Ay sembolünün özü, hareketleri ve Ay'ın etkilediği hareket eğilimleri temelinde en iyi şekilde anlaşılabilir: Ay'ın çekimi gelgitlere neden olur. Suyun yükselmesi, dalgalanması ve batması, hem organik hem de psişik alanlarda karşılıklara sahiptir. Özsuyun yükselmesi ve alçalması, tüm büyümeye aittir—hem de erkeklerin ve kadınların cinsel deneyimine.

Kadınların aylık döngüsünde tekrarlanır ve bu döngü Ay döngüsünü yansıtır: yeni ay, dolunay, küçülen ay ve ayın kararması, rahim iç tabakasının hazırlanması ve şişmesinde, yumurtanın salınmasında (eğer döllenirse kadının tam meyvesini meydana getirebilir) ve son olarak adet döneminde, kullanılmayan dokunun atılmasında karşılıklarını bulur. Ve bu aşama henüz sona ermişken yeni döngü başlar.

Daha da etkileyici olanı, Ay döngüsünün gebe kalma, gebelik, doğum (dolunay), emzirme (azalma) ve en sonunda teslimiyette, çocuğun anneden kademeli olarak ayrılmasında deneyimlenmesidir.

Kadının biyolojisi, dişil ilkenin veya yin'in özünün yalnızca bir imgesidir (kendisi de yine bir semboldür). Ancak kadın ve dişil ilke eşit tutulmamalıdır.

Yin, tüm canlıların doğasında vardır. Sadece yin ve yang, eril ve dişil birlikte canlı bir organizmanın bütünlüğünü oluşturur.

Ay sembolünü ele aldığımızda, doğal olarak dişil imgeyle bağlantılı olduğunu görürüz ve Ay ile ilişkilendirilen tüm mitlerin veya mitolojik figürlerin dişil yönleri tasvir etmesi şaşırtıcı değildir.11

Ay Efsaneleri

Ay'ın çeşitli evreleriyle ilişkilendirilen çeşitli efsanevi figürler vardır, örneğin Selene.

Selen

Selene, Yunan mitolojisindeki Ay tanrıçasıdır. Hyperion ve Thea'nın kızıdır, ikisi de Titandır, Uranüs ve Gaia'nın "çocukları"dır. Güneş Helios ve şafak Eos kardeşleridir. Ancak Helios aynı zamanda eşidir ve onunla birleştiğinde, yatağı paylaştıklarında Selene artık görünmez: yeni ay hüküm sürer. Bu, ilkel başlangıçların bir imgesidir: "alıcı, sınırsız olanla uyum içindedir."

Selene genel olarak kadınların tanrıçası olarak kabul edilirdi: bitkilerin, hayvanların ve insanların büyümesinin tanrıçası olarak; ve ayrıca gece, uyku ve ölüm tanrıçası olarak. Selene, babasının sonsuz gençlik ve sonsuz uyku verdiği Zeus'un oğullarından biri olan Endymion adlı bir gence aşıktı. Selene, ondan büyülenerek onu uykuda ziyaret etti ve ona elli kız verdi.

Bu hikaye Ay'ın olasılıklarından birini anlatır: Ebedi gençlik ve ebedi uykuyla birleşme. Mutlu bilinçaltında, saf masumiyette, tamamen bitkisel olanda, kendi kendine yeterlilikte ve kendi kendine çoğalmada bir ısrar durumunu tasvir eder. Selene kendini Endymion'a sürekli olarak "verir" ve ona

Luna ve Çocukları
Hans Sebald Beham'ın gravürü, yak. 1530

elli kız, kendisinin birçok yeni tezahürü. Ancak Endymion onları göremezdi, çünkü uyuyordu; dolayısıyla aralarında hiçbir ilişki, uyanış ve olgunlaşma yoktur. Ay sembolünün veya "dişil ilkenin" bu yönü, bilincin uyanışı ve farklılaşmanın gelişimi olmaksızın, "bireysel

varlıkların var olması" olmaksızın, döngüsel olarak her zaman ve yeniden kendisinden veren bir doluluktur.

Artemis

Artemis daha sonra Selene ile eş tutulur. Artemis, avcılığın bakire tanrıçası, hayvanların efendisidir. Yay ve okla silahlanmış olan o, "Açık Havanın Efendisi"dir. Ocak, ev ve aile onun işi değildir. Kadına karşı kararsızdır: doğum yapan kadınları öldürebilir, ancak doğuma da yardımcı olabilir. Ormanın hayvanları onun kalbine daha yakındır. Kendisi açık havada, periler arasında, genç kalan ve uzun bir ömre sahip olan ancak ölümsüz olmayan genç kadınlar arasında yaşamayı sever. Artemis, büyüyen ay ile ilişkilendirilir, çünkü her şey hala önündedir.

Artemis'te bugün de önemli hale gelen bir dişil ilkeyi fark etmek kolaydır: Artemis özgürdür, hayvanların, yaşam dürtülerinin efendisidir. Daha önce sadece iffetle mümkün olan şey artık doğum kontrolüyle mümkündür. Artemis avlanır ama avlanmasına izin vermez. Doğum yatağındaki annelerden nefret eder veya onları kıskanır, çünkü onda da bir çocuk sahibi olma isteği ve olasılığı vardır. Ancak Artemis tekrar tekrar anne olmanın gerektirdiği bağlardan çekilir. Ev hanımlığıyla değil, dolaşmakla ilgilenir. Birlikte yaşadığı genç kadınlar uzun süre genç kalırlar, ancak ölümsüz değillerdir: artık Endymion'un sonsuz gençliğine sahip değillerdir ve sonsuz uykuda, mutlu bilinçsizlikte kalamazlar. Ya olgunlaşmadan ölmeleri gerekir, çünkü bağlayıcı bir şekilde hayata girmemişlerdir ya da "bakirelikleri" ölür; genç kızın zamanı sonsuz değildir.

Dolayısıyla Artemis ile bağlantı kalıcı bir durum değil, daha ziyade bir olasılık, kadınsı varlığın bir yönü veya evresi ya da ruhun bir ruh halidir.

Kore (Persephone)

Kore de Selene ile ve Artemis gibi büyüyen evresindeki Ay ile ilişkilendirilmiştir. Kore, "bakire" veya "tahıl bakire" anlamına gelir. Annesi, tarlalara bereketini veren tahıl tanrıçası Demeter'dir. Demeter ve Kore birlikte bitkisel büyümenin tanrıçalarıdır (Selene de öyledir), ancak onlarda "büyüme ve olgunlaşma" özellikle vurgulanır. Kore, "dişil ilkenin" iki evresini veya olasılığını yansıtır.

Kore, "geniş bir anlayışa sahip" olan Demeter ve Zeus'un kızıdır ve Zeus onu kardeşi Hades'e (Pluto) vaat etmiştir (Hine 1972, s. 6). Ancak Demeter bu plana karşı çıkar. Kore'yi yanında tutmak ister. Kore aynı zamanda "namuslu olan" olarak da adlandırılır çünkü Demeter onu gözetir, her zaman yanında tutar ve her şeyden önemlisi onu Pluto'ya teslim etmek istemez. Böylece, sonunda Hades'in Kore'yi kaçırması gerekir—Zeus'un izniyle ve o izlerken.

"Annesi Demeter'den ayrı oynarken, muhteşem meyvelerin altın vericisi... derin çimenli çayırların ortasında yetişen gülleri ve çiğdemleri, ayrıca Zeus'un emriyle toprağın ürettiği güzel zambakları ve sümbülleri, süsenleri ve nergisleri toplarken... çiçek yüzlü kız için bir tuzak... yüz katlı muhteşem bir çiçek... Kız hayrete düştü ve iki eliyle arzu edilen oyuncağı yakalamak için uzandı. Sonra dünya ağzını açtı... Kronos'un yeraltı dünyasındaki çocuğu, ölümsüz atlarıyla birlikte uçurumdan doğruca onun üzerine atladı" (ibid., s. 4).

Bundan sonra Kore'nin adı Persephone'dir. O artık kaygısızca oynayıp dans eden kız değildir.

Dokuz gün boyunca Demeter kızını arar ve tüm Dünya'yı dolaşır. Onuncu gün, Hecate sonunda ona kızın ortadan kaybolduğunda çığlık attığını duyduğunu söyler. Her köşeyi aydınlatabilen Helios'un yardımına yalvarırlar ve o da Demeter'e her şeyin Zeus'un tavsiyesi üzerine olduğunu, "onu Hades'e karısı olarak veren" kişi olduğunu söyler. Ve sonuçta Hades'in Zeus'un kardeşi olduğunu, "aynı rahimden" olduğunu söyleyerek onu teselli eder. Ancak Demeter teselli edilemez; öfkelidir ve kızını geri almazsa bir daha Dünya'da hiçbir şeyin büyümesine izin vermeyeceğine yemin eder. Daha sonra, uzun bir kuraklıktan sonra Hades'le barışmaya hazırdır. Zeus, Hermes'i gönderir ve Hades'ten Persephone'nin tekrar Dünya'ya dönmesine izin vermesini ister. Hades "Zeus'un emrine itaat etti" (Hine 1972, s. 13). Fakat Persephone gitmeden önce ona "gizlice... tatlı bir nar çekirdeği... verir ki, annesinin, etkileyici Demeter'in yanında kalan günlerini geçirmesin" (ibid.). Bir kez daha, yeraltı dünyasının tanrısı olarak, onu onurlandırır: "Bu krallıkta, yaşayan ve sürünen her şeyin efendisi olacaksın ve ölümsüzler arasında en büyük onur oranına sahip olacaksın" (ibid.).

Hermes Persephone'yi Dünya'ya geri getirir. Fakat Demeter, kızının kendi ağzından ölüm yemeğini yediğini (sadece bir nar çekirdeği bile olsa) duyduğunda, Persephone'nin

artık Dünya'ya tam olarak geri dönemeyeceğini bilir ve kabul eder.

Bundan sonra Persephone yılın üçte birini yeraltı tanrıçası olarak Hades ile, üçte ikisini ise Demeter ile yeryüzünde geçirir. Demeter geri döndüğünden beri tahılın bereketli bir şekilde büyümesine izin verir.

Bu mitte, büyüme ve olgunlaşma yönleri doğada, bitkisel alemde, tıpkı psişik alanda olduğu gibi ön plandadır. Kore sadece bir bakire, sadece iffetli kalamaz. Hades'ten yeni zenginlikler çıkarmak için derinliklere inmeli, Persephone olmalıdır. Yedi nar çekirdeği yediği söylenir: Dünya'daki yeni meyveler için çekirdekler. Döngüler algılanır, anlaşılır ve kabul edilir.

Burada annenin kavrayan, yutan yönü de ortaya çıkar, bu tür bir olgunlaşmayı bahşetmek istemeyen yön. Demeter, anne-bebek, anne-kız birliğinin o mutlu, ilkel durumundan vazgeçmek istemez. Fakat Kore, Hades'in çiçeğini dehşet ve zevkle de olsa koparark onun onu kaçırmasını mümkün kılar; aslında, onu çoktan kaçırmıştır. Kore "Persephone" olur, iffetli olan olgun olana dönüşür ve döngüsel dönüşte yeni bir doğurganlık mümkün hale gelir.

Zeus, derinliklerden gelen kardeşinin, Zeus'un yeryüzündeki kızı, yeryüzünün doluluğunun kızı ile evlenme isteğini destekler. Derinliklerle birleşme, kozmik düzenin bütünlüğünün bir parçasını oluşturur. Bunun bir sembolü, cennetin (Zeus) ve yeryüzünün (tahıl tanrıçası) kızının, karanlığın, ölülerin ve yeraltı dünyasının tanrısıyla evlenmesidir.

Başka bir deyişle, bilincin alıcı, yin tarafını derinliklerin ve bilinçdışının tanrısıyla birleştirme meselesidir. (“Ölüler diyarı” aynı zamanda kişisel bilinçdışının bir tohum gibi içinde bulunduğu kolektif bilinçdışının eşanlamlısıdır.)

Yaşam ve ölüm birbirini sınırlar, tıpkı uyanıklık ve uyku gibi. Derinlikler gönüllü bir "kurban" almazsa, bir tanrıça, kocaman uçurum açılır ve reddedilen şey şiddetle alınır.

Ama derinliklerde ayrıca "tatlı" meyveler de vardır: narlar, ayrılmış olanı birleştiren ve arzuyu uyandıran Afrodit'in meyvesi. Ölülerin yemeğinden yiyen—ve özellikle tatlı nardan—ölüler diyarına geri dönmelidir.

Herkes bunu kendiliğinden açık olarak kabul eder: Persephone, alıcı duyarlılık, ruh, ölüler aleminin üçte birine aittir. Yükseliş ve iniş döngüsel bir yol izler. (Yaşamımızın yaklaşık üçte birini uykuda geçiririz.) Yaşam ve ölüm döngüsüne giren, uyanık ve uykuda olan herkes, her zaman derinliklere geri dönmelidir. Orada, yalnızca fiziksel güçler yenilenmez; ruh da beslenmesini, rüyaların resim dünyasını alır.

Demeter kızından iki nedenden ötürü vazgeçmek istemez. Birinin sevdiği bir şeyden vazgeçmesi, kızındaki gençleştirici ve canlandırıcı yansımadan vazgeçmesi zordur. Dahası, Demeter bilinmeyenden, “adlandırılamayan”dan (Hades’in dendiği gibi) korkar. Onun korkusu, bilinçaltında yutulma olasılığı karşısında bilinç korkusudur, başka bir dünyanın belirsizliği ve tuhaflığı korkusudur, başka bir koşulda. Fakat Hades dünyası bilinemez, yani bilinçli olamaz, çünkü tam da bilinçaltına aittir ve dolayısıyla bilinci dışlar. Bu zıtlıkların birleşmesi mümkün değildir, sadece bir alandan diğerine gidip gelmek mümkündür, tıpkı Persephone’nin yaptığı gibi.

Jüpiter'in harikulade dünya düzeninin bir parçası olarak Persephone aracılığıyla derinliklere bağlantı mümkün hale geldi, başlangıçta bilinç ve bilinçaltı dünyaları arasındaki sınırın ötesine yolculuk etmek için gönüllü olmasa bile. Ancak gerekliliği ve belki de anlamı anlayarak periyodik olarak geri döner.

Persephone gibi, insanlar da periyodik olarak bilinçdışının alanına dalmalıdır. Bunu mecazi anlamda, ay fonksiyonumuz sayesinde yapabiliriz. Bunu isteyerek yapmazsak, oraya götürülürüz (uyku tarafından “yeniliriz”, ölüm tarafından “vuruluruz”, “alınırız”).

Derinliklerin yemeği baştan çıkarıcı derecede tatlı olabilir. Hades'in narında, Havva'nın Adem'e verdiği, İyilik ve Kötülük Bilgisi Ağacı'nda büyüyen ve insanlığa bilinç veren cennet elmasının tamamlayıcısını görebiliriz. Hades'in veya Pluto'nun elması, derinliklere, karanlığa, bilinçsizliğe geri dönmemizi sağlayan tatlılığı içerir.

Bu bakış açısından, Cennet ve Hades, cennet ve yeraltı dünyası birbirine çok yakın hareket etmiştir. Ancak arkamızda yatan bilinmeyen başlangıç, önümüzde hâlâ yatan ve tehdit ve tehlike olarak deneyimlediğimiz bilinmeyen ve adlandırılamayanın korkutucu yönüne sahip değildir.

Ay döngüsünde, başlangıç ve son bir araya gelmiştir. Karanlık ayın karanlığı yeraltı dünyasına açılan kapı olarak deneyimlenmiştir. Persephone, açılan karanlık tarafından

yutulmuştur. Yeraltı dünyasının kapısından tekrar ışığa yükselir ve sevinçle karşılanır: yeni doğurganlık başlayabilir.12

Geçiş zamanı, karanlığın zamanı, korku ve dehşetle doludur. Burada, karanlık ay zamanında, Ay'ın bir başka yönü olan Hekate, "ay doğası" çalışır.

Hekate

Hekate, karanlık ayın, karanlığın ve gecenin tanrıçasıdır. Asteria'nın (astral) ve Perseus'un kızı olarak en eski tanrılar arasında yer alır. Zeus'tan önce bile, "Dünya'da, Cennette ve Deniz'de" bir hanımdı ve Zeus, diyarları böldüğünde ona "muhteşem hediyeler verdi" [Teogoni 412).

Daha sonra Hekate her yerde bulunabilirdi ve yine de hiçbir yerde tamamen "evinde" değildi. En kolay karanlık yerlerde, karanlık dünyaların eşiklerinde bulunur. Üç dünyayı bildiği için "Üç Yolun Tanrıçası" olarak adlandırılır. Onun için kurbanlar yol ayrımlarına ("üç yol") bırakılırdı ve yardım etmesi gereken huzursuz ruhlar için cenaze ziyafetleri de orada düzenlenirdi. Geceleri uluyan köpekler tarafından duyurularak yaklaşırdı. Büyü ve hayalet tanrıçası, cadıların koruyucusu oldu. Kötü ruhları çağırabilir ama aynı zamanda onları kovabilir. Hekate insanları eşiklerden ve geçişlerden geçirir. Derinliklerin girişinde çömelir. Hades onu kaçırdığında Persephone'nin haykırışını duyar ve dönüşünde onu ilk karşılayanlardan biridir.

Hekate, istediği gibi hem teşvik edebilir hem de engelleyebilir (Theogony 429ff). Sürülerin “kendi zevkine göre” çoğalmasını sağlayabilir; sonra “azdan çok ağırlık yapar veya çoktan az yapar” (Theogony 446-447). Zor doğum zamanlarında ona dua edilir, çünkü o “yüce tanrıçadır.”

Evlerin önüne Hekate için steller dikilirdi, böylece eşikleri korur ve kötülüğü kovardı. Onu iyi bir şekilde tutmak gerekiyordu, çünkü yakınlığı ürkütücüydü; nerede belirse karanlık yakındaydı.

Hekate'nin davranışı ikirciklidir. Onu yeraltı dünyasına açılan portalda bulmak şaşırtıcı değildir. Mağaraların ve derinliklerin en çeşitli alanlarına aşinadır ve derinliklerin eşiğinde gizlenen ve içeri girenlere saldıran "kötü ruhları" çağırabilir. Geçiş ayinlerini gözetir; kötülüğü bağlar ve ışığı getirir. Ebedir ve karanlıktan çıkmak isteyen her şeye ışığa doğru yardım eder.

Hera

Hera sıklıkla Ay'ın en dolu hali ile ilişkilendirilirdi. Dolunay, gücünün bolluğunun bir işareti olarak görünür: ışığını uzağa yayar ve kendini gizleyecek her şeyi açık bir şekilde aydınlatır.

Dolunay birçok farklı biçimde kendini gösterir: zaman zaman kırmızı veya turuncu renkte parlayarak yükselir; üç ila dört saat sonra zirvede soluk sarı renkte parlar; ve Doğu Eos'ta "gül parmaklı şafak" patlarken parıldayan bir beyaza bürünür. Ve Ay'ın ışığının nasıl değiştiğine bağlı olarak, Dünya'daki şeylerin görünümleri de hayaletsi ve ürkütücüden nazikçe titreyen ve sakin olana dönüşür.

Böylece dişiliğin doluluğunu nazikçe kucaklayan, koruyan, saran ve yatıştıran, ama aynı zamanda soğuk ve reddeden, biçimsizleştiren ve ürkütücü olarak deneyimleyebiliriz. Ve nihayetinde, gecenin büyük ışığının bolluğu, yeni günün yükselen parlaklığı karşısında sönük kalmalıdır.

Bu resimler Hera'yı çeşitli yönleriyle göstermektedir. Bir zamanlar, özellikle Venüs'ün kemerini de ödünç almışsa, Jüpiter'in eşi, "ışıltılı eş" olabilir. "Beyaz kollu" tanrıça (Teogoni 314) olarak, parlak bir figürdür, evin ve ocağın, evliliğin ve evlilik sadakatinin koruyucusudur. Yine de, sert bir metrestir ve ürkütücü bir şekilde karanlık bakışları nefret dolu bir şey sunar: sonra Zeus'un sevgilisi iblis Lamia'yı ortaya çıkarabilir ve onu delirterek kendi çocuklarını öldürmesine neden olabilir. Ya da az sevdiği üvey oğlu Herkül'ün savaşması gereken "Lerna'nın korkunç fikirli Hydra'sını" (Teogoni 313) çağırabilir. Ve savaşını daha da zorlaştırmak için, yengeç Yengeç'i topuğundan sokması için gönderir. “İnsanlığın başına bela olan” Nemeian Aslanı’nı barındırır (Theogony 329) ve Herkül yine onunla savaşmak zorundadır. Ancak, “kocasına öfkelenip onunla kavga ettiği” için “hiçbir sevgi eylemi olmadan” kendisinden doğurduğu kendi oğlu Hephaestus’a bile sert davranabilir (Theogony 928) ve onu Olympus’tan kovmuştur çünkü onu hoşnutsuz bulmuştur.

Sonunda Hera bile yeni bir ışığın kendisini yerinden ettiğini görecektir: Gelecek nesillerin "dişil" olasılıklarının genç tanrıçaları ortaya çıkacak ve Hera onları gözünden kovmak isteyecektir.

Dişil prensip, büyümeye açık doğasına uygun olarak, aynı zamanda duyarsızlaşabilir ve zıttına dönüşebilir; karanlık ve yıkıcı hale gelebilir ve ışığa karşı koyabilir, ta ki —Ay'ın imgesinde konuşmak gerekirse— tamamen boş ve karanlık hale gelene ve yeni bir başlangıç gerekli ve mümkün hale gelene kadar. Işık en karanlık halindeyken, Persephone'nin yakında geri döneceğini biliriz.

Ay Psikolojik Olarak Görüntülendi

Ay ilkesi, insanın ve insan yaşamının temel bir bölümünü tanımlar. Dünyaya ve kendimize karşı duygusal tutumumuzu oluşturur ve şekillendirir. Şeyleri alma ve aldıklarımızla başa çıkma şeklimizi bilgilendirir. İçimizdeki ay niteliği, sürecin gerekliliğinin, yani bizi harekete geçiren şeyi gerçekleştirme gerekliliğinin ortaya çıktığı duygusal etkilenebilirliğimizdir.

Ay ilkesi yaşamda bu kadar önemli bir rol oynadığı ve rasyonel, aktif kavrayış ilkesinin tam tersini temsil ettiği için, kavramsal analizden özellikle yüksek bir derecede kaçar. Her birimizin içinde taşıdığı veya keşfedebildiği imgelerle en kolay şekilde sınırlandırılabilir.

Ay ilkesini, onunla ilgili mitlerin yardımıyla çevrelemeye çalıştım. Çin t'ai chi'sinden görüldüğü gibi, insanlığın yin tarafını temsil eder ve dişil ilkeyle birlikte ele alınmalıdır.

Fakat tıpkı dişil ilke ve kadının kendisi aynı olmadığı gibi, dişil ilke ve Ay da aynı değildir ve kesinlikle Ay ve kadın eşitlenmemelidir. Ay ve anneyi eşitlemek de aynı derecede yanlış olurdu, her ne kadar Ay ilkesiyle bağlantılı olarak annelik yönü bize tekrar tekrar hatırlatılsa da. Anne, kadın, kız ve bakire, her biri her insanda bulunan Ay ilkesi için yalnızca birer imgedir.

Aysal nitelikte duygusal başlangıç noktamızı, izlenimleri almaya hazır oluşumuzu ve onlara yanıt verme yeteneğimizi ele alırız. Burada hayata açıklığımızın doğasını, almaya, yanıtlamaya, vermeye hazır oluşumuzu ortaya koyarız.

Erken çocukluk dönemi ay niteliğine özel bir yakınlıkta durur. Etkilenebilirliğimizin ve ruhumuzun açıklığının bir aynasıdır. Çocuk hala tamamen sonsuzluğa uyum içinde, her şeyin bolluğu içinde gömülüdür, çünkü başlangıçta hala annede bulunur ve dolayısıyla onun tarafından tamamen korunur, yaşamak için ihtiyaç duyduğu her şeyi ondan alır.

Küçük çocuk—ruhumuzun daha sonraki ay kısmı gibi—her şeyin seçilmeden içine düştüğü açık bir kaseye benzer, besleyici ve hayat verici ya da yük ve yıkıcı olsun. Ancak bu görüntü aynı zamanda almaya ve almaya hazır olmada her zaman bulunan duygusal kırılganlığı da gösterir. Bu psişik eğilim yalnızca çocukluğa ait değildir. Tekrar tekrar, yoğun deneyimlerle karşılaştığımızda, buna dalarız. Bunu uyku durumunda, tekrar bilinçsiz olma durumunda döngüsel olarak deneyimleriz. Uykuda teslim ediliriz, teslim ediliriz, örneğin rüyalarımızda ortaya çıkan tüm imgelere açığız. Rüyalar, fanteziler, imalar ve imgelemler içimizdeki Ay niteliğinin alanına aittir.

Çocukluktan ve Ay'ın aleminden ayrılmamanın deneyimi anne deneyimidir. Burada her insan gerçek anneyi, ruhumuza ilkel bir görüntü olarak (örneğin, doğum haritasındaki Ay'ın konumunda yansıtılmış) işlenmiş içsel anne imgesi açısından deneyimler. Ruhta var olan anne imgesi gerçek anne tarafından "doğrulanır" veya ona yansıtılır.

Ay niteliği, annenin çılgınca değişen imgelerinde kendini gösterebilir: hayat veren ve hayatı destekleyen, tüm bolluğun ilkel bir zemini ve kaynağı olabilir. Ya da bağlama, sınırlama, yutma veya boğma işlevi görebilir. Anne, ışıltılı olabilir, ama aynı zamanda kör edici, ezici olabilir. Parlak ışık karanlık gölgeler oluşturur ve her ne kadar yüce gönüllü görünse de bir anne hala zor olarak deneyimlenebilir. Onun bolluğu da baskıcı olabilir. Anne imgesi, elle tutulabilir ve bizim için mevcut değilse, onu her zamanki gibi uzaktan deneyimliyorsak ve kendini kısıtlanmamış hissediyorsak rahatsız edici olabilir. O zaman ilettiği şey kısıtlanmışlık ve güvenlik değil, en iyi ihtimalle bir yay ve ok, kendini koruma silahlarıdır. (Eğer daha önceden belirgin değilse, anne imgesinin varyantlarını çizerken efsanevi imgelerin ayak izlerini takip ettiğim artık açık olmalı.)

Cadının imgesi hala varlığını sürdürüyor, ki o gerçekten de yardımsever olarak kendini sunabilir (ya da Persephone'de Hekate'nin yaptığı gibi yardımseverce davranabilir), ancak onun krallığında uyanık olmak gerekir. Burada, onun durduğu eşiği geçer ve kendi yeni hayatına adım atar.

“Dişil”in çeşitli imgelerinde bulunan Ay niteliklerinin tonlamalarını özetlemeye çalışırsak, palet şunları içerir: vermek ve almak (Selene ve Endymion); beslemek ve sıkıca tutmak (Demeter); özlem duymak, içgüdüsel olarak hedefi vurmak (Artemis); şakacı bir şekilde zevk almak, güvenmek, beklemek (Kore); kendini aşağıya batırmak, alçaltmak, içeri

girmek (Persephone); büyülenmiş, büyülenmiş tutmak (Hekate); ışıltılı yaşamsal enerjiye sahip olmak ve hayatı yok etmek (Hera).

Tek tek ele alınan bireysel nitelikler, kişinin kendi deneyiminden gelen diğer imgelerle birleşir ve bu, ayrıntılara takılıp kalmamak, her şeyi birleştirmek için ileriye doğru dokumak olan Ay niteliğinin özüne tekabül eder.

Dişil prensibin çeşitli yönleri aşamaları temsil etmez; adımlar veya gelişimsel bir dizi gibi değildir ve kesinlikle bir değerler ölçeği değildir. Aksine, tekrar tekrar tüm insanların bildiği psişik deneyimleme ve davranış biçimlerini yankılayan yönlerdir.

Elbette, bu yönlerin birçoğunu kendi gerçek annemizde, anne figürlerinde veya dişil ilkenin diğer temsilcilerinde tekrar karşılaşırız. Anne imajıyla ve genel olarak dişillikle bilinçli bir şekilde yüzleşmek, bir kadın için önemlidir, böylece kadın olarak kendi kimliğini keşfedebilir. Bu arayışta, kişisel anne imajı hem olumlu hem de olumsuz anlamda derin etkilere sahip olacaktır.

Erkek, annenin imgesinde dişil ilkenin ilk yönlerini deneyimler ve kendi özel dişil bileşeni olan anima'ya (Jung'un kelime anlamıyla) karşılık gelen bir tutum edinir. Kadın ve eş seçiminde, yine hem olumlu hem de olumsuz anlamda, bu duygusal imgeye karşılık gelen bir şekilde etkilenecek ve yönlendirilecektir. Ancak, tüm insan temaslarını göz ardı ederek, içindeki ay niteliğiyle olan ilişki, kendi "dişil" değerleriyle nasıl ilişki kurduğunu da belirler: duygusal alıcılık ve tepkisel hissi.

Anne imagosunun çocukluktaki etkisi, ay niteliğinin bize nasıl sunulduğu, genel olarak hayata karşı tutumumuzu belirler. Eğer annemiz cömert ve besleyiciyse, her zaman olumlu, yaşamı destekleyen olasılıklar olduğuna inanırız. Eğer reddedici görünüyorsa, hayatta her zaman reddedilmeyi ve inkarı bekleriz ve asla açıkça talep etmeye veya savunmasızca kabul etmeye cesaret edemeyiz.

İçimizdeki çocukla nasıl başa çıktığımız, aynı zamanda Ay'ın doğasına da uygundur: Bazıları kendilerini kabul edebilir ve kendilerine karşı iyi niyetli olabilir; diğerleri ise kendilerine aşırı eleştirel veya kaygılı bir şekilde bakabilir, kendilerini aşırı zorlayabilir ve asla tatmin olmazlar.

Ay niteliğinin Artemis yönü, duyarlılıklarımızı açıklığa, özgürlüğe ve doğal olan her şeye açıklığa doğru iter. Artemis ile ebeveyn evini ve güvenliği terk edebilir ve kendimizi savunmayı ve galip gelmeyi öğrenebiliriz. Yeni ilerlemenin ve daha fazla keşfin her aşamasında, eski zincirlerden kurtulmamız ve yeni içsel özgürlüklere ulaşmamız gerektiğinde onun var olma biçimine ihtiyacımız vardır.

Ay Gezegenler Kitabı, 1528

Dişil ilkeye büyüme ve olgunlaşma da aittir. Adanmışlık ay niteliğine aittir, ister kendimizi kaptırıp gitmemize izin verelim, ister bir fedakarlık yapalım, ister içimizdeki ve başkalarındaki derinlikleri kabul edip kendimizi bırakalım. Ya da doğaya teslim olmak, doğal yaşama zarar vermek, şefkat ve ilgi gerektiren her şeye teslim olmak meselesi olabilir.

Aynı şekilde, Ay ilkesi bolluğa sahip olmayı veya bolluk özlemini ifade eder. Ancak içimizdeki Ay'ın da işaret ettiği gibi, bu yalnızca değişim ve hareketle gerçekleşebilir. Bolluğa ulaşmanın bir parçası da bırakma zorunluluğu ve karanlıktan geçme gücüdür. Ay ilkesini takip etmek, kişinin isteyerek yönlendiremeyeceği ve yönetemeyeceği ancak dikkatle takip edebileceği büyüme süreçlerini kabul etmek anlamına gelir.

Tıpkı Dünya'da okyanusların Ay'ın çekim gücüyle akıp gitmesi gibi, psişik alemde de duygu durumlarımızın ruh halleri veya renkleri yükselir ve alçalır. Bazen bize yaklaşan,

üzerimize yüklenen, açık kasemize düşen şeyler tarafından yüklenip eziliriz ve bunları aşmamız gerekir. Diğer zamanlarda ise talepleri ve istekleri meydan okumalar ve uyarımlar olarak deneyimliyoruz.

Psişik enerjinin döngüsel iniş çıkışlarını aşamalar halinde deneyimliyoruz, ancak aynı zamanda günlük bir geri dönüş olarak da: canlılık ve kuvvet, genellikle sabah, yorgunluk, bitkinlik ve uyku özlemi. Bu, enerjinin genel bir psişik yasasını yansıtır: ileriye doğru atılmak, büyümek ve açılmak için, dinlenmeye, bırakmaya, kendini batırmaya ve sonra yeniden doğmaya ihtiyaç vardır. İlerleme ancak, arada, gerilemeye izin verirsek mümkündür (örneğin uykuda bir geri çekilme).

Persephone efsanesi bunu şöyle anlatır: Yılın üçte birini yeraltı dünyasında geçirir, böylece doğurganlığı sağlar. Yılın üçte ikisini ise yeryüzünde geçirir.

Mitin yeri ve zamanı burada ve şimdidir. Her ay mitin imgelerde kavradığı şeyi deneyimleyebiliriz. Her birimiz, erkek ve kadın, buna kendi tarzımızda katılırız.

Ay Astrolojik Olarak Görüntülendi

Ay'ın işlevlerinin astrolojik ve psikolojik açıklamalarının birbirine yakın benzerlikler göstermesi beklenebilir, çünkü sembol, mitolojik figürlere ilişkin sembolik çağrışımlar olmasa bile, duyusal olarak algılanabilir biçimi ve etkileriyle her birimiz tarafından açıkça görülebilir.

Ay hakkında astrolojik olarak formüle edilenleri derlerken, psişik alıcılık ve etkilenebilirlik niteliklerini, izlenimlere ve uyaranlara tepki verme yeteneğini tekrarlayarak özetliyorum. Ay, çocuklukla ve çocuklukta deneyimlenen izlenimlerle ilişkilidir. Çocuklukta Ay, bireyi şekillendiren anneyi veya anne figürünü temsil eder. Ancak annenin deneyimi, bir dereceye kadar, gerçek anneden bağımsızdır, çünkü çocuk kendi yapısına, doğum haritasına göre yaşamak zorundadır. Bu, çocuğun anneyi bir dereceye kadar takımyıldız haline getirdiği ve annede belirli tepkiler yarattığı anlamına gelir, tıpkı çocuğun anneye tepki vermesi, özüne yanıt vermesi ve ondan etkilenmesi gibi. (Bu nedenle, tüm olumsuz anılar "nesnel olarak" kötü annelere geri dönmez! Ve genellikle "nesnel olarak" beklenenden daha mutlu çocukluk anıları vardır.)

Ay ile ilişkilendirilen diğer kavramlar ise içgüdü, büyüme, değişim; çocukluk, çocuksuluk, gençlik; bilinçaltı, rüya, fantezi, imgeler dünyası; açıklık, ruh halinin değişkenliği, kırılganlık; alma ve bırakma kapasitesi; doğallık, ritmik canlılık, ruhsallık; gelenek, aile duygusu, değişimde kalıcılıktır.

Gördüğümüz gibi, benzer çağrışım zincirlerinde sürekli olarak hareket etmeye devam ediyoruz, ama sadece Ay sembolünün yeni "tercümelerinde".

Ay Rüyaları

Sonuç olarak, ay kalitesinden güçlü bir şekilde etkilendiğine inandığım dört kısa rüyayı takip edin. İlk olarak, Kore'nin Persephone'ye dönüştüğü bir rüya:

Mezarlıkta bir bankta oturuyorum. Gece vakti. Bir kuş üzerimde uçuyor; kanatlarının hışırtısını duyuyorum. Yukarı bakıyorum: Beyaz bir güvercin. Kucağıma bir şey düşürmüş. Bir ay taşı. Ay'ın ışığının içinde nasıl parıldadığını görüyorum.

İşte Pluto'nun yakınlığı—ölülerin diyarı, karanlık—ve hışırdayan kanatların cazibesi: "Git!" Aysal nitelikteki bir tohum, yin ruhu, kucağına bırakılır ki gündüzleri Dünya'da filizlenip meyve versin. Uzun zaman önce görülen rüya unutulmamıştı; onu "anlamak", yani yaşamak için tüm büyüyenlerin ihtiyaç duyduğu zamana ihtiyacı vardı.

Üçüncü çocuğumun doğumundan sonra gördüğüm bir rüya daha:

Güneşli bir patikada büyük bir taş kapıya doğru yürüyorum. Boyutuna göre çok dar. Diğer taraftan, sanki "hiçbir yerden" gelmiş gibi, devasa bir kadın bana yaklaşıyor. Neredeyse onun önünde duruyorum, üç çocuğumu ellerinden tutuyorum. Sonra, patikanın ortasında aramızda, sert topraktan dört sümbülün büyüdüğünü görüyorum.

Burada sümbüller Kore öyküsündeki gibi çayırın yemyeşilliğinde durmuyorlar; bunun yerine, kişinin “geçtiği” ve figürün, “hiçbir yerden” gelen tanrıçanın geldiği portala giden yolun ortasına, merkeze doğru hareket ettiler. Bu resme bir isim verecek olsaydım, bu “Utangaç Dolunay” olurdu: Dolunayın –neredeyse– gerçekten ulaştığına inanmak mümkün değil. Tam çiçek açmış dört güçlü kokulu sümbül orta noktayı, merkezi ilgiyi oluşturur. Bunlar yukarı ve aşağının birleşmesinin bir imgesidir; karanlık Dünya'daki soğanlardan filizlenir, yolun sert kabuğunu deler ve ışıkta çiçek açarlar. Ve bunlardan dördü vardır,

bütünlüğün, bütünlüğün sayısı.

Çocukları ellerimden tutuyorum, gelecekle dolu ve büyük kadın figüründe en yüksek nokta ve son adımların başlangıcı portaldan geçiyor. Bana o zamanlar kamusal performanstan yeni emekli olmuş Alman ifade dansının bir temsilcisi olan Dore Hoyer'i hatırlatıyor. Bu, zirvede, gün ışığında bir karşılaşmaydı ve diğer tarafa giden yol, başlangıç inişi, dolunay için olası bir görüntü.

İki ek rüya imgesi kendini anlatıyor.

Renate (aslında adı buydu, "yeniden doğan", uzun zaman önce ölmüş bir çocukluk arkadaşı) bana gençliğimizden kalma bir fotoğraf uzattı. Ortada ikimizin olduğu bir grup fotoğrafıydı. Arkasına iliştirilmiş bir parça mendil kağıdı vardı, üzerinde tüm isimler sırayla yazılıydı. Fotoğrafa daha yakından baktım ve muhtemelen otuz yıldan fazla bir süre önce çekilmiş olmasına rağmen, o zamanlar da bugün olduğumuz gibi göründüğümüzü gördüm. Ama sonra daha da yakından baktım. Acaba bize bu kadar benzeyen o kızlar annelerimiz miydi?

Ve ikinci rüya:

Elimde bir albümden bir sayfa tutuyorum ve bunu yazdığımı zorlukla fark ediyorum. Yıllar önce yazmış olmalıyım. Bir şiir mi? Bir günlükten bir sayfa mı?

Okurken, çok ufak bir "İda" imzasını görüyorum ve bunun büyükannemden kalma bir sayfa olduğunu anlıyorum.

Nesiller arasında kusursuz geçiş, çağlar birlikte akar. Ay zamanı doğrusal bir seyir, tarihsel bir başlangıç, belirlenmiş bir son bilmez. Büyükannemin yazdığı benim olabilir; olduğumuz veya olduğumuz şey, annelerimiz olabilirdi. Ay, büyümenin, olgunlaşmanın, geçip gitmenin ve yeniden başlamanın çarkıdır. Efsanevi zaman Ay ilkesini örer; her zaman ve her zaman şimdi.

Güneş

Güneş burcu, ay, “dişil” veya yin ilkesinin karşılığıdır. Yumuşaklık, su, çekim, alma ve alma ay iken, ateş, güç ve hareket ettirici ve etkili kuvvet güneştir. Burada “eril” veya yang ilkesi dişil veya yin ilkesine karşı koyar. İki ilkenin kutupluluğu açıkça belirgindir: gündüz ve gece, ışık ve karanlık, güç ve zayıflık, eril ve dişil, yapma ve alma.

Gerilim, hareket ve yaşamın kendisi Güneş ve Ay, güneş ve ay, yang ve yin'in temel karşıtlığından kaynaklanır, çünkü yaşam hareket olmadan mümkün değildir. Yaşam enerjik bir süreçtir ve enerjinin bir eğimi ve oyunu ortaya çıkabilmesi için kutupluluklara ihtiyaç duyar. "Enerjiyi mümkün kılan zıtlıkların gerilimi, Çin felsefesinin yang ve yin'inde uygun bir şekilde ifade edilen evrensel bir yasadır" (Jung 1948, par. 291).

Güneş ve Ay, Ch'ien ve K'un, yang ve yin, eril ve dişil ilkeler, birbirleriyle savaşmayan, aksine birbirini tamamlayan, karşılıklı olarak birbirini destekleyen ve sınırlayan mükemmel eşlerdir: biri diğeri olmadan var olamaz. Işık yalnızca karanlık sayesinde var olur: gündüz gece olmadan düşünülemez. Yaratıcı, çalışabileceği ve gerçekleşebileceği alıcıya ihtiyaç duyar. Burada, Ay'ın dişil ilkesi ve Güneş'in eril ilkesi ile erkek veya kadın rolünü oynayanlara atfedilen kişisel nitelikleri kastetmediğimizi açıkça hissediyoruz. Aksine, karşılıklı olarak birbirine bağlı olan ve birbirini karşılıklı olarak etkileyen, insanlara özgü iki ilke meselesidir.

Helios Efsanesi

Hesiod ve Homeros zamanındaki Yunanlılar arasında Güneş, Helios, insan hayatına müdahale eden ve kültlerde karşılaşılan bir tanrı değildi. Jüpiter de ona dünyada veya yaşamda belirli bir alan vermemişti; aksine, o ışığın yüce hükümdarıydı ve kendisi her zaman hareket halindeydi. Helios, yükseliş ve alçalışın, yaşamın, ışığın ve düzenin sembolü olarak, anında gerçekleşen bir doğal fenomen olarak saygı görüyordu. Sabah ve akşam, Güneş Helios doğduğunda veya battığında selamlanıyordu.

Efsanede Helios'un doğuda ve batıda birer sarayı olduğu söylenir. Her sabah dört atıyla doğudaki saraydan ayrılır, cennetin yüksek kemerinden geçer ve akşam tekrar batıdaki sarayına inerdi. Sonra okyanusun derinliklerinden bir gemiyle doğudaki saraya geri dönerdi ve sabah tekrar yükselirdi. Daha sonra, kendisinin ve ekibinin Hephaestus'un kendisi için yaptığı altın bir tekneye batıdan binip sonra uyudukları söylenir.

Helios'un başlıca nitelikleri at takımı ve her şeyi görebilme yeteneğiydi. Böylece, Hephaestus'a Afrodit ve Ares'in aşk ilişkisini ifşa etti. Ancak yeraltı dünyasının karanlığında neler yaşandığını da biliyordu ve bu nedenle Persephone'nin kaderini biliyordu. Ancak Helios her zaman dikkatli değildi. Bu nedenle, örneğin, arkadaşlarının Odysseus'un sığırlarını nasıl çaldığını fark etmedi.

Güneş ve Çocukları
Hans Sebald Beham'ın gravürü, yak. 1530

Helios mitinde enerjinin en çeşitli biçimleri imge haline gelir.

Enerji, güç olarak, güneş arabasını çeken dört atta ortaya çıkar. Bugün bile, hareketimizi şu terimlerle ifade ediyoruz:
beygir gücü. Helios ayrıca hareket olarak enerjiyi açığa çıkarır Güneş enerjisi yalnızca güneş arabasını değil aynı zamanda modern otomobili de hareket ettirebilir veya ilerletebilir. Helios enerjiyi ışık ve sıcaklık olarak yayar ve geceleri potansiyel enerjiyi bünyesinde barındırır (gemide dinlenirken gücünü yeniler).

Burada kinetik, radyan ve potansiyel enerji etkileyici resimlerle ifade ediliyor ve bir enerji biçiminin nasıl başka bir enerji biçimine dönüşebileceği de açıkça ortaya çıkıyor; bu fizik yasası modern fizikte olduğu kadar antik mitolojik formülasyonda da geçerli.

Güneş Psikolojik Olarak Görüntülendi

Güneş sembolünde ruh, insanın kullanımına açık tüm enerji potansiyelinin yansımasını bulur: yaşamsal enerji, yaşamsal dürtüler, yaşamın tüm olası yoğunluğu.

İnsan hayatında da çeşitli enerji biçimleri vardır ve biri diğerine dönüştürülebilir veya biri diğerini ortaya çıkarabilir. Kaslarımızın gücü ve kuvveti sayesinde hareket edebiliriz; hareket etmek bizi sıcak hissettirir ve sıcaklık yayarız; kendimizi dinlenme halinde yenilememiz gerekir. Tüm bunlar fiziksel alanda olduğu gibi, benzer şekilde psişik alanda da geçerlidir.

Jungcu terminolojide, bu yaşamsal enerjiye libido denir ve insanların fiziksel ve ruhsal olarak erişebildiği tüm enerjiyi kapsar. Deneyim yoluyla -her zaman bunun bilincinde olmasak bile- bir enerji formunun başka bir enerji formuna dönüştürülebileceğinin çok iyi farkındayız.

Güçlü bir kalp, hızlı koşmamızı, insanlara karşı samimi olmamızı, bir göreve veya temaya yoğun bir şekilde yaklaşmamızı sağlar; bir fikre ısınırız, duygulandığımızda kalbimiz daha hızlı atar, vb.

Güç, hareket etme ve hareket ettirilme; ışıltı, sıcaklık, bilinç berraklığı; dinlenme, iyileşme, güçlerimizi toplama; bunların hepsi hem psişik hem de fiziksel yaşamdaki deneyimlerdir ve ayrıca kinetik, ışıltılı veya potansiyel enerji biçimleri olarak libidomuzla bağlantılı olarak görülebilir.

Dört atlı takım imajında Güneş, şeyleri harekete geçiren, aktiviteyi ortaya çıkaran ve yaratıcı gücü simgeleyen yaşamsal enerjiye karşılık gelir.

Psişik bir fenomen olarak Güneş, kişiliğin veya ego merkezinin merkezini varsayar; kişinin kendi kimliğinin bilinci: Ben Benim. Yalnızca bu ego bilinci, deneyimlenen şeyin bilincini ve üzerinde düşünmeyi mümkün kılar. Güneş sembolünde bulunan çeşitli özellikler ego bilincine aittir: ego kendini aktif olarak yaratıcı bir güç olarak bilir. Kendisini, kendi içinde çeşitli zıtlık çiftlerinin gerginliğini gerçekten hisseden, çatışmalara maruz kalabilen, ancak bütün bir kişi olarak her zaman bir "Ben", bir ego olan bir bütünlük olarak deneyimler. Ego, tüm yaşamı boyunca kendisiyle özdeş kalır: çocukluktan yaşlılığa kadar ego, bedenlerimizdeki ve ruhlarımızdaki tüm değişikliklere rağmen aynı ego, kişiliğin aynı çekirdeği olarak kalır. "Ben" veya ego, kendini kendi gücü, kendi niyetleri, kendi iradesi (yani bilinçli olarak harcanabilir psişik enerjisi) ile kendiliğinden açık ve benzersiz bir şey olarak deneyimler.

Ego bilinci, entellekt ile karıştırılmamalıdır (gezegensel semboller arasında Güneş'e değil Merkür'e atfedilmiştir). Kişiliğin bu merkezi veya çekirdeği (doğum haritasında Güneş glifiyle gösterilir) bireyin bütünlüğünü temsil etmez, bunun yerine bütünlük olasılığı, kişiliğin diğer psişik işlevlerini veya bölümlerini "görmek" ve yaşamak için bir ön koşul sunar. (Jung tarafından varsayılan bireyselleşme yoluna gelince, bu yalnızca Güneş'in "Ben"inden veya egosundan bütünlük Benliğine giden yol olurdu.)13

Güneş burcunda bedenle ruh, fiziksel ve ruhsal enerji, bilinçle bilinçaltı arasındaki bağlantıyı buluruz.

Helios efsanesiyle, bu noktaya kadar, yalnızca güç ve hareketin ve ışığın üst yayını izledim. Hala gece deniz yolculuğu, Helios'un tüm dünyayı çevreleyen okyanusun derinliklerinden geçen gemideki dönüş yolculuğu var.

Burada, Ay döngülerini düşündüğümüzde karşılaştığımız aynı psişik enerji yasasını görüyoruz: ilerleme, yükselme, parlaklık, ışık ve güç bir karşı harekete, enerjinin dönüşümüne yol açar: gerilemede -karanlıktan dönüş yolu- edilgenlik hüküm sürer. Helios gemide veya feribotta uyur; okyanus akıntısının onu taşımasına izin verir ve sabah Güneş doğuda yükselmeye başladığında tekrar aktiviteye dönüşecek yeni enerji birikir.

Gündüzün hakimiyeti ego bilincinin aktivitesine karşılık gelirken, gece boyunca “dinlenmeye bırakılır.” Uykuda artık bilinçli bir “ben” yoktur, bunun yerine sadece bilinçsizlik veya bir rüya egosu (rüyada hareket eden ve deneyimleyen T) vardır ve uyanma sırasında bilinçli egoya veya “ben”e tekrar katılması gerekir; bu, rüyalar hatırlandığında ve bilince entegre edildiğinde başarılı olur. Ancak burada yukarı ve aşağı, bilinç ve bilinçdışı arasındaki aracı olan Merkür’ün yardımına ihtiyacımız var.

Tıpkı mitteki Helios gibi, açık gündüz bilinciyle bile pek bir şey algılamadığımızı veya görmediğimizi keşfederiz, çünkü böyle bir bilinç dikkatimizi reddeder. Öte yandan, biraz çaba ve uygulama ile yeraltı dünyasının karanlığından, bilinçaltından, gün ışığına, bilince her türlü şeyi yükseltebiliriz.

Tıpkı Güneş'in gündüz ve gecenin ritmini belirlemesi gibi, içimizdeki Güneş de hem fiziksel hem de ruhsal alemlerdeki enerji potansiyelimizi ve güçlerin oyununu günden güne ve hayatın bir aşamasından diğerine belirler; ayrıca hayatın belirli alanlarına nasıl yöneldiğimizi ve dünyayı nasıl gördüğümüzü ve deneyimlediğimizi belirler.

Güneş Astrolojik Olarak Görüldü

Yine, Ay sembolüne ilişkin astrolojik yorumumuzda olduğu gibi, astrolojik ve psikolojik bakış açılarının büyük ölçüde örtüştüğü açıktır; çünkü içsel özümüzün yansımalarının taşıyıcısı olan Güneş'i hem bir sembol olarak hem de dışarıdan üzerimizde çalışan ve herkes tarafından eşit derecede görülebilen ve deneyimlenebilen bir enerji olarak deneyimleyebiliriz.

Bir dereceye kadar daha önce söylediklerimizi tekrarlayan bir dizi çağrışımdan bahsedeceğim. Güneş kişiliğin, egonun merkezi olarak görülebilir; hayati irade, kuvvet veya

güç olarak; ego gücü olarak, ama aynı zamanda egotizm olarak; öz değer, öz onaylama, öz güven olarak; ama aynı zamanda egemen olma arzusu olarak, güç dürtüsü olarak; Güneş güç merkezini, enerji kaynağını, harekete geçmeye hazır olmayı, etkinliği; cesareti, cesareti, etkiyi, karizmayı, otoriteyi; iradeyi, azmi; vb. ifade eder.

Belirli bir çekirdeğin etrafında döndüğümüzü ve çok farklı anlam dereceleriyle karşılaştığımızı görüyoruz. Ve bununla birlikte Güneş sembolünün genel değerlendirmesini geride bıraktık.

Güneş'in çeşitli görünümlerine daha yakın bir yaklaşım istiyorsak, burçları göz önünde bulundurmalıyız.

II

'Zodyak

Zodyak Adamı (on üçüncü yüzyılın sonları)

Zodyak, Güneş ve Presesyon

Güneş'in çeşitli niteliklerini ifade eden zodyakın on iki burcunu ele almadan önce, bazı temel düşüncelere değinmeliyiz: Dünya sakini olarak insanlığın kendisini Güneş'e, Güneş'in ışığına ve Güneş'in konumu tarafından belirlenen mevsimlere bağımlı olarak deneyimlediği ve çok eski zamanlardan beri Güneş'in konumu ile bizi çevreleyen gök cisimleri arasındaki bağlantıları ayırt etmeye çalıştığı gerçeği. Ayrıca, bir yandan astrolojiye yönelik eleştirilerde rol oynayan, diğer yandan da sıkça bahsedilen astrolojik çağlarla ("Kova Çağı" vb.) ilişkili olan astronomik bir fenomen olan presesyona kısaca bakmalıyız. Dahası, astronomik takımyıldız ile zodyak burcu arasındaki farkı açıklığa kavuşturmalıyız.

Tıpkı Dünya'nın Güneş'le ilişkisi ve Güneş'in kuvvet alanı tarafından düzenlenmesi gibi ve tıpkı Dünya'daki tüm büyümenin Güneş'in ışığına bağlı olması gibi, insanlık da öyledir. Biyolojik, sosyolojik ve ayrıca psikolojik olarak, insanlık Güneş'e bağlıdır: ışık ve karanlığın değişimine; mevsimlerin ritimlerine ve ilişkili enerji kuvvet alanlarına.

Güneş'in zirveye ulaştığı ve en sıcak ışınları yaydığı, bol meyvelerin olgunlaşmaya ve parlak çiçeklerin açmaya başladığı yaz aylarındaki yaşam hissi, Güneş'in sadece birkaç saat doğduğu ve ışığının eğik, soluk ve çok az sıcaklık vererek düştüğü, tüm büyümenin kesintiye uğramış gibi göründüğü ve doğanın hiçbir parlak renk ortaya çıkarmadığı kış aylarındaki yaşam hissinden ne kadar farklıdır.14 Aslan ve dağ keçisi gibi birbirinden çok farklı hayvanların, bu farklı ışık ve sıcaklık niteliklerini simgeleyen imgeler olarak ortaya çıkması şaşırtıcı değildir: Sıcak bölgelerde yaşayan aslan, "hayvanların kralı", yazın güçlü ve kuvvetli işareti olarak ve sert bir ortama adapte olmuş, iddiasız dağ keçisi, kışın imgesi olarak.

Tüm insanlar ışık değişimlerinden, yılın mevsimlerinin değişiminden etkilenir; ancak hepsi bu değişimlere aynı şekilde tepki vermez. Kendimize gündüz veya gece, sabah veya akşam insanı diyoruz çünkü belirli zamanlarda kendimizi diğerlerinden daha taze ve iyi hissediyoruz. Sıcak yaz aylarında hepimiz kendimizi en iyi hissetmeyiz; her beden Güneş'in sıcaklığının niteliklerine kendi tarzında tepki verir. Bu şans eseri veya keyfi olarak gerçekleşmez, ancak bireyin içsel psişik yapısı veya doğum haritasıyla ve dolayısıyla önceki bölümde bahsettiğimiz "içsel" Güneş ile uyum içinde gerçekleşir. Hayati enerji (doğum haritasındaki Güneş burcunda görünen ve her kişinin benzersiz bir şekilde sahip olduğu) ve böylece elde edilebilen enerjiler dünyayı deneyimlemenin çok farklı yollarını şart koşar.

Tıpkı Güneş'in ışığı olmadan etrafımızdaki dünyayı algılayamadığımız gibi, bilinçte yansıtılmadığı takdirde herhangi bir algıyı da -psikolojik olarak konuşursak- gerçekleştiremeyiz. Bu ölçüde, gerçek Güneş ile Güneş tarafından sembolize edilen bilinç arasında bir benzerlik vardır. Aynı şekilde, dış dünyanın ışık ve sıcaklık koşulları (veya enerji alanları) ile bireyin fiziksel ve ruhsal enerjisinin sembolü olan "içsel" Güneş arasında bir paralellik vardır.

Güneş'in hareketlerini gözlemlemenin yanı sıra, insan dikkati çok eski zamanlardan beri hareket eden yıldızlı gökyüzüne çekilmiştir. Her gün sabit bir kutup etrafında doğudan batıya doğru bir dönüş tamamlar (kuzeyden güneye bakarsak). Kuzey yarımkürede bu, kuzey kutbundan bir dereceden daha az uzaklıkta olan ve bulunması kolay olan kutup yıldızıdır. Çevresindeki yıldızlar onun etrafında eş merkezli olarak hareket eder. Öte yandan, doğu ufkunun yakınında sürekli olarak yeni takımyıldızların ortaya çıktığını ve daha sonra batıya doğru alçaldığını görürüz. Her gece, doğuş ve batış birkaç saniye değişir ve takımyıldızlar ancak bir tam

Translated from English to Turkish - by Mustafa Ciftcioglu

yıl geçer. Bu nedenle insan gözüne Güneş gibi hareket ediyormuş gibi görünürler ve aynı yere geri dönerler.15

İlk astronomlar, sabit yıldızları gözlemleyerek Güneş'in konumunu daha kesin bir şekilde belirleyebileceklerini fark ettiler. Daha iyi bir yönlendirme için, gök kubbe çeşitli takımyıldızlara, her an kolayca tanınabilen parlak sabit yıldız gruplarına bölündü; bu gruplarda belirli figürler gördüler ve bunlara belirli isimler verdiler. Hristiyanlık döneminin başında, kırk sekiz takımyıldız tanınmış ve kataloglanmıştı. Bugün tüm gökyüzü, seksen sekiz farklı, büyük, ancak kesin olarak sınırlandırılmış takımyıldız alanına bölünmüştür.

Hipparchus'un (M.Ö. 190-125 civarı) derlediği yıldız kataloğunda, binden fazla yıldız ismine göre listelenmiştir.16 Kopernik'ten yaklaşık iki bin yıl önce, Samos'lu Aristarchus (M.Ö. 310-250 civarı) güneş merkezli bir sistem geliştirmiştir. Ve M.Ö. 150 yıl önce, Hipparchus Dünya ekseninin devinim hareketini keşfetmiştir ki bunun önemi ancak bugün ölçülmektedir.

Bilinen on iki takımyıldız, zodyağın en eski burçları arasındadır. Güneş, Ay ve gezegenlerin hareketlerinin arka planını, Güneş'in görünürdeki seyrinin arka planını oluşturdukları için özel bir öneme sahiptiler. Aslında Dünya'nın Güneş etrafındaki yörüngesi olan bu yola ekliptik denir.17 Yıl boyunca Güneş, bizim bakış açımıza göre, ekliptik düzlemini kat eder ve her ay on iki takımyıldızdan biri bu yolun bu bölümünün arka planını oluşturur. On iki takımyıldızın yedisi hayvan figürleri olduğundan, topluca zodyak (Yunanca zoon, "hayvan" artı kylos, "daire" kelimesinden) olarak adlandırılırlar.

Takımyıldızlar farklı boyutlardadır ve Güneş her birini geçmek için farklı zaman uzunlukları alır. Bu nedenle, sadece on dokuz gün Yengeç'te (yengeç) kalır ancak Başak takımyıldızında (bakire) kırk üç gün görülebilir.18 Daha basit hesaplanmış bir takvim uğruna, ekliptiğin on iki sektörü her biri otuz derecelik eşit büyüklükteki bölümlere bölündü ve ardından karşılık gelen takımyıldızlara göre adlandırıldı. Bu mantıklıydı çünkü insanlar takımyıldızların gözlemlenmesi ve araştırılmasıyla ilgilenmiyorlardı, bunun yerine Dünya'daki yaşam için çok belirleyici ve biçimlendirici olan Güneş'in yolunu tanımlamakla ilgileniyorlardı. Arka plandaki takımyıldızlar yalnızca bir yönlendirme işlevi görür.

Burada zodyak takımyıldızını zodyak burcundan açıkça ayırt etmeliyiz. Zodyaktaki takımyıldız, gök kubbesinde değişen büyüklükteki, belirli sayıda sabit yıldızı içeren astronomik olarak belirlenmiş bir takımyıldız alanıdır. Zodyak burcu gerçekten de takımyıldızın adını taşır (yönlendirmeye yarar), ancak Güneş'in yolunun belirli bir sektörünü, ekliptiği, sabit büyüklükte (otuz derece) belirtir ve böylece Dünya'da bizim açıkça tanıyabileceğimiz Güneş'in belirli niteliklerini de belirtir.

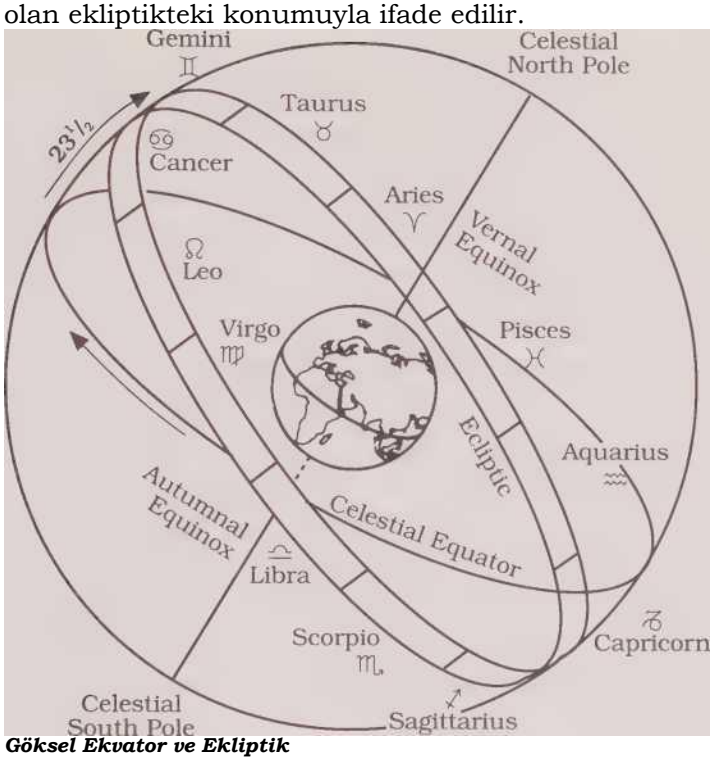
Bizim için, belirli Güneş nitelikleri burçlarla yakından ilişkilidir. Bu nedenle, burçlar zaman içinde önemli insan deneyimlerinin projeksiyonlarının taşıyıcıları haline geldi. Onlarda, yıl boyunca enerjinin ritmini deneyimleriz.

Plüton hariç tüm gezegenlerin ekliptik düzlemi içinde hareket etmesi, onu özel bir önem düzeyine yükseltir. Mitlerde ifade edilen gezegenlerin nitelikleri ve burçların on iki burcunda yansıtılan enerji yapıları arasında çeşitli karşılıklı ilişkiler ve ilişkiler yaşanmıştır ve bugün de yaşanmaktadır. Belki de bu deneyimlerin sabit yıldızlarla hiçbir ilgisi olmadığını, belirli büyüklük sıralarını ve astronomik sayıları aklımıza getirirsek daha iyi anlayabiliriz. Çıplak gözle, gezegenler çoğu sabit yıldızdan daha büyük ve daha parlak görünür, ancak gezegenlerin boyutuna yaklaşan veya daha da parlak parlayan bazı sabit yıldızlar da görürüz. Ancak gezegenler ve sabit yıldızlar arasındaki farklar sayısal olarak ifade edildiğinde çok büyüktür.

Gezegenlerin yansıttığı ışık, en uzak gezegenler olan Uranüs, Neptün ve Plüton'dan bile birkaç saatte bize ulaşır. Buna karşılık, sabit yıldızların ışığının Dünya'ya ulaşması yıllar alır, bir ışık yılı yaklaşık altı trilyon mile eşittir. İkizler burcundaki sabit yıldız Pollux bizden "sadece" otuz iki ışık yılı uzaklıktadır ve Aslan burcundaki parlayan Regulus seksen beş ışık yılı uzaklıktadır (ancak Güneş'ten 400 kat daha parlak olduğu için parlak bir şekilde parlarken kolayca görülebilir). Başak burcundaki Spica'nın ışığının ulaşması 260 yıl sürer; Akrep burcundaki Antares'in ışığı ise bize ulaşması neredeyse iki kat daha uzun sürer, 500 yıl (altı trilyon milin 500 katı mesafe). Dahası, sabit yıldız Antares Güneşimizden 700 kat daha büyük ve 80.000 kat daha parlaktır. Böylece çıplak gözle bir gezegen kadar büyük görünür, ama bize ulaşan ışık 500 yıl önce yayılmıştır.19

Dünya'daki yaşam Güneş tarafından belirlenir, gezegenlerin rotaları da öyle. Ancak

Güneş'in çeşitli nitelikleri hem takvimde hem de astrolojik olarak Güneş'in zodyak kuşağı olan ekliptikteki konumuyla ifade edilir.

Göksel Ekvator ve Ekliptik

Zodyak kuşağı gök ekvatora (Dünya ekvatorunun sonsuz bir uzantısı olarak düşünülebilir) bir açıyla uzanır. Zodyak ve ekvator arasındaki açı 23,5°'dir ve ekliptik düzleminin eğimi olarak adlandırılır. Gök ekvatoru gök eksenine, yani uzatılmış Dünya eksenine diktir.

Güneş, ekinoks zamanlarında burçlar kuşağı ile gök ekvatorunun kesişim noktasından, yani 21 Mart'ta 0° Koç burcundan (ilkbaharın ilk günü) geçerek kuzey yarımküreye ve 0° Terazi burcundan geçerek 23 Eylül'de güney yarımküreye doğru alçalır. Böylece, Koç ve Terazi takımyıldızları artık Güneş'in bu konumları için arka plan oluşturmasa bile, ilkbahar ve sonbahar noktaları her zaman burçlar kuşağının 0°'sinde meydana gelir.

Örneğin, "Ben Koç burcuyum" ifadesi, konuşmacının 21 Mart ile 20 Nisan arasında doğduğu anlamına gelir.
Güneş, ekliptiğin Koç burcuyla özdeşleşen bölümünden geçiyor.

İlkbahar ve sonbahar ekinokslarının ekliptikte konumlandığı zamanda (yaklaşık MÖ 300), konumları aslında konumlarının görsel algısına karşılık geliyordu. Ancak 150 yıl sonra, Hipparchus ilkbahar ekinoksunun noktasında bir yer değiştirme, yani astronomik takımyıldız Koç ve burç Koç'un ekliptikte yer değiştirmesini fark etti. Bu yer değiştirme yaklaşık yetmiş iki yılda bir dereceye ulaştı, bu da Ay'ın çapının iki katına karşılık gelen bir derece. İlkbahar ekinoksunun burç noktasının belirlenmesinden bu yana yaklaşık 2.300 yıl geçti. Hipparchus'a göre, bu yaklaşık 32 derecelik bir yer değiştirmeyle sonuçlanacaktı ve bu rakam en son hesaplamalara şaşırtıcı derecede yakın. Görme açısından bu, 21 Mart'ta Güneş'in hala Balık burcunda derin olduğu ve Koç burcuna ancak 18 Nisan'da ulaştığı anlamına geliyor.

Hipparchus bu yer değiştirmeye "presesyon" adını verdi, çünkü ekliptik düzleminin sabit yıldızlarının ilerleyen Güneş'in hareketini izleyerek çok yavaş bir şekilde "ilerlediğini" veya "önce gittiğini" varsaydı. Ancak üç yüz yıl sonra Batlamyus, takımyıldızların ekliptikteki ve diğer yerlerdeki konumlarının aynı kaldığını belirledi. Gök küresi içinde yıldızlar arasında Güneş'in yoluna göre olan dışında bir konum değişikliği yoktur. Kopernik'in zamanından beri, yıldızların günlük dönüşlerinin ve Güneş'in yıllık döngüsünün aslında Dünya'nın iki hareketi aracılığıyla gerçekleşen görünür hareketler olduğunu biliyoruz: Dünya'nın kendi ekseni etrafındaki günlük dönüşü ve Dünya'nın Güneş etrafındaki yörüngesi.

Modern fizik, devinimi Dünya'nın bir hareketi olarak da açıklayabilmiştir. Yörünge

düzlemine açılı olarak konumlandırılan Dünya ekseni, dönüşler olarak bir koniyi tanımlar, dolayısıyla orta noktasına göre sabit kalmaz. Bu nedenle, göksel eksen (Dünya ekseninin uzantısı) artık kutup yıldızıyla tam olarak hizalanmaz; bunun yerine, devinim sonucunda, göksel kuzey kutbu, kuzey kutbuna yakın takımyıldızlar boyunca geriye doğru bir daire tanımlar.
25.800 Yıllar geçtikçe bu çember üzerinde yer alan yıldızlar birbiri ardına kutup yıldızı haline gelirler.

Kuzey kutbu ve kutup yıldızı kaydıkça, ilkbahar ekinoksunun noktası da bin yıllar boyunca geriye doğru hareket eder ve
25.800 0° Koç burcundaki orijinal pozisyonuna dönmesi yıllar alacak.

Güneş yılımız, yani sözde tropikal yıl (Yunancada "dönen" anlamına gelen tropos), burada iki "dönüşü" kastediyor.
Mevsimlerin ritmini belirleyen Güneş, gündönümleri) sözde sideral yıldan (sider "yıldızlar" anlamına gelir) biraz daha kısadır; bu, Güneş'in belirli bir sabit yıldıza göre bir konuma geri dönmesi temelinde hesaplanır. Fark çok küçüktür, yılda 20,5 dakikadır. Ancak 25.800 yılda bu, bir tam yıla denk gelir ve buna presesyon yılı veya büyük yıl denir. Bu zaman diliminde, ilkbahar ekinoksu 0° Koç'taki "orijinal" konumuna geri döner.

Bunlar sadece hesaplamalar veya soyut düşünceler değildir. Örneğin, bir ayın sonunda gazetelerde yayınlananlar gibi, göksel olayların aylık raporlarını okuduğumuzda bu tür gerçeklerle karşı karşıya kalırız. Orada Mars'ın Boğa burcundan geçtiğini okuduğumuzda, zaman ve atmosfer koşulları uygunsa gezegeni o takımyıldızda görebiliriz. Ancak bir efemeriste, burçlardaki gezegen konumlarını, yani ekliptiğin mevsimsel olarak belirlenen kısmında gösteren tablolara bakarsak, Mars'ın İkizler burcundan "hızla geçtiğini" görürüz. Aynı zamanda, Satürn astronomik olarak sabah gökyüzünde Akrep takımyıldızındadır, ancak efemeris tablolarında Satürn'ün konumu Yay burcundadır.

Presesyonun belirlenmesi astronomide büyük önem taşır; astroloji için anlamsızdır. Astronomi (Yunancada “yıldızların bilgisi”) yıldızların, uzaysal düzenlerinin, hareketlerinin, yapılarının ve gök cisimlerinin gelişiminin incelenmesidir. En eski bilimdir ve fizik, meteoroloji, jeoloji bilimi, teknoloji vb. ile olan bağlantılarıyla en modern bilimlerden biri haline gelmiştir. Astroloji bu anlamda bir yıldız bilimi değildir. Astroloji milyarlarca gök cismi ile, hatta gök kubbenin kendisiyle bile ilgilenmez. Burada önemli olan sadece “hareket eden yıldızlar”, yani uzayda Dünya, Güneş ve birbirlerine göre konumlarına göre değişen gezegenlerdir. Astronomi bakışını dışarıya, insanlığın sürekli aradığı ve ölçmeye devam ettiği sonsuza doğru çevirirken, astroloji bakışını, tabiri caizse, içe, dış dünyanın görüntüsünden insanın iç yapısına çevirir. Şaşırtıcı olan, modern doğa bilimlerinin ortaya koyduğu gibi, insanın mikrokozmosunda evrenin makrokozmosuna benzer benzerlikler bulmamızdır.

Astrolojik gözlemde, bireyin uyanan bilinci tarafından her zaman tekrar tekrar sorulan ve din ve felsefe tarafından ele alınan insanlığın en eski sorularıyla ilgileniyoruz: Nereden geliyorum? Ben kimim? Amacım nedir?

Bu tür sorular için, presesyon anlamsızdır. Geriye kalan gezegenler, numinous deneyimlerin veya arketipal yapıların temsilcileridir. Ayrıca, Güneş tarafından belirlenen, fiziksel ve ruhsal yaşamdaki belirli ritimlerin deneyiminin birikimleri olarak zodyak işaretleri de kalır. Ve ek olarak, son olarak bireysel kişiye, onun doğum yeri ve saatine ve böylece zodyak evleri sisteminde anlaşıldıkları gibi bireysel yaşam olasılıklarına atıf vardır.

'Zodyak İşaretleri

Zodyak'ın on iki burcu, Güneş sembolünün on iki yüzü olarak kabul edilebilir. Bu burçlar, her şeyden önce, bu kitabın başında tanımlanan anlamda semboller değildir. Aynı şekilde, zodyak takımyıldızlarını oluşturan bireysel sabit yıldızlar, örneğin gezegenler gibi semboller değildir. Takımyıldızlar -ve özellikle zodyak takımyıldızları- bir sembol için bir araç olarak uygun görünebilecek duyusal olarak algılanabilir bir Gestalt oluşturmaya kendilerini ödünç vermezler. Kabul ediyorum, insanlar astrolojik yıldız haritasında fantastik, etkileyici figürler çizmeye çalışmışlardır; ancak görüntülere katkıda bulunan bireysel yıldızları bu figürlerde bulmak zordur ve bazen önemsiz konumlarda görünürler.

Zodyak burçlarında kavranan şey, ait oldukları sabit yıldızların gözlemlenmesiyle değil, onların sembolik taşıyıcıları haline geldikleri çeşitli Güneş niteliklerinin biçimlendirici deneyimleri yoluyla anlaşılabilir.

Zodyak takımyıldızları için aslında çok az etkileyici veya bağımsız mit ve efsane vardır, oysa diğer takımyıldızları için Yunan kahramanlarının dünyasından çok sayıda efsane bulabiliriz (Schadewaldt 1956).

Zodyak burçlarını belirten glifler, bir hiyeroglif yazısında, anlatılmak istenen içeriğin özlü bir biçimde grafiksel olarak çizildiği yazıya karşılık gelir.

Bununla birlikte, çok eski zamanlardan beri, burç işaretleri -tüm astrolojik geleneklerde- gerçek semboller olarak deneyimlenmiştir. İnsanlar, bunlarda etkili bir enerji hissettiklerine ve bunlarda, gezegenler veya gezegensel tanrılar durumunda olduğu gibi, sezebilecekleri veya gerçekten kurabilecekleri üstün ilkelerin bir benzerliğini gördüklerine inanmışlardır. Ve burç işaretlerinin özelliklerinden, bunların altında doğanlar hakkında çıkarımlar yapılmıştır.

Çağdaş psikolojinin bakış açısından, insanların en eski zamanlardan beri dış dünyada kendi yapılarında zaten var olan şeyleri görüp deneyimlediklerini söyleyebiliriz. Zodyak ile ilgili olarak, bu özellikle açıktır, çünkü insan, bir dünyalı olarak, Dünya'daki olaylara ve koşullara kesinlikle tabidir. Ve bunlar da, Güneş'in Dünya'ya göre konumuna tabidir. Çok özel, karasal koşullara doğarız ve bunlar tarafından bilgilendiririliriz. Ve iç yapılarımıza karşılık gelen projeksiyonlar dışında, ne kadar uzakta olursa olsun, etrafımızdaki dünyayı deneyimleyemeyiz veya bilinçli olarak algılayamayız.

İnsan ruhu, bizi şekillendiren ve bilgilendiren şeyin göksel arka planını bir sembol seviyesine yükseltmiştir. Bu anlamda, zodyakın on iki burcunun Güneş sembolünün farklı yönleri olduğunu söyleyebiliriz. Bunu yaptığımızda, bir kez daha projeksiyonları gönüllü olarak yapmadığımızı hatırlamalıyız; aksine, bunlar başımıza gelir. Evrene ulaşırlar ve bizi en yakınımızda olanla yüzleştirirler: iç yapımız veya kendi ruhumuz. Fiziksel veya ruhsal yaşamımızdaki karşılıkları görebilmemiz için önce dış dünyada bolluk veya cimrilik, yumuşaklık veya sertlik, ateş veya su deneyimlemeliyiz; ta ki, aslında, sonunda, yalnızca iç yapımız nedeniyle dış dünyadaki deneyimlerimizi yaşayabileceğimizi veya yaşamamız gerektiğini mümkün görene kadar.

Tanrıların mitlerini, isimlerini aldıkları gezegenleri göz önünde bulundurarak, içimizdeki psişik işlevlere ilişkin benzerlikler keşfettik. Onları, ruhumuzun arketipleri olarak, biçim veren ilkel kalıplar olarak gördük.

Güneş'in nitelikleri ve mevsimsel ritimlerle ilgili burçları ele aldığımızda, Dünya'daki organik yaşamın koşulluluğu ile kendi fiziksel koşulluluğumuz arasında benzerlikler görüyoruz. Ancak burada fiziksel ve psişik işlevler arasında kesin bir ayrım yapamayız. Birbirlerini koşullandırırlar. Fiziksel işlevleri yalnızca ruhumuzun işlevlerinin yardımıyla algılayabiliriz.

Astrolojide, zodyakın her burcuna, zodyak burcunun belirli fiziksel niteliklerinin psişik bileşenini ifade etmeye özellikle uygun bir gezegen atanması mantıklıdır. Gerçekten de, zodyak burcu genellikle yalnızca gezegen sayesinde "anlaşılır" hale gelir.

Astrolojik yorumlamada, zodyak burcunun sembolik imgelerini ve onda tanınabilen psişik eğilimleri gezegende bir araya getirilmiş olarak eş zamanlı olarak görmek söz konusudur. Fiziksel ve psişik yapılar ilk önce dış dünyaya ve sembolik imgeye, zodyak burcuna yansıtılmışsa, şimdi yol psişeye ve bireysel insanın fiziksel yapısına geri döner. Dışsal gerçekleri içsel yapılar olarak tanıdığımızda, dışsal sınırlamaları içsel yapı ve olasılık olarak gördüğümüzde yansıtma geri çekilir.

Bu neredeyse mistik geliyor. Ancak Paracelsus (hekim olarak) ve Kepler (astronom olarak) her ikisi de "içsel zodyak"tan bahsetmiştir, bununla "sadece" "dışsal" zodyakla bir benzetme değil, aynı zamanda kozmik düzene katılan veya dışsal zodyakla bir ilişkiyi ortaya koyan, psişeye özgü bir yapıyı kastetmişlerdir (Strauss-Kloebe 1984, s. 84).

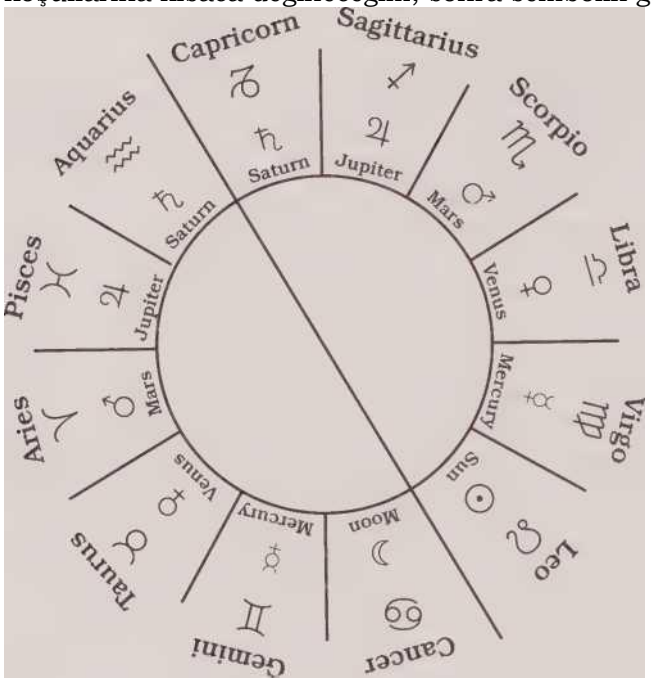
Tüm kişiler zodyağın on iki burcuna katılırlar, çünkü biz—bizim bakış açımıza göre—zodyak tarafından çevrelenmişizdir. Her doğum haritasında veya horoskopta, zodyağın on iki burcunun çemberi, kişinin bireysel varoluşu için temel örüntüyü, arka planı oluşturur. Doğum yılına, gününe ve saatine bağlı olarak gezegenler zodyak boyunca çeşitli şekillerde dağılmıştır.

On gezegen, burçların on iki burcuna, Güneş ve Ay'ın her biri kendi doğalarına tam olarak uyan bir burca ait olacak şekilde atandı; ilk beş gezegen ise her biri biri aktif biri pasif olmak üzere iki burca atandı; bu da yang ve yin'e karşılık gelen bir biçimdi.

Aşağıdaki diyagram daha sonra keşfedilen gezegenlerin atamasını göstermektedir - Uranüs, Neptün ve Plüton. Bir gezegen ve burç ilişkisinin gerçekten var olduğu, burçların karşılık gelen burçlarını düşündüğümüzde ortaya çıkacaktır.

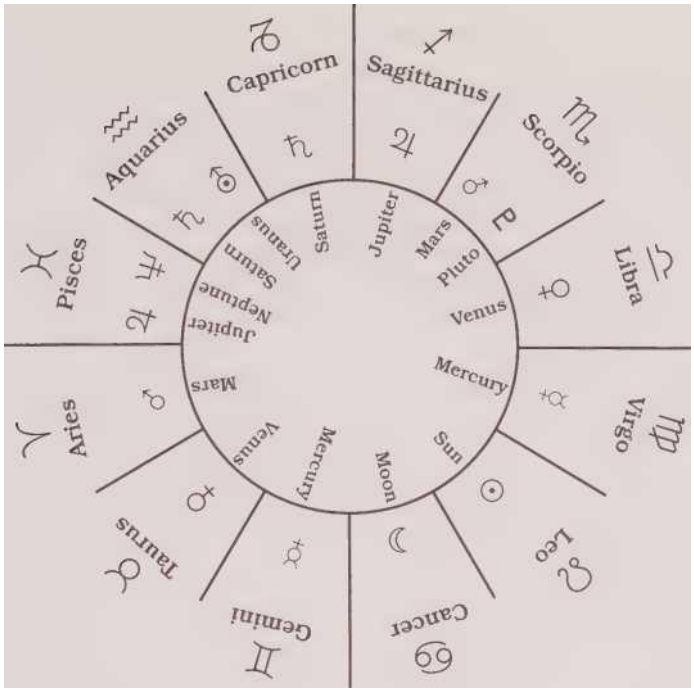
Şimdi simetriyi, aşağıdaki tartışmada izleyeceğimiz bir dinamiğe teslim ediyoruz.

Zodyak burçlarını ele aldığımda, her seferinde Güneş'in konumuna, yani mevsimsel ışık koşullarına kısaca değineceğim; sonra sembolik görüntüye döneceğim. Daha sonra tekrar

her ikisi de kendilerine atanan gezegene geç, çünkü yalnızca atanan gezegen, burç burcunun temsil edebileceği psişik yönün tanınmasına izin verir. Gezegensel sembolizmi ele aldığımızda olduğu gibi, burada da olumlu ve olumsuz yönler -aydınlık ve gölgeli taraflar- burçta tezahür eden niteliklere yönelik bilinçli veya bilinçsiz tutuma uygun olarak ortaya çıkar. Son olarak, burç burcunun organik olarak yansıyan veya "maddi" tarafına tekrar atıfta bulunmak için, on iki burç burcunun her birinin eski astrolojide atandığı bedensel bölgeye atıfta bulunacağım.

Daha önce, astrologlar burçlardan vücut yapısı, fizyonomi ve hastalıklara yatkınlık konusunda kapsamlı açıklamalar türetmişlerdi. Ben bu temaya sadece değinebilirim, ancak fiziksel yönü tamamen anmaktan kaçınmak istemem (bkz. Reimann 1977; Adler 1950). Eski astroloji geleneğinin bu varsayımları, elbette, çağdaş tıbbi ve fizyolojik düşünce tarafından hiçbir şekilde desteklenemez. Yine de, bu tür karşılıklılıkların varlığı

Bir beden dili duygusunun varlığı bana makul görünüyor ve birçok durumda gözlemlenebiliyor.

Zodyak işaretlerini yorumlarken çeşitli kaynaklardan ve bakış açılarından yararlanacağım, çünkü burada Hesiod ve Homeros gibi kapsamlı ve çağdaş kaynaklara güvenemeyiz (gezegensel tanrıları tartışırken yaptığımız gibi). Birincisi, zodyak işaretleri özellikle eskidir ve Yunanlılar için nispeten önemsiz bir rol oynadıkları sırada tüm Akdeniz bölgesinde zaten iyi biliniyordu; ikincisi, bildiğim kadarıyla, materyalin eksiksiz sunumları eksiktir.

Zodyak burçlarının mümkün olan en kapsamlı tasvirini yapmaya çalışmıyorum. Bunlar ayrıntılı bir şekilde yorumlanamaz. Bunun için fazlasıyla kapsamlı semboller haline geldiler. Sembolün özü, etrafında dolaştığımız ama asla kavrayamadığımız, kendisini aşan bir güce işaret etmesidir.

Bu, ne anlama geldiğini ayrıntılı olarak anlatmanın yeri değil.

bir gezegen, özüne uygun olduğu "kendi" burcunda değil, belki de özüne taban tabana zıt olan başka bir burçtadır ve aynı burçtaki birkaç gezegen kümesini nasıl anlayacağımızı tartışmak için de değil. Okuyucunun astrolojiyi daha fazla düşünme cesaretini ve isteğini uyandıracak kadar bilgi verebilmeyi umuyorum.

Zaman zaman, bir burç ismini kişileştirilmiş bir şekilde kullanmak, yani o burcun niteliklerinden haberdar olan bir kişiden bahsettiğimde, "bir Koç", "bir Boğa" veya "bir İkizler" gibi ifadeler kullanmak kaçınılmazdır.

Koç burcu

Mars Gezegeni 21 Mart—21 Nisan

Koç burcu, Güneş'in gök ekvatorunu kuzeye doğru geçtiği 21 Mart'ta başlar. Bu, ilkbahar ekinoksunun zamanıdır. Kuzey yarımkürede, ışık bundan sonra giderek daha fazla baskın hale gelir. İlkbahar başlamıştır ve yıl "artar", yani ışık ve büyüme artar.

Işığın kesin zaferini, Güneş'in artan gücünü, gerçek bir "yeni" yılı hisseder ve deneyimleriz. Donmuş Dünya uyanır, hassas filizler ortaya çıkar ve renksiz mevsimden sonra özellikle parlak görünür. Her şey uyanışı ve yeni hayatı duyurur. Bu nedenle, sıçrayan olarak hayal edilen Koç burcu aynı zamanda yeniden doğan hayatın sembolüdür. Duyular yeni başlangıçlara açılır: bahar gibi "kokar". Çoğu insanda artan enerji ve canlılık hissi uyanır.

Zr'teo

Ekinokslar ve gündönümleri Güneş'in yörüngesindeki en dikkat çekici noktalardır: ışık ve karanlık arasındaki denge; tepe noktasına kadar ışığın artması; Kış gündönümünden sonra Güneş'in tekrar yükselmeye başlaması ve günlerin uzamasıyla en kısa güne inmesi.20 İlkbahar, Yaz, Sonbahar ve Kış'ı işaret eden bu dört belirgin konuma ana noktalar denir. Bunlarla ilişkili burçlar -Koç, Yengeç, Terazi ve Oğlak- ana burçlardır. Her biri yeni bir mevsimin başlangıcında durur ve yeni bir kadranın başlangıcını işaret eder. Modern zamanlara kadar hemen hemen tüm kültürlerde gözlemlenmiş ve ritüel olarak kutlanmıştır.

Her kadrandaki ikinci burç geleneksel olarak "sabit" ve üçüncüsü "değişken" olarak belirlenmiştir. Dahası, her burç bir elemente atanmıştır: ateş, toprak, hava veya su (Ring 1956-1973). (Bu niteliklerin önemine son bölümde daha ayrıntılı olarak döneceğim.)

İlkbaharın başlangıcının sembolik hayvanı Koç'tur. Sadece yabani koyunlar gerçek özlerini ortaya koyarlar; evcilleştirilip evcilleştirildiğinde, benzersizlikleri tam tersine dönüşür. Yabani koyunlar hayat doludur, hızlıdır, çeviktir, çeviktir. Genellikle sadece zodyak işaretinde kesinlikle bahsedilmeyen uyuşuk, ifadesiz, donuk evcil hayvanlarla tanışırız.

Koç—tüm yabani koyunlar gibi—dağlık alanlarda yaşar ve yükseklikleri sever. Artan ışık ve yükselen

mevsiminde, alçak arazilerden en yükseklere, hatta kar sınırının üstüne göç eder; kış geldiğinde tekrar aşağı iner. Koçlar çevik ve cesurca tırmanırlar; “canlı bir ruha” sahiptirler, “zeki bir anlayış” sergilerler ve tehlikeden kaçınırlar (Brehm 1876-1878. cilt 4).21 Ancak rakiplerle karşılaşırlarsa veya başka bir şekilde meydan okunursa, kavgacı ruhları uyanır. Koçlar kesin bir amaç için savaşırlar: zafer veya yenilgi. Bu bir anda olabilir. Yaklaşma ve saldırı dürtüyü takip eder ve engel yenildiğinde veya üstesinden gelindiğinde, “saf sevinç” veya yeni girişimde bulunma dürtüsü tekrar hüküm sürer.

Koç, zıplama ve tırmanma konusunda ne kadar becerikli olsa da, daha uzun mesafeler kat etmesi gerekiyorsa buna uygun olarak çok az dayanıklılık gösterir. Bir lider olarak koç acımasız olabilir. Rakiplerini ortadan kaldırır, ancak tehlike daha büyük olduğunda kaçar ve sürüyü ve yavruları ortada bırakır. Bu hayvanlar bir yaşında cinsel olarak olgunlaşır; genel olarak, çok canlı ve üretkendirler.

Koçun birçok özelliği Mars'a atfedilen niteliklere karşılık gelir. Çalkantılı, evcilleştirilmemiş, dengesiz doğası onu annesi Hera ve diğer Olimposlular tarafından sevilen biri yapmazdı. Çatışma sevgisi, değişken dürtüler, yıkıcı öfke, tutarsızlık ve "kararsızlık" onda deneyimlendi. Koçu körü körüne takip eden, düşüncesizce savaşa veya gereksiz tehlikelere dalan sürünün kargaşasını ve katliamını hatırlayabiliriz.

Mars, Venüs'e hararetle yaklaştı ve Korku ve Terör'ü doğurdu, ancak sevgiyle kabul edildiğinde Eros ve Harmonia'yı da doğurdu. Yönlendirilmezse, enerjisi yok etmeye hazırdı; diğer yandan, uygun şekilde kullanıldığında, büyük bir etki ve devam etme kapasitesine sahipti.

Koç imgesi, bu burç sembolünde hissedebileceğimiz şeyleri ifade etmemize yardımcı olur. Ve Mars gezegenine atfedilen ve koçun özüne çok benzeyen nitelikler bunu en etkileyici şekilde gösterir. İlkbahar başladığında yükseklere göç eden hayvan, yükselen Güneş'e, yükselen canlılığa ve yeni dürtülere, filizlenen olasılıklara işaret eder.

Antik Mısır'da koç imgesi aynı bağlamda bulunmuştur. Orada, diğer şeylerin yanı sıra, çömlekçi çarkında insanlığı yaratan yaratıcı tanrı Chnum'un kutsal hayvanıydı. Doğurganlık ve yeni yaratılış, bir koçun kurbanlık hayvanı olarak hizmet ettiği bahar festivallerinde de kutlanırdı. Sağlam iskeleti, yeni yaşamın ve dirilişin mümkün olduğunun bir garantisi olarak tanrıya sunulurdu.

Aynı şekilde Eski Ahit'te de bir koç kurban olarak kullanılıyordu.

hayvan: İshak, hayatının bağışlanmasını koça borçluydu. Paskalya bayramı, ölümden diriliş, koç burcunda, Koç burcunda, ilkbahar yeni ayından sonraki ilk pazar günü gerçekleşir.

Bu burç, kökenlerin ve yeni başlangıçların tüm özelliklerini kucaklar: yaklaşma ve sıçrama, ivme, itici güç, savaş sevgisi, ısrarcılık, ileriye doğru itme dürtüsü, zirvelere, ışığa doğru çabalama. Koç nitelikleri ve Mars işlevleri, bu zamanda biçimlendirici olarak çalışan güçlerdir: fırtına gibi almak, havaya uçurmak, itmek, zıplamak, delmek, patlamak, nüfuz etmek, yenmek, meyve vermek, yok etmek, engelleri aşmak, huzursuzluk, aciliyet, ivme. Koç ve Mars'ın ateşli doğasına karşılık gelen ateş elementi, bu burçla ilişkilendirilmiştir.

Psişik olarak anlaşıldığında, “iç zodyak”a karşılık gelen bu nitelikler etkinlik ve inisiyatif olarak ifade edilir; inatçılık, kavgacılık ve sinirlilik; huzursuzluk, şiddet, hız, ileri atılma; gençlik sabırsızlığı; fethetmek için erotik cinsel dürtü; empati eksikliği, ancak yine de tüm vahşiliğine rağmen, hatta tüm vahşiliğiyle tam olarak kabul edilme arzusu; sevgi dolu tamamlanma yoluyla elde edilen denge arzusu (Mars ve Venüs örneğinde olduğu gibi). Bu, acımasızlık, değişken dürtüler, güçlü etkiler, kavgacılık ve yetersiz uyum sağlama yoluyla kolayca elde edilmez veya diğeri için kolaylaştırılmaz; ancak kişiyi ileriye iten bir özlem, bir hasret kalır. Öte yandan, bencillik Koç burcunu boyun eğmeyi kabul etmekten alıkoyar. Koç, hem somut hem de psişik alemde otoriteye, alan sınırlamasına karşı olağanüstü derecede hassastır.

Vücutta, Koç burcu baş ile ilişkilendirilir. İstediğini elde etmede "inatçı" olmak veya "aklını kaybetmek" ve paniklemek - bunlar Koç ve Mars'ın doğasında var olan olasılıklardır, aynı şekilde "sırılsıklam" aşık olmak veya aniden olabilen ama uzun sürmeyen tutkulu bir şekilde aşık olmak da.

İnsanın psişe ve soma birliği olduğunu varsayarsak, bireyin birincil, içsel doğasının özgürce gelişememesi durumunda olumsuz bedensel sonuçların mümkün olduğunu varsaymak zor değildir. Bu, zodyakın tüm burçları ve bunların içerdiği psişik işlevler için geçerlidir. Kişi doğuştan gelen potansiyellerini bilinçli olarak kabul edemez ve bunları hayatına entegre edemezse, bunlar rahatsızlıklara, hastalıklara veya hastalıklı özelliklere dönüşür. Genellikle, bundan sadece birey sorumlu değildir. Horoskoptan belli olmasa bile, çevre, ortam ve toplumsal talepler de söz konusudur. Doğum haritasının ne

kapsam, orijinal eğilimler ve yapılar olduğunu gösterir; ve eğer kişi bunlarla uyumlu bir şekilde yaşamayı başaramazsa, bu olasılıklar zıttına dönüşür. Gölgeye bastırılırlar veya uzun süre gölgeli bir varoluşa öncülük ederler, istenmeyen, yasaklanmış ve olumlu yönleriyle bile tanınmazlar.

İnisiyatif ve etkinlik yerine, saldırganlık deneyimlenir ve bu kabul edilmezse pasif saldırganlığa dönüşür: kişi diğer herkeste olası bir düşmandan veya kötü bir şeyden şüphelenir ve kişi diğeriyle kendi pasif saldırganlık duruşunu yansıtan olumsuz bir beklentiyle karşılaşır. Saldırganlığın dışa değil, içe, kendine karşı yıkıcı bir şekilde yönelmesi de mümkündür.

Kendi gücünü yaşayamayan kişi kaygı ve (gerçek) iktidarsızlık duyguları yaşar. Bir sorunu çözemeyen kişi geceleri sık sık dişlerini gıcırdatır. Bu bağlamda, baş ağrıları, migrenler, uyku bozuklukları vb.'nin yaşanmamış Mars/Koç olasılıklarının sonuçları olduğunu rahatlıkla hayal edebiliriz.

Boğa burcu

Venüs Gezegeni 22 Nisan—21 Mayıs

Güneş bir ay daha yükseldi. Günler gözle görülür şekilde daha uzun ve daha sıcak. Doğadaki renkler canlanıyor. Başlangıçta değişken, güvenilmez "Nisan havası" yerini daha sabit bir sıcaklığa bırakıyor. İçimiz rahatlıyor: İlkbahar geldi, yaz gelecek. Yeşil ürünler filizlendi ve bitkileri dikme zamanı geldi.

Güneş'in şimdi geçtiği ekliptik segmenti Boğa, boğa tarafından karakterize edilir. Yine evlenmiş, erkek bir hayvanımız var ve yine de boğa, Boğa, Koç, koçtan oldukça farklı nitelikleri temsil eder. Koç, aktiviteyi ve yükseklikleri severken, Boğa, alçak arazilerde, yumuşak, yemyeşil çayırlarda, memnun bir edilgenlikte rahattır. Karşıtlıklar, yaratıcı tanrı Chnum'un hayvanı olan göklere fırlayan küçük koç ile ayakları yere sağlam basan boğa arasındakinden daha büyük olamazdı. O, Mısır toprak tanrısı Apis'in kutsal hayvanıydı.

Boğa, hemen hemen tüm dinlerde önemli bir rol oynamıştır ve etkileyici derecede güçlü yapısı sayesinde,

Birçok yerde güç ve doğurganlığın sembolü: Hindistan, Pers, Girit, Mithras kültünde ve Keltler arasında. O, doğurganlığın taşıyıcısı, toprağın meyve vericisi, hayat veren ve hayat koruyan kaynak olarak kabul ediliyordu, ama aynı zamanda Dünya'nın doğurganlığı, toprak tanrısının sembolik aracı olarak da görülüyordu.

Antik Babil'de, yaşam gücünü meyve veren ve koruyan, yaşam suyunu getiren kişi olarak görülüyordu. Mısır'da, insanlar tarlalarını sulayan ve dolayısıyla "boğa armağanı" olarak hayati bir gereklilik olan Nil'in yıllık taşkınını deneyimlediler. Genel olarak doğurganlık, yalnızca aktif döllenme anlamında değil, her şeyden önce verimli büyüme, Dünya'nın, boğa tarafından sürülen karıklarda doğurganlık ritüellerinin kutlandığı tarlanın doğurganlığı olarak boğa sembolünün temel bir niteliği olarak deneyimlenir.

Bir sembol olarak, boğa, Boğa, yin prensibine, dişilliğe karşılık gelir; Koç, Koç, yang prensibine, erilliğe karşılık gelir. İkisi de boynuzlu, erkek hayvanlardır. Yine de dişil ile ilişkilendirilmesine rağmen, boğa, Boğa, çok daha büyük ve daha etkileyici bir hayvandır. "Erkek" ve "dişil" kavramları hiçbir değer yargısı ima etmez, bunun yerine temelde farklı, karşılıklı olarak koşullayıcı ve tamamlayıcı nitelikleri ayırt eder.

Astrolojik olarak konuşursak, Güneş Koç burcunda “yüceltilmiştir”, yani özellikle “güçlüdür”: Boğa burcunda Ay “yüceltilmiştir”, kendisine uygun bir enerji alanına sahiptir. Boğa burcunda, organik ve psişik düzeyde her açıdan büyüme bulunur. Aynı şekilde, büyüme ay ile ilişkilidir. Zodyak'ı gözlemlerken, Ay'ın çeşitli evreleri ve Güneş ile Ay arasındaki ilişkiyle bağlantılı olarak bahsettiğimiz genel enerji yasasını tekrar tanırız: bir hareket her zaman karşı hareketi, bir dürtü karşı dürtüyü getirir. Bunu Koç ve Boğa dizisinde gözlemleyebiliriz ve aynı şey zodyağın geri kalan burçlarıyla sırayla tekrarlanacaktır. Hepsine karşıt eğilimler veya güçler çiftleri olarak bakabiliriz. Gerilim-serbest bırakma-yeni gerilim dizisi boyunca, yılın gidişatının geçtiği dinamiği hissederiz.

Koç hızlıdır, sıçrayışlarla hareket eder ve ileriye doğru baskı yapar, Boğa ise ağır, yavaş tempolu, sağlam ve sağlam adımlarla Dünya'da ilerler, ancak Koç'un kendini evinde hissettiği yüksek yerlerde ve dik yamaçlarda beceriksizdir. Özellikle Boğa

Güneşte Dünya'da uzanmaktan hoşlanır. Sadece bitki yer, seçici olarak en lezzetlisini arar ve geviş getirerek yemeğinin tadını çıkarır.

Boğa barışçıldır ve yer ve yiyecek olduğu sürece diğerlerinin yanında otlamasına izin verir. Sadece sinirlendiğinde veya malını savunması gerektiğinde öfkeli ve kavgacı olur. O zaman, kesinlikle, saldırısı ölümcül olabilir. Büyük ağırlığı (1.700 pound'a kadar) saldırısına gerekli ivmeyi verir.

Ama genel olarak, onun imajı neredeyse edilgen bir varoluşu, daha güçlü bir irade onu harekete geçirirse, dahil etme ve zevk alma veya sabırla çalışma imajını yansıtır. O zaman inatçı ve azimli olabilir. İnsanlık için, boğaya (Boğa) sahip olmak zenginlik, güç ve kudret (bir yük hayvanı ve yük hayvanı olarak), güvenlik ve beslenme anlamına gelir. İnsanlar onda hayata güvenli bir temel veren her şeyi bulmuşlardır.

Sadece görünüşü, boyutu, her şeyin ağır görünmeden sağlam ve güçlü olduğu şeklinin iyi oranlarıyla, o gücün ama aynı zamanda güçle dolu güzelliğin özüdür. Brehm, "fiziksel formunun en güzel oranlarından", "mükemmelleştirilmiş, bütünleşmiş güzellikten" bahseder.

Sonuç olarak, Venüs'ün Boğa burcuna atanmış gezegen olması özellikle şaşırtıcı değildir. Homeros, ayaklarının altında Dünya'nın filizlenmeye ve çiçek açmaya başladığını söyler; etrafına zevk ve yaşama sevinci yayar. Tüm hayvanlar, yaşam sevgisi ve üreme zevki yayan Venüs'ü takip eder; büyüme tanrıçaları onunla en yakın ilişki içindeydi.

Boğa burcunun ve Venüs'ün görüntüsünde insanlar zevkin, huzurun, uyumun, Dünya sevgisinin, doğanın ve tüm doğal büyümenin zevkini deneyimlediler. Bu nedenle, bu burç burcuna toprak elementi atandı. Doğal "hediyeler" bozulursa, her iki doğa da zıtlarına dönüşür. Boğa kışkırtılırsa, kör öfkesinin sınırı yoktur. Ölümü hor görerek, en güçlü yırtıcılara bile saldırır ve genellikle muzaffer olur. Venüs için de benzer şeyler söylenir: eğer gücenirse veya küçümsenirse, kendini yıkıcı bir şekilde intikam alabilir.

Psişik olarak, Boğa nitelikleri topraksal olarak deneyimlenir: Dünyaya, doğaya, kişinin kendi bedenine yakınlık; sürekli, yavaş süreçler olan tüm büyüme süreçlerine yakınlık. Aynı şekilde, Boğa'nın özü ihtiyatlı ve yavaştır. Sabırsızlık, Boğa'nın temposuna dikkat etmesi gereken saldırgan bir Koç'u ele geçirebilir. Ancak kişi Boğa'ya zaman verirse -psişik ve fiziksel olarak-

Gerçekçidir—kendi istediği zamanda ve çoğu zaman diğer birçok kişiden daha yoğun ve vurgulu bir şekilde hedefe ulaşacaktır, çünkü sadık, doğal ve samimi kalacaktır ve hasat ettiği meyve tamamen olgunlaşacaktır.

Doğal olarak burada da çok geniş bir gerçekleşme seviyeleri yelpazesi vardır. Boğa, Venüs gibi, duyusal zevk ve maddi refah içinde kendini tüketen temelde donuk, sıkıcı veya ilgisiz bir hayat sürebilir. Boğa, Venüs gibi, gerçeklikle ilişkilidir ve duyusal olana yakındır: hissederek, koklayarak, görerek, tatarak ve duyarak dünyayı kendi içlerine alırlar. Ve eğer engeller çok büyük değilse, bununla yaratıcı bir şekilde başa çıkmayı severler. "Nasıl" bireysel yeteneğe bağlıdır.

Boğa dirençlerle karşılaştığında, tepki göstermenin çeşitli olasılıkları vardır: belki gerçekten galip gelmek, niyetlerinden vazgeçmemek, sahasından hiçbirini teslim etmemek, arzularını yerine getirmek için teşvik edildiğini hissediyordur. Öte yandan, "barış uğruna" yapabildiği sürece tepki göstermekten kaçınabilir, ama aslında daha rahat olduğu için. O zaman, en fazla, pasif direnç veya pasif dayanıklılık gösterir.

Ne Boğa ne de Venüs büyük hırs bilir (diğer psişik işlevler onu uyandırmalıdır). Hiçbir yüksekliğe tırmanmak istemezler, ancak yükseklere doğru büyüyebilirler ve sonra orada dünyanın önünde veya kendilerinin önünde, içsel güvenlikle, doğallıkla ve ayrıca büyük bir ciddiyet veya önemle durabilirler.

Boğa niteliklerinin gölge yönleri, Boğa doğasını onaylayamazsa, onaylamak istemezse veya onaylamayabilirse ortaya çıkar: eğer içsel veya dışsal süreçleriyle kendine zaman ayıramazsa; eğer hedefleri içinde büyüyüp olgunlaşamıyorsa ancak zorlanıyorsa veya bastırılıyorsa. O zaman, içsel kesinlik ve istikrar yerine, bağımsızlık eksikliği, olgunlaşmamışlık ve otoriteye boyun eğme vardır. Aktif olmak zorunda kalmamak için safdil, bağımlı kalır. Engellere göz ucuyla bakmaz; yani hissedebildiği ve görebildiği şeyleri bastırır. Bir Filistinli, anın ve onun sonsuz tekrarının bir hedonisti olabilir. O zaman, yaratıcı, verimli güç ve büyümenin yerini şeyleri toplamak ve sahip olmak alır. Sahip olmak içsel değerden daha önemli hale gelir. Sahip olmak, varlığa hükmeder.

Boğa burcu, boyun ve omuzların vücut bölgeleriyle ilişkilendirilir. Bazen birisi için "inatçı" olduğu söylenir. Genellikle bu, iltifat olarak düşünülmez, daha çok ilgisizlik, farklılaşma eksikliği, kabalık ve inatçılığa atıfta bulunur. Ve aslında, boğanın boynu ve omuzları par

özellikle etkileyici. Ayaktayken boğanın vücudunun en yüksek noktasını oluştururlar, özellikle geniş ve güçlüdürler ve onu bir yük hayvanı ve yük hayvanı olarak ayırırlar. Ama bir Boğa burcu insanı ne kadar yük taşıyabilir!

Vücut dilinde, bir kişinin yük taşıma yeteneği genellikle boynunu ve omuzlarını tutuş biçiminden ortaya çıkar. "Gerçek" veya sağlıklı bir boğa sadece kendisine uygun olanı yutar veya yutar. Seçicidir, içgüdülerinden emindir ve zevki iyidir. Eğer biri her şeyi yutarsa, bu ona uymayacaktır. Güçlü bir Boğa çok şey üstlenmeyi sever, ancak bunun çok fazla olduğunu da fark eder: boyun ve omuz kasları gerilir. Bu semptomu ciddiye almazsa ve yükleri konusunda daha dikkatli olmazsa -yani daha bilinçli olmazsa- gerginlik çok acı verici semptomlara yol açabilir. Ancak doğru anlaşıldığında, niyetleri sadece onu dikkatsizlik, duyarsızlık veya korkaklıktan çıkarmak ve onu gerçek savaşa, Venüs'ün de entegre olduğu doğal yaşam sevincine doğru ikna etmektir.

Ancak Venüs ilkesi, yani fiziksel süreçlerle psişik ilişki ihmal edildiğinde, uyum ve iyi orantı korunamadığında, beden dili o kadar belirgin hale gelebilir ki, duygusal tutumlarda değişiklikler meydana gelebilir.

İkizler burcu

Gezegen Merkür 22 Mayıs—21 Haziran

Güneş İkizler burcunda olduğunda yıl çoktan ilerlemiştir. İkizler ilkbahar ve yaz arasındadır. Yakında en uzun günler gelecek; bitkiler tam çiçek açmış durumda ve hala yaz değil. Bu bir aradaki zamandır: İkizler zamanı, İkizler, yaz öncesi.

İkizlerin sembolü olan İkizler, bir hayvan tarafından değil, insan figürleri tarafından temsil edilen zodyağın ilk burcudur. Sembol, bir bütünün iki tarafı gibi birbirine en sıkı şekilde bağlı iki kişi, iki kardeştir.

Ateşli koç Koç ve topraklı boğa Boğa'dan sonra, ikizlerin burcu olan İkizler, ilk hava burcudur. Zihinsel aleme atanmıştır. Sanki şimdi, ilk kez, önemliymiş gibi

Daha önce gerçekleşmiş ve fiziksel ve ruhsal olarak deneyimlenmiş olanı bilince çıkarmak için. Bu çaba, bilincin özellikle insani işlevini, düşünme olasılığını, tutumu gerektirir. Bu nedenle, kardeş çifti, ilkbahardan yaz gündönümüne geçiş için burç işareti olarak özellikle "uygundur".

En eski zamanlardan beri ikizler insanlığı "özel bir şey" olarak etkilemiştir. Erken dönemlerde sembolik bir önem kazanmışlardır ve birçok dinde, insan veya hayvan formunda olsun, bir rol oynarlar. Bu takımyıldızın iki belirgin, çok parlak, sabit yıldızı Castor ve Pollux adlarını aldığından, onlar hakkında anlatılan miti takip edeceğim. Ancak, takımyıldızın yalnızca "İkizler" olarak adlandırıldığı zaman ortaya çıkan daha eski Yunan masalından da yararlanacağım. Her iki versiyonda da işaretin özünü aydınlatan ve ayrıca daha sonraki düşünceler için iyi bir temel sunan özellikler vardır.

İkizler takımyıldızı benzersiz kardeşçe sevginin bir imgesiydi ve yakın bir kan bağının değerini tasvir ediyordu (Schadewaldt 1956, s. 46). Castor ve Pollux ikizlerdi, Leda'nın oğullarıydı, ancak aynı babadan değillerdi. Sadece Pollux Zeus'un gerçek oğluydu ve ölümsüzdü. Castor aynı gece Kral Tyndareos'tan doğmuştu ve ölümlüydü. İki kardeşin aşkı o kadar büyüktü ki Pollux babası Zeus'tan Castor'un istediği gibi ölmesine izin vermesini istedi, böylece ölümde bile birlikte kalabileceklerdi. Zeus onların birlikte kalmalarına ve dönüşümlü olarak Olimpos'ta veya Hades'te kalmalarına izin verdi. Böylece çeşitli ışık tanrılarının etki alanına girdiler, ışıktan karanlığa geçtiler ve her iki dünyaya da katılan tek varlıklardı. İnsanlık için, ihtiyaç zamanlarında kahramanlar ve kurtarıcılardı ve karanlığa inişten, geceye ve ölüme yolculuktan defalarca sağ kurtulan göksel tanrılar olarak bu armağana sahip oldukları varsayılmaktadır.

Merkür'ün İkizler burcuna atanması şaşırtıcı değildir; zira gezegen tanrıları arasında yalnızca onun Olimpos ile Hades arasında haberci olabildiğini, ölüler diyarına yalnızca onun girebildiğini ve ölüleri oraya yönlendirebildiğini hatırlarsak.

İkizler takımyıldızına ait olan daha eski mitos, Theban ikiz çiftinden bahseder (Schadewaldt 1956, s. 47n.).22Zeus güzel Antiope ile sevişmişti. Hamile olduğunu öğrendiğinde, kök babasından korktu ve kaçmak zorunda kaldı. Herkes onun hayatına kast etmeye çalıştı, ancak o gizlice iki oğlunu doğurmayı ve

onları bir çobana verdi ve çoban da onları büyüttü. Uzun yıllar süren esaretten sonra Antiope kendini kurtarmayı başardı ve oğullarını bıraktığı bölgede aradı. Merkür ona yardım etti, onu doğru yola yönlendirdi ve takipçisine Thebes şehri üzerindeki naipliğini ikizlere bırakmasını emretti. Merkür daha sonra ikizlere savunmasız şehri güçlü bir duvarla çevrelemelerini emretti. İkisi de işe koyuldu, ancak çok farklı şekillerde, çünkü birbirlerini ne kadar çok sevseler de, aynı zamanda çok farklıydılar. Biri güçlü yapılı, yetenekli bir işçiydi ve duvarı inşa etmek için kayaları tedarik etmek için tüm gücünü kullandı. Onları kaldırmak ve yığmak için teknikler icat etti. Diğer kardeş, zayıf yapılı ve tefekkürlüydü, Merkür'den hiçbir zanaat öğrenmemişti, ancak bir lir almış ve ilahi bir şekilde çalmayı öğrenmişti. Çaldığında ve şarkı söylediğinde, tanrılara övgüler yağdırdığında, ağaç gövdeleri ve büyük uçurumlar kendiliğinden hareket ediyor ve katmanlar halinde uyumlu bir şekilde dizilmişlerdi. Kaba bir duvara sağlam yapısını veren şey, Yunancada harmonia adı verilen ruhsal bir ilke olan yapıdır.

Efsanenin kendisi Merkür'ü ikizlerle ilişkisine göre konumlandırır. Onları kurtarır ve gelecekteki alemlerini nasıl sınırlandırmaları ve güvence altına almaları gerektiği konusunda talimat verir. Her biri, iç doğasına göre, kendini gerçekleştirme yolunu bulur: biri el becerisi, akıllıca düşünme ve en iyi kaynaklarını kullanma yoluyla; diğeri zihinsel ve ruhsal bir şekilde, sesler ve sayılar arasındaki ilişkilere ve uyum yasalarına dair sezgisel içgörü yoluyla ve belki de Merkür'ün Apollo için muhteşem bir şekilde çalıp söylediğinde kullandığı gibi biraz diplomasi sayesinde. Bunların hepsi Merkür'ün armağanlarıdır ve ikizlerin, İkizler'in doğasını belirler.

Psişik olasılıkların bir imgesi olarak, İkizler burcunun iki efsanesi, kişilerin kendilerini o kadar farklı yönlerden deneyimleyebileceklerini, o kadar farklı olasılıklarla donatılmış olabileceklerini gösterir ki, iki ebeveyn grubunun çocuğu olmaları gerekir. İkizler burcu insanının ilgi alanları, eğilimleri ve yetenekleri çok çeşitli ve farklıdır. Çeşitli potansiyelleri birleştirmeye yönelik en ciddi çabalarla bile, İkizler burcu insanı kolayca huzuru bulamaz: yol Olimpos'tan Hades'e ve tekrar geriye, yükseklikler ve derinlikler, aydınlık ve karanlık arasında gidip gelir. Merkür'ün tüm araçları ve yolları İkizler burcu için mevcuttur; ancak Merkür gibi onlar da her zaman hareket halindedir, hiçbir yerde tamamen evlerinde hissetmezler. Huzursuzluk tarafından ele geçirilebilirler ancak aynı zamanda

entelektüel olarak hareket ederler, fiziksel olarak çeviktirler; en çeşitli şekillerde "hareket halinde" olabilirler. İkizler burcunun her zaman emrinde dört gözü, dört kolu ve bacağı vardır, sanki diğerlerinden daha fazlasını görüyorlarmış veya aynı anda gizli şeyler görüyorlarmış gibi, sanki her yerde bir şeyler üstlenmeleri gerekiyormuş gibi. Öğrenilecek veya öğretilecek her zaman yeni bir şey vardır; İkizler burcu, dünyayı fethettiği ilk günkü Merkür gibidir. Girişimci ruh; hareketlilik; kardeşler, tanıdıklar, akrabalarla temas sevgisi; entelektüel ve pratik ilgi alanları onun armağanlarıdır. İkizler burcu insanı şu soruyla karşı karşıyadır: Bunu mu yapmalıyım yoksa şunu mu? ama şu sorunla: Bunu ve şunu nasıl yapabilirim? İkizler burcunun görevi, kendi özünü keşfetmek ve sonra ona sadık kalmaktır, tıpkı çok farklı ikiz kardeşlerin her birinin faaliyetlerini tüm kalpleriyle sürdürmesi gibi. Ya da İkizler burcu, çeşitli ilgi alanlarının hak ettiği değeri gördüğü bir ritim bulmak zorunda kalacaktır: zamanlarındaki derinlikler ve yükseklikler veya uygun ritimdeki pratik faaliyet ve entelektüel uğraşlar. İkizler burcunun yolu Herakleitos'un düsturunu takip etmelidir: aşağı doğru giden yol ve yukarı doğru giden yol olmak üzere iki yolu takip etmek, bunlar birlikte tek bir yoldur. Bunun bir imgesi Hermes'in asasıdır ve üzerinde iki yılan vardır, biri aşağı iner, diğeri yukarı çıkar.

hava alanı öemmi

İkizler burcunun gölge yönleri çoktan ortaya çıktı: içsel huzursuzluk, tutarsızlık, çok başlayıp az bitirme cazibesi, çok şey öğrenmek istemek ama kendini hiçbir şeye derinlemesine kaptırmamak; zirvelere tırmanmayı ya da inişin gerekliliğini düşünmeden bir şeyden diğerine aceleyle koşmak. Burada, hem mitin hem de Merkür figüründe yaşayan “ikiz olasılıkların” orijinal deneyimi -madde ve ruh, yaşam ve ölüm, yükseklik ve derinliklerle yüzleşmek- ihmal ediliyor. Özellikle bugün, İkizler doğasının gölge yönleri öne çıkıyor: huzursuzluk, parçalanma, yüzeysellik, hiçbir yerde kalmayan ve temel anlam için hiçbir kaygısı olmayan sürekli hareketlilik.

Vücutta, İkizler burcu akciğerler ve solunumla ilişkilendirilir. Nefeste "iki çeşit armağan" vardır: nefes alma ve vermede iç ve dış arasında bir değişim gerçekleşir. Bu bir verme, alma ve tekrar vermedir. Diğer gazların yanı sıra, bitkilerin dışarı verdiği oksijeni soluyoruz, kanımıza alıyoruz ve diğer gazların yanı sıra, bitkilerin dışarı verdiği karbondioksiti soluyoruz

ihtiyaç. Solunum süreci alışverişi ifade eder ama aynı zamanda başkalarına olan bağımlılığımızı, doğanın tamamlayıcı yanını (İkizler burcunun imgesine karşılık gelir).

Yüzeysel nefes alma ve derin nefes alma ile aşinayız. Biri gerginliği, heyecanı veya güçsüzlüğü ortaya çıkarır. Diğeri dinlenmeye, konsantrasyona, derinleşmeye ve güçlenmeye yol açar. İkincisi, "İkizler ruhu"nun sıklıkla çok ihtiyaç duyduğu bir şeydir.

Kanser

Gezegen Ay 22 Haziran—22 Temmuz

Güneş'in Koç ve Boğa'daki çeşitli yönlerini takiben, ikizlerin burçları olan İkizler'de yenileri belirir; bu burçların doğası hareket halinde olmak, dünyayı fethetmek, çelişkili şeyler için çabalamak ve mümkünse onları birleştirmektir. 22 Haziran'da Güneş zirvesine ulaşır ve Yengeç burcuna girer.23 Bu yine bir öncü burçtur ve Güneş'in hareketinde özel bir andır. Gündönümü ekliptiğin bu bölümünde gerçekleşir. Burada, yükselen ve alçalan hareketler arasında bir tereddüt anı, bir duraklama vardır; bizim bakış açımıza göre, Güneş yoluna devam etmeden önce, artık Dünya küresinin alt yarısına doğru kademeli bir ters hareket meydana gelir.

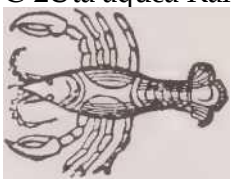
Yükselen İkizler burcuna karşı hareket yalnızca Güneş'in rotasından değil, aynı zamanda burç Yengeç'in sembolik hayvanı olan yengeçten de gelir. İkizler dört bacağıyla aynı anda farklı yönlere hareket ederken, Yengeç genellikle dört çiftten fazla bacağa sahiptir, ancak yine de yavaş hareket eder. Yengeç derinliklerde, suda, neredeyse hareketsiz bir şekilde yaşar. Her şeye temkinli yaklaşır ve engellerle veya tehlikelerle karşılaşırsa geri çekilir. Kamufle rengiyle çevresine uyum sağlar ve çok göze çarpmadan davranır veya gizli yerlere çekilir.

Somut olarak, yengeç, Yengeç, su elementine aittir. Nehirlerde veya denizde yaşar. "İçsel" nitelikte, aynı zamanda suların, derinliklerin, ruh boyutunun, duygunun ve en sonunda bilinçaltının alemini temsil eder,

Kendisine atfedilen gezegenin “özüne”, yani Ay’a yanıt verir.

Güneş'in en yüksek çıkış noktasının Güneş ile değil Ay ile ilişkilendirilmesi tuhaf görünebilir. Ancak gündönümünün temel noktası yalnızca bir zirve noktası değil; aynı zamanda derinliklere doğru bir inişin başlangıcı, "ölümün" başlangıcıdır. Burada değişimle, artış ve azalışla, tersine dönüşle ilgileniyoruz. Bu değişimi Ay'da örnek bir şekilde deneyimliyoruz.

C-2Uta aquca Kanser

Sembol haline gelen hayvanla entelektüel bağlantılar daha da öteye uzanır. Hepimiz yengecin pençelerine aşinayızdır, bunlarla yakalar ve sıkıca tutar, yiyeceğini ezebilir ve hatta kendini savunabilir. Ayrıca bileşik gözlerini ve iki duyargasını, antenlerini ve başını ve göğsünü birleştiren kitin zırhını hatırlarız. Belki de yengecin büyümek için kabuğunu tekrar tekrar değiştirmesi gerektiği ve bu nedenle gelişiminin bir dönüşüm olduğu daha az bilinir. Yengeç larvasının başında ve göğsünde zaten birçok uzuv vardır, ancak kabuğu ve pençesi yoktur. Büyüme her zaman tehdit ve ölümün yakınlığı ile bağlantılıdır, çünkü kabuğunu dökerken hayvan zırhsız ve dolayısıyla herhangi bir koruması yoktur. Bileşik gözler ve antenler yengecin çevresindeki her şeye hızla tepki vermesini sağlar. Ancak zırhı olmadan ölümcül derecede savunmasızdır.

Ay'ın çeşitli evrelerinin psişik önemi, yengecin dönüşümlerine açık bir benzetme olabilir: Çocuğun anneye bağımlılığına karşılık gelen açık hilal, yengecin korunmasız, kabuksuz yaşam evresiyle ilişkisinde görülebilirken, dolunay psişik olarak olgunlaşmış, "tamamlanmış" kişiyi ifade eder ve zırhı içindeki iyi korunan yengece karşılık gelir.

Yunan efsanesine göre, dolunay zamanında, yengeç, Yengeç, Hera'nın çağrısına cevap vererek, Lemaian bataklığının sularından yukarı tırmandı ve Hera'nın ona karşı bir kini olduğu için Herkül'ün topuğunu ısırdı.24Bunun üzerine Herkül, bu çirkin yaratığı ayaklarının altında ezdi ve önemsiz yıldızların çokluğu yaratıldı. Yengecin dolunay evresi geçmişti; yeni bir kabuğu olan yeni bir yengeç oluşması gerekiyordu. Tekrar tekrar zırhını teslim etmeli, acıyı kabul etmeliydi; aksi takdirde büyüme, olgunlaşma ve dönüşüm mümkün değildi.

Bu dönüşüm biçimini, zodyağın "içsel" bir burcu olan Yengeç'te psişik düzlemde de deneyimliyoruz. Başlangıç noktası, koruma eksikliği, kırılganlık: duygusal esneklik ve etkilenebilirlik, dünyaya korunmasız bir şekilde maruz kalma durumudur. Başlangıçta ve tekrar tekrar, duygusal bir çıplaklık vardır. Korku ve korunma ihtiyacı doğurur.

Ancak zırhın yokluğu, duygusal deneyime açıklık olarak da hissedilebilir ve tamamen ona teslim olma hissine kadar uzanır. Her olay, her hareket Yengeç'te artçı etkiler yaratmaya devam eder. Yengeç'in evinde olduğu alan, duyguların alanıdır. Yengeç'in açıklığı, içe, iç dünyaya bir açıklıktır (İkizler ise dış dünyaya açıktı, dışa dönüktü). Yengeç'in psişik hareketler için "antenleri" ve fanteziler ve rüyalarla canlı bir ilişkisi vardır. Ancak Yengeç, gerçekliğe ve dış dünyanın taleplerine yaklaştığında zırha da ihtiyaç duyar.

Yaşamın başlangıcında ve yine gelişimsel adımlar ve içsel dönüşümler sırasında en iyi koruyucu örtü, diğer insanların ilgisi ve sıcaklığıdır. Anne, arkadaş, sevgili imajı belirir. Ancak nihayetinde Yengeç'in kendi zırhı olmalıdır. Bunu, kendisine iyi davranan, hatta belki de ona ihtiyaç duyan insanlarla kendisini çevrelemekten oluşan bir tür duygusal diplomasi yoluyla bile, artan bir uyum sağlama kapasitesiyle geliştirir. Duyarlılığını ve ne kadar kolay yaralanabileceğimize dair bilgisini başkalarının hizmetine koyarsa (terapist, din görevlisi veya sosyal hizmette), aynı anda hem hizmet edebilir hem de güçlü hissedebilir.

Aile, Yengeç'e büyük bir sığınak ve destek sunar. Ancak buradaki tehlike, Yengeç'in ona o kadar çok tutunmasıdır ki, kıskaçlarının tuttuğu şeyi bırakmayacaktır; örneğin, ebeveyn evinden ayrılamaz. Ya da başkalarını kendine bağlar: eşini, çocuklarını. Ebeveynleri tarafından "serbest bırakılmayan" insanlar genellikle bundan şikayet ederler.

Koruma ve muhafaza etme özlemi, Yengeç'in duygusal tutumunun altında başka şekillerde de yatar: Gelenekleri, erken dönem anılarını, aile ilişkilerini sever ve birçok şeye resimlerden ve notlardan tutunur.

Yengeç burcunun korktuğu şey eleştiri ve saldırıdır. Kamusal yaşamda savaşmaya uygun değildir. Geri çekilmeyi tercih eder. Arkadaşları arasında bile çatışmalardan kaçınır ve zor gerçeklerden kaçmayı tercih eder. Mümkün olduğunca uzun süre çatışmadan veya temastan kaçınır. İlk

kaçış fantezilere, hayallere, kendini güvende ve evinde hissettiği tanıdık alanlardaki sevilen aktivitelere dönüşür. Zırh gibi, yumuşaklık da Yengeç'in doğasının bir parçasıdır; ileri doğru yolunu hissetmek ve geri çekilmek; tutunma ve koruma isteği ve her şeyden vazgeçme talebi açıkça hissedilir—tüm eski koruyucu kabuk—tekrar tekrar.

Gölge yönleri, Yengeç kendi doğasının farkında olmadığında, kaygısını ve çekingenliğini kendisinden ve etrafındaki dünyadan gizlemek istediğinde ortaya çıkar. O zaman aşağılanma korkusunu alçakgönüllülükle karıştırabilir, kendi kaygısını başkalarına karşı endişeyle gizleyebilir, gerçeklikten kaçmayı içe dönüklükle, boş oynamayı ilham perisinin hediyesiyle karıştırabilir. Kırgınlık duyacak ve ihmal edildiğini hissedecektir ancak ihtiyaçlarını veya beklentilerini asla bildirmeyecektir. Her zaman kaçındığı için doğru bir şekilde tanımadığı etrafındaki sert dünyayla pazarlık yapacaktır. Kendisine yardım etmek için başkalarına yardım ettiğinde, öz memnuniyeti bağlılık veya özveri ile karıştırabilir.

Öte yandan, Yengeç temel yapısının bilincindeyse, dış dünyanın taleplerine tekrar tekrar yaklaşacak, antenlerinin yardımıyla neyi üstlenebileceğini "hissedecek" ve güçlü kıskaçlarıyla başa çıkabileceği ve kendine mal edebileceği şeyleri yakalayıp üzerinde çalışacaktır. Liminalitenin kaygılarına hazırlıklı olmalı ve bunların üstesinden gelmeyi öğrenmeli, bırakmayı uygulamalı ancak diğer zamanlarda da kendisi için temel olanı ve ona anlam vereni sıkıca kavramalı ve bu karara sadık kalmalıdır.

Bedensel alanda Yengeç mideye atanır. Görüntü olarak, sindirilebilir olsun ya da olmasın her şeyin içine düştüğü Ay'ın açık hilaline karşılık gelir. Yiyecekler, sindirim sularıyla işlenene kadar midede tutulur, böylece daha fazla sindirim için hareket ettirilebilirler. Yengeç'in yutması gereken beklentilerin, hayal kırıklıklarının, dayanılmaz ve külfetli şeylerin çoğu uzun süre sindirilmemiş, baskıcı ve acı verici kalır. Dönüşüm başarılı olursa, büyüme ve olgunlaşma mümkündür. Başarısız olursa, örneğin ülser gibi zorluklar vardır.

Aslan

Planet Sun 22 Temmuz—22 Ağustos

Zodyak burcu Yengeç ile Güneş zirvesine ulaştı. Yine de, sanki ruhun ve doğanın tüm bolluğun tadını çıkarması, içine dalması, Güneş'in tüm gücünün ortaya çıkardığı şeyi özümsemesi ve yayması için biraz daha zamana ihtiyacı var. Şimdi güçlü, eril aslan, güneş hayvanı ve yang ilkesinin temsilcisi, yoğun bir şekilde etkilenebilir ve incelikle tepki veren yengeç, yeni ay hilal veya yin ilkesiyle karşı karşıya.

Aslan, Akdeniz bölgesinin tamamında evindeydi ve her yerde kraliyet, hatta ilahi hayvan olarak saygı görüyordu. Mısır'da, güneş tanrısının tezahür etmiş hali olarak kabul ediliyordu. Sabah Güneşi tanrısı olarak, Horns bir aslan başı alabilirdi. Aslan, Güneş'in her şeyi gören gözünü sembolize ediyordu çünkü uykudayken bile gözlerini asla kapatmıyordu. Mithras kültünde de Güneş aslanla sembolize ediliyordu. Efsaneye göre, yalnızca kendisi aslan ve güneş olan biri aslanı yenebilirdi, tıpkı Herkül'ün Nemea aslanını yenmesi gibi. Aslan ininde, aslan Eski Ahit'teki Daniel'i bağışladı çünkü kalbinde "başka bir Güneş" hüküm sürüyordu. İçinde karşıt bir Güneş taşımayan kişi, Aslan burcunda ölüme teslim edilir, Aslan, çünkü Güneş bir yıldız olarak sadece canlandıramaz, aynı zamanda yoğunluğu çok büyükse yakabilir, hatta öldürebilir.

Etkileyici figürü, güçlü yelesi, gürültülü kükremesi ve gücü sayesinde aslan, insan ve hayvanlar tarafından özellikle saygı görür ve korkulur. Aslan, vahşi kedilere aittir ve gücünün yanı sıra uyanıklığıyla da öne çıkar. Aslan, tapınakların ve sarayların sembolik koruyucusu ve genel olarak hükümdarlığın özü haline geldi. Aslan takımyıldızı Leo'daki en büyük sabit yıldız olan Regulus, "regal" olarak adlandırılır.

Aslan, çiftleşme mevsiminin dışında yalnız yaşar ve belirli bir bölgeyi kendine ait olarak talep eder. Çok fazla yiyeceğe ihtiyaç duydukları için birçok aslanın birlikte yaşaması mümkün değildir. Aslan geceleri avlanmaya gider ve avlanmak için onu çeken her şeyi, hatta diğer büyük yırtıcıları bile yanına alır. Gün boyunca, güneşin altında huzur içinde yatar. Başka hayvanlar yaklaşırsa, onları emredici bir kükremeyle uzaklaştırır.

Önceki öncü burcu, yeni başlangıcı, yön değişikliğini ve yeni bir kadranın başlangıcını izleyen aslan, Aslan, sabit bir burcu temsil eder: güvenlik, artık ulaşılan durumdan duyulan memnuniyet (önceki kadranda Boğa burcunun yaptığı gibi).

Aslan burcu bir ateş burcudur. Koç burcundaki ateşli element dürtüsellik, atlamaya hazır olma ve dinamik girişimci bir ruh olarak ifade bulurken, Aslan burcundaki ateşli element tanımladığımız güneş enerjisidir: güç, harekette dinamizm ve potansiyel enerji; burada ateş sıcaklık ve ışıltıdır.

Psişik alemde, bu güç canlı enerji olarak, iyimserlik ve güven içinde dünyanın aktif hakimiyeti olarak ifade bulur. Burada, güçlü bir iradenin ifadesi ve tamamen hafife alınan bir öz güven ateşli dürtüye aittir. Ancak bu öz güven egonun kendi kimliğinin bilincinde olmasını gerektirir: Güneş sembolüyle ilgili olarak tanımladığımız gibi, "Ben benim". Kendilerini "Aslan nitelikleri" tarafından belirlendiğini hisseden kişiler güçlü, emin, dikkatlidir ve biçimlendirici güçlere sahiptir. Kendilerini bir bütün olarak, kendi niyetleriyle, kendi iradeleriyle ve tek kullanımlık fiziksel ve psişik enerjinin bilinciyle deneyimlerler.

Leo bölgesini çok kesin bir şekilde belirler ve hiçbir yabancı etkinin içeri sızmaması için tetiktedir. İçsel, psişik bağımsızlık ve dış ilişkilerdeki bağımsızlık Leo'nun kalbine yakındır ve özgürlük ve öz değer duygusunu artırır. Çevresine ve diğer insanlara açıkça yaklaşır, yüzleşmeyi sever ve özellikle de görünmeyi sever. Başkalarının nasıl hissettiğini veya belki de acı çekip çekmediklerini deneyimlemekle pek ilgilenmez, hatta Yengeç'in yaptığı gibi onların durumuna empati kurmak veya yardım etmekle ilgilenmez. Başkalarının iyi durumda olduğunu duymayı tercih eder ve iyimserliğini, samimiyetini ve güvenini onlara yansıtır. Her şeyden önce, bu şekilde kendini en iyi şekilde hisseder.

Aslan burcunda -diğer tüm burçlarda olduğu gibi- burç ve ilişkili gezegen (ifadenin psişik niteliği) arasında sadece güçlü bir ilişki değil, aynı zamanda neredeyse bir özdeşlik vardır. Bazen Aslan ve Güneş eşanlamlı olarak kullanılabilir, ancak belirleyici bir fark vardır: Aslan geceleri avlanır ve gündüzleri uyur. Öte yandan Helios mitinde, Güneş, dört atlı bir halatla Oceanus'un derinliklerinden teknede doğuya doğru gece geri döndüğünde uyur. Güneş ve Aslan birbirini tamamlar, asla tamamen sönmeyen bir bilinç, hiç bitmeyen bir enerji, varlık, dinamizm içinde bir bütünlük oluştururlar. Ancak bu aynı zamanda karanlık tarafın, hatta Aslan'ın kendisinin bile görülemeyeceği anlamına gelir. Duygusal sorunlardan kaçınır, ruhun gece tarafını sevmez. Sadece Güneş tarafına; sorunların rasyonel algılanmasına ve aktif müdahaleye adanmıştır. Bu nedenle, her zaman iyi bir

diğer insanların yargıcıdır. Başkalarının duygusal çatışmalarına iyi huylu bir mizahla veya belli bir kayıtsızlıkla yaklaşır; ancak aynı zamanda cana yakın olabilir, aktif olarak "diğerine destek verebilir" ve cömert olduğunu gösterebilir. Ancak daha sonra tekrar başka ilgi alanlarına yönelir.

Güçlü partnerler için, bir Aslan en hoş ve cesaretlendirici arkadaşlardan biridir, çünkü kendine güvenen ve kendinden memnundur. Daha zayıf doğalar onu bir "zorba", bir "otorite", gücünün alanını paylaşmak istemeyen bir "patriark" olarak deneyimler ve Aslan daha sonra sıkılır. Ailesi veya özel veya profesyonel hayatı olsun, kendi alanını ele geçirmek onun doğasıdır ve rahatsız edilmediği sürece barışçıldır.

Xeo

Koşullara bağlı olarak, eleştiriyi açıkça dinler veya yüce gönüllülükle görmezden gelir. Zayıflıkları veya gölge yönleri ancak zorlukla kabul edebilir çünkü "hiçbiri yoktur." Görmek istemediği her şeyi görmez. Utanç verici bir şey yaparsa, kendine gülebilir veya onu bir kenara itip bastırabilir. Bu nedenle, banal hayati konuları sıklıkla gündeme getirir. Duygulara giremez (bu da konuyla ilgilenirken gerekli olurdu), çünkü özgüveninden hiçbir şey kaybetmek istemez. Bir sevgili olarak, Aslan yürekli, ateşli, dinamiktir, ancak yakınlığı külfetli ve kısıtlayıcı bulur. Bu nedenle, sevdiği bir kişiye veya nesneye davranma, onu terk etme veya ondan uzaklaşma şekli acımasız bir etkiye sahip olabilir. Bir partner olarak, erkeksi olmayı sever, ancak empatik değildir ve sıklıkla tamamen ilgilenen herkesi hor görür. Bu hem erkekler hem de kadınlar için geçerlidir.

Leo sınırsız bir hak sahibi olma duygusuna sahip olabilir ama aynı zamanda cömertçe verebilir ve "içtenlikle teşekkür edebilir." Ya da bir hayırsever gibi verebilir ve aldığı hediyeler için teşekkür etmeyi unutabilir. Gölge taraflarımız sadece gölgede yatan, yani bizim bilmediğimiz, bilinçsiz olduğumuz özelliklerdir. Leo'nun durumunda, bunlar onun gururlu benlik duygusundan ve kendisinin görmemesini istediği ve bu nedenle "göz ardı ettiği" şeylerden kaynaklanır. Doğal gurur kibre dönüşebilir. Hedonizm, Leo'nun parmaklarının arasından kayıp giden hayatın neşesini veya anlamını değiştirir. Katı yüreklilik, kendi duygularını veya bir başkasının yakınlığını kabul etmediğinde, empatinin mümkün olmadığı yerde küçümseyerek ortaya çıkar. Hedonizm ayrıca ölüm korkusunu gizler. Hayatın anlamını görmek istemediğinde veya "duygularla dolu" olduğu için kabul edemediğinde hayata dair sınırsız talepler ortaya çıkar.

Bu burcun önceki burçlar tarafından duyurulan temalara tepkisi ne kadar da şiddetli! Bir enerjik dürtü diğerine ne kadar da şiddetli tepki veriyor. Burada yine özel bir açıklıkla görüyoruz ki sadece hareket ve karşı hareket bir bütünlük yaratır, sadece Yengeç ve Aslan, Ay ve Güneş, ister yaşamda ister burçlarla ilgili olsun, daha fazla gelişmenin mümkün olduğu bir temel yaratır.

Vücudumuzda Aslan, Güneş gibi -ve başka türlü olamazdı- tüm fiziksel hayatımızın bağlı olduğu merkezi organ olan kalbe atanmıştır.

Antik çağlardan beri insanlar kalbin yaşama isteğinin ve yaşamsal enerjinin gerçek merkezi olduğunu "bilmişlerdir". "Kırık kalp" yüzünden ölen kişi aslında artık yaşamak istemez. "Kalp acısı" yaşayan kişi, hak ettiği ilgiyi görmeyen, yeterince ilgi görmeyen "kalbinin arzularına" karşı uyanık olmalıdır.

Aslan burcunun doğasının bir parçası da, kişinin kendini esirgeyecek kadar gururlu olması, kendi gücünü abartması, sınırsızca planlar yapması, çabalaması, kendinden vermesidir; hatta kalp krizi geçirecek kadar.

Başak

Gezegen Merkür 23 Ağustos—22 Eylül

İtki ve karşı itkiyi takiben, tekrar bir çalışma, düşünme ve beklenti, dengelenme dönemiyle karşılaşıyoruz. Güneş'in rotası, gezegeni yine Merkür olan bakire burcu Başak'tan geçiyor. En yüksek bolluk dönemi geçti. Hasat başladı ve hala toplanıyor. Güneş artık bir ay önce yaydığı güce sahip değil ve Başak'ta kendi kendine güven ve inanç artık Aslan'da olduğu kadar güçlü değil.

Yengeç burcunda ilk duyulan şey ancak şimdi netleşiyor: ölüm yaşama aittir, derinlik yüksekliğe, azalma bolluğu takip eder. Ama aynı zamanda "henüz değil", "henüz tamamen değil" zamanıdır. Hala meyvelerin tadını çıkarabiliriz, üzümler şu anda hasat ediliyor. Şimdi özellikle lezzetli ve en iyi şekilde değerlendirmek için iyi

zamanın. Önceki deneyimlerin meyveleri sıralanmalı ve düzenlenmelidir. Merkür artık en acil kullanılan işlevdir: etkili eylemin yanı sıra dikkatli ve kapsamlı düşünme ve güvence altına alma amacıyla.

Zodyak'ın bu burcunun sembolik imgesi bakire, Başak'tır; bu burcun birincil yıldızı Spica, com'un kulağıdır. HP işareti, Yunanca bakire kelimesinin kısaltmasıdır, parthenos: 7tap0evoo, 7up. Helenistik zamanlarda, insanlar Athena'nın bu bakire olduğuna inanıyorlardı çünkü parthenos sıfatına sahipti (tapınağı Akropolis'teki Parthenon'dur). Ancak zeytin dalına sahip Athena, sembolü com'un kulağı veya tahıl başı olan Demeter ve Kore'den daha az yakışırdı bu tanrıçaya. Eleusis gizemlerinin kutlamasının doruk noktasında, bir tahıl başağı havaya kaldırılırdı: bu Demeter'dir, bu Persephone'dir, biri diğeridir. Bu aynı zamanda hala bakire olan tahıl kızı Kore'dir. Ve bunun içinde saklı olan iyi haber şuydu: bu sensin, bu benim.

Tahıl başı veya mısır koçanı aynı anda hem fmit'i hem de tohumu içerir: olmuş olanın hasadı, gelecekteki yaşam için tohum. Ancak, Kore/Persephone'yi tartışırken gördüğümüz gibi, bunun bir kısmı derinliklere iniş, yeraltı dünyasına kurban verme, ışığa tekrar yükselebilmek ve yeni bereket getirebilmek için karanlığa girme ile ilgilidir.

Bakire Başak figüründe, kişinin ona nasıl baktığına bağlı olarak, zorlayıcı, onurlu veya dokunaklı bir şey vardır. Tamamen gelişmiştir ancak dokunulmamış, ihlal edilmemiştir. Venüs gibi kadınsı değildir, teslim olmaz, şehvetli değildir. Dolayısıyla, Venüs onun gezegeni de değildir. Başak hala iffetlidir çünkü kendisi henüz kadınsı ve anaç potansiyelinin farkına varmamıştır. Ya da kült ve dini meslek gereği bakiredir. Perhiz, tanrıyla coşkulu bir karşılaşma veya kehanet yetenekleri için gerekli olan enerjinin birikiminin ön koşulu olarak görülebilir (sibiller ve rahipler örneğinde olduğu gibi). Bakirelik ayrıca kendi olasılıklarını oyuna veya savaşa daha iyi getirebilmek için gönüllü bir fedakarlık olabilir (Jeanne d'Arc'ın yaptığı gibi).

Bu anlamdaki bekaret yalnızca kadınlarla sınırlı değildir. Her insan, bu burçta sembolize edilen Güneş'in o yönüne katılır. Erkeklerde olduğu gibi kadınlarda da iffet, iffetsizlik veya kendini inkar etme vardır, burç sembolüne ait diğer eğilimler ve özelliklerle birlikte. Bakirenin doğasında kendini sınırlamak, kendini dökmemek, vermemek vardır. Başak, olanaklarını ve güçlerini bilinçli bir şekilde kullanmalıdır. Kendini bir görevin veya bir fikrin hizmetine koyar, çok somut görevlerle karşılaşmak ister veya karşılaşmalıdır.

Başak bir toprak burcudur. Ancak bu burçta, Boğa burcunda olduğu gibi, artık safça madde veya gerçeklikle karşılaşamaz, onun kendi yoluna çıkmasına izin veremez ve anı yaşayıp içine giremez. Burada, hasat dikkatlice yönetilmeli ve kullanılmalıdır. Bu, lambalarına bakan ve damat gelene kadar onları yanık tutan yedi akıllı bakirenin durumunda olduğu gibi, ileriye bakma, öngörü, öngörülü zekâ meselesidir.
tirao

Başak burcunun başarması gereken şey Merkür'ün etkisi olmadan mümkün olmazdı. Buradaki görev yararlı olanı yararsız olandan ayırmak, buğdayı samandan ayırmaktır. Fiziksel, ruhsal ve entelektüel alanlardaki işi rasyonalize etmek meselesidir, çünkü kişinin hala elinde olan güçler ekonomik olarak kullanılmalıdır. Başak burcu işe başlamadan önce bir plana ihtiyaç duyar. Yöntemlere, temellere, gereksiz veya dezavantajlı olan her şeyden kaçınılması için kesin bir organizasyona ihtiyaç duyar.
Merkür'ün işlevi budur: sistemler, sınıflandırmalar, istatistikler, egzersizler, hazırlıklar ve test sürüşleri geliştirmek.

Psişik alemde, "içsel zodyak" bakış açısından, Başak hassas veya alıngandır, önemsiz şeyler tarafından rahatsız edilebilir, hatta değer verilen alışkanlıkların bozulmasıyla kafa karışıklığına sürüklenebilir. Başak, bir şeyin özümsenip özümsenemeyeceğini araştırırken şüpheciliğe varan bir ihtiyat derecesiyle tereddütlü ve aşinadır. Başak, çekingen davranır. Kendini korumak adına, yabancılar çok yaklaştığında mesafeyi korur. Güçlü bir sempati ve antipati duygusuna sahiptir ancak kritik duygusal alanlarda geri durmayı tercih eder. Bu genellikle "duygusal tevazu"ya atfedilir ancak aslında "duygusal ekonomi"den başka bir şey değildir.

Başak'ın pratik ve entelektüel kesinliğine şu ilke aittir: Kişi yalnızca kişisel benzersizliğine tam olarak uyanı yapabilir ve düşünebilir. Bu, neredeyse zorlayıcı bir kesinliğe, aşırı hassas bir ahlak anlayışına, bilgiçliğe (fiziksel alanda olduğu kadar ruhsal alanda da) yol açar. Başak, gereksiz, bakımsız ve belirsiz olan her şeye karşı bir antipati duyar. Başak için işler, somut görevleri düzgün ve verimli bir şekilde yürütmeyi içerdiğinde en basit hale gelir. Sonra Başak sevinçle dalar. Merkür görevi ustalık, bol bilgi ve geniş, profesyonel yetenek noktasına kadar yerine getirir. Bu, mükemmel bir şekilde tutulan hesaplarda olduğu kadar muhteşem akademik araştırma çalışmalarında da kolayca ortaya çıkabilir.

Örneğin, Başak aşırı genişlemeden çok korktuğunda gölge yönleri ortaya çıkar. Aşırı genişleme, başkasının talepleri olarak deneyimlenebilir, ancak bazen his, Başak'ın mükemmellik için zorlayıcı dürtüsünün yetersiz bilincinden kaynaklanır. Başak, kimseyi asla rahatsız etmek istemediği için çok kolay rahatsız edilir ve dengesini kaybeder. Başak, başkalarının kötü davranışlarının kendi kötü mizahından ve memnuniyetsizliğinden sorumlu olduğunu iddia etmeyi sever. Bu nedenle, başkalarına karşı çok hoşgörüsüz olabilir, ancak diğer yandan, kendini her zaman çekingen ve mütevazı olarak gördüğü için kendini beğenmiş olabilir.

Kendine acımak veya huzursuzluk duymak, fiziksel esenliğin eksikliğinden veya aşırı çalışmaktan kaynaklanır, ancak bu genellikle bastırılmış bir insan yakınlığı, bir başkasına teslim olma arzusunu, sadece bir şeye dalmak değil, aynı zamanda derin bir deneyim tarafından ele geçirilmek arzusunu ve özlemini gizler. Kore/Persephone'nin geçtiği ve Başak'ı elinde tuttuğu başak, başak ile bir olasılık olarak gören yol budur.

Persephone'nin yolu derinliklere doğru gittiğinden, Başak'ın tereddüdü anlaşılabilir, aynı şekilde kaygılı geri çekilme, hatta reddetme ya da her şeyden uzak durma, soyulmama, yani kendine olan güveninin, benzersizliğinin ya da olgusal ruhunun soyulmaması için çabalaması da.

Başak burcuna atanmış bedensel alan bağırsaklardır. Mecazi anlamda, bu herkes için açık olacaktır: burada yiyecek sindirilir ve özümsenir, böylece tüm organizmaya besin olarak hizmet edebilir. Bu, Başak burcunun başka bir görüntüye çevrilmiş faaliyetidir. Burada hasat edilenin, yiyeceğin işlenmesi söz konusu olabilir. Ancak işlemeyi entelektüel anlamda, Merkür anlamında da düşünürüz; algılanan gerçeklerin kümülatif bilgiye ve sistematik düşünce yapılarına dönüştürülmesi veya yaşamın ilerleyen dönemlerinde ruhun dönüşümü, daha yüksek hedeflere veya daha büyük derinliklere yönelmeye hazır olma meselesi olduğunu algılamak veya sezmek.

Aynı şekilde somut anlamda, fiziksel ve ruhsal yükleri sindirme kapasitesi ile bedensel sağlık arasında sıklıkla bir ilişki kurabiliriz veya öte yandan çok çeşitli sindirim bozukluklarına da rastlayabiliriz.

Terazi

Venüs Gezegeni
23 Eylül—22 Ekim

Güneş'in Terazi burcuna girişiyle sonbahar ekinoksuna ulaşıyoruz. Şimdi 21 Mart'ta olduğu gibi aynı ışık ilişkileri var, ancak sonbaharın başlangıcındaki ruh hali ne kadar farklı!

İnsanlar defalarca Terazi burcunun tamamen takvimden kaynaklandığını ve aydınlık ile karanlık arasındaki dengeyi, yılın iki yarısı arasındaki kozmik dengeyi simgelediğini varsaydı.

Bir takımyıldız olarak Terazi, terazi, eski Mezopotamya ve Babil'de erken zamanlarda biliniyordu. Bazen Yunanlılar ve Mısırlılar da takımyıldızını, bazen bir erkek bazen de bir kadın figürü tarafından tutulmuş olarak tasvir ettiler. Bu tek başına, ruhun takvime yüzeysel paralellikten memnun olmadığını gösteriyor. Aynı şekilde, Venüs'ü bu burca atamak, terazinin, Terazi'nin Güneş sembolünün bir yüzü olarak imajına yol açmış olabilecek diğer sezgileri veya deneyimleri gösterir.

Terazi burcu, Koç burcunun karşılığıdır. Terazi aynı zamanda bir öncü burçtur: yeni bir kadran başlar. Ancak Koç, ateş elementini temsil ederken, Terazi, terazi, hava elementine aittir. Koç, ışığa, hayata doğru sıçrar. Hava burcu Terazi ile ruh zihinsel, ruhsal bir şekilde karşılık verir: düşünerek, tartarak. Acil Mars'a bir denge olacaksa, Venüs Terazi'de cevap vermelidir. Bu, bir başkasına doğru düşünülmüş, dikkatli bir açılış anlamında ortaya çıkar; ya da geçmişteki şeylere geriye doğru bir bakış ve geleceği düşünmek olarak görünür.

Terazi kefelerinden birine bir şey konursa, tekrar denge sağlanabilmesi için diğer kefeye bir karşı ağırlık konulması gerekir. Venüs, psişik bir işlev olarak uzlaşma, uyum, alışveriş ve iletişimle ilgilenir. Ya da farklı bir şekilde bakıldığında, Terazi burcunda psişe, dış dünyanın taleplerine kısmen onları tartarak ve mümkünse onlara katılarak yanıt verir; ancak diğer yandan, dış dünyanın talepleri ile içsel talepler ve ihtiyaçlar arasındaki dengeyle ilgilenir.

Terazi'de Venüs daha ihtiyatlı, dikkatlidir, daha çok düşünür ve belki de daha hesapçıdır, şehvetli Boğa varoluşundan daha bilinçlidir. Burada artık bedensel iyilik, maddi mülkiyet, sıcaklık ve Venüs'ü memnun eden her şeyle doğal bağlar söz konusu değildir. Burada her şeyden önce bir

iletişimde doğru oranlar, eklemli, uyumlu ilişkiler, dinginlik sorunu. Bunlar Venüs'ün armağanları ve Terazi'nin arzuladığı gibi koşullardır. Ancak bunlar garantili olmadığından ve güvence altına alınmış mülkler olamayacağından ve her zaman elde edilmesi gerektiğinden, Terazi'nin dinginliği oldukça değişkendir.

Terazinin görüntüsü daha da fazla motif barındırır. Çok eski zamanlardan beri, aydınlıktan karanlık evreye geçiş noktasındaki bu burç, kaderin terazilerine göndermeler içerir: neyin kalıcı olacağını, neyin kalıcı değerde olacağını görmek için şeyler tartılır.

Zeus, İlyada'da (Homeros 22.208-213) ölüm kurasını tarttığı söylenir. Hatta Hermes bile ruhları tartmıştır (örneğin, Aşil ve Patroklos'un). Kader terazileri, Mısır'ın ölüleri yargılamasından da bilinmektedir; Tibet'te ve antik dünyanın diğer halkları arasında buna rastlarız. Zaten MÖ 3000 civarında, elinde bir terazi tutan Osiris'in bir heykeli yapılmıştı. Daha sonra, Mısır tanrısı Anubis, bir terazinin bir kefesinde, ölen kişinin kalbini (ruhun ve aklın merkezi olarak görülüyordu) ve diğerinde, hakikat tüyünü tarttı. Kalp ne çok hafif ne de çok ağır bulunmalıydı. Ruh, içsel hakikatiyle dengede olmalıdır. Terazi burcundaki hava elementine uygun olarak, kalbin bir tüye, hakikat ruhuna karşı tartılması gerekir. Eski Ahit de ruhun tartıldığını bildirir. Burada “mene tekel u-pharsim” ifadesi, kralın yüreğinin sayılması, tartılması ve hafif bulunması anlamına gelir (Daniel 5:25-28).

Terazi'de Güneş güney yarımküreye doğru alçalmaya başlar. Bu, karanlığın kademeli olarak baskın hale gelmesine doğru bir dönüm noktasıdır. Bu an aynı zamanda hayatın karanlık veya gölge tarafına doğru kademeli bir dönüş gerektirir; yeni bir duygusal tutum, şu anda neyin önemli ve önemsiz olduğunu tartma, hayatın değerlerine karşı bilinçli bir tutum, dış dünyanın taleplerine bilinçli bir cevap ve aynı zamanda karanlık veya külfetli taleplere karşı bir cevap gerektirir.

Burada Venüs'ün psişik niteliklerine ihtiyaç duyulur. Venüs fırtınalı Mars'a denkti ve onu sevgiyle kabul etti. Tekrar tekrar, güçlü bir Venüs güçlü taleplere denk olacaktır. O zaman talep ve yerine getirme, verme ve alma arasında uyum ortaya çıkabilir. Burada büyük bir ağırlığı, buna karşılık gelen büyük bir karşı ağırlıkla karşılamak söz konusudur. O zaman en sonunda külfetli karanlık bile kabul edilebilir. Ancak kişi bunu yaptığında, hangi taleplerin haklı olduğunu ve kalbin yaşamaya izin verdiği değerlerin ne olduğunu da incelemeli ve tartmalıdır.

İçimizdeki Terazi (iç zodyağa karşılık gelir) uyum, iç ve dış dünyalar arasında ve kişilerarası ilişkilerde yapılandırılmış denge talep eder. Burada, oybirliği ihtiyacı o kadar büyük olabilir ki kişi uyumsuzluk veya çatışmaya girmektense derin duygulardan vazgeçmeyi tercih eder. Kişi nazik kalmayı tercih eder ve bu da kendini durumla yüzleşmenin zahmetli sürecine teslim etmektense bağlayıcı olmayan bir tutum sergilemek anlamına gelir. Terazi her şeyden önce "evet" demeyi sever; bir ret, bir geri çevirme gerektiğinde, Terazi bunu zorlukla ve genellikle ancak daha sonra, mümkünse belki telefonla ve her zaman dostça bir şekilde yapar.

Terazi, karar almaya zorlandığını gördüğünde acı çeker ve bunu her yerde, büyük veya küçük şeylerde deneyimler. Bu acı, diğer insanların içine girmeyi zor bulduğu türdendir: içsel bir zorlama, iyi düşünülmüş ancak görünüşte çok erken alınmış ve daha sonra geri alınması gereken bir karar gibi görünür. Dış baskılar, başkalarının teşvikleri, Terazi'nin gerçekten kendisine ait olan bir kararı kolayca almasını engeller. Dış dünya, Terazi'yi tüm daha iyi yargılara aykırı eylemlere yönlendirir. Ya da Terazi'yi kendi sorumluluğunu başkalarına devretmeye yönlendirir.

Eğer daha önce ortaya çıkmadıysa, gölge yönleri şimdi görünür hale gelir. Terazi'nin düşündüğü ama cesaret edemediği yerde, sonuçlar kaçınma, çatışmalarda zayıflık, kararsızlık, aşırı uyum sağlamadır. Birçok kişi Terazi'nin bu yönünü "barışçıllık", hatta "barış sevgisi" olarak görür. Ancak, birinin arkadaşlarının yardımsever "koruyuculuğu", kişinin kendini korumasını gizler. Ve tüm yüzeysel dostluğuna rağmen, zarif mesafeliliğinin ardında, Terazi genellikle duyguların onu etkilemesine izin verme korkusunu gizler, çünkü bunlar onu alt edebilir ve dengesini bozabilir. Terazinin bir tarafındaki küçük bir ağırlık bile

diğer tarafında yoğun bir salınıma neden olabilir. Bu nedenle, Terazi duygulardan çekilerek duygusal stres durumlarından bilinçsizce çekilir.

Terazi, büyük bir soğukkanlılıkla ve müdahil olmamayla, kendini aşırı yakınlıktan ve başkalarının duygusal taleplerinden bu şekilde korur.

Bu gölge yönleri özellikle ego bilinçli olmadığında ortaya çıkar. Terazi, diplomatik ve nazik bir şekilde düşünerek ve planlayarak hayatın ve çevresindeki dünyanın taleplerine adalet sağlayabileceğine ve dolayısıyla bunları çözebileceğine yanlışlıkla inanır, ancak nihayetinde bu, katılım olmadan anlamına gelir.
Bu şekilde Terazi sadece yüzeysel kalır. Yükseklikler ve derinlikler arasında hiçbir değişim gerçekleşmez; karanlık olan her şey hariç tutulur.

Vücutta Terazi böbreklere atanır ve bu böbrekler vücudu metabolik yan ürünlerden arındırır. Böbreklerde vücuda zararlı olan her şey ayrıştırılır ve bu maddeler idrarla atılır. Bu başarılı olmazsa, "çözüm" olmazsa böbrek iltihabı ve böbrek taşları gelişebilir ve dayanılmaz streslere ve acıya yol açabilir.

Terazi burcunda, beden ve ruh için neyin zararlı neyin iyi olduğuna dair zamanında karar verilmeli ve doğru denge korunabilmesi için zararlı olan her şey doğru zamanda ortadan kaldırılmalıdır. Böbrekleri etkileyen bir şey olduğunda, yani bir sorun çözülemediğinde, bu, şimdiye kadar sadece fiziksel olarak algılanan bir zorluğun karanlık tarafına veya hala bilinçsiz tarafına yoğun bir şekilde yönelmenin, yeni bir denge bulmanın bir işaretidir.

Akrep

Gezegenler Mars ve Plüton 23 Ekim - 21 Kasım

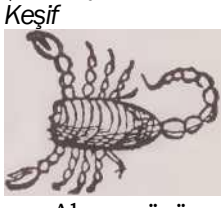
23 Ekim'de Güneş, Mars gezegeninin ve 1930'daki keşfinden bu yana Plüton gezegeninin atandığı Akrep burcundan geçişine başlıyor.

Akrep, Boğa burcunun karşılığıdır. O sabit burçta, yaşam için kesinlik elde edilirken ve Dünya tüm duyuları artan ölçüde tatmin ederken; burada, Akrep'in sabit burcunda, tüm canlı doğanın yok olacağı kesinleşir. Yapraklar düşer, özsu çekilir. Hasat edilmeyen her şey yok olur. Öte yandan, kış tohumları ekilir; eskisi ölürken, yeni filizler hazırlanır.

"Ölme"nin dışsal süreciyle eş zamanlı olarak, enerjiler fiziksel ve ruhsal yaşamda derinlere veya içeriye çekilir. Umut ve umutsuzluk, onaylama ve olumsuzlama, ilhamla onay ve depresif umutsuzluk, ölme korkusu ve olmaya duyulan güven arasındaki aşırı iniş çıkışlar, aşırı bir içsel çekişmenin nedeni olabilir. Zodyaktaki karşıt gezegenlerin ardışıklığından buna karşılık gelen bir bölünme ortaya çıkar: Akrep'teki Mars, Terazi'deki Venüs'ü sanki onun sevimliliği tarafından cezbedilmiş veya dengeyi bozmak, onun huzurlu dünyasına girmek ve arzusunu yerine getirmek için onun denge ihtiyacı tarafından meydan okunmuş gibi takip eder.

Bu burç burcuna adını veren görüntü akreptir. Bir takımyıldız olarak en büyük ve en etkileyici olanlardan biridir (her ne kadar kuzey yarımkürede her zaman görünür olmasa da). Baş ile gövde arasındaki parlak merkez—Arapların “kalp” dediği—sabit yıldız Antares'tir (Güneş'ten 80.000 kat daha parlaktır, ancak 500 ışık yılı uzaklıktadır).

Keşif

Akrep, örümcekgiller familyasına (örümceklerle aynı grup) aittir, uzunluğu altı inç kadardır, eklemsiz bir başı ve göğsü, hareket için dört çift bacağı, çeneli bir çift kısa, küçük alt çene duyargası ve bir çift uzun, yatay kavrayıcı kolu vardır. Vücudun arka kısmı, genişliği azalan, kuyruğa benzeyen ve çok hareketli olan on üç segmentten oluşur. Son segment korkulan iğneyi ve zehir bezini içerir. Akrepler gececi hayvanlardır ve kayaların altında, ağaç kabuklarında ve mağaralarda gizlenerek yaşarlar. Kendin yap bölgelerinde, çöllerde ve bozkırda bulunurlar. Avrupa'da da daha küçük akrep çeşitleri vardır (örneğin İtalya'da). Akrepler böcekleri ve diğer eklembacaklıları yerler. Avlarını pençeleriyle yakalar ve ezerler. Akrebin yakaladığı hayvan kendini savunabiliyorsa, akrep iğnesini kullanır ve zehri avını felç eder veya öldürür. İnsanlar için, sadece tropikal çeşitlerin sokması ölümcüldür, ancak herhangi bir akrebin sokması çok acı vericidir.

Karanlık bir saklanma yerinden beklenmedik bir şekilde fırlayabilen akrebin bu

görüntüsü, her zaman karanlığın tehlikeli, ölümcül güçlerinin simgesi olmuştur. Gılgamış destanında, iki akrep adam yeraltı dünyasının girişini korur. Yılan ve akrep, ışık tanrısı Mithras'ın düşmanlarıdır: ilkel boğa kurban edildiğinde (bir bitki kurbanı), dünya oluştuğunda kurbanlık hayvanın menisini ve kanını alıkoymaya çalışırlar, ancak boşuna. Akrep biçiminde tapınılan Mısır tanrıçası Selkis, yaşayanların ve ölülerin koruyucusu olarak kabul edilirdi.

Akrep burcunda yaşamla ölüm arasında bir mücadele, ölümden yaşamı geri alma mücadelesi söz konusudur.

Geleneksel olarak bu burca atanan gezegen her zaman Mars olmuştur, keşfedildiğinden beri Plüton da Akrep'e atanmıştır. İlk bakışta, bu sadece akrep yönünün bir görselleştirmesi gibi görünebilir, ancak bağlantılar daha derindir. Savaş ve öldürme, Mars'ın bir yönüdür, en sık bahsedilen yönüdür. Savaş ve kuşatma tanrısı olarak, Plüton (Hades) tarafından her zaman sevilmiştir, çünkü Mars ona birçok savaş ve ölüm kurbanı getirmiştir.

Koç burcunda Mars yaşam dürtüsünü getirir; Akrep burcunda yaşamla, sıklıkla yaşama karşı veya yaşam için savaşır. Terazi burcundaki Venüs, karşıt burç, Koç burcundaki Mars'ın talebine yanıt verir. Burada, sanki Akrep burcundaki Mars, Boğa burcundaki Venüs'ün kesinliğine karşı koyuyormuş gibi, inatçı bir tatminle ve fazlasıyla rahat ve kendini beğenmiş bir temelin güvenliğiyle savaşıyormuş gibi.

Özel bir dereceye kadar, dinamizm Mars'a aittir. Daha önce fark ettiğimiz gibi, önceki dürtüye karşı bir karşı dürtü, zodyağın her burcunda ortaya çıkar; burada da, Terazi burcunda açıkça kaçınılan güçlü dinamizm patlak vermiştir. Mars Akrep'teyken, birkaç kez varsayılmış ancak daha sık olarak göz atılmış, üzerinde çalışılmış ve cesaret edilmekten çok düşünülmüş derinliklere giriyoruz.

İç zodyağa karşılık gelen Akrep'in elementi sudur. Bu ilişkinin yalnızca psişik bir anlamda anlaşılması gerektiği burada özellikle açıktır, çünkü sembolik hayvanın kendisi kurak ve sıcak yerlerde yaşar. Ancak ruh aleminde, tüm duyguların dalgalanmalarına teslim edilir, dalgaları yüksekliklere ve derinliklere kadar takip eder. "Göklere sevinçle, ölüme depresyonda", Goethe'nin, Akrep burcunun doğuşunda Doğu'da yükseldiği gibi, yerinde bir şekilde ifade ettiği gibi. Bu, ruhun gece deniz yolculuğunun imgesidir, Yunus'u yutan balinaya karşılık gelir, yüksekliklere ve derinliklere sürüklenir, ancak aynı zamanda coşku ve sarhoşluk içindedir - umutla, ancak kesinlikle sonunda tekrar kara bulma garantisiyle değil.

Korku ve dehşet, Mars ve Venüs'ün birleşmesinin meyvesiydi: burada bu, tabiri caizse, yıllık olarak, tekrar tekrar, ömür boyu bir olasılık olarak tekrarlanır. Boğa burcundaki Venüs ve Akrep burcundaki Mars, zıt kutuplar olarak, her zaman birbirleriyle ilişkilidir. Onlara Eros da doğmuştur ve sonunda Anteros: verilen ve karşılık verilen sevgi, ancak birlikte daha da gelişebilirdi. Burada, akrep imgesinde, baskın yıldız Antares olarak adlandırılır: Mars'ın karşıtı. Mars'ın çalkantılı, ölümcül derecede tehlikeli tarafı, yeni yaşamın karşıt gücü olan Mars'ın da mümkün olması için gereklidir. Artık Dünya'ya ve zevke tutsak değil, belki de daha yüksek hedeflere doğru yola çıkmak - Akrep burcundaki Mars'ın haber verebileceği şey budur.

Burada deneyimlenebileceklerin spektrumunda özellikle büyük farklılıklar olduğu açıktır. Arılar, dış dünyada karanlık yükseldiğinde, iç üçlünün güçleri en büyük gerginlik derecesine yükselir. Bunlar deneyimlenebilir ve yıkıcı bir şekilde kullanılabilir. Pluto'nun derinliklerine, ölüme veya yaratıcı bir değişim sürecine yol açabilirler. Eski kesinliklerin, bağlılığın ve fedakarlığın teslim edilmesini talep ederler. Bunu her zaman bizi parçalara ayıran ve sonunda dinlenme ve kurtuluş bulma özlemini uyandıran bir sınav olarak deneyimleriz.

Bunda, Akrep burcundaki büyük zorluklar tam olarak dış dünyayla olan eksik ilişkiden kaynaklanır. Tüm enerjiler psişik alemde yoğunlaştığında, dış dünyadan çekilirler. Gerçeklik ya algılanmaz ya da öznel deneyime dayanarak yanlış yorumlanır. Bu, Umwelt, çevre ile çarpışmalara, her şeyden önce kişinin arkadaşlarıyla temas kurmada zorluklara yol açar.

Akrep, büyük bir ikna edicilikle yardım ve tamamlanma için çığlık atabilir. Sonra kendisi gibi olan veya yoğun duygusal enerjisinden etkilenen herkesi kendine çeker ve bu kişiler, bir süreliğine, kölece destekçileri haline gelirler. Gerçekten yardım aldığında, çoğu zaman bunu fark etmez bile çünkü duygusal açlığı doymak bilmez.

Başkalarının enerjisini çekebilmesi, emebilmesi ve kullanabilmesi, Akrep için gölgede

yatar. Bunun için teşekkür etmeyecektir çünkü farkında değildir. Bu nedenle, genellikle arkadaşlarının sabrını ve bağlılığını aşırı zorlar. Savaşta her zaman diğerini ölümcül şekilde sokması gerekmeyebilir. Farkında olmadan, sürekli olarak başkalarını ve dolayısıyla kendisini de sokar, çünkü bu şekilde kendisi için en iyi insani temasları mahveder.

Acının bir biçimi, araştırma ve analiz etme manisidir. Partnerini sevmek yerine, onu analiz eder—ve ara sıra aynı zamanda kendini—ve böylece her verimli ilişkiyi sakatlar, aktif yaşam olabilecek şeyi parçalara ayırır ve yok eder.

Her zaman mevcut ve sık kullanılan iğnesinin yanı sıra, Akrep'in gölge tarafının bir diğer parçası da etrafındaki dünyayı nesnel olarak ne kadar az gördüğünü fark edememesidir. Psişik gerçekliğinden bakıldığında, etrafındaki dünyayı sömürücü, sert, duygusuz, nankör, hareketsiz ve ölü, küçük burjuva ve yüzeysel hedonizmle tüketilmiş olarak görür. Kendi içindeki düşmanla veya tanrıyla savaştığının farkında değildir. Akrep onu "dışarıda" arar ve onu diğer insanları kışkırtarak çağırır.

Akrep çoğu zaman kendisinin yanlış anlaşıldığını hisseder ve haklıdır da, çünkü uzun vadede onu zirvelere ve derinliklere kadar takip edebilen çok fazla insan yoktur.

Mars sadece Akrep burcunda yer almaz. Mars, bu burçtaki Akrep'in imajına yol açan, insanlardaki işlev ve güçtür.

Akrep eğer bu doğayı ve kendi potansiyellerini kavramayı başarırsa, başkalarını da anlayabilir ve onlardaki karanlık tarafları kendisinde olduğu gibi kabul edebilir; o zaman örneğin bir “yaralı şifacı” (ya da analist) olabilir.

Akrep'e atanmış vücut bölgesi cinsel organlardır. Bu organlar, cinsel eylem veya genel olarak cinsellik gibi, Akrep ve Mars için doğru olan benzer bir sembolde tutar: cinsellik alanında Boğa'daki Venüs ve Akrep'teki Mars'ın kutupluluğu, toprak ve su, beden ve ruh vardır. Bu, kendini iddia etme ve tatmin etme ile fedakarlık ve bağlılık arasındaki çatışma meselesidir; baştan çıkarma, savaş ve enerji boşaltımı arasındaki çatışma; zevk ve genişleme; incinme ve kötüye kullanma; yükseklikler ve derinlikler; cennete coşkuyla veya cehenneme depresyonla. Bu, yıkım veya yeni yaşam, canlı olma meselesidir.

Yay

Jüpiter Gezegeni 22 Kasım—21 Aralık

Venüs'ün arabuluculuk işlevini üstlendiği Terazi'de ve Mars'ın kargaşayı kışkırtan veya ölümcül terörü çalıştıran güç olduğu, ancak yeni dinamiklerin çağrıştırıldığı Akrep'te temelde zıt iki hareketin ardından, kadranın üçüncü burcu yine zıtlıkları uzlaştırma karakterine sahiptir. Ancak burada mesele sadece sentezden daha fazlasıdır. Yay burcu ateş elementine aittir ve tamamen yeni bir dürtü getirir. Güneş'in Yay burcuna girişi, artık Jüpiter'in liderliğinde olan Güneş sembolünün tamamen yeni bir yönünü bir kez daha duyurur.

Yılın en karanlık dönemi başlıyor, en uzun geceler ve hatta kasvetli günler. (Psikoterapistler için, iş dolu bir zamandır, çünkü tüm hastalar için hayat daha zordur, özellikle de psişik olarak kararsız olanlar için. Zaten Akrep'te başlayarak, en fazla depresyonun yaşandığı bir zamandır.)

Ancak yeni ışığın ilk umudu tam da en derin karanlıkta başlar. Kilise yılında, Yay burcunun zamanı, çocuğun, ışık getirenin gelişinin beklendiği Advent dönemidir. Temelde yeni bir şeye inanır ve umut ederiz.

Yay burcunun imgesi antik Babil zamanlarında biliniyordu. Başında gerilmiş yay ve çift taçla Yay, kraliyet gücünün taşıyıcısı olarak görülüyordu (Boll, Gezold ve Gundel 1977, bölüm 2, ek). Daha sonra Mısırlılar ve Yunanlılar bu sembolü benimsedi. Yay burcu her zaman çift formda bulunmuştur: insan ve hayvan olarak, genellikle S*girtariii3 atı gövdesine sahip bir sentor olarak. Ancak Yunanlılar sentorları genellikle vahşi ve kaba olarak görürken, bu sentorda Chiron'u gördüler.

Chiron, Satürn'ün oğluydu.25 Dost canlısı ve bilgeydi. Yerlerin güçlerini ve şifa verici etkilerini ve ayrıca çok sevdiği müziği biliyordu. Bu onu "uzaktan atıcı" Apollon ile

ilişkilendirdi ve ikincisinden Chiron yay atma yeteneğini aldı. Chiron, Jason'ın, hekim Aesculapius'un ve oğullarının, Aşil'in ve diğerlerinin öğretmeni ve akıl hocası oldu. Satürn'ün oğlu olarak ölümsüzdü, ancak bu yeteneği insanlığa ateşi veren Prometheus'a devretti (Yay, sonuçta bir ateş burcudur).

Bu burca ait gezegen Jüpiter'dir. Titanlar ve kozmik güçlerle yaptığı savaşın ardından Jüpiter'in zaferini hatırlarız, sonunda son zaferinde kendisine yardımcı olması için yeraltı dünyasından Heka-tonchire'leri (yüz kollu canavarlar) çağırmak zorunda kalmıştır. Zodyak burçlarının dizisinde, Titanlarla bir savaş değil, Güneş Yay burcuna ulaşmadan ve Jüpiter'in şeyleri etkileme gücünden önce gelen yaşam ve ölüm arasındaki bir mücadeledir. Burada da Plüton'un alemleri endişe verici bir şekilde açılmıştı: Akrep'te uçurum gibi şeyler ve tehdit edici enerjiler serbest bırakılmıştı.

Yay burcunun görüntüsünde Akrep ve Terazi'nin birleşimini ve iç içe geçişini görebiliriz: burada hayvansal güç (at gücü) ve insan formu bir araya gelir; içgüdünün kesinliği, kuvvet ve bilge görüş, dost canlısı bir kalp, oran ve uyum.

Benzer şekilde, Yay burcunun imgesi, karşıt burcun, İkizler'in unsurlarını içerir, ancak İkizler'i çok aşar. Orada iki yön, biri kaslı diğeri müziksever bir figür olan iki kardeş arasında bölündü. Her ikisi de önce tanışmak ve kendi alemlerini belirlemek, şehirlerinin etrafına bir duvar örmek zorundaydı. Yay, çeşitli yönleri tek bir figürde birleştirir ve şimdi sınırları tekrar aşabilir. Yay'ın hedefi uzakta, "yıldızlarda"dır. Yay, sonsuzluğu, yeni alemleri hedefler.

Yay burcunun imgesinde üç alan birleşmiştir: hayvan, insan ve insanlığı aşan şey. Jüpiter'in mitolojide dağıttığı üç alan burada yine onun işlevi altında birleşmiştir: Yay burcunun yayı cenneti, dünyayı ve derinliklerini kucaklar. Yeni bir psişik aralık mümkün hale gelmiştir: zıtlıkların kabulü, onların tamamlayıcı birliği ve aşkınlık.

Bu üç alemin her biri - içgüdüsel dürtü doğası, insan sosyal hayatı veya dini ideal - kendi başına yaşanabilir. Benzer şekilde, hepsi tek bir görevde, tek bir bağlamda bir araya gelebilir. Tüm düzlemlerdeki hareket Yay burcunda ele alınır. Başarı ve hareketten duyulan sevinç Yay burcunu tıpkı entelektüel çeviklik ve açıklık gibi ayırt edebilir. Geniş veya uzak ufuklar dış dünyada seyahatte ve büyük girişimlerde aranabilir ve iç dünyada bulunabilir.

Çok uzun zaman önce değil, hippiler Hindistan'a seyahat etti; bugün en içteki kaygı eve daha yakın geldi ancak hala "yıldızlarda" yatıyor: çevrede ve korunmasında. Yeşil hareket doğayı ve onunla başa çıkmanın doğru yolunu (Chiron'un uyguladığı gibi) tekrar odak noktasına getirdi.

Jüpiter'in zamanında olduğu gibi, dünyanın yeniden düzenlenmesi yine gereklidir. Yay burcuna karşılık gelen gezegen Jüpiter ile insanlıkta yeni bir bilinç ve yeni değerler üretilebilir ve yeni olasılıklar yaratılabilir. Elbette, bunun gerçekleşmesi için yeni hedeflere yeni kontrol altına alınmış enerjilerle hedef koyulması gerekir. Tükenmişlik ve hayal kırıklığı dönemleri arasında: ama aynı zamanda yenilenme ve yeni güç biriktirme zamanları da vardır. Böylece, Yay burcunda tekrar tekrar yeni hedeflerin, değerlerin ve düzenlerin bulunabileceği ve hayata çağrılabileceği umudu ve güveni doğar.

Çeşitli hedefler, Yay burcunun farklı niteliklerini yansıtır. Bunlardan bilincin algılamadığı gölge yönleri de ortaya çıkar. Yay burcu her zaman hareket halindedir. Çeşitli alemleri birleştirip onları özerk olasılıklar olarak gerçekleştirebildiği ölçüde, onları daha çok vaaz edecektir. Kendi yaşam deneyimi ne kadar az kapsamlıysa, misyonerlik hevesi o kadar yıpranmış ve fanatik olacaktır. Çabaladığı hedefi ve kendi kişiliğini karıştırır. Böylece kişi ahlakçıda eğitimcinin gölgesiyle ve kurbanlara saldırmayı seven ve onlara yardım etmek zorunda hisseden iyilikseverde yardımcının gölgesiyle karşılaşabilir. Yay burcu bir yere gitmiyor olsa bile diğer kişiler doğru yola yönlendirilir. Yanlış anlaşılan Yay burcu nitelikleri, kendini beğenmiş ahlakçılıkta, daha sonra hesap tutan veya şükranları hesaplayan yüce gönüllülükte ortaya çıkar. Ya da gerçek içsel hedef, kibir ve gösterişçilik nedeniyle gözden kaçırılabilir.

Yay burcuna atfedilen vücut bölgesi kalçalardır. Bu imgenin de sembolik bir karakteri vardır.

Anatomik olarak kalçalar alt uzuvları gövdeye bağlar, kalça eklemleri uyluk ve pelvis kemiği arasındaki eklemlerdir. Pelvis önde pubiste bir araya gelir ve arkada sakrumla eklemlenir, bunun üzerine lomber, torasik ve servikal omurlar dayanır, yani başı taşıyan ve vücudu destekleyen omurga.

Kalçalar, “aşağı” ve “yukarı” arasındaki sınırdır. Dik insan duruşunu mümkün kılarlar.

“Doğru” bir duruş sergilemek istiyorsak kalçalarımızı serbestçe hareket ettirebilmeliyiz. Ancak o zaman yere sağlam bir şekilde basar ve kendimizi desteklemeden kalçalarımızdan hareket ederiz. Bu duruşta, insan imgesi tıpkı Yay burcu imgesi gibi, cennet ve yeryüzünün birleşmesinin bir imgesidir.

İçsel ve dışsal dünyada, çocukta çok doğal olarak gelişen "doğru" duruşu bulmadaki zorluk, yetişkinlerin sık sık yaşadığı bel zorlukları veya yanlış duruştan kaynaklanan çok çeşitli ağrılarla gösterilir. Ancak duruş, Yay burcunun önünde veya içinde gördüğü anlamla belirlenir ve bunu ne ölçüde gerçekleştirebildiği veya gerçekleştirebildiğiyle belirlenir.

Oğlak

Gezegen Satürn 22 Aralık—19 Ocak

Yay ve Jüpiter ile yeni ufuklar belirdi. İnsanlık için temel olan şeylerle, transpersonal hedeflerle, insanlığın anlamıyla ilgileniyorlardı.

Oğlak burcuyla birlikte yeni, son bir çeyrek başlar. Şimdi algılanan her şeye bir yanıt talep edilir: gerçekleşme, somut gerçekleşme. Güneş 22 Aralık'ta Oğlak burcuna girer. Bu, rotasının en düşük noktasıdır: kış gündönümü.

Oğlak, yine bir kardinal burçtur ve ışığın geri dönüşünün burcundadır. Bu zamanda, Hristiyanlıkta çocuğun doğumu kutlanır, Mesih olarak Dünya'nın Işığı olacak çocuk. Derinliklerden yükseklere doğru tırmanış başlar, belirsizlikten (ahır ve yemlik) ışığa ve dünyaya yeni bir şey çıkar.

Oğlak burcuna atanan element topraktır: madde, somut gerçeklik. Matta'ya göre İncil'de İsa için şöyle denir: 'Söz beden oldu.' Tanrı'nın bedenlenmiş "sözü" "maddeleşmiş" ve "gerçek Tanrı ve gerçek İnsan" olmuştur. Bu gerçekleşme eski Noel ilahilerinde övülür ve yeni umut doğar.

Ancak Hıristiyan sembolleri artık hayatta olmasa bile, insanlar benzer deneyimler yaşarlar. Noel ile Epifani (6 Ocak) arasındaki günlerin en dünyevi geçişinde bile, eski deneyimleme ve hareket etme biçimlerinin kalıntıları korunur. Bunlar, geçmiş yıla geri dönüp bakma ve yeniye bir bakış açısı edinme ihtiyacını ortaya koyar. Yeni Yıl kararları alırız, bir banka ekstresi alırız ve geçen yılın vergilerini hesaplamaya başlarız. Bu, bitişlerin ve yeni başlangıçların zamanıdır.

Oğlak bir dağ keçisidir. Yüksek dağlarda yaşar, insan yerleşiminden uzak, ıssız bölgeleri arar, kalıcı kar sınırının çok üstüne çekilir. Seyrek ormanlarda, dağ yamaçlarında ve çakıllı uçurumlarda, çorak uçurumlarda ve kayalıklarda yaşamayı tercih eder. Dağ keçileri kendi türlerinin arkadaşlığını severler ancak diğer hayvanlara karşı dikkatli ve utangaçtırlar. Son derece yetenekli tırmanıcılar ve atlayıcılardır ve en tehlikeli yerlerde emin adımlarla koşarlar. Bir uçurumun yüzündeki engebeli bir alan bile onların bir ayak basması ve daha yükseğe tırmanması için yeterlidir. Dağ keçisi büyük bir güce ve dayanıklılığa sahiptir, çok az yiyeceğe ihtiyaç duyar ve en seyrek çimenlerle bile idare eder. Dağ keçisinin boynuzları yaşamının ilk ayında çıkmaya başlar. Üreme zamanı Ocak ayındadır, "dağ keçisinin zamanı". Yaşlı keçiler genellikle münzevi olarak yaşarlar; ancak her şeyin doğasında yükseklikliere doğru bir dürtü vardır.

Hemen hemen tüm kültürlerde erkeklik sembolü keçi ile ilişkilendirilir. Zodyak'ta dağ keçisi işareti
(Oğlak) ışığın geri dönüş evresinde; Koç (Koç) ışığın nihai zafer evresindedir.

Satürn gezegeni Oğlak burcuna aittir. Burada, her zaman çaba, çalışma ve disiplin gerektiren, tanınmış değerlerin gerçekleştirilmesi söz konusudur. Satürn bu güçlendirmeyi verir.

“Zaman dolduğunda” ilahi çocuğun doğumunda hüküm süren Olimpos bolluğu değil, Satürn'ün cimriliğiydi; parlaklık değil, ahırın karanlığı ve dış güvenlik ve korumanın yokluğu. Benzer şekilde, Zeus ilk başta gizlenerek büyüdü, bir mağarada saklandı ve sonunda ışığa yaklaşabilmeden önce keçi sütüyle beslendi.

Karanlıktan aydınlığa giden yol, bireyin sürekli çalışmasını gerektirir. Oğlak burcunun imajının ortaya koyduğu ve Satürn'e de ait olan nitelikler bunda yardımcı olur: güç, dayanıklılık, ılımlılık, azim ve sebat; Satürn'ün taşlı toprağı ekilebilir araziye çevirmesi gibi, zor koşulları bir meydan okuma olarak üstlenme yeteneği.

Oğlak burcunun doğasında tasvir edilen bu özellikler, “içsel zodyak”tan kaynaklanan psişik niteliklerdir. Bireysel yeteneğe bağlı olarak, bir Oğlak bu hayvanın tutumluluğu ve dayanıklılığından daha çok etkilenirken, bir diğeri başkalarının zorlukla yaşayabildiği

yüksekliklere ulaşma çabasından etkilenir; bir diğeri ise yalnızlığın veya geniş bir manzaranın ve geniş bir ufkun tadını çıkarmak için olsun, tırmanma ve sıçramanın cüretkar sanatıyla şekillenir.

Özellikle bu, yaşam savaşında esnek azim ve direnç, sertlik, esneklik, kendi istediğini elde etme yeteneği; bir kez belirlenen bir hedefin yorulmak bilmez bir şekilde peşinden giderek her türlü engeli aşma kapasitesi anlamına gelebilir. Oğlak, niyetini eyleme dönüştürmelidir, bunu istediği için değil (ki bu Leo'nun yolu olurdu), ama öyle olması gerektiği için.

Oğlak burcu için bir göreve hizmet etmek önemlidir, ancak aynı zamanda onu ve belki de meslektaşlarını ustalıkla yönetmek de önemlidir. Oğlak burcu, etkili olma dürtüsünü tatmin etmekle, öz saygıyla, ancak aynı zamanda kendi başına bir şey başardığında kamuoyunda kabul görmekle ilgilenir. Kariyer basamaklarını tırmanmak onu cezbedebilir, uzaktan görünür olma arzusu, kendini eleştiriye açık hale getirmek. Öte yandan, yükümlülükler ve etkili olma ihtiyacı da Oğlak burcu için bir yüktür, ancak yine de onu daha fazla başarıya teşvik eder.

Tüm bunlara rağmen, Oğlak burcunun duygu hayatı "özel bir mesele" olarak kalır, yani ona yalnızca küçük bir alan tanıyabilir. Ya da sanki antipodundan, yani Yengeç'in duygularına karşı duyarlılık ve duyarlılık ve Yengeç'in hassasiyeti ve kırılganlığı. İki anlamda, Yengeç onun için uyarıcı bir örnektir: Oğlak'a yaşamak için tamamen farklı olasılıklar gösterir, ancak aynı zamanda bunlardan kaynaklanan tehlikeyi de gösterir. Oğlak, arkadaşlarına karşı davranışında doğru olacaktır, ancak her şeyden önce duygusal bağımsızlığını koruyacak ve bunu pratik bir emir sonucu yapacaktır; bu şekilde kendini duygusal olarak kimseye karşı yükümlü hissetmez. Ancak somut yükümlülükler, açık sözleşmeler kaçındığı şeyler değildir.

Oğlak doğasının ne kadar çok nüansı üstlenebileceğini görmeye başlıyoruz: hırs ve başarma dürtüsü; bağımsızlık ve yükümlülüklerden kurtulma çabaları; titizlik ve mükemmeliyetçilik; onur ve jCapacoimx* olarak öz değer duygusu ve bir güç dürtüsü. Gölge yönleri tekrar ortaya çıkıyor: eğer doğal bir hırs bastırılırsa, bir ihtiyaç olarak kabul edilmezse veya başkalarından gizlenmesi gerekirse, bu özellik o zaman bir gölge varoluşuna yol açar ve giderek daha olumsuz bir şekilde ifade bulur. O zaman Jüpiter tarafından tahttan indirilmesinden önceki zamandan itibaren "eski Satürn"ün özelliklerini her zaman açıkça tanıyabiliriz: ahlaki dar görüşlülük, hırs, güç tutkusu ve rekabetten, duygulardan ve kendi soyundan korkmak ortaya çıkmaya başlar. Bunun sonuçları izolasyon ve katılıktır. Oğlak daha sonra bu özellikleri başkalarında keşfettiğine yanlışlıkla inanır ve kendi gölgesi karanlıkta kaldığı sürece onlarla orada mücadele eder.

Oğlak burcuna atfedilen bedensel bölge dizlerdir. Zodyak burçlarını yıl boyunca ne kadar takip edersek anatomik referans noktası o kadar düşük olur. Dizlerin Oğlak burcuna atfedilmiş olması, zodyak burcunun psişik içeriği ile geleneksel olarak ifade edilen anatomik uyumu arasındaki karşılıklı ilişkinin sembolik yorumuna özellikle iyi bir şekilde karşılık gelir. Bu nedenle, sembolik olarak anlaşılan Oğlak burcu ile diz arasındaki ilişkiyi biraz daha ayrıntılı olarak inceleyeceğim.

Diz, anatomik ve fizyolojik bir yapı olarak, hem bedensel hem de geniş anlamda insan hareketinin olanaklarına ilişkin anlayışımızda iki zıt çağrışımı çağrıştırır: Ya cesurca öne doğru bir adım atıp harekete geçebiliriz ya da dizimizi bükebilir, diz çökebilir, yani teslimiyet veya uysallık ifade edebiliriz.

Oğlak burcu kış gündönümü ve ışığın, ilahi çocuğun "doğumu" ile başlar. Ancak Hristiyanlık tarihinde bu bir sıkıntıya dönüştü: bir tanrı veya kral yerine İsa dünyaya bir hizmetçi olarak geldi.

Eğilmek, diz çökmek, hizmet etmek—bunlar zamanımızda olumsuz çağrışımları olan kelimelerdir. Bunlar “eski bir ahlaka”, itibarsızlaşmış bir ataerkilliğe veya özgürlükten uzak bir ruha aittir. Kişi ancak onur ve haysiyetle birlikte “hizmet eder”, örneğin büyük bir davaya hizmet eder veya zorunlu olarak orduda görev alır. Aksi takdirde görevlerimizi

“yaparız” ve çeşitli görevlerimizi “yaparız”. Almancada, diz çökmek anlamına gelen knien kelimesi de yeniden değerlendirilmiştir. Birisi bir kişinin “bir şeye veya bir göreve diz çöktüğünü” söylerse, bu artık oldukça inatçı ve fazlasıyla gayretli duyulur. Ancak hizmet etmenin orijinal anlamının bir kalıntısı hala korunmaktadır, örneğin kişi kendini bir göreve tamamen adadığında, ona “tüm kalbiyle” hizmet ettiğinde veya “bir şeye diz çöktüğünde” görev veya konuyla bir olduğunda.

Hristiyan inancının içinde ve dışında hizmet etmeye yönelik her zaman olumlu bir tutum olmuştur. Bunun bir örneği, Roma'da kış gündönümü zamanında (Oğlak burcunda) Satürn'ün onuruna kutlanan Satürn Bayramı'dır. Bu festival sırasında, tüm hiyerarşik ilişkiler iptal edildi. Köleler festival süresince özgürdü: onlar da şölen masasında oturuyorlardı ve efendileri tarafından hizmet görüyorlardı. Bu, efendilerin ve kölelerin daha yüksek bir "efendiye" ait olduğu veya daha yüksek bir amaca ve anlama hizmet ettiği anlamına işaret ediyordu.

Oğlak'ın çabasında, zirvelere ulaşma çabasını gördük. Esnek olmama ve sertlik gördük çünkü genellikle zirvelere ulaşma çabasını bu şekilde deneyimliyoruz. O zirveleri sever. Gönüllü olarak onları arar ve belli ki oradaki zor hayatı zor olarak deneyimlemiyor, ayrıca orada yaşamak için herhangi bir "hırsı" da yok. Ona göre, otlar seyrek değildir. İç ve dış dünyalarla, içsel ihtiyaçlarla ve yaşam biçimiyle uyum içindedir.

Kova

Gezegenler Satürn ve Uranüs 20 Ocak—19 Şubat

Güneş 20 Ocak'ta Kova burcuna girdiğinde, biz kuzey yarımkürede kışın derinliklerine ulaşmış oluruz. Doğada her şey uyuşmuş ve katıdır. Birçok yerde su buza dönüşmüştür. Büyüyecek olan her şey hala örtülüdür. Şimdi faaliyetler iç mekanlarda, sosyal yaşamda ve genişletilmiş anlamda ruhun yaşamında gerçekleşir. Dışarıdan bakıldığında en az çeşitlilik sunan zaman, özellikle yoğun bir iç yaşamı çağırır.

Kova sabit bir burçtur. Oğlak burcunda başlayan şey artık tek tema haline gelebilir. Şimdi mesele, durumun genel bir bakışına sahip olmak, hayatın çeşitli olasılıklarını hep birlikte görmek ve edinilen bilgiyi başkalarına aktarmaktır.

Kova burcuna atanan element havadır. Geleceğin görevi olarak sunulan şey şimdi entelektüel olarak daha fazla çalışılmalıdır. Bu burca atanan psişik işlevler Satürn ve Uranüs'tür.

Ekliptiğin bu bölümünün takımyıldızı su taşıyıcısıdır: Elinde bir kap tutan ve bu kabı açılı bir şekilde tutarak içinden su akan bir insan figürü. Bu görüntü, çeşitli burçlarda daha önce deneyimlenen tüm Güneş açılarının, bilince gelen tüm olası deneyimlerin bir özeti gibidir. İnsan artık tam dik bir yapıya ulaşmıştır. Kendisinde veya toprak kabında bol miktarda deneyim, içgörü ve bilgi toplamıştır ve şimdi bu kabı devirerek elindekini aktarma, dökme ve böylece yeni bir şey yapma sürecindedir.

Takımyıldızında insan formunu ve kabı tanımak zordur. Ancak, su akışını temsil eden eşit derecede parlak yıldızların selini görmek kolaydır. Bu görüntünün suyla veya somut anlamda ıslak unsurla ilgili olmadığı, bu işaretin hava unsuruna atanmasıyla gösterilir. Burada amaçlanan ve "dışarı dökülen" entelektüel içeriklerdir (buna karşılık gelen, sıcak ve kuru bölgelerde yaşayan akrep, su unsuruna ve dolayısıyla duygusal alana aitti).

Kova'nın kabında toplanan entelektüel veya psişik içerikler kişisel değeri veya bireysel gücü aşar - zıt burç Aslan'da önemli olan değerler. Burada, kendilerini yeniden kanıtlamış veya bireyin deneyiminde bir revizyon yaşamış birleşik kolektif bilinç değerleri ve bireyin deneyimlediği ve bilince yükselttiği ve artık aktarılabilen veya yayılabilen kolektif bilinçdışının içerikleri vardır.

Kova burcunda, Satürn dayanıklılığı, vicdanlılık ve sindirme ve işleme yeteneği, yaratıcı fikirler veya Uranüs çeşitliliğinin dürtüleri ve nüfuz edici güçle birleşmiştir. Başkalarına aktarma zorunluluğu vardır: Uranüs'ün çocukları artık mağaralarda ve toprak kaplarda bırakılamaz. Görülmeli ve devredilmelidirler; aksi takdirde korkulu kısıtlamanın bağlarını özerk bir şekilde patlatacaklardır.

Psişik alemde -içsel zodyağa karşılık gelen- bu, genişlik, açıklık ve bağımsızlık, içsel ve dışsal özgürlük isteği olarak deneyimlenir. Düşünce özgürlüğü ve bu düşünceyi yayma özgürlüğü, devredilemez Kova özellikleridir. Kova bunları hem felsefi hem de psikolojik olarak ilişkilendirir. Uranüssel ivmeyle, bu temel içgörülere ve diğer bağlamlarda, genellikle kapsamlı gelişmelere yol açan teknik icatlara yol açabilir.

Bağlantıları tanımak ve öngörmek ve geleceğe dair vizyonları riske atmak Kova

burcunun temalarıdır. Burada, başkalarıyla alışveriş önemlidir: arkadaşlar arasında, gruplarda, takımda. Temel olarak paylaşılan kaygılar derin, yoldaşça bağlar hissine yol açabilir. Manevi ve entelektüel bağımsızlık bilgisi, belirgin Kova burcu niteliklerine sahip kişileri güçlü bir şekilde belirgin bir bireyselliğe ve başkalarını ikna eden entelektüel bir gurura götürür.

Burada, zıt kutupla bir ilişki vardır: Kişisel güç alanı -çevreleyen dünya tarafından saygı duyulmak- Aslan'da vurgulanırken, Kova'daki vurgu ruhsal ve entelektüel bağımsızlık ve özgürlük (ve öz irade) üzerinedir. Dolayısıyla, koşullarıyla somut yaşamın ihmal edilmesi veya aşırı talepkar olarak deneyimlenmesi tehlikesi ortaya çıkar, çünkü ruhsal ve entelektüel özgürlük, pratik hayata karşı tavizsiz bir tutumu kolayca beraberinde getirir.

Çeşitli gölge yönleri bundan kaynaklanır. Kişilerarası temasta, Kova burcu her zaman vermeye hazırdır ancak özellikle pratik şeyler, kişisel ilgi veya yardım söz konusu olduğunda almayı kolay bulmaz. Verme ve almanın değişimi ruhsal ve entelektüel alanda mümkündür ve Kova burcu orada bile veren olmayı tercih eder. Bazen bu bir tür eksantrikliğe ve vermenin bir parçası olan tevazu eksikliğine yol açar. Kova burcu, hayatın pratik yönlerinden kolayca belirli bir doğuştan geri çekilmeye girebilir. Bu nedenle, genellikle insanları iyi yargılayamaz. Kendisi asil, büyük yürekli ve açık fikirliyse, bu olasılıkları arkadaşlarının her birinde de görür. Kova burcuna göre, güzel bir yüz ancak güzel bir ruha ait olabilir. Eleştirel değildir çünkü gerçeklik onu fikirlerinin dünyasından daha az ilgilendirir. İyi ve asil veya kötü ve aşağılık hakkındaki fikirlerini, yansıtma taşıyıcısının gerçekliğini ne kadar az algılarsa o kadar kolay yansıtır.

Eksik gerçeklik duygusu o kadar ileri gidebilir ki (ve burada gölge tarafı göze çarpar) Kova burcu iki farklı çorabı fark etmeden giyebilir. Bir restoranda kendi paltosunu bulamaz çünkü ona hiç yakından bakmamıştır. Ya da cebindeki anahtarların arabasında çalışmadığını fark edene kadar başka bir palto giyerek restorandan ayrılır. Belirgin Kova niteliklerine sahip bir kişi komşularının ne düşündüğüyle pek ilgilenmez, aynı şekilde onları rahatsız edip etmediğiyle de. Tahmin edilemez veya cana yakın olma etkisi yaratabilir ve aslında her ikisi de olabilir.

Kova burcu, hava elementindeki (maddi olarak ele alınamayan) Satürn taleplerini ve Uranüs dürtülerini birbirine bağlamada zorluk yaşar. Mitolojide, bunlar aşılır, "ustalaştırılır" veya hadım edilir. Şimdi, uyarıcı ve bazen rahatsız edici olaylar ve deneyimler üzerinde ruhsal ve entelektüel ustalık veya psişik çalışma meselesidir. Bundan, düşünce ve fikirler dünyasına çekilme, "havai" erişimlerde özel bir dünya yaratma ve böylece kendini hoş olmayan gerçekliklere karşı koruma zorunluluğu (Satürn) ortaya çıkabilir. Geleceği tam olarak planlama, Uranüs'ün istenmeyen sürprizlerini önlemek için aşırı planlama konusunda acil bir ihtiyaç ortaya çıkabilir.

Satürn daha güçlü bir şekilde vurgulanırsa, güvenlik önlemleri olarak tasarlanan kasıtlı eylemler zorlanacaktır. Zeitgeist nedeniyle ortaya çıkabilecek Uranüs vurgulanırsa, dünyayı kurtarabilecek yıkıcı dürtüler, isyanlar veya sezgiler noktasına gelebilir. Satürn, iki gezegen birbirine yakın olduğunda Uranüs'ü bastırmaya veya ona "yeni bir çağa" giden yolda yardım etmeye çalışacaktır.

Zorlayıcı bir şekilde zorlanan sezgiler, kişisel alanda kasıtlı bireysellikte, aşırıya kaçan özelliklerde ve davranışlarda ve acımasız iradeliliğin peşinde olmada ifade bulur. Yaşamda gerçek, pratik sınırlamaların gerçek bağımsızlığı, iyi anlamda kopukluk olabilecek şey, olumsuz anlamda hem kendine hem de kendi refahına ve başkalarının refahına karşı kayıtsızlığa dönüşebilir; kişi ya onları görmezden gelir ya da kendi fikirleri ve endişeleriyle onları boğar. Her iki durumda da, diğer kişinin nasıl hissettiğini hayal etmede bir başarısızlık vardır, kendi deneyim ve duygu yapılarına sahip gerçek bir muadili olarak gerçekten var olmadığı algısı.

Kayıtsızlık, aynı zamanda görünüşte yüce gönüllülük olarak da kendini gösterebilir. Yanlış anlaşılmış açıklık veya değer özgürlüğü, bir duygusal bağlılığı korur, her şeyden önce kişinin özerkliğini kaybetmesine yol açabilecek derin duyguları deneyimlemesini önler. Kova burcu, kararlı bir söz ve kararlı bir eylemle daha çok ilgilenir, çünkü işleri tersine çevirmeyi, rahatsız edici sorular sormayı ve böylece başkalarını kışkırtıcı bir şekilde uyandırmayı sever.

Kova burcu, aynı elementte olan Terazi burcu gibi içsel dengeyle ilgilenmez. Dengesini kaybetmez çünkü onu aramaz. Duygulardan, onu yükledikleri için değil, onu bağladıkları ve özgürlüğüne mal olabilecekleri için kaçar. Aynı sebepten, yardımı ancak zorlukla kabul

edebilir ve sevgiyi ancak ılımlı bir şekilde karşılayabilir. Sevilen bir kişi çok yakınlaşırsa, Kova burcu özgürlüğünün kısıtlandığını hissedebilir.

Olumlu deneyimlendiğinde, Kova çeşitli dünyalar ve zamanlar arasındaki arabulucunun bir imgesidir. Oğlak zirvelere yükselirken, Kova bilineni ve kanıtlanmışı derinliklere döker. Kova, ruhsal ve entelektüel yaşamın "canlı suyunun" bir kaynağıdır. Onu Vaftizci Yahya olarak görebiliriz: dış görünüşü ve etkileriyle ilgilenmeden, çağrısının yankılanmasına izin verir. Bizi uyandırır, geri dönmemiz ve yeniden düşünmemiz için meydan okur, kalbi gelecek için hayati önem taşıyan bir rota değişikliği getirebilecek yeni fikirlere ilham verir.

Vücutla ilgili olarak, Kova burcu alt bacağa atanır: kaval kemiği, fibula ve ayakla eklemlenen ayak bileği eklemi. Kaval kemiği ve fibulayı çevreleyen kaslar ve ayak bileği eklemi, insanın esnek, yaylı bir adımla yürümesini sağlar, Uranüs yoğunluğu ile Satürn gücü arasındaki gerginliğin ifadesidir.

Alt bacak görüntüsünde, iki olası Kova tutumu tasvir edilmiştir: Dünya'dan kalkış veya Dünya'ya ve derinliklerine doğru dönüş. Bir sıçrayışta Dünya'dan ayrılma yeteneği ölümcül bir ayartmadır. Bu bağlamda, Adler (1950) ve Riemann (1977) bize Antaeus'u hatırlatır: Dünya ile temas halinde kaldığı sürece yenilmezdi, ancak sıçradığında Herkül onu öldürebilirdi.

-Sqaariua.

Bizi taşıyan Dünya ile temasımız olmadan, bazen "temassız" oluruz, "yükseklerde uçarız" ve görevimizi veya anlamımızı ihmal etme tehlikesiyle karşı karşıya kalırız. Neyse ki, Dünya'dan yalnızca kısa süreler için uzaklaşabiliriz. Bu, bize gerçekten Dünya'ya bağlı olduğumuzu ve dolayısıyla görevimizin ruhsal ve entelektüel yönümüzü yönlendirmek olduğunu gösterir.

Dünyanın geleceğine ve Dünya'nın bize verdiği olanakların korunmasına güç katmak.

Kova burcunun bir zorluğu var: Oyuncuya o kadar çok pratik deneyim kazandırabiliriz ki, bunu canlı su akıntılarının derinliklere akması gibi akıtabilir ve onlara fayda sağlayabiliriz.

Balık

Gezegenler Jüpiter ve Neptün 20 Şubat—20 Mart

Güneş'in 20 Şubat'ta girdiği Balık burcu, ekliptiğin son segmentidir. Bu 30° segmentten sonra Güneş tekrar ilkbahar noktasına döner.

Enlemlerimizde buz ve kar erir; sert olan her şey yumuşak elemente dönüşür. Su elementi Balık burcuna aittir. Bu kadranın son burcu yine çözücü veya bağlayıcı bir karaktere sahiptir. Oğlak burcundaki çabalardan kaynaklanabilecek gerginliği çözer ve bir kişiyi izolasyona sürükleyebilecek, güçlü bir şekilde vurgulanan Kova bağımsızlığına ve bireysellik ve özgünlüğün benzersizliğine karşı bir karşı akım oluşturur.

Balık takımyıldızı çok uzun ve ayrıntılıdır, büyük yıldızlar içermez ve deneyimsiz bir göz için bulması neredeyse imkansızdır, ancak yaz sonlarında (Güneş karşıt burç Başak'ta olduğunda) Balık ufkun üzerine çıkar.

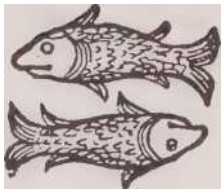
İşaret, sırtları birbirine dönük ve yine de bir ip veya bantla birbirine bağlanmış iki balığı gösterir. Diğer temsillerde, başları kuyruklarına kadar yan yana duran bir balık çiftidir. Bu çift birbirlerini göremez, en azından "göz göze" değil; birbirlerini bilinçli olarak tanıyamazlar.

İki balık olarak ikiz kardeşler gibidirler, ancak onlardan farklı olarak, keşfedilmesi ve belirli alanlarının sınırlarının belirlenmesi için meydan okunan bir özün iki yönü olarak birlik içinde bağlanmamışlardır. Balıklar, burada bireyle ilgili bir soru olmadığını vurgulamak istercesine ikidir. İki balığın takımyıldızı da o kadar geniş yayılmıştır ki, tek bakışta anlamakta zorluk çekeriz.

Balık burcunun Batılı yorumunda, her zaman büyük bir rol,

Sembolü veya gizli işareti balık olan Hz. İsa.26

*PifCC8

Balık burcuna atanan iki gezegen Jüpiter ve Neptün'dür. Önce onları etki alanlarında ve balıkları da elementleri olan su içinde takip edeceğiz.

Jüpiter ile yeni bir dünya düzeni, alemlerin ayrılması ve dağıtılması ve farklı düzlemlerde yaşam mümkün hale geldi. Yaşamın bu düzenlenmesi, bilinç için çabalamamızı yarı yolda karşılar, böylece Jüpiter açılarıyla kendimizi dünyaya alıştırmaya bir dereceye kadar hazırız.

Psikolojik bağlamda, Neptün'ün alemi bilinçdışına karşılık gelir; Batı bilinci için hâlâ o kadar yenidir ki insanlar onunla yüzleşmekten kaçınırlar. Sonuç olarak, Neptün'ün alemi hakkındaki bilgimiz olağanüstü derecede yetersizdir. Buna bir benzetme olarak, çoğu insanın su altında yaşayan yaşam formları hakkında ne kadar az şey bildiğini düşünebiliriz.

Balıklar omurgalıdır, tıpkı insanlar gibi. Ancak çok azımız Dünya'nın tatlı ve tuzlu sularında 450 milyon yıldır varlığını sürdüren ve yılda iki ila on milyon yumurta bırakan 25.000'den fazla tür hakkında bir şey biliyoruz. Balıkların belirgin görme, duyma, koku alma ve tat alma duyuları vardır. Dahası, akıntıların ve titremelerin hareketlerini çok uzak mesafelerden kaydetmelerini sağlayan kinestetik bir duyuları da vardır. Sadece böcekleri, solucanları ve bitkileri değil, aynı zamanda bazen kendilerinden çok daha büyük olabilen diğer balıkları da yiyen yırtıcılardır. Balıkların boyutu yaklaşık çeyrek inçten 50 feet'e kadar değişir.

Neptün'ün alemi onu hayal etme kapasitemizi çok aşar. Burada çeşitlilik hüküm sürer, derinliklerde bizim için yukarıdaki durgun gökyüzü kadar anlaşılmaz bir hayat. Ve derinlikleri yukarıdaki yüksekliklerden bile daha az gördüğümüz için, bu yaşayan dünyanın hazinelerini bilincimize ancak zorlukla yükseltebiliriz.

Bu nedenle, Jung'da—ya da herhangi bir başka derin psikolojik formülasyonda—balıkların bilinçaltının içeriklerini temsil ettiğini okuduğumuzda, bunu yalnızca mecazi bir anlamda anlamamalıyız. Bilinçaltı, hepimizin içinde yaşadığı ve kişisel, içsel güneşimiz battığında, ego bilincimiz öldüğünde var olmaya devam edecek olan kolektif kaynak zemindir. Kolektif bilinçaltının doluluğu, ek içerikler ışığa, kolektif bilince yükseltildiğinde bile azalmayacaktır, çünkü derin sulardaki yaşam gibi, kendilerinden kendilerini yeniden üretirler.

Antik dinlerde balıklar, denizin kendisi gibi hem ölümün hem de doğurganlığın sembolüdür. Eski Ahit'te Yunus, bir balık tarafından yutulduğunda ölümün yakınlığını ve balık daha sonra onu tekrar karaya attığında yeniden doğuşu deneyimlemiştir. Hindu inancına göre, bir balık insanlığın atası olan Manu'yu tufandan kurtarmıştır. Hindistan'da balıklar, erken dönemlerden beri iyi şans ve doğurganlığın işaretleri olarak kabul edilmektedir.

Yay burcunda, Jüpiter gezegeninin sorusu, verimli yeni bir yönelim, uzak bir hedef ve ona karşı doğru tutumdu. Bu, hala bilinçsiz olduğumuz yaratıcı derinliklerden değilse nereden gelebilir ve bilincimizi aşan bölgelere değilse nereye gidebiliriz? Bu, Jüpiter ve Neptün'ün şekillendirici güçleri tarafından belirlenen Balık burcunu, balıkları, bu bağlamda ve bu anlamda ele alabiliriz.

Psişik olarak bakıldığında, bu burç tarafından güçlü bir şekilde şekillendirilen kişiler, her zaman anlamlı bağlılık (Jüpiter) ile benliğin kaybı, benliğin teslimiyeti (Neptün) arasında bir gerginlik yaşayacak ve bunu yeterince güçlü bir "ben"e sahip olmama hissi izleyecektir. Mecazi olarak konuşursak, bu iki taraf her zaman birbirlerine sırtlarını döner, bilinçli olarak birbirlerinin gözlerinin içine bakamaz ve sonuç olarak bir araya gelemezler. Her zaman önce bir his, sonra diğeri temel deneyim olarak vardır: empatik teslimiyet ve bağlılıktaki sevinç ve anonimliğe gömülme hissi ve değersiz olma hissi.

Balık burcunun doğasında büyük bir uyum kapasitesi vardır (denizdeki balıkların çevrelerinin rengini almasına benzer). Hem kendileri hem de etraflarındaki insanlar bunu sıklıkla hoş bir şey olarak deneyimleyebilirler, ancak bazen de bunu bir karakter eksikliği olarak deneyimlerler. Balıklar -Balıklar- kolayca sürüklenip giderler. Her büyük dalga,

farkına varmadan onları bir mesafeye kadar sürükler. Bu, tüm insan ilişkilerinde, özellikle de seks alanında ortaya çıkabilir. Akıntıyla yüzdükten ve baskın akorla rezonansa girdikten sonra Balıklar ayılır ve kullanılmış oldukları hissine kapılırlar.

Güvenlik arayışı, açığa çıkma ve korunmama hissinden kaynaklanır: Balık burcu, büyük bir ahlaki desteğe ihtiyaç duyar veya bir ilişkide dağılmak ister. Bu, partnere aşırı taleplerde bulunabilir, hatta partner sömürüldüğünü hissedebilir, çünkü partner de kendi hayatını ister ve sadece bir koruma sağlayıcısı olmak istemez. Bir ortaklıkta güvenlik bulunamadığı zaman, gruplarda ve topluluklarda aranır. Bu, yardım ve rahatlama sağlayabilir, ancak aynı zamanda Balık burcunun bağımsızlık eksikliğini de teşvik eder. Sıra dışı hassasiyet ve geçirgenlik, Balık burcunun doğasının bir parçasıdır; sadece dalgaların her hareketini kaydeden balığın titreme ve akıntı duyusunu düşünmemiz yeterlidir. Balık burcu insanları başkalarıyla birlikte hisseder ve onlarla birlikte acı çeker, öyle ki buna karşı kendilerini savunamama sıkıntısı da çekerler. Dolayısıyla iki olasılık vardır: Ya katılmak, bu yeteneği onaylamak, onu yaşamak ve ruhsal ve entelektüel derinliklere ulaşmak ya da kaygıyla ondan kaçınmak, kendini korumak, tüm sorumluluklardan vazgeçmek, faaliyetleri ve kararları devretmek, aileye veya topluma kaybolmak ve sürekli, özverili bir şekilde aktif olmak.27 Ancak çevre için bu yalnızca iyi bir talih değil, aynı zamanda bir yük ve sürekli bir tür ilgi ve minnettarlık talebidir.

Burada, Balık burcunun gölge yönleri, benlik duygusu eksikliğinin kendini feda etmek olarak algılanmasıyla ortaya çıkmaya başlar. Umut veya talep, başkalarının güvenlik sağlamasıdır ve bu en sonunda bir tür nazik tecavüzle elde edilir (balıklar kendi türlerini, hatta bazen kendilerinden daha büyük olanları bile yiyebilir). İnsan düzeyinde, bu şu anlama gelebilir: "Seni o kadar çok seviyorum ki seni yiyebilirim!" Eksik bir bakış açısı veya kişisel duruş hoşgörü olarak verilir. Simbiyoz ihtiyacına sevgi denir; kişi bir eş olduğuna inanır ve bağımlı bir çocuk olarak kalır. Şımartılma ve bakılma gibi çocukça bir güvenlik arzusu çaresizlikten kaynaklanır. Hayal kırıklıkları geldiğinde ve umutlar yerine getirilmediğinde, kişinin dünyanın kötülüğüne teslim edildiği izlenimi hızla ortaya çıkar. Diğer Balık burçları bu "kötü dünyaya" "katlanır" ve acılarını içinde o kadar çok beslerler ki en sonunda acı çekme kapasitelerini güç olarak yanlış anlarlar. Bu sözde güç, sertlik ve kendini koruma tavrıyla bile karıştırılabilir.

Ne yazık ki Balık burcunun ruhu yine de mutlu değildir, çünkü içsel örüntüsüne uygun bir şekilde yaşamamaktadır.

Beden aleminde ayaklar Balık burcuna atanmıştır. Bu şaşırtıcı görünebilir, çünkü balık tam da ayakları olmadığı için ayırt edilir. Ancak, bir kez daha, bu sembol ne kadar da harikulade bir şekilde uygun ve kapsamlıdır.

Bugün, vücudun her bir bölümüne ayaklar aracılığıyla ulaşılabileceği ve faydalı bir şekilde etkilenilebileceği tekrar yaygın olarak kabul ediliyor. Vücudun her bir bölümü - mide, kalp, baş, omuz, bağırsak vb.- ayağın bir bölümüne, her bir refleks bölgesine karşılık gelir.28 Bu nedenle, Balık burcunun yüklendiği hassasiyet ve geçirgenlik aynı zamanda onların büyük armağanıdır: en ince yollarla, diğer insanları anlayabilir, onların içine girebilir ve onlar üzerinde iyileştirici bir etki yaratabilirler.

Ayaklar aracılığıyla her kişi Balık burcunun niteliğine katılır. Ayakların daha fazla bilincinde olmayı ve Dünya üzerinde doğru şekilde durmayı başarabilirsek, Dünya üzerindeki varlığımızın anlamının bir kısmını yerine getirmiş oluruz, bu ister Jüpiter anlamında olsun, ister burcu ichths olan Mesih anlamında olsun.

"Kendi ayakları üzerinde durmak" bağımsızlık ve kararlılık anlamına geliyorsa, Balık burcunun işi çok zordur çünkü balıkların ayakları yoktur. Ancak kendi elementlerine, empati ve başkalarıyla rezonans alanına dalabilirlerse, daha büyük görevlere veya daha yüksek hedeflere dalabilirlerse, "sudaki bir balık" kadar canlıdırlar.

Sonuç olarak, "Kendimi burcumda buldum" veya "Mesela Boğa burcundaki meslektaşımı tanıyamıyorum" şeklindeki protestolara yol açan son derece yaygın bir yanlış anlaşılmayı kısaca ele almak istiyorum.

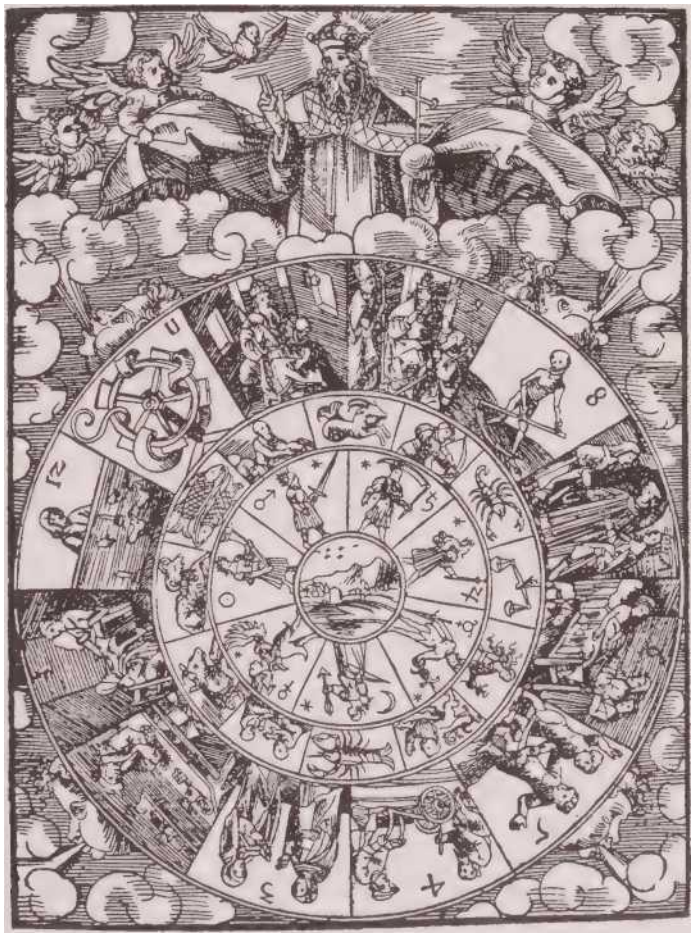
Günümüzde Güneş'in konumunu tek boyutlu bir şekilde aşırı değerlendirmek bir alışkanlık haline gelmiştir. Tekrar tekrar, yalnızca Güneş'in konumunu hesaba katan "X Boğa'dır", "Y Başak'tır" ifadelerini duyarız. Şimdi şüphesiz Güneş'in konumu bir kişinin belirgin özellikleri için büyük önem taşıyabilir. Ancak bir bireyde kolayca ayırt edilebilen kişilik özelliklerinin yalnızca küçük ölçüde Güneş'in konumu tarafından şekillendirilmiş olması da eşit derecede olasıdır çünkü gezegenler ve burçlar arasındaki diğer, daha

dinamik, daha önemli takımyıldızlar daha belirgin bir şekilde hissedilebilir. Aynı şekilde, Güneş'in bulunduğu ev (bir sonraki bölüme bakın) belirleyicidir, yani bireyin ego bilincinin, iradesinin ve öz güveninin başlıca ifadesini bulabileceği yaşam alanıdır.

Örneğin, bir Aslan burcu "aslanvari" bir etki yaratmayabilir, ancak Aslan burcu olarak kalmasına rağmen, dışarıdan görünen tezahüründe, en azından ilk bakışta, diğer, daha çarpıcı ilişkilerden daha yoğun bir şekilde etkilenir.

M

'Evler

Evler, Zodyak ve Gezegenler Leonhard Reymann'da Erhard Schön tarafından yapılmış başlık sayfası tahta baskısı, Doğum Takvimi (1515)

Zodyak burçlarındaki gezegenlerin konumu, aynı gün doğan tüm kişiler için yaklaşık olarak aynıdır. Bireysel horoskopun benzersizliği, yalnızca doğum yerini ve anını hesaba kattığımızda, yani evleri hesapladığımızda ortaya çıkar. Yalnızca doğum yerini ve kesin zamanını düşündüğümüzde, doğum anında doğuda ufukta yükselen burçlardan hangisinin olduğunu (sözde "yükselen") ve aynı şekilde batıda ufkun altına inen burçlardan hangisinin olduğunu ("alçalan") yeniden yapılandırabiliriz. Benzer şekilde, şimdi hangi burcun zirvede ("orta gök" veya orta coeli) durduğunu ve buna karşılık gelen şekilde karşı kutupta, nadirde (immum coeli) hangisinin gizlendiğini belirleyebiliriz.

Eğer birisi 21 Mart'ta, ekinoks günü, sabah 6'da, 0° boylamda doğarsa, o kişinin Güneşi tam olarak ufuk ekseninde yer alır ve yükselen burç, yükselen, 0° Koç'tur. Öğle vakti, Güneş 0° Oğlak'ta zenitte durur; akşam 6'da 0° Terazi'de batar; ve gece yarısı, 0° Yengeç'te nadirdedir.

Doğu-batı ve zenit-nadir eksenlerinden oluşan bir haç vardır ve bu, zodyağı dört bölüme, dört kadrana ayırır. Bu sol-sağ, üst-alt eksenel haç, insandaki içsel bir yapıya karşılık gelir. Benzer şekilde, Kepler'in her bir kadranı üç "alan" veya "eve" daha fazla bölmek ve böylece yine zodyakta deneyimlediğimiz on iki sayısına ulaşmak için "geometrik içgüdümüz" olarak adlandırdığı şeye karşılık gelir.29 Evler bireysel konumlara atıfta

bulunur ve zodyağın 30° burçlarının her biri gibi eşit büyüklükte değildir, bu durum ekliptiğin ufuk ve gök ekvatora göre eğik konumundan kaynaklanır. Evler büyüklüklerinde değişiklik gösterebilir ve zodyak burçlarıyla uyumlu değildir. Bu, gezegenlerin farklı konumlarını ve birbirlerine olan açılarını hesaba katmasak bile, bireysel varyantların çokluğuna neden olur.

On iki ev, burçlar ve gezegenler gibi "göksel" veya "ilahi" gerçeklikleri yansıtmaz, bunun yerine "dünyevi gerçeklikleri" yansıtır. Kişinin gezegensel enerjileri ilgili burç anlamında gerçekleştirmesi gereken on iki yaşam alanını temsil ederler. Her ev belirli bir temayla ilgilenir ve her tema somut olarak yaşanmalıdır.

Evlere bölünme Babil ve Mısır'da biliniyordu. Başlangıçta, burçların on iki olarak belirlenmediği gibi, her zaman on iki değildi. Evlerin isimleri, tahmin edebileceğimiz gibi, zamandan zamana ve kültürden kültüre değişiyordu, çünkü "yaşam alanları" zamanlar ve kültürler değiştikçe değişiyordu.

Ancak esasen evler aynı kalmıştır, çünkü insan yaşam görevlerinin temel kalıplarına karşılık gelirler. Bir insanda doğuştan olan ve hayatta karşılaştığı veya kendisinin ortaya çıkardığı şey evlerde bir tema haline gelir. Temel yetenek tüm kişilerde aynıdır, çünkü hepimiz olası tüm insan deneyimlerinin temel kalıplarını içeren ilkel psişik zemin olan kolektif bilinçaltına katılırız. Öte yandan, insan varoluşunun yönlerinin yaşanma biçimi, bireyde birbirleriyle ilişkili olarak hangi arketiplerin bir araya geldiğine ve gerçekleşme için hangi dış koşulların var olduğuna bağlı olarak büyük ölçüde değişir.

Bu bağlamda, burçlar ve gezegenler kolektif semboller olarak adlandırılabilir; ancak bireysel burç bireysel bir semboldür. Bireye ait belirli temaları ve görevlerini yerine getirebileceği ve hedeflerini gerçekleştirebileceği kısıtlamaları gösterir.

Evlerin temalarının burçların temalarına karşılık gelmesi şaşırtıcı değildir, çünkü ruh - yapısına uygun olarak- yıldızların dış dünyasında ikincisini "tanımıştır". Burçlar yıl boyunca Güneş'i yansıtır ve evler yaşam seyrinin veya yaşamın çeşitli alanlarının ve aşamalarının temalarını gösterir. Gezegenlerde, bizi koşullandıran ve şekillendiren işlevleri, biçimlendirici enerjileri buluruz.

Zodyak burçlarını ele aldığımızda, dinamizmin zodyağın başlangıcındaki 0° Koç burcundaki ilkbahar noktasının dengesizlik yoluyla vurgulanmasıyla başladığını gördük. Tekrar tekrar, bir hareketin karşı bir hareketi ortaya çıkardığını ve böylece daha fazla ilerlemeye neden olduğunu doğruluyoruz. Böylece, horoskopta yükselen, birinci evin başlangıcı, ilk güçlü vurguyu yerleştirir. Geri kalan evler, burç burçları gibi saat yönünün tersine yönde ilerler. Evlerin anlamı, burçların ilkbahar noktasından başlayarak dizilerindeki içeriklerine de karşılık gelir: birinci ev, bireysel durumda zodyakın başka bir burcu tarafından tanımlanmış olsa bile, her zaman bir Koç niteliğine sahiptir. İkinci ev Boğa karakterine sahiptir; üçüncüsü İkizler tarafından tanımlanır; vb.

Aşağıdaki tartışmaya, yüzyıllardır kullanılan evlerin adlarını sunarak başlayacağım. Kulağa ne kadar saçma gelse de, daha yakından incelediğimizde, her zaman aynı temel içeriği içerdiklerini görebiliriz. Ancak yorum, onları anladığımız bağlama bağlıdır. Daha sonra, aşağıda, Ring'in (1956-1973) evleri tanımlamak için kullandığı kavramları modern terimler olarak benimsiyorum.

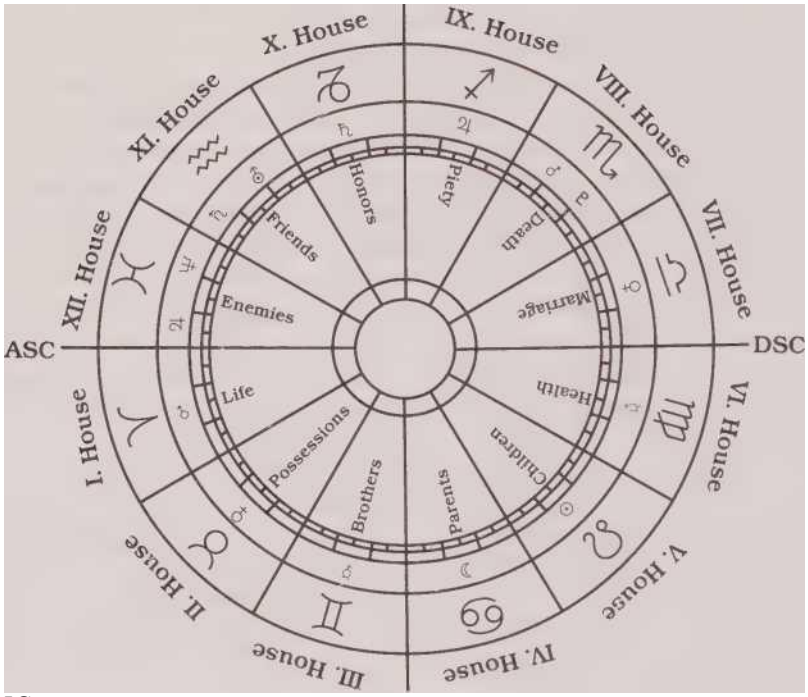
Birinci Ev

Eski Tanım: Vita (Yaşam) Yeni Tanım: Kişilik

Güneş'in göksel ekvatoru geçtiği ilkbahar noktası anı, doğum anına, kordonun kesilmesine, bebeğin ilk ağlamasını yaptığı ve ilk kez nefes aldığı ana denk gelir. Ancak şimdi kendi dolaşım sistemine ve metabolizmasına sahip olur, bağımsız olarak işleyen organik bir varlık haline gelmiştir.

Yeni doğanların çığlık atma biçimleri büyük ölçüde değişebilir; aynı şekilde, çevrenin tepki verme biçimleri de değişebilir. Bir insanın dünyaya bakış biçimi ve onu öznel olarak deneyimleme biçimi ve arkadaşlarının ona nasıl tepki verdiği, onunla nasıl karşılaştıkları da değişecektir.

MC

IC

Ortaçağda evlerin adları iki satır halinde gösterilirdi:

Vita—lucrum—fratres—genitor—filii—valetudo nuptiae—mors—pietas—onurlar—amici—inimici

Yükselen, ışığa doğru sıçrayan Koç'a karşılık gelir. Yükselen, bireyin içgüdüsel olarak hissettiği, bireyin farkına varmadan önce bile tanımlandığı ihtiyaçları gösterir. Bunlar, bir kişinin giydiği ve çıkaramadığı bir deri gibidir. Bu deri, birinci evi bilgilendiren burca bağlı olarak büyük ölçüde değişebilir ve ayrıca kendisini başkalarına çeşitli şekillerde duyurabilir. Diğerleri daha sonra karşılık gelen çeşitli şekillerde cevap verecek ve karşılık verecektir.

Dünya ne kadar farklı deneyimleniyor ve dünyanın tepkilerindeki çeşitlilik ne kadar büyük:
Genç bir geyik sıçrayarak geldiğinde veya bir koç direndiğinde, çizgiyi aştığında, öne atıldığında, savaşçı davrandığında.
Yahut kalın derili, geniş omuzlu bir adam orada durup bekler, zamanını alır, rahatlar, sinirlenmesi uzun zaman alır.
Ya da bir başkası dünyaya sempatiyle, ilgiyle, açıklıkla, yardımseverlikle, nezaketle, diplomatik bir şekilde yaklaştığında.
Yahut, öte yandan, çekingen, uysal ama biraz utangaç, götürülüp götürülmeyeceğini ürkekçe bekleyen, komşusuna selam verebilmek için önce kendini aşması gereken biri.
Yine bir başkası öylece orada durabilir: "İşte buradayım, bu harika değil mi?"
Ve sonra bir diğeri: nazik, yardımsever, ama çok da değil; biraz mesafeli.
Elbette durum böyledir. Bu nedenle, kısaca ifade etmek gerekirse, yükselen burcun ilk altı burcu, dünyaya karşı tutumu nasıl belirlediklerine dair olasılıklar olarak kendilerini gösterebilirler.

Yükselen (horoskoptaki ilk kardinal nokta veya sektör olarak) bireyin tüm "birincil" doğasını güçlü bir şekilde etkilediğinden, zodyağın bu burcunda çalışan gezegene "doğum yöneticisi" adı verilmiştir. Gezegenin burçta temsil ettiği işlevin burcun kendisinden ayrılamayacağını gördük. Şimdi, aynı şekilde, yükseleni (asc) bu burçta bulunanlar için özel bir öneme veya biçimlendirici güce sahip olacaktır.

Ayrıca, hayata atılan ilk adımın, "ilk görünümün" veya temel tutumun, hayatın deneyimleneceği biçim için genel olarak belirleyici olabileceğini hayal edebiliriz. Bunun her zaman iki yönü vardır: birincisi, kendimi, başkalarını ve çevremi deneyimleme biçimim: ikincisi, çevremin beni deneyimleme biçimi. Bunun tüm hayat için sonuçları vardır. Vita, hayat, bu nedenle, sadece ilk evin nasıl adlandırıldığıdır.

Burada aklımızda tutmamız gereken şey, bilinçli bir egonun ancak daha sonraki çocukluk döneminde çocuğun orijinal bilinçdışı durumundan geliştiğidir. Sadece ego çevreden farklılaştıktan sonra çeşitli olasılıklar arasında bilinçli bir seçim yapmak ve bir persona (bir maske) inşa etmek mümkündür.

Genellikle maskeden, birinci evin persona tavrından bahsederiz. Ancak bunu yapmak, CG Jung'un tanıttığı kavramı yanlış anlamak veya birinci evi yanlış anlamaktır. Antik astrolojik geleneğe göre, birinci ev bireyin başlangıçtaki durumunu temsil ederken, tanımı gereği persona
bilinçli egonun etrafındaki dünyayla başa çıkma becerisini ifade eder.

Birinci ev her zaman Koç karakterine sahiptir. Bu, birinci evin kalitesinin, kendim ve dünya üzerindeki taleplerimin çeşitliliği, içgüdüsel olarak benimsediğim ve hayatın çeşitli alanlarına kendimi nasıl hitap edeceğimi şekillendirecek olan inisiyatif tarzım ve aynı şekilde dünyaya karşı takındığım tavır ve ona tepkim için belirleyici olduğu anlamına gelir.

(Birinci evin yerleşebileceği çeşitli burçların ve birinci evde bulunabilecek çeşitli gezegenlerin, burada anlattığım birinci evin temel niteliklerini etkileyeceğini söylemeye gerek yok. Bunu yeterince vurgulayamasak da, aynı şey sonraki tüm evler için de geçerlidir.)

İkinci Meclis

Eski Tanım: Lucrum (Zenginlik, Kâr) Yeni Tanım: Sahip Olunanlar

İkinci ev güvenli bir temel bulmakla ilgilidir. Boğa burcuna, boğaya karşılık gelir. Burada, Venüs'ün karaya adım atması veya çayırında otlayan veya orada dinlenen ve geviş getiren boğanın görüntüsü olsun, kişinin ayaklarının altında sağlam bir zemin olması arzusu görünür. Burada hüküm süren şey, refah, güvenlik, sıcaklık, bol yiyecekli çayırlar ihtiyacıdır. Boğa burcunun görüntüsünde, her türlü şey kişinin omuzlarına alınır veya pazarlığın bir parçası olarak kabul edilir. Otlayabileceğini otlatır, ancak geviş de getirir: Aldığının tadını çıkarır, hatta iki katı kadar.

Aranan “beslenme”nin veya temelin niteliği, bu eve açılış tonunu veren burç işaretine bağlı olarak değişecektir: fiziksel refah, maddi mülkler ile ilgili olabilir: veya aynı şekilde toplanan ve kataloglanan kitaplar veya temalarla; kişinin kullandığı sanatla ve kişinin sahip olmak, dahil etmek ve zevk almak istediği her şeyle ilgili olabilir.30 Zor temalar bile (örneğin, Akrep karakterinde olduğu gibi) serbest bırakılmaz, tekrarlanır, tekrar tekrar çiğnenir.

Bu, güvenlik, koruma, güvence, maddi veya ruhsal ve entelektüel alanda (burca bağlı olarak) hayati derecede gerekli olan temelle ilgilidir. Bir kişinin payına kolayca düşer (Jüpiter'in yardımıyla); bir başkası bunun için çabalamalıdır (Satürn dayanıklılığıyla); bir diğeri ise, örneğin Kova burcunun yolunda, maddi temel hakkında düşünürse (veya düşünmezse) kayıtsız görünür (bu durumda bağımsızlık ve içsel ve dışsal özgürlük temeli çok daha önemli olacaktır). Bu evdeki temel eğilim, kişinin yaşam için esasen ihtiyaç duyduğu şeylerle kendini doyurması ve bunu sonuna kadar tatmasıdır.

Bu evde gezegen yoksa, gerekli hayati güvenliğin teması yalnızca burç tarafından duyulacaktır. Bir veya daha fazla gezegen tarafından "işgal edilmek", kaygının ve psişik olanın önemini ve ayrıca dışsal, somut davranışı, bu tema ile çalışmanın olası yollarını açıkça gösterecektir.

İkinci evdeki Satürn yoksulluk, emek veya açgözlülük anlamına gelmek zorunda değildir. Satürn ayrıca kişinin sert, ısrarcı, yüklerin altından kalkabilen ve temel güvenliğini elde etmede mütevazı olmasına neden olabilir. Mars yağmalamayı ima etmek zorunda değildir, bunun yerine inisiyatif ve girişimci bir ruhu da önerebilir, ancak kesinlikle dürtüsel ve zorlayıcı bir şekilde, tıpkı Merkür'ün burada hareket edeceği gibi, vb.

İkinci evde, yerli içgüdüsel olarak temel ihtiyaçlarını karşılayacak her şeyi canlı bir çeviklikle arzular. Bir şeyin büyümesi ve olgunluğa ulaşması zaman alır. Boğa yavaştır ve hem maddi hem de manevi malların kendi hızlarında gelişmesine izin verilmelidir.

Lucrum, zenginlik, bu evin adıdır. Kişinin çabaları ve elde ettiği mal varlıklarıyla tatmin olup olmaması, zengin olma hissinin tezahür ettiği alandır. Birini zengin yapan, bir banka hesabındaki bir sayıdan sonraki sıfırlar değildir. Zengin olma veya olmama, tatmin olma veya daha fazlasının peşinde koşma, açgözlülük gibi öznel deneyimlerle ilgilidir.

İkinci evin yelpazesi saf içsellikten, mükemmel mutluluğun ruhsal ve entelektüel zevkine kadar uzanır.

Üçüncü Meclis

Eski Tanım: Fratres (Kardeşler, Kardeşler) Yeni Tanım: Gelişim Yolu

Antik çağlardan beri üçüncü ev "kardeşler" veya "kardeşler" olarak adlandırılmıştır. İkizler burcunun görüntüsünde ikiz kardeşler bulduk. Bir çift (Castor ve Pollux) sahip oldukları şeylerde farklıydı: ölümsüzlük ve ölümlülük. Diğer çift (Antiope'nin oğulları) ne yapabilecekleri ve yine doğalarını neyin oluşturduğu konusunda farklıydı: birinde el becerisi ve güç, diğerinde müzik ve şiir yetenekleri, sadece kendilerini ifade etme değil aynı zamanda etraflarındaki dünyayı etkileme yetenekleri.

Üçüncü ev alanında, öncelikle hayatın olasılıklarının ne olduğunu fark ederiz. Değişim ve karşılıklı anlayış gereklidir. Kişi, hayatı atlatmak için bağlantıları görmeyi ve genel olarak çok şey öğrenmeyi öğrenmelidir. Değişim sevgisi ve tıpkı ikizlerin iki setinin yaptığı gibi, birbirimizle ve kendimizi paylaşmaya hazır olmak da gereklidir.

Alemler arasında, yukarı ve aşağı, doğu ve batı arasında aracı olarak. Merkür bu evde evindedir: akıllıca konuşma ve dilin öğretmeni; müzik, zanaat ve herhangi bir konu ve meselenin ele alınması ve işlenmesi. Kişinin kendi ifade biçimini bulmasında ve içsel olasılıkları tanımasında ve geliştirmesinde yardımcı olabilir. Tüm alışverişin başlangıcı aile alanındadır ve örneğin kardeşler arasında gerçekleşir. Akrabalar ve kısa seyahatler de bu eve atanmıştır ve her ikisi de dünyayla tanışma amacına hizmet eder. Her zaman olduğu gibi, bu hem somut hem de psişik alanlar için geçerlidir. Kardeşler ve kardeşler somut kardeşler veya kişinin kendisindeki diğer taraf olabilir. Ve her ikisi de. Bir çocuğun kardeşi yoksa, oyun arkadaşlarında veya hatta fantezisindeki figürlerde kardeşlerini keşfetmeye daha kolay mecbur hissedecektir.

Üçüncü evin etki alanında, çevreleyen dünya sanki nefes alıyormuş gibi alınır. Kişi kendisine uygun olanı, "kanı", yani hayat nehrini besleyen ve tazeleyen şeyi özümser. Ve kullanılmayanı eler, unutur. Böylece yavaş yavaş kişinin kendi ifade biçimlerini, kendi bilgisini ve kendisini çevreleyen dünyaya aktardığı, onunla iletişim kurduğu ve onunla etkileşimini geliştirdiği bir beceriler bütününü bulması mümkün hale gelir.

Kişinin endişeleri üçüncü evin burcuna bağlı olarak değişecektir: somut, maddi düzlemde (toprak burçları tarafından belirlenir) veya entelektüel olarak (hava burçları) tezahür edebilir veya duygusal ihtiyaçlarla (su burçları) ilişkili olabilir. Ayrıca ifade olasılığı için dürtüsel dürtü tarafından yönlendirilebilirler (ateş burçları). İçe alma, içe dönük bir tutumdan kaynaklanabilir ve aynı şekilde dışa dönük bir ifade ihtiyacına da karşılık gelir. Elbette burçlara ek olarak, bu evde durabilecek gezegenler de dinamiği belirler.

Üçüncü ev, temel iletişimle ilgilidir; uzak diyarlarla veya partnerlerle iletişimle değil, yakın çevreyle iletişimle ilgilidir; bu da eski "kardeşler, kardeşler" tanımını açıklar. İletişime tamamen "diğer" kişiler veya dış dünyanın uzak kısımları dahil edilmemelidir: bunun yerine, şimdilik, yakınlarda yatanlarla uzlaşma meselesidir ve bazen bu, bireyin içindeki niteliklerle uğraşmak anlamına gelir.

Dördüncü Ev

Eski Tanım: Genitor (Ebeveynler, Yaratıcı) Yeni Tanım: Kaynak, Arka Plan

Dördüncü ev başladığında, bir sonraki kardinal noktaya, "gökyüzünün dibine", immum coeli'ye (ic) ulaşırız. Bu ev Yengeç'e ve Ay fonksiyonuna karşılık gelir.

Dördüncü ev, hem zamansal hem de psikolojik gelişim açısından kökenlerin evi, anne babanın evi, aynı zamanda çocukluktan ölüme kadar etkisi devam eden duygusal bir başlangıç noktası olarak görülebilir.

"Benim" gökyüzümün dibi, kökenlerimle, mirasımla, ebeveyn evi, aile (veya ikame figürler), atalar, vatan, kültür vb.'nin şekillendirici deneyimleriyle olan ilişkimi içerir. Beni şekillendiren ebeveynleri nasıl deneyimledim? Ay ilkesini nasıl deneyimledim? (Ay ile ilgili bölümde, burada öznel deneyimlerden bahsettiğimizi tartıştım.) Doğal büyüme ve olgunlaşma -Ay'ın çeşitli evreleriyle temsil edilir- mümkün müydü? Yoksa doğuştan gelen potansiyeller aşırı hevesli pedagoji, ihlaller veya başarısızlıklarda mı gömülüydü?

Dördüncü evin (burcu ve gezegeninin) etkisini ve temel güçlerini her zaman içimizde en derin temelimiz olarak taşırız.

(içinde bulunan gezegenler). Her gece dördüncü eve, anne rahmine, bilinçaltına geri döneriz. Burada gerileme ve yenilenme deneyimleriz, içeriğini ancak ışığa, bilince çıkarabileceğimiz rüyalar dünyasına bir dalış.

Dördüncü evin eğilimi destek ve güvenlik arayışıdır. Burada gezegensel güçler varsa, kişiyi dış dünyada aktif bir hayata doğru çekmektense geriye çekerler. Bu "geri" her zaman ebeveynlere geri dönmek anlamına gelmez (en fazla, ara sıra onların mali veya diğer desteklerine geri dönmek) ama aynı zamanda kişinin kendi iç dünyasına, özel alanına, kendi dört duvarına geri çekilmesi de olabilir. Uygun bir imge keşiş yengecidir. Dış dünyanın taleplerinden geri çekilmek, kişiyi bir saklambaç oyununa (kendisinden bile) çekebilir, bu stüdyoda, yatak odasında veya uykuda olabilir - veya başka herhangi bir uygun zırhın içine. Bu, yengecin iç veya dış dünyadan gelebilecek engellerle karşılaştığında geriye doğru hareket etmesine karşılık gelir. Benzer şekilde, geri çekilme eğilimi, bir kez kavrandığında hiçbir şeyi bırakmayan kıskaçlara karşılık gelir.

Deneyimlerimizden ebeveyn evlerinin ne kadar farklı olabileceğini biliyoruz ve bunu burçlarda, gezegenlerde ve bunların açılarında görüyoruz. Dördüncü evin yapılarını kararlı bir irade eylemiyle bir kenara koymayı veya geride bırakmayı başaramayız. Kaynaktan büyümek ve yaşam süreçlerine yeniden entegre olmak için, demirlenmiş yatkınlıklar Ay ilkesine uygun olarak olgunlaşma yoluyla gelişmelidir.

Bizi şekillendiren ve iz bırakan şey dördüncü evde ortaya çıkar. Ebeveynlerimizin evinden çoktan ayrılmış olsak bile bu içsel imajı bir kenara bırakamayız. "Ebeveynler" fiziksel, bedensel ebeveynlerden daha fazlasıdır; anne imajında ve baba imajında, erkek ve dişi prensiplerle ilişkimizi belirleyecek olanı deneyimleriz.

Beşinci Ev

Eski Tanım: Filii (Oğullar, Çocuklar) Yeni Tanım: Üretkenlik

Beşinci evde, Aslan ve Güneş'te bulunanlara benzer dürtülerle karşılaşıyoruz. Burada kendiliğinden ifade etme ihtiyacıyla karşı karşıyayız.

F\lii—çocuklar—beşinci evin eskiden ismiydi. Ancak çocuk sahibi olmayı düşünmeden önce, kişinin kendisi tamamen çocuk olmuş olmalıdır. Birçok yetişkin kendi çocukluğunu, onu asla tam veya yeterli bir şekilde tadamamış olmanın üzüntüsüyle hatırlar. İçlerindeki çocuk tatmin olmamıştır.

Çocuk olmanın bir parçası da kendiliğinden gelen "Ben" ifadesidir. Çocuk "Ben" diyebildiğinde ne kadar da mutluluk ve gururla dolar. Bu yeni bulduğu dünya duygusunun tadını çıkarır. Şimdi, kendisinden üçüncü şahıs olarak bahsetmek yerine -''Danny geliyor''- bağırır: "Ben, ben aşağı iniyorum!" Aslan burcunun yoğunlaştırılmış bir öz değer duygusu, hafife alınabilecek bir öz güven duygusu vardır ve bu beşinci evin niteliğini belirler.

Bu evde, yetişkin için de, çocuğun kendiliğinden yaşadığı tüm olasılıklar mevcuttur. Kendini hareket, oyun, şarkı söyleme ve biçim verme ile ifade eder. Her zaman yeni dürtülere açıktır ve tıpkı Leo'nun her zaman dikkatli gözünün her şeyi algılaması ve fikirlerini nasıl gerçekleştireceğini bilmesi gibi onları yakalar.

Çocuk, avlanma alanındaki aslan gibi rahatsız edilmekten hoşlanmaz. Genellikle bir çocuk, (bu evdeki karşıt burçlar ve gezegenler veya dördüncü evdeki diğer etkiler tarafından engellenmediği sürece) kendini doğal olarak savunur. Sadece istediğini alır ve ancak daha sonra başkalarına karşı empati veya anlayış uyanır. Bunlar iyi bilinen Aslan nitelikleridir.

Tüm içsel yaşam, bir biçimde gerçekleştirilen eylemlere çevrilir. Bunun içerdiği dinamizm içinde, aynı zamanda dünyaya hakim olma ve kendini doğrulama da yatar. Çocuğun kendiliğinden yaşadığı şey, her insanın "içsel" çocuk olarak kendisinde bir talep olarak taşıdığı şeydir. Zamanımızda, bu içsel ihtiyaçları giderek daha fazla kabul edebiliyoruz. Sadece rasyonel düşüncenin ardından, bunlar az çok bastırıldı ve yalnızca sanatçılar gibi insanlara verildi, ki onlar da her durumda normal toplumun dışındaki yerleşim yerlerine sürgün edildiler.

Ancak beşinci evde yalnızca "iç" çocukla ilgilenmiyoruz, tıpkı ikinci evde yalnızca dışsal sahipliklerle ilgili bir konu olmadığı ve üçüncü evde yalnızca somut kardeşlerle ilgili bir konu olmadığı gibi. Temel olarak, Jllii çocukla, gerçek çocukla, kişinin kendi çocuğuyla ve başkalarının çocuklarıyla olan ilişkisine atıfta bulunur. Bu evin burcuna (ve içinde hangi gezegenler de mevcutsa) bağlı olarak, kişinin çocuklarla olma biçimleri ve onların kaygıları şekillenir.

Sembolik düzeyde, çocuk sıklıkla geleceği de simgeler; çünkü birey için olduğu kadar kolektif için de yaşamın devamını, yani geleceği temsil eder. Bu sembol, beşinci evin

geleceğe yönelik anlamını çok somut bir anlamda taşır: üretkenlik, üreme. (Ruhani boyutun vurgulandığı gelecekle ilişki on birinci ev tarafından taşınır.)

Potansiyel enerji ve boşaltılan enerji Aslan'ın ve Güneş'in doğasına aittir. Oyun ve yaratıcı aktivitenin yanı sıra, bunu hiçbir yerde cinsellikten daha etkileyici bir şekilde deneyimleyemeyiz (ki bu da elbette bazen çocuklara da yol açabilir). Bu nedenle, o da her zaman beşinci evin alanına ait olmuştur. İçinde yaşadığımız çeşitli nüanslar veya varyasyonlar yine burç veya beşinci evde iş başında olan gezegenler tarafından belirlenir.

Bu evin potansiyelleri kullanılmazsa veya içindeki gezegensel enerjiler ifade talep ederse, çocukta olduğu gibi yetişkinde de sıkıntı biçimleri ortaya çıkar. Tatmin edilmemiş açlık, ikame tatminlere yol açar. Diğer ilgi alanlarının veya meşguliyetlerin ön plana çıkmasına izin vermek, böylece kişinin bu evin gerçek temaları için zamanı veya enerjisinin olmaması, zamanla belirgin şekilde hatalı davranış veya deneyimlere, içsel kısırlığa yol açar.

Filii, çocuklar, yaratıcı olanla, içimizdeki çocukla ya da somut çocuklarla ve onların kendiliğinden ortaya çıkan ifade güçleriyle temasta kalmanın söz konusu olduğu yaşam alanıdır.

Altıncı Ev

Eski Tanım: Valetudo (Sağlık, Hastalık) Yeni Tanım: Çalışma

Kişinin sağlığının, yani bu eve valetudo denmesinin, kişinin hayatını yaşamaya alışkın olduğu biçimle yakından bağlantılı olduğunu fark etmek için çok fazla yaşam deneyimine ihtiyaç yoktur.

Ancak, kişinin özel veya profesyonel hayatında yaptığı iş, aynı zamanda kişinin yaşam biçimiyle de bağlantılıdır. Çalışma, her zaman sadece yemek yiyebilmek ve giyinebilmek için gerekli olmuştur. Bu nedenle, kişinin genel yaşam alışkanlıklarının yanı sıra, çalışma en yakın şekilde sağlıkla ilişkilidir. Birçok astroloji kitabında, altıncı ev en başından itibaren çalışma evi olarak adlandırılmış ve sağlık buna ancak daha sonra eklenmiştir.

Başak burcunun doğasının bir parçası, bu eve karakterini veren burç, yararlı olanı seçmek ve kullanmaktır; bir genel bakış oluşturmak; hasat etmek ve işlemektir. Burada Merkür nitelikleriyle uğraşıyoruz: etkili eylem. Bu nedenle, kişi mevcut enerjileri hassas bir şekilde değerlendirmeli ve doğru bir şekilde kullanmalıdır.

Bu burcun bir gereksinimi ölçülülüktür: burada yetiştirilen özel, kişisel çıkarlar değildir. Ön planda olan görevdir. Mesele gerçek taahhütlerin somut ustalığıdır (bir toprak burcunda). Merkür'ün işleyişi teknik, fiziksel ve psişik alanlardaki işin rasyonalizasyonunu mümkün kılar.

En iyisi, Başak burcu genel bir bakış açısına sahip olmanın mümkün olduğu çok somut görevleri sever. Ve Başak burcu yalnızca kendi kişisel benzersizliğine karşılık gelen şeyleri iyi niyetle yapabilir. Birçok insan için, kendilerini işe özdeşleştirmek işe karşı tutumlarının bir parçasıdır. İyi başarılar için en iyi temeldir.

Diğer kişilerle ilişkilerinde Başak her zaman oldukça çekingen ve dikkatlidir. Bu aynı zamanda üstler, meslektaşlar veya astlar açısından profesyonel yaşam için iyi bir temel sunar.

"Çalışma hayatın yarısıdır" derlerdi eskiden. Bugün serbest çalışanlar hala bunu söylüyor: girişimciler veya yardım mesleklerinde çalışanlar, kırk saatlik çalışma haftasından faydalanılmayan her iş.

Altıncı eviniz Aslan burcundaysa, belki Güneş ve Venüs'ün enerjileriyle birlikteyse, bu durum ne kadar farklı görünüyor; ya da bu ev Başak burcuyla çakışıyorsa, belki Satürn ve Mars'la birlikteyse.

Uzun vadede, aşırı talepler, mükemmeliyetçilik zorunluluğu, kaygı, duygusal yükler veya ruhsal stres olduğunda kişinin sağlığı için olumsuz sonuçlar kaçınılmazdır. Kişi hoş çalışma koşullarının tadını çıkardığında ve işinin anlamında ve başarısında mutluluk bulduğunda, kişinin sağlığı da daha iyidir. Yine de sağlık evini iş evi olarak görürsek bunu yalnızca yüzeysel olarak görmüş oluruz.

Altıncı ev, horoskopun alt yarısındaki son evdir. Önceki evlerin her biriyle birlikte, her durumda kendi ihtiyaçlarımızı ve doğuştan gelen potansiyellerimizi ve bunlara karşı doğru tutumu tanımakla ilgilenmemiz gerektiği giderek daha da netleşti. Dahası, her zaman aktif olma, bilgiyi, düşünceleri ve içgörüleri eylemlere dönüştürme talebi de vardır, böylece sağlıklı bir refah mümkün olur. Her evde, iç yapıların talepleri ile dış dünyanın talepleri arasında uyum yaratma meselesi olmuştur. Başak burcunda, kişinin kişisel benzersizliğine

tam olarak neyin karşılık geldiğini bilmek ve buna göre yaşamak da önemlidir. Burada buğdayı samandan ayıklamalıyız. Altıncı evin sonundaki bakış açısından, geriye dönük bir bakış atmalı, sonuçları incelemeliyiz: Doğamla uyumlu bir şekilde gelişebildim mi? Sağlıklı, bütün olarak mı yaşıyorum? Değerim nedir?

Kişi kendisiyle uyum içindeyse -Başak'ın olmayı sevdiği gibi- bu, hem bedenin hem de ruhun sağlığı için en iyi temeldir.

Buna göre, ilk altı ev hakkında söylediklerimize geri dönüp baktığımızda, bu (alt) evlerin bir bütün olarak, birey için daha bilinçdışı ön koşulları veya verili koşulları temsil ettiğini görebiliriz.

Ama belki daha haklı olarak, evlerin ilk yarısının bireyin kişilik yapısını daha içe dönük bir bakış açısından temsil ettiğini de söyleyebiliriz.

Ama şunu da hesaba katmalıyız: Bu evlerde hangi burçların yer aldığına ve horoskopun bu bölümünde hangi gezegenlerin yer aldığına bağlı olarak, hem bilinçli-bilinçsiz zıtlıklar hem de içe dönüklük-dışa dönüklük çifti herhangi bir horoskopta farklı bir iç içe geçmeye uğrayabilir.

Yedinci Ev

Eski Tanımı: Nuptiae (Evlilik, Evlilik Dışı Seks) Yeni Tanımı: Birlikte Yaşama
Yedinci evle yeni bir kadran başlar. Yükselenin karşısında bir kardinal ev, bir açısal evdir (dsc). Terazi burcu ve Venüs'ün işleviyle tanımlanır.

Burada tamamen yeni bir tema ele alınıyor. Şimdi yükselende özerk hayatına başlayan "Ben"in karşısında bir "Sen" duruyor. Mars bir tarafta talep ederken, şimdi Venüs diğer tarafta cevap veriyor.

Eski astrolojide buna nuptiae denirdi, bu gerçekten de evlilik anlamına gelir ama aynı zamanda evlilik dışı seks anlamına da gelir. Bu, astrolojide yedinci evin önemine işaret eder, burada sadece evlilik kurumundan değil, Venüs ve Mars'ın açıkça evlilik dışı yaşadığı gibi her türlü yoğun ilişkiden bahsediyoruz.

Gezegensel güçlerin uyguladığı vurguya bağlı olarak, kişi çeşitli yüzleşmelere meydan okur. Ve somut yüzleşmenin şekilleri, anlaşmaya varmanın detayları, yedinci evi belirleyen burca bağlı olarak farklılık gösterecektir. "Ben" ve "Sen"in birbirlerine meydan okuması ve birbirlerini şartlandırması her zaman bir ön varsayım olarak kalır.

Gerçek bir partner, erkek veya kadın, somut olarak kişinin kendi duygusal ve fiziksel ihtiyaçlarıyla zıtlaşır. Ancak aynı zamanda, o kadar çok beklenti, umut ve korku diğerine yansıtılır ki, o ve onun gerçek doğası bu yansıtmalar tarafından gizlenir, gömülür.

Kişi gerçek partnerini her zaman kendi yapılarına göre deneyimler (diğerinin gerçekte olduğu şekilden neredeyse bağımsız olarak). Satürn kişinin yedinci evinde Oğlak burcundaysa, kişi partnerinde kendisini sınırlayan ve kısıtlayan aşırı gerçekçi birini deneyimler. Akrep burcundaki Mars yedinci evdeyse, kişi basitçe söylemek gerekirse, partneri tarafından kötüye kullanılmış, aşırı yüklenmiş ve emilmiş hisseder.

Öte yandan, buna uygun tepki verilir: ilk durumda, kişi soğukkanlıdır, reddeder, partnerinin uyması gereken sınırlar koyar. Ya da, diğer durumda, parçalanır, tahrik olur, ilgi ve hazır bir kulak ister ve teselli edilmeyi ister.

Daha dostça veya daha elverişli işaretler altında, "Sen" belki daha olumlu bir şekilde algılanabilir: ancak her durumda, kendini diğerinden ayırt edebilmek, projeksiyonları geri çekebilmek ve mümkün olduğunca partnerini farklı bir insan olarak görebilmek için epeyce öz-bilgi gerekir. (Ancak algımız her zaman öznel kalır.) O zaman bir ilişkiden veya bir ortaklıktan daha fazlası mümkündür; evlilik bugün hala riske edilebilir. Zor takımyıldızlar zor olmaya devam eder, ancak kendimize ve diğerine adalet yapmayı daha iyi öğrenebiliriz.

Venüs sevdi mi yoksa sevilmesine izin mi verdi? Venüs seçti mi yoksa seçilmesine izin mi verdi? Onunki, Terazi, bir hava burcu ve bir öncü burç. Venüs için burada önemsiz sorular yok, daha ziyade birbirini dengede tutabilen eşit derecede güçlü güçlerin karşılaşması var. Hava elementinde, Venüs katı değil, rahat, neşeli, sakindir. Bağlantıları yargılayabilir - bir aşk ilişkisi içinde bile - ve bu, onların bilinçli hale gelmelerine izin vermek ve her iki tarafı da, kendi tarafını ve diğer kişinin tarafını, kendi tarafını ve somut anın ne gerektirdiğini gördüğü için onları dengeye getirmek anlamına gelir.

Kader terazisi, kalbin, akıl ve sağduyunun yedinci evin görevlerini yerine getirmede kendini kanıtlayıp kanıtlayamayacağını gösterecektir.

Sekizinci Ev

Eski Tanımı: Mors (Ölüm) Yeni Tanımı: Hayatın Arka Planı

Horoskopun üst yarısındaki evlerde, kişisel olarak elde edilenler şimdi test edilmeli ve bireyi aşan daha ileri hedeflere hizmet etmek için kullanılmalıdır: dini sorular (dokuzuncu ev), kamu etkisi (onuncu ev), arkadaşlar (on birinci) ve düşmanlar (on ikinci) önümüzdedir. On iki evi bir yaşam sürecinin tüm bağlamında görebiliriz ve her alan kendi zamanında birincil bir endişe haline gelebilir.

Sekizinci eve Akrep burcundaki Mars ve Plüton atanmıştır. Satürn'e ek olarak, on birinci evde Kova burcundaki Uranüs ve on ikinci evde Balık burcundaki Neptün ve Jüpiter ile karşılaşacağız. Son zamanlarda birçok astrolog bu burçlardaki Satürn ve Jüpiter'i dışarıda bırakıyor. Bunu bir yanlış anlama olarak görüyorum. Mars, Satürn ve Jüpiter bir kişinin hayatında daha somut bir şekilde deneyimlenebilir. Ancak Uranüs, Neptün ve Plüton bizden o kadar uzaktadır ve bir burçta o kadar uzun süre kalırlar (örneğin Plüton, yirmi yıldan fazla), ki bunlar daha çok çağın genel eğilimleriyle, Zeitgeist'la veya her bireyin de etkilendiği kolektif hareketlerle bağlantılı olarak deneyimlenir.

Akrep burcunda yaşam ve ölüm arasında bir savaşın oynandığını gördük. Antik çağlardan beri, sekizinci ev gerçek ve genişletilmiş anlamda ölüm evi olarak kabul edilmiştir. Yaşam aynı zamanda sürekli ölüm, sürekli teslim olmak anlamına gelir. (Yaşam sürecinin, yaşamın orta noktasına tırmanıştan sonra sürekli bir iniş olarak tasviri bunun için sadece soluk bir tasvirdir.) Yine de bazen saatlerde “Una ex his” görürüz, bu “Bunlardan biri [saatler sonunuz olacak]” anlamına gelir. Bu, kişinin hayatı hakkında kaygılı olması gerektiği anlamına gelmez, bunun yerine doğru bir şekilde yaşaması gerektiği anlamına gelir. Kendinizi bu saate tamamen verin; bu son saatiniz olabilir. Bunu akıllıca kullanın.

Yalnızca tam teslimiyet, “tamamen kapılıp gitmek yeryüzünün suçunu bağışlatır” (Borchardt 1957, s. 277).

Akrep burcunu ele aldığımızda, sürüklenme hissinin her zaman tatlı olmadığını, kendi içinde acı bir diken taşıdığını gördük. Hayatın gece tarafıyla temas kuran kişi (akrep geceleri aktif bir hayvandır) hem zirvelere fırlatılır hem de derinliklere batırılır ve tüm güvenlik duygusunu kaybeder.

Burada meydan okumayı duyuyoruz: Temelim ne kadar güvenli? Taşınacak mıyım? Ruhum beni savaşa davet ettiğinde bunun üstesinden gelebilecek miyim? Dönüşüm meselesi olduğunda? Kendimi ölümlü yaşam ve ölüm oyununa tamamen açtığımda? Daha büyük derinlikler uğruna, ruhun gelişim süreçleri uğruna güvenliği teslim etmeye hazır mıyım?

Bu, gençler için her zaman, mal ve mülkten ve güvenlikten vazgeçtiklerinde, belki de duygusal deneyimlerini yoğunlaştırmak için uyuşturucu kullandıklarında bir tema olmuştur. Temelin gerçekte tutunup tutunmayacağı vakadan vakaya farklılık gösterir.

İkinci ve sekizinci evler arasındaki savaş, Yakup'un melekle savaşırken yaptığı gibi, "Seni serbest bırakmayacağım, yoksa beni kutsarsın!" diye bağırmayı başarırsa iyi bir şekilde savaşılır. (Bu savaş, Yakup sürülerini, yabancı topraklarda elde ettiği malları eve getiremeden önce gerçekleşti.) Çıkık bir kalça ile kurtuldu (Yay burcunda düşünürseniz bu yeterince kötüdür). Ancak ikinci ve sekizinci evlerin, sahip olma ve tanrının tehdit edici veya uçurumlu yönüyle yüzleşme arasındaki karşıtlığına katlandı ve üstesinden geldi.

Sekizinci evde, meydan okuma hayatın derinliklerine dahil olmaktır. Bu, tehlikeyi deneyimlemek, yükseklikler ve derinlikler arasında gerilmek anlamına gelir. Hayatla dolu bir güç (Mars) ile uyum özlemi (Venüs) arasındaki savaştır. Ve bu, Akrep'te gördüğümüz gibi, yeni bir hayata veya daha yoğun bir yaşam seviyesine ulaşmak için kışkırtıcı Mars enerjisine ihtiyaç duyar. Burada Plüton'un süreçte üstlendiği konum, mevcut güçlerin daha yüksek bir güce yükseltilip yükseltilmeyeceğini veya ihlal edilip edilmeyeceğini, yutulup yutulmayacağını belirleyecektir.

Ölüm sorularıyla yüzleşmek, Akrep'ten daha yumuşak burçlar sekizinci evin tonunu belirlerse her zaman aynı derecede şiddetli yollar izlemek zorunda değildir. Ancak başlangıçta talep edilen dönüşüm sürecinin amacı hakkında düşünmek istense bile, dönüşüme yol açan acı verici sürecin kendisi engellenemez. Ve sekizinci evin biçimlendirici arka planı Akrep'in imajı olarak kalır.

Sekizinci evin vurgulandığı her örnekte, duygusal yaşamın yoğunlaşmasına doğru bir dürtü buluruz. Duygusal gerçeklikler, dışsal gerçekliklerden daha önemli ilan edilir. Bu,

diğer insanları genellikle mantıksız, güvenilmez, hatta tehdit edici olarak etkiler. Yine de bu evin görünümü altında kazanılan deneyimler, kriz geçiren ve tehdit altında hisseden diğer kişileri anlamamıza katkıda bulunabilir.

Eğer işaret daha az duygusal düzleme dokunuyorsa, bağlılık talebi -veya teslimiyet talebi- elemente bağlı olarak ruhsal derinliklere veya ateşli bir sosyal veya terapötik etkileşime doğru kayar. Kişi başkalarının derinliklerine veya ihtiyaçlarına yönelir. Daha sonra kişinin kendi eşinde deneyimlediği veya "terapi uyguladığı" şey, kişinin kendi olasılıklarının tamamlayıcı bir yansımasını oluşturur.

Dokuzuncu Ev

Eski Tanım: Pietas (Dindarlık, Görev Duygusu) Yeni Tanım: Rehberlik Eden Hedefler

Zaten sekizinci evde, bireyin içinde yükü taşıyabilecek bir temel olup olmadığı sorusu değil, aynı zamanda başka bir soru daha ortaya çıktı: Birey ne tür hedefleri mümkün görüyordu? Birey yaşamayı mümkün kılan bir umuda sahip miydi? Yay burcunda Jüpiter'in himayesi altında duran dokuzuncu evin, dindarlığın alanı, tamamen bu soru tarafından belirlenir.

Yay burcu sadece farklı dünyaları birleştirmez, Yay burcu onları tek bir konfigürasyonda yaşar. Dünyevi ve ilahi olanın birleşmesi, daha yüksek hedefler, içsel özgürlük için insan özlemi ve bu hedefe ulaşma umudu dokuzuncu ev için ortak payda dindarlığı yaratır.

Dokuzuncu ev üçüncü evin karşısındadır. Üçüncü evde, dünyayla tanışmaya, bilgi parçacıkları edinmeye, kendimizi uzayda yönlendirmeye başladık: yüksekliklere, derinliklere ve genişliklere. Üçüncü evdeki Merkür'ün yardımıyla hareket etmeyi ve kendimizi ifade etmeyi öğrenebiliriz. Dokuzuncu ev büyük yolculukla ilgilidir; Jungcu tabirle bireyselleşmeyle; dini dilde ise ilahi olanla olan bağlantımızla. Bunu ancak hayatta pratik yaparak ve buna karşılık gelen içsel bir tutumla başarabiliriz.

Antik astrolojide bu, kardeşlerin, kardeşliğin, öğrenimin ve kısa yolculukların atfedildiği üçüncü ev ile dinin, ahlakın, felsefenin ve büyük yolculukların atfedildiği dokuzuncu evin yan yana gelmesine yol açmıştır.

Dokuzuncu ev üçüncü evin üzerine inşa edilebilir gibi görünüyor, ancak ikisi arasında büyük bir karşıtlık var; birbirlerine zıt duruyorlar. Üçüncü evde olan kişi dünyayı tanıma ve bilgi edinme yolundaysa, bu çabaya o kadar dalmış olabilir ki "büyük yolculuğu" unutabilir ve anlam sorusunu bile aklına getirmeyebilir. Buna karşılık, enerjilerini yalnızca dokuzuncu evin hedeflerine yönlendiren kişi, koşullar izin verdiğinde, bir bilgi, beceri ve temas kümesi edinmeyi önemsiz görebilir. Yine de anlam sorusuna ilerlemek istiyorsak yaşam deneyimine ihtiyacımız var.

Bu gerilim yayında, Merkür haberci olduğunda ancak nihayetinde kendini astlarına indirdiğinde ve arabulucu olarak kaldığında ve Jüpiter'in genişliği çeşitli düzeylerde anlam yaratabildiğinde, uyandırabildiğinde ve canlandırabildiğinde anlaşma sağlanabilir. Jüpiter'in işlevinde, Yay burcunda olduğu gibi, genişleme eğilimi ortaya çıkar: hayati alanlara nüfuz etme dürtüsü, örneğin, dikkatini sosyal, etnik veya etik kaygılara yöneltmek ve onlara destek olmak. Somut olarak ve mecazi anlamda, kişi yolculuklara çıkmak, atılımlar yapmak, dar sınırları yıkmak ister.

Dokuzuncu evin niteliği beraberinde büyük gerginlikler getirir: bir yandan hareket etme dürtülerinin çokluğu (doğasında kökleşmiş) ve diğer yandan yüce hedeflere yönelik yönetici eğilim. Somut olarak bu bölünme, ruhsal veya entelektüel bilgiye ulaşma özleminin, uzun yolculuklara çıktığında (örneğin Hindistan'a) yanlışlıkla yerine getirildiğine inanması şeklinde ifade bulabilir.

Bu nedenle, dokuzuncu evin alanı bazen huzursuzluk ve sabırsızlıkla damgalanır. Gerginlik sonunda bitkinlik ve hayal kırıklığı hissine, anlamsızlık hissine yol açabilir. Ancak sentorların yeni güçleriyle, yeni dürtülerle ve içgörülerle, yay tekrar çekilir, bir sonraki umuda, kişiyi koşulsuz olarak ilgilendiren, kişinin kesinlikle gerekli olduğunu hissettiği bir hedefe doğrultulur.

Dokuzuncu evde sorulan tüm sorular her zaman anlam soruları olacaktır: Doğru mu yaşıyorum? Görevime uygun mu yaşıyorum?*

Yaşamın belirli bir döneminde hangi temaların ve hangi hedeflerin ön planda olacağı, kısmen burçlara ve gezegenlerin konumlarına, kısmen de ortaya çıkan soruları hangi düzeyde ele alabileceğimize bağlı olacaktır.

Ama hedef ne kadar uzakta olursa olsun, kendi anlamımıza nüfuz ettiğimizde ona kendi

içimizde ulaşırız.

Onuncu Ev

Eski Tanım: Honores (Onur, Tanınma) Yeni Tanım: Kamu Hayatı

Onuncu ev, dördüncü kardinal evdir, orta gökyüzündeki (mc) açısal evdir. Bu ev Oğlak burcunun karakterine sahiptir ve Satürn'ün talepleri tarafından belirlenir.

Burada, herkesin gözü önünde, kişinin kendi hayatına nasıl ve ne şekilde hakim olduğu; yeteneklerini nasıl kontrol ettiği ve temsil ettiği ortaya çıkar. Burada, kişinin kendini dışsallaştırma biçimi görünür hale gelir ve bu dışa dönüklükle karıştırılmamalıdır. Onuncu ev alanında, kişinin başkalarının gözleri önünde kendini sunma çabası veya kolaysa, yaşadığı sevinç ortaya çıkar.

Ev onur olarak adlandırılır. Her biri kendi yolunda, olmak istediği gibi görülmek ister, genellikle elbette en iyi tarafından. Bunun için persona inşa edilir, "kamu giysisi." Kişi işiyle özdeşleşirse, profesyonel üniformayla aynı olabilir: doktor, papaz, sanatçı olarak. Herkes kendi maskesini takar ve bazen çeşitli çevrelerde hareket edildiğinde seçilebilecek bir dizi maske vardır.

Bir kişi için özellikle önemli olan, çevresiyle nasıl ilişki kurduğudur. Kişinin onur kazanmak istediği yol, mevcut burç ve gezegenlere bağlı olarak onuncu evin etki alanında ortaya çıkar.

Öğle Güneşi'nin konumuna karşılık gelen bu, gün ışığında gerçekleşir: kamusal olarak görülebilir ve kişinin bilincinin tam ışığında. Bilinçli olarak dışlanmış olan, gün ışığına çıkması gereken veya çıkmaması gereken şeydir. Ancak, kişi persona'nın, maskenin bilincinde değilse veya bilinçsizce onunla tamamen özdeşleşirse, dışlanmış kısımlar gölgede kalır ve gölge yönleri olarak etkin hale gelir.

Böylece, onuncu ev, dördüncü evin evcil, rahat, samimi dünyasının, "kişinin kendi dört duvarı"nın zıt kutbunu oluşturur; kişi oraya çekilebilir ve kendini gömebilir; kişi orada olabilir ve gerçekte nasıl olduğunu ve gerçekte nasıl hissettiğini gösterebilir. Kişinin onuncu evde kendini nasıl sunacağı, dördüncü evin zemininin sağladığı güvenliğe bağlıdır. Bir kişi yalnızca Satürn'ün beklediği talepleri veya görevleri görecektir; bir diğeri taleplerde bulunma veya beklentileri yerine getirme olasılığını görecektir. Biri köle olarak kalır, diğeri durumun efendisi olur. Bireysel yargıya göre, kişi çeşitli yüksekliklere cesaret edecek ve manzaralar buna uygun olarak farklı şekillerde sunulacaktır: çakıllı yamaçlar, geniş alanlar, görev kapsamı, verimli topraklar.

Onuncu ev, kişinin ne olduğunu somut bir netlikle ortaya koyacaktır: kişinin kendisiyle ve iddialarıyla uyumlu olup olmadığı. Kişinin içinde taşıdığı veya göreve bağlı hissettiği içsel hedef, kişinin çabaladığı yükseklikler ve onurlar tarafından ortaya çıkarılacaktır. Onuncu evde, kişinin dünyayı yönetme görevine eğilme şekli ortaya çıkar.

Onbirinci Ev

Eski Tanımı: Amici (Dostlar, Yoldaşlar) Yeni Tanımı: Zeitgeist (Zamanın Ruhu)

On birinci ev Kova burcuna ve Satürn ile Uranüs'ün işlevlerine karşılık gelir.

Kova, ayakta duran bir figür olarak görüldüğünde, kabını eğik tutar ve bir yıldız, su akışı döker. Topladığı şeyleri ele alır, iletir. Kova, aynı fikirde olanlarla, aynı fikirlerden etkilenen arkadaşlarla, aynı görüşleri paylaşmasalar bile, vermeyi, paylaşmayı sever. Bu nedenle on birinci eve amici, arkadaşlar denir.

Bu, Aslan burcundaki beşinci evin belirgin karşılığıdır. Bu alan, konunun burada ve şimdide kendiliğinden, yaratıcı kendini ifade etme olduğu samimi, kişisel alem olduğunda, on birinci evde öz güven ve tatmin düzeyi çocuksu bir kendiliğindenlikle eşleştirilmediği için o kadar da büyük değildir. İçerideki şüphe ve belirsizlikler ve güncel olayların algılanması yoğun entelektüel ve ruhsal yüzleşmeye ve uzlaşmaya iter. Kişi mutludur ve endişelerini (Satürn) ve beklentilerini (Uranüs) paylaşır, artık kendi sahasındaki tek efendi olarak değil, aynı düşünceye sahip olanlarla birlikte arkadaşları arasında. On birinci evde, bu endişeler ve beklentiler geleceğe, olma sürecinde olana yönlendirilir; bir geleceğin mümkün olması ve katlanılabilir, hatta anlamlı olabilmesi için. Her şeyden önce, biriken (manevi ve entelektüel) malların bolluğunun devredilebilmesi için bunun devam etmesini umar.

Burada artık bireysel egonun gururu (beşinci evde olduğu gibi) değil, bir birliktelik söz konusudur: birlikte hayatta kalmak ve birlikte kaçmak. Paylaşılan tehdit, insanları paylaşılan çözümler aramaya yöneltir. On birinci evin burcunda, kendilerini çeşitli şekillerde ortak bir hedefle birbirine bağlı hisseden yoldaşlar bir araya gelir; çıkarlarla birleşmiş gruplar oluşur; okullar kurulur. Öğrenciler arkadaş, mürit ve destekçi olurlar.

Geleceğin güvenilirliği ve ayrıca elde edilenlerin değeri hakkındaki şüpheler yeniden değerlendirilmek üzere baskı yapıyor. Gruba, takıma ve okula bağlı olarak gerçek bir bilgi seli, bol miktarda gerçek bilgi ortaya çıkıyor.

Kova burcunda psikolojik, felsefi, ezoterik her türlü olasılık görüş alanına girer ve toplanır, aktarılır.

Tıpkı Kova burcunun hiçbir şeye bağlı hissetmediği ama ruhsal ve entelektüel bağımsızlığı tüm değerlerin üstünde tuttuğu gibi, on birinci evin görünümü altında da arkadaşlar arasında ve gruplarda geleneksel bağlar geliştirilmez. Duygular aranmaz; aksine, ortak kaygı temel şeydir. Yakınlık ruhsal-entelektüel alanda yatar, duygusal alanda değil. Bunda, nesilden nesile aktarılan değerler bazen çok kolay bir şekilde dökülür (bebeği banyo suyuyla birlikte atma tehlikesiyle). Yeni değerler aranır ve genellikle beklenmedik yerlerden akar.

Tehditlerin olduğu her yerde, yeni planlar için istek uyanır. O zaman tehlike, şimdiki zamanın gerçekliğine adalet yapmamak, bunun yerine eski (Satürn) ya da aşırı yeni hedefler (Uranüs) nedeniyle gerçekçi olmayan dünyalara "uçmaktır".

Arkadaş edinmek aynı zamanda ilişkilere sahip olmak anlamına da gelebilir: patronlar veya hayırseverler. Ve bunda aynı şekilde başkalarını ilerletme, onları geleceğe giden yollarında destekleme talebi de vardır. Bu anlamda, kişi "manevi çocuklara" geçer - beşinci evde olduğu gibi gerçek olanlara değil.

On birinci evdeki burçlar ve gezegenler, bireyin geleceği nasıl düşüneceğini ve şimdiki zamanla nasıl arkadaşlık kuracağını gösterir. Çünkü her birimiz, burçlara ve gezegenlere göre bir kişi olarak sahip olduğumuz veya olduğumuz şeyi ancak aktarabiliriz.

On İkinci Ev

Eski Tanımı: Inimici (Düşmanlar) Yeni Tanımı: Anonimlik (Özel Hayat)

On ikinci evin ismi, bu evi ve ortaya koyduğu temayı doğru bir şekilde anlamanın, bırakın onu doğru yaşamayı, kolay olmadığını gösteriyor. Düşmanlar? Balık burcunda mı? Ve Jüpiter ve Neptün'de mi?

Karşıt iş evi olan Başak burcunda ise özellikle kendini korumak ve kollamak, yönetmek, idare etmek, geçindirmek ve kendi güçlü yönlerine göre paylaştırmak söz konusuydu.

Burada, Balık karakterine sahip on ikinci evde, talep tam tersidir: teslim olmak, uyum sağlamak ve daha büyük bir bütünün içine dalmak - bir dini topluluk, büyük bir görev, kamu yararına yararlı bir girişim, bir siyasi fikir veya sosyal kurum. Egonun teslimiyeti başarılı olmadığında veya tanınmadığında zorluklar ortaya çıkabilir, böylece ego zayıflığı veya özerklik eksikliği ile karıştırılma tehlikesiyle karşı karşıya kalır.

Bunun ötesinde, bir yandan yaşam takımyıldızının talepleri ile diğer yandan bu evde konumlandırılabilen başka bir doğaya sahip gezegenler veya burçlar arasında bir anlaşma sağlamanın bu kadar zor olduğu başka bir ev muhtemelen yoktur. Dolayısıyla, Aslan burcundaki bir Mars'ın niteliklerinin tam olarak on ikinci evde biçimlendirilmesi gerektiğinde ne kadar zor olacağını çok iyi hayal edebiliriz.

Anlaşmazlık yaratan “düşmanlar” çok erken, kişinin kendi kalbinde ortaya çıkar: “İstiyorum ama yapmamalıyım.” “Kendin için hiçbir şeye sahip olmak, hiçbir şeyi başarmak veya hiçbir şeyi başarmak istemeyeceksin.”

Yanlış anlaşılan tutku, kişinin kendi yetenekleri ile doğuştan gelen potansiyellerle birleşmelerine izin vermeyen hedefler arasında uyumsuzluk ve düşmanlık yaratır. Kişi kendi yapısını kabul edemediği için kendi düşmanı olur. Ve her muhatap, her meslektaş, kişi kendini diğerinin dengi hissetmediği için potansiyel olarak bir düşman olabilir. Biz (içimizdeki Neptün) her tarafta bizi yutmak isteyen düşmanlar görürüz; kariyerin önüne geçerler veya kişisel sınırları hiçe sayarak sınırları aşarlar.

Toplum veya kurumlar sıklıkla koruyucu olarak deneyimlediğimiz şeydir. Eğer birey bu tür bir barınak ve kendisini tamamen adayabileceği anlamlı görevler bulabilirse (Jüpiter'in alanı), on ikinci ev tarafından sınırlanan yaşam alanı uyumlu ve kendisiyle uyumlu bir şekilde yaşanacaktır.

Bireyin on ikinci evde karşılaştığı zor görev, egoyu daha büyük bir anlam uğruna teslim edebilmektir. Savunacak egosu olmayan kimse hiçbir şeyden korkmaz ve düşman da tanımaz. Bu şekilde, Pavlus sonunda "Artık ben değil, Mesih bende yaşıyor" demeyi başardı. Jung, bireyselleşme yolunu "egodan Benliğe giden yol" olarak adlandırdı; egonun vurgulandığı öznelcilikten, Benliğin kişiüstü otoritesinin kabulüne.

İşte burada nihayet dokuzuncu evde kendini gösteren aynı hedefe ulaşıyoruz, aynı

şekilde Jüpiter'in yönetimi altında. Yay burcunda yüksekliklerde ve uzaklarda yatıyor. Balık burcunda denizin derinliklerinde yatıyor. Ve eğer ona ulaşırsak, kendi kalbimizde yatıyor.

İlk seferde burçların çemberini takip ettik; ikinci seferde evlerin çemberini. Okuyucunun, evlerin ana hatlarını çizdiği çeşitli yaşam alanlarının, kendi özlerini belirleyen burçlar dışındaki burçlar tarafından "işgal edildiğinde" nasıl şekilleneceğini düşünmesi kalıyor.

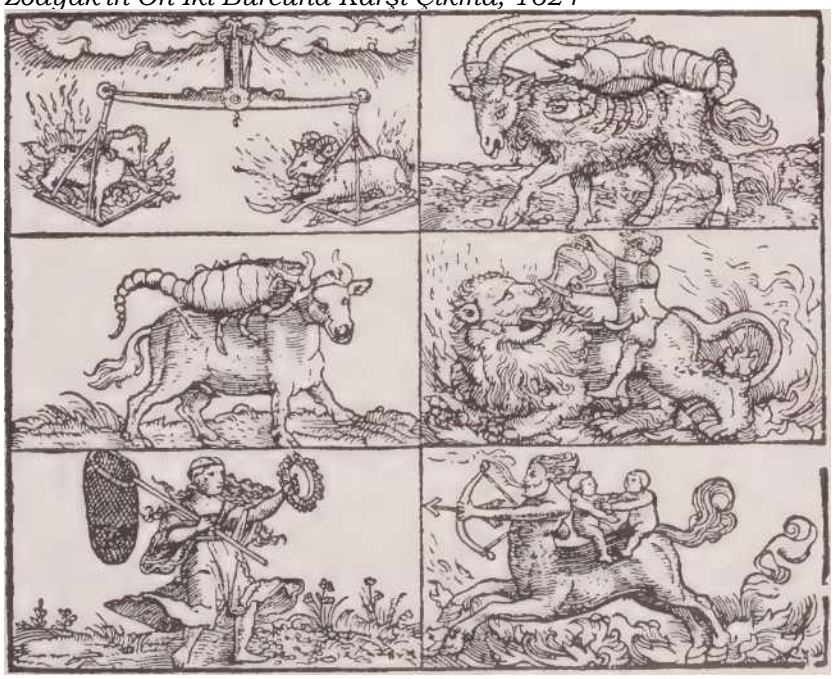
İlk altı evin tanımında, aynı görevleri ve yaşam alanlarını korurken karakterlerinin, onlara ait olmayan işaretler tonu belirlediğinde nasıl değişeceğini ara sıra önerdim. Üst altı evin farklılaşması daha da karmaşıktır çünkü bireysel temaları gerçekleştirmek için giderek daha fazla "dışsal" olasılık ortaya çıkar. Örneğin, her ev için çeşitli sosyal alanlarda gerçekleştirme mümkündür. Örneğin, tüm yardımcı meslekler hem sekizincinin anlamında hem de dokuzuncu evlerin hedefi olarak görülebilir ve onuncunun kamusal yaşamında kendini gerçekleştirme, on ikincinin görevleri ve on birinci evin geleceğe yönelik planları için olasılıklar sunar.

Genel olarak, mesleklere, yaşam durumlarına vb. somut göndermelerden kaçındım. Önsözde belirttiğim gibi, burada astrolojik yorumları ayrıntılı olarak sunmak değil, astrolojinin temel bir anlayışını aktarmaya çalışmak niyetindeyim. Elbette, bireysel burç, olasılıkların toplamının güçlü bir şekilde vurgulanmış bölümlerini sunar; ancak her burçta, var olan tüm olasılıkların tamamı da her zaman mevcuttur. Bireysel burçtan bağımsız olarak, her insan, zodyağın çeşitli işaretlerinde yakalandığı şekliyle, az çok belirgin bir şekilde tanımlanmış tüm duygusal tepki kalıplarına sahiptir, tıpkı her insanın, evlerde tezahür eden tüm yaşam alanlarıyla az veya çok karşı karşıya gelmesi gibi.

%

IV

Zodyak'ın On İki Burcuna Karşı Çıkma, 1624

Dörtlülerin EK'leri Zıt Yönlerin Çiftleri

Güneş'in görünür yıllık rotasını ekliptiğin on iki işareti boyunca izledik. Ekinoks ve gündönümlerinin dört ana noktası bize her biri üç ayı kapsayan dört çeyreği ve dört mevsimi verdi.

Buna uygun olarak, evlere bölünmeyle birlikte, Güneş'in görünür günlük seyrine, Güneş'in gün doğumunda, öğle vakti, gün batımında ve gece yarısındaki konumuna göre belirlenen dört kadrana dağılım ortaya çıktı. Bu kadranlar her biri üç eve bölünür, ancak bunlar eşit büyüklükte değildir ve burçlarla uyumlu değildir, aksine genellikle onları keser.

Burçların sembolik içerikleri ile evlerin sembolik içerikleri arasında benzerlikler vardır: on iki ev, burçlarda birbirleriyle uyumlu olmasalar bile, on iki burca karşılık gelir.

Burçların ve evlerin çeyrek veya kadran başına üç bölüme bölünmesi, tez, antitez ve sentez olarak adlandırabileceğimiz bir diziye yol açar. Eski astroloji rajas, tamas ve sattwa evlerinden veya kardinal, sabit ve değişken evlerden bahseder.

Kadranlar

Kadrandaki her bir kardinal veya açısal nokta, içerik olarak, yeni bir çeyreğin başladığı zodyağın bir kardinal burcuna karşılık gelir. Sonraki burç—ve ev—bir tür cevap veya bir karşı ağırlık sunar; bir sonraki evde, önceki eğilimlerin işlenmesi veya sentezi denenir. Zodyak burçlarını ele alırken buna değindim. Evler söz konusu olduğunda, kadranın son evindeki kardinal ve sonraki evi işleme veya anlama görevi belki de daha da açık bir şekilde ortaya çıkar.

Burcun alt yarısında, üçüncü ve altıncı evler Merkür tarafından yönetilir; üst yarısında, Jüpiter sayesinde, dokuzuncu ve on ikinci evlerin anlamı, yaşamın görevi ve hedefi olarak daha derinden kavranır veya varsayılır.

Eğer birinci evde ego hayata atılırsa ~Y—Cf o zaman ikinci evde hayatın temeli aranır ve ele geçirilir «-9.

Üçüncü evde bilgi biriktirilir; kişi kendini tanır ve kendi özgünlüğünü ifade etme ve sınırlama becerisi kazanır: Jf—$.

Dördüncü evde, kişi derinliklerle, köklerle veya büyüdüğü ve şekillendiği alemlerle ilişki arar. Burada, kişi ne kadar bilinçsiz olduğunun bilincine varabilir; kişi ne zaman başladığını ne de ne zaman biteceğini bilmediği bir psişik büyüme sürecinin içinde bulur kendini. Ay'ın görüntüsü, gelişimin faz benzeri olasılıklarını ve "dişil" ile, içimizdeki yin ilkesiyle ilişkiyi yansıtır: @—J).

Beşinci evde, içimizdeki “eril” veya yang ilkesinin hedef yönelimliliği farklılaştırılır. Burada, kişinin kendini döngüsel tekrarlardan kurtarması ve kendi iradesini ve gücünü yaratıcı, benzersiz bir şekilde, bilinçli bir ego olarak kullanması ihtiyacı doğar: S—©.

Karşıt prensipleri birleştirme gerekliliği şimdi altıncı evde ortaya çıkıyor: Dişil toplama ve eril ayıklama, nihayetinde kişinin yaşam tarzının ne kadar sağlıklı veya bütün olduğunu, kendisinin ne kadar bütün olduğunu ve hatta iş tarafından belirlenen günlük yaşamda bile, her iki prensip için kendi içinde ve birbirlerine karşı yer açmayı başarıp başaramadığını sorgulamasına yol açıyor: HP—Ç5.

Horoskopun üst yarısındaki her evin, alt yarısındaki karşı eve cevap verme veya orada yüklenen görevi yerine getirme ve üstesinden gelme görevi vardır.

Kardinal yedinci ev, Sen'e verilen yanıtla başlar ve Sen olarak bunun uygun bir tamamlayıcıya ve tamamlanmaya yol açması beklenir.Ben'in: —9.

Sekizinci evde, teslim olma, haklardan veya sahip olunan şeylerden vazgeçme zorunluluğundan kaynaklanan iç ve dış çatışmalarla sert bir yüzleşme ve hesaplaşma yaşanır: TTU— Bkz. E.

Dokuzuncu evde, kişi arkadaşlarının taleplerini ve daha geniş bağlamdaki konumunun bilgisini, kendisine üstün bir anlamın önsezisini veren yeni hedeflere tabi kılmaya zorlanır: /—2|.

Dördüncü ana ev, onuncu ev, bireye kendi olanaklarını ve tanınan yaşam temalarında ustalaşmak için karşı karşıya kalacağı görevleri gösterir: r&—X-

On birinci ev buna karşı çıkar: Burada görev, bireyin elde ettiği şey değil, “arkadaşlarıyla”, başkalarıyla veya başkaları için, geleceğe yönelik olarak düşündüğü şeydir: ^—?i—<?j.

Son olarak, on ikinci evde, talep tüm bencil hedeflerden kesin olarak vazgeçmektir. Toplam bağlam karşısında önemsiz görülen kişisel çıkarlar, üstün, anlamlı bir görevin hizmetine sunulmalıdır.

Sonuç olarak tüm çabalar, her bireyin yaşamın çokluğunda yalnızca küçük bir parça (bir balık) olduğu bilgisine akmalıdır. Her birimiz, gerçekten de, kendimizi her şeyin temsilcisi olarak görebiliriz, ancak yalnızca bütünsel bir bağlamın iyi bakımı altında olduğumuzu bilirsek. Bu göreve katılmak, yalnızca altta yatan anlamın en azından bir önsezisine sahip olduğumuzda mümkündür. Ancak tekrar tekrar hepimiz anlam mücadelesiyle ve şüpheyle, "düşmanlarla" savaşla karşı karşıyayız: X—%—'X-

Elementler

Her biri tez, antitez ve sentez anlamında birbirini izleyen üç evden oluşan dört kadranın dışında, dört element astrolojik değerlendirmelerde önem taşır. Evlerin sunduğu bireysel temaların somut olarak deneyimlenebilme biçimi için belirleyicidirler.

Ateş, toprak, hava ve su çeşitli psişik tutumlara veya tipik deneyimleme biçimlerine karşılık gelir (psikolojik tiplere benzer). Ancak bunlar basitçe dört psikolojik terime çevrilemez. Her bir element zodyağın üç farklı burcunda verilir ve üç varyantta değiştirilir veya modüle edilir. Dahası, birlikte göründüğü gezegenlere ve gezegenlerin işlevi tarafından nasıl eş belirlendiğine bağlı olarak farklı şekilde tezahür edecektir.

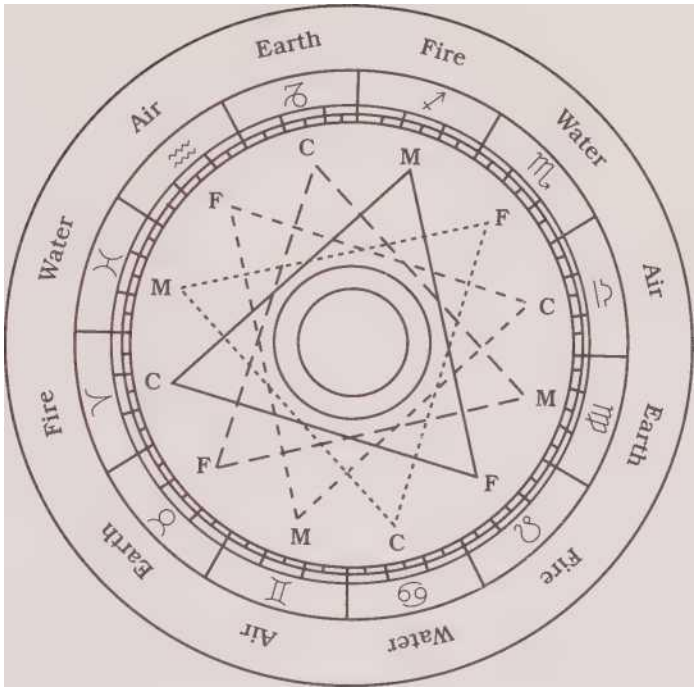
Örneğin, sırasıyla hava ve su için "zihinsel", "entelektüel", "spiritüel" veya "duygusal", "duygusal tonlu", "empatik" gibi çeviri girişimleri yetersizdir. Öğeler astrolojik semboller olarak anlaşılmalıdır ve diğer kavramları parafraze ederek tam olarak kavranamaz, ancak en fazla ipuçları ve imalar yoluyla yorumlanabilir.

Ateş elementi şu şekildedir: *Koç Y*
Aslan £2
Yay /
Toprak elementi şu şekildedir: *Boğa ft*
Başak TUP Oğlak ft
Hava elementi şu şekildedir: *İkizler H*
Terazi
Kova zz
Su elementi şu şekildedir:
Yengeç 69 Akrep TTU Balık X

Her bir element üç şekilde ve dahası her biri belirli bir evde temsil edilir: bir kez kardinal (C) evde, bir kez sabit (F) evde ve bir kez de değişken (M) evde.

Bu, daha önce kadranlar için olduğu gibi, bir kez daha tez, antitez ve sentez dizisi üretir: veya talep, yanıt ve diyalog: ve böylece, bireysel unsurların olağanüstü bir değişkenliği.

	Talep etmek	Cevap	Diyalog
	C	F	M
Ateş	Evet	*Q*	/
Toprak			mp
Hava	-tv		**H**
su	©	**rru**	X

Elementlerin farklı ifadeleri nedeniyle burçlar arasında nasıl güçlü bir dinamiğin ortaya çıktığını bir kez daha görüyoruz.

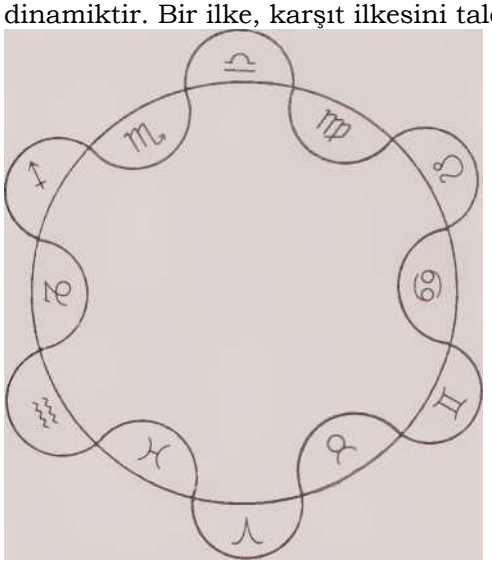
Kadranların, evlerin, burçların, elementlerin, gezegenlerin olası etkilerinin neredeyse sınırsız çeşitliliği ve bunların bireysel bir horoskoptaki çeşitli etkileşimleriyle karşılaştırıldığında, çeşitli psikolojik tipler tek boyutlu ve şematik görünür; bu da

yaratıcılarının tamamen farkında olduğu bir şeydir.

Zıt Çiftler

Zodyak burçlarını ele aldığımızda karşımıza bir başka enerji prensibi çıkar: Erkek ve dişinin, yang nitelikleriyle yin niteliklerinin tutarlı bir ritimde sıralanması.

Bu zıtlık çiftleri, gerginleşme ve gevşeme ritmiyle ilgilidir, ileriye doğru iten bir dinamiktir. Bir ilke, karşıt ilkesini talep eder ve yine bir sonraki ilkeyi ortaya çıkarır.

Bu dinamik aynı zamanda eril-dişil, sert-yumuşak, aydınlık-karanlık arasındaki bir gerginlik olarak da tanımlanabilir.

Tam da bu tür dinamik bir sürecin bağlamında, eril ve dişil terimlerinin hiçbir değer yargısıyla ilişkilendirilmediği, aksine bunların yalnızca bir bütünün tamamlayıcı parçaları veya yönleri olduğu bir kez daha açıkça ortaya çıkıyor.

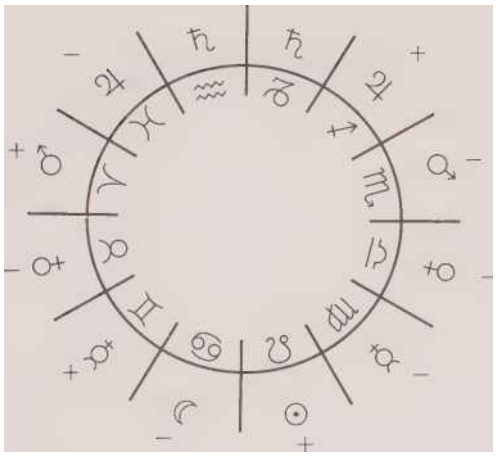

Eğer hala şüpheler varsa, gezegenleri burçlara atamak onları tamamen ortadan kaldıracaktır, çünkü yang ve yin ilkelerinin özünü temsil eden Güneş ve Ay dışında, tüm gezegenler biri daha aktif, diğeri daha pasif formda olan ve yang ve yin ilkelerine karşılık gelen iki burca atanmıştır.

Gördüğümüz gibi Mars bile "pasif" olabilir, yani acı çekebilir, mitin bildirdiği gibi kontrolü dışındaki güçlere teslim edilebilir. Venüs aktif olabilir, inisiyatifle dolu olabilir ve Merkür doğal olarak her iki alemde de mevcuttur, vb.

Burçlar basit bir diyagram değildir; gösterişsiz dış biçimiyle, içinde bol miktarda içerik barındırır.

+

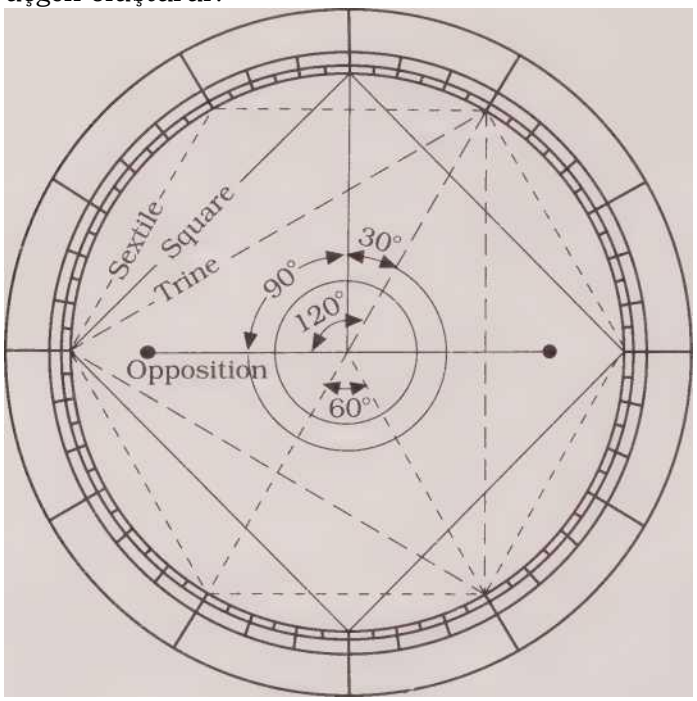
birçok düzeyde birbirine bağlı ve iç içe geçmiş. İlişkiler ne kadar görünür hale gelirse, ruhun dinamik yapısını ve çok sayıda düzeyini o kadar çok hissedebiliriz ki bu, her bireyde yeni bir yapılandırmada tekrar tekrar var olur.

Bakış açıları

Birçok kez değinilen ancak değerlendirmelerimize açıkça dahil edilmeyen şey açılardır. Açılar, bakış açımızdan çeşitli gezegenleri gördüğümüzde ve onları hayali düz çizgilerle birleştirdiğimizde ortaya çıkan açısal ilişkilerdir.

Böyle bir açının her iki tarafında, açıya karşılık gelen 90°, 120°, 60° (yani kare, üçgen, altmışlık vb.) açılar oluşturan bir gezegen durur.

Görünüşte aynı hizada olan iki gezegen kavuşum halindedir; gözlemci için, Dünya'dan eşit uzaklıkta olmasalar bile, çakışırlar. 180°'lik bir açı oluşturan iki gezegen (örneğin, biri doğuda ve biri batıda ufukta) karşıt konumdadır. İki gezegenin oluşturduğu açı 90° ise, gezegenler bir daire içine çizilmiş bir dörtgenin iki uç noktası gibi karedir. Dolayısıyla, 120° ayrı gördüğümüz iki gezegen, bir daire içine çizilmiş bir eşkenar üçgenin köşelerinde bir üçgen oluşturur.

Antik çağlardan beri yalnızca belirli açılar "etkili" olarak kabul edilmiştir. Bu açılar, insanların geometrik içgüdülerine sahip oldukları belirli sayısal ilişkilere karşılık gelmek zorundaydı; tıpkı insanların yalnızca belirli dalga boylarındaki sesleri duyabilmesi gibi.

En önemli açılar kavuşum p, karşıtlık o°, kare □, üçgen A ve sekstil *; daha zayıf veya "küçük" açılar arasında yarı kare (45°) L, yarı sekstil (30°) v, sesquikare (135°) Q ve beşgen (150°) a bulunur. Çemberin daha fazla alt bölümü mümkündür; ancak açılar ne kadar küçükse, spekülasyonda kaybolma tehlikesi o kadar artar.

Açılara açıkça tanımlanmış bir anlam yükleyemeyiz. Hatta "uyumlu" (üçgenler durumunda) ve "uyumsuz" (daire kare olduğunda) tanımlamaları bile yanıltıcıdır. Enerji ilkesini izleyerek gerginlik ve gevşemeyi düşünürsek anlamlarına daha da yaklaşırız. Kare ve karşıtlık gerginlik açılarıdır; üçgen ve altmışlık gevşemiş açılardır, çünkü burada gezegensel enerjiler kolayca birlikte akar. İki enerji kavuşumda karışır. Bunların karışmasının veya birleşmesinin yararlı olarak deneyimlenip deneyimlenmeyeceği bireysel gezegensel enerjilere bağlıdır. Gevşemiş veya uyumlu açıları kabul etmek daha kolaydır. Gerilim yüklü açılar daha zor görevler, huzursuzluk, ancak aynı zamanda deneyimsel alanda dinamizm anlamında gerginlik getirir.

Üçgende tam olarak 120° ayrı olan gezegenler aynı elementi paylaşır ve zaten birbirlerine bağlıdırlar.31 İki enerji birbirlerine giden yolu bulacaktır, bu da takviye veya karşılıklı destek yaratacaktır. Bir sekstil (yarım üçgen) buna benzerdir, ancak zayıflamış bir formdadır.

Birbirlerine karşı duran gezegenler, zodyakın veya evlerin kutup burçları örneğinde öğrendiğimiz gibi, zıt iddiaları olan iki enerjidir. İki gezegeni rakip olarak da düşünebiliriz: spor (örneğin tenis) gibi bir bağlamı paylaşıyorlarsa, güçlerini her biri kendi avantajına göre

ölçebilirler. Oyun devam ettiği sürece, birbirlerine göz kulak olurlar, "birbirleriyle top oynarlar." Birbirlerini gözden kaybettikleri anda, güçleri tamamen zıt alanlara doğru akar; sonra her biri tek başına çalışır ve bazı koşullar altında, biri diğerine karşı güçlü bir şekilde çalışır.

Karede durum farklıdır. Burada iki enerji gergindir; birbirlerinden uzaklaşmaya çalışırlar; birbirlerini (köşeden) göremezler veya görmek istemezler. Birbirlerine arkadan saldırır ve birbirlerini rahatsız eder, rahatsız eder ve sinirlendirirler. Göremediğimiz şey bilinçdışıdır; bilinçsizce gerginliğe teslim ediliriz. Bu yönler özel dikkat gerektirir: tekrarlanan "rahatsızlıklar", engellemeler, olaylar, engeller yoluyla, nihayetinde onlara dikkat etmeli ve onları, onlar tarafından şekillendirilen kişiyi kırılma noktasına kadar tekrar tekrar zorlayan, birbirinden uzaklaşmaya çalışan iki enerji olarak kabul etmeliyiz. Bunları fark edersek, onları görme yeteneğimizi keskinleştirir ve bize saldırmadan önce onları dahil etmeyi öğreniriz. Gerilim yönleri, bilinçli olmamız için bizi özel bir dereceye kadar zorlar.

Yönler ruhun dinamik oyununa işaret eder ve hangi deneyim kalıplarının daha kolay bilinçli hale gelebileceğini ve hangilerinin bilinçli katılımdan daha fazla çekilme eğiliminde olacağını tahmin etmemize olanak tanır. Bu dinamik, bireyde doğuştan vardır ve dış dünya kişiyi belirli bir soruna zorlamadan önce mevcuttur.

Horoskopta yansıyan tipik tekrarlar aracılığıyla arketipal yapılarımızla karşılaşabilir ve bunları öz doğamıza ait olarak kabul etmeyi öğrenebiliriz.

Bilinçlendirme

Temel yapımız doğum anından itibaren içimizde mevcuttur, ancak tüm yaşamımız boyunca, ölüm anımıza kadar görevimiz başlangıçtan beri olduğumuz şeyi olmak ve onu tamamlamaktır.

İnsanda —her organizmada olduğu gibi— bir entelechy vardır: kendi içinde zaten bir hedef (telos) olarak gerçekleşmesini barındırır. Entelechy, organizmanın ve içindeki süreçlerin gelişimini birleşik, hedef odaklı bir şekilde yöneten biçimlendirici güçtür.

İki kutup, yin ve yang, bilinç ve bilinçdışının bizi koşullandırması ve ileriye doğru itmesi dinamiğin en temel parçasıdır. Bilinçli bir şekilde kat ettiğimiz bir yaşam yolu (Jung buna bireyleşme süreci adını vermiştir) bilinçli ve bilinçsiz kişilik unsurlarının sentezinden ortaya çıkacaktır. Bu, her iki tarafı bir araya getirme meselesidir, bilinçsiz olan her şeyin bilinçli hale getirilmesi gerektiği veya getirilebileceği anlamında onları iptal etme meselesi değildir. Tam tersine: çeşitli alemlerdeki payımızı gösteren tam olarak burçtur.

Burç, kişisel yapılarımızın, doğuştan gelen potansiyellerimizin ve olasılıklarımızın bilincinde olmamızı sağlayabilir. Bizi bastırılmış veya hiç görülmemiş ve karanlık bir varoluşa yol açan psişemizin yönleriyle yüzleşmeye; kişisel bilinçdışımızın parçalarıyla yüzleşmeye zorlar. Bunun ötesinde, astrolojik sembollerde kodlanmış olan, kolektif olarak tanınan deneyimleme kalıplarının bireyin payını gösterir. Bu semboller, bir yandan, insanlığın kolektif bilincini temsil eder; diğer yandan, tüm deneyimleri ön koşullandıran, kolektif bilinçdışının arketipleri olan insan deneyimleme biçimlerinin biçimlendirici ilkel kalıplarını içerir.

Başlangıçta, hayat sürecimiz boyunca horoskopta yansıtılan a priori var olan “bütünlük potansiyelini” (Jung) kısmen, bireysel yönleriyle deneyimliyoruz; ancak kademeli olarak çeşitli parçaların bir sentezine ulaşabiliriz. Hayat süreci boyunca, orijinal, potansiyel bütünlük önce eski bir deyişin anlamında gerçek bütünlük ve eksiksizlik haline gelmelidir: “Kimsen o ol.”

♦

Notlar

1. Jung, 1950'de şöyle yazmıştı: "Her iki bilimin, bilinçdışının psikolojisi ve atom fiziğinin, benzersiz bir şekilde uyuşum gösteren kavramlara ulaşması dikkat çekicidir. . . . [Biz] bilinçdışı ruhun da zamanın artık zaman olmadığı ve uzayın artık uzay olmadığı bir uzay-zaman sürekliliğinde var olduğu sonucuna varıyoruz. Buna uygun olarak, nedensellik de orada işlemeyi bırakır. Fizik aynı sınıra çarpar" (1972, s. 177).
2. Örneğin, Duerr (1986), Heisenberg (1984), Kakuska (1984) ve Capra'ya (1976) bakınız.
3. Kepler, armonikler, yani “oktav işlemleri” temelinde gezegensel hareketlerin üçüncü yasasına ulaştı; aynı şekilde kürelerin armonisini, gezegenlerin seyrinden, hızlarından ve birbirlerinden uzaklıklarından kaynaklanan çok sayıda müzikal armoniyi yeniden keşfetti.
4. 'İnsanın yaşamsal kapasitesi yalnızca yıldızların ışınlarına özgü armonileri değil, aynı zamanda sesin kendi fenomenlerinde bulunan armonileri de içerir. İnsanın yaşamsal

kapasitesi tonları, onlara ait bir nesne gibi kulaklarıyla içer. Ancak yıldızların radyasyonlarını gözleriyle değil, daha çok yukarıda açıklanan o karanlık yol ve bilme araçlarıyla alır ve bunları bunlarla ilgili armoni fikirlerine karşı test eder. Çünkü kendini gözlere sunan şey söylemsel bilgiye hizmet eder; ancak armonilerin bilgisi kavramsallaştırma olmadan gerçekleşir" (Strauss ve Strauss-Kloebe 1981, s. 191).

5. 'Zeus'un doğduğu birçok yer vardı, Athena'nın dünyaya geldiği birçok yer vardı. . . . Buna inanan kişi, belki de Yunanlıların 'gerçek' yer konusunda anlaşamadıkları düşüncesiyle açıklanabilecek olan bu çelişkileri bulmalıdır... efsanevi mekanın özünü tamamen yanlış anlamıştır" (Huebner 1985, s. 309).
6. Kaynaklar özel olarak belirtilmediği takdirde, Yunan mitlerine ilişkin aşağıdaki anlatımlar Kerenyi (1951), Burkert (1977), Lurker (1984), Ranke-Graves (1960), Schadewaldt (1956) ve WF Otto'ya (1961) dayanmaktadır.
7. Kader tanrıçaları Moirai'lerdir, "paylaştırıcılar", "danışman Zeus'un en yüksek konumu verdiği... ölümlü insanlara insanların sahip olduğu şeyleri dağıtırlar, iyi ve kötü için" (Teogoni 904, 906). Büyüme tanrıçaları Horae'dir: iyi düzen, yasa ve barış. Zarafetler üçtür ve "güzel yanaklarla... kapaklı gözlerinin bakışından şaşkın bir aşk damıtılır" (Teogoni 908-911).
8. Hesiod'a göre, Hephaestus tek başına Hera tarafından tasarlanmış ve doğmuştur. Buna rağmen, Hera onu sevmemiştir; aksine, çirkinliği yüzünden onu Olimpos'tan atmıştır, bundan sonra da topal kalmıştır. Fakat o tamamen bir annenin oğlu, Satürn'ün varisi olarak kalmıştır: büyük becerisiyle Venüs'ü bağlamaya ve onu bağlı tutmaya çalışmıştır.
9. “Kavuşum” “birlikte parlayan” anlamına gelir. Alt kavuşumlarda Venüs, Dünya’nın yakınında, Güneş ile Dünya arasındadır; parıltısı Güneş’in parıltısıyla birleşir, yani Venüs görünmez (“yeni Venüs”).
10. Maia, Titan Oceanus'un torunu olan Atlas'ın kızıdır. Apollo'nun (Hermes'in ağabeyi) annesi Leto, bu nedenle Hera gibi "rütbe olarak daha yüksektir".

11. Almanca'da ay kelimesinin eril cinsiyette olması, eril ruha karşılık gelen bir etkinlik olan Germen kökü olan me'den gelir. Ay, zamanı ölçmenin temeli olarak hizmet etti. Ancak Eski Yüksek Almanca'da eril form mano'ya ek olarak dişil bir form olan manin de vardı; Orta Yüksek Almanca'da eril mane'ye ek olarak dişil moenin vardı. Antik dillerde, ölçmekten ziyade ışıma (Selene/selas ve Luna/lunare) odak noktasıydı ve ay dişil olarak deneyimleniyordu. Ancak ay kelimesinin dişil cinsiyeti hem ışımaya hem de ölçüme uygundur; dişil döngü ve büyümenin ölçümü de bunlara karşılık gelir (Kluge 1975).
12 Hıristiyanlıkta benzer şekilde döngüsel bir bayram Paskalya'dır. Her Paskalya kutlaması bir sevinç çığlığıyla başlar: Mesih yükseldi! Paskalya ayrıca ay ile ilişkilendirilir: Diriliş, ilkbaharın ilk dolunayından sonraki Pazar günü kutlanır.
13. Bu etkiyi üreten kuvvet veya güç horoskopta kavranamaz. Jungcu tabirle, bu Benlik, diğerlerini birbirleriyle olan bağlantılarında yapılandıran ve onları "yönlendiren" arketip olurdu; dinsel dilde buna Tanrı diyebiliriz. Doğum horoskopunda, Benliği en iyi şekilde resmin merkezinde, toplam enerji alanının veya tüm psişik yapının boş orta noktasında hayal edebiliriz.
14. Kendimi kuzey yarımkürede orta enlemlerde yapılan ve ilgili astrolojik ifadelere yol açan gözlemlerle sınırlayacağım. Ayrıca, yalnızca burçların ve burçların güncel tanımlarına atıfta bulunacağım, kökenlerine veya yıldızların ve adların daha önceki kombinasyonlarına değinmeyeceğim.
15. Gökler Dünya etrafında 366 kez dönerken Güneş sadece 365 kez döner. Bu nedenle, güneş ve yıldız zamanları eşzamanlı değildir. (Basitlik adına, gök cisimlerinin hareketlerini bize göründükleri gibi tanımlayacağım.)
16. Bugün çıplak gözle görebildiğimiz yaklaşık 5.000 yıldız biliyoruz; orta güçteki dürbünler yaklaşık 50.000 ila 60.000 yıldız olduğunu ortaya koyuyor. Dünyadaki en büyük aletlerle çekilen fotoğraflarda görülebilen toplam yıldız sayısı yaklaşık 10 milyardır, ancak bu sayı bile evrendeki tüm yıldızların toplamının yalnızca çok küçük bir oranını temsil eder.
17. Yunanca ekleipsis kelimesi “karanlık” anlamına gelir. Yalnızca bu düzlemde Güneş, Ay ve Dünya düz bir çizgi üzerinde yer alabilir ve yalnızca bu nedenle güneş ve ay tutulmaları olayının gerçekleşmesi mümkündür.
18. Elbette gündüzleri Güneş'in arkasındaki takımyıldızları göremeyiz çünkü Güneş çok parlak parlar. Ancak geceleri gözlemleyebildiğimiz yıldızların hareketini hesaplayarak, günlük gökyüzünde Güneş'in arkasında hangi takımyıldızların "durduğunu" biliyoruz.
19. Sabit yıldızlarla karşılaştırıldığında gezegenlere olan uzaklık oldukça küçüktür: Merkür, Güneş'e 36 milyon mil uzaklıktadır; Dünya, Güneş'e 93 milyon mil uzaklıktadır; Venüs, Güneş'e 67 milyon mil uzaklıktadır: ve Mars, Güneş'e 142 milyon mil uzaklıktadır.
20. Hatırlayacağımız gibi, mevsimler Dünya ekseninin eğimi tarafından belirlenir. Kuzey veya güney yarımküre Güneş'e doğru eğilir ve sırasıyla daha yoğun ışık olayını ve dolayısıyla daha fazla sıcaklığı deneyimler.
21. Brehm'in hayvan yaşamını aşırı derecede insanlaştırdığı yönündeki haklı itiraz, ancak bu bağlamda bizim amacımıza uyabilir: Biz tam da insanlığın hayvanlara ve aynı zamanda yıldızlara yansıttığı şeylerle ilgileniyoruz.
22. Karolenj döneminden kalma resimli bir el yazması, bu ikizleri hâlâ kesin bir şekilde İkizler takımyıldızıyla ilişkilendiriyor.
23. "En yüksek yükseklik" örneğin, 50° boylamda Güneş'in öğle vakti doğrudan zirvede olacağı anlamına gelir. Zodyak işaretlerinin sabit yıldızların etkin kuvvetiyle hiçbir ilgisi olmadığı gözlemimiz Yengeç burcunda oldukça belirgindir. Takımyıldız özellikle etkileyici değildir çünkü hiç parlak yıldız içermez, bunun yerine sadece ayın çapının üç katı bir alana dağılmış yaklaşık beş yüz küçük yıldızdan oluşan gevşek bir koleksiyondur. Bu yüzden eski Yunanlılar buna sadece "sis" veya nephele, "bulut" adını vermişlerdir, ta ki
Bu yıldızlarda yengeç takımyıldızı olan Yengeç'i "tanıdılar".
24. Hera (Juno) gündönümü ayı olan Haziran'a isim verirken, Mars da Mart'a isim vermişti.
25. Karısı Rhea'nın gazabından kurtulmak isteyen Satürn, aygır kılığında perisi Philyra'ya yaklaşır ve sentor Chiron'u doğurur.
26. Tanrı'nın Oğlu, Kurtarıcı İsa Mesih'in adının ilk harfleri ichths, "balık" kelimesini verir.
27. Burçtaki tüm gezegenler balık burcunda, Balık burcunda yer almaz: daha ziyade, muhtemelen zodyakın diğer burçları arasında dağılmışlardır. Bu, çeşitli çatışmaların dinamiğine yol açan karşıt güçlere yol açar.
28. Bilimsel düşünce tarzımıza göre, bu tür atamalar saçma görünebilir çünkü bunlar doğa bilimlerinin elindeki araçlarla doğrulanamaz. Biz daha çok insanın telkin edilebilirliğine işaret etme eğilimindeyiz. Ancak akupunktur ve akupresür yoluyla dikkatimizi çeken Çin tıbbını hatırlarsak, doğa bilimlerimizin bakış açısından algılayamadığımız vücudun çeşitli organ sistemleri arasında bile ilişkiler olduğuna kendimizi ikna edebiliriz.
29. Sembolik ifade alanında kalmak için, antik çağlardan beri geçerli olan evler terimini kullanmaya devam ediyorum. "Tarlalar" kavramı, fiziksel gerçeklikler anlamında doğa bilimlerinden gelen bir terim olarak kolayca yanlış anlaşılabilir.

30. Evde ek işaretler temsil edildiğinde (30°'den büyük olabilir), özellikle gezegenler bu ek işaretlerde olduğunda, bu yaşam alanının nasıl deneyimlendiğini de belirlerler. Ancak evin başladığı işaret tonu belirler.
31. Ayrıca, belirli bir dereceye kadar kesin olmayan, ancak belirli bir "küre" (yani, bir gezegeni çevreleyen değişken büyüklükteki küresel bir uzay) içinde meydana gelen ilişkileri de yönler olarak dahil ediyoruz.

Bibliyografya

Adler, O. 1950. Das Testament der Astrologie. Einführung in die Astrologie als Geheimwissenschaft, cilt. 1, Die allgemeine Grundlegung der Astrologie—Tierkreis und Mensch. Viyana.

Barz, H. 1979. Vom Wesen der Seele. Stuttgart.

Boll, F., C. Gezold ve W. Gundel. 1977. Stemglaube und Stemdeutung: Die Geschichte und das Wesen der Astrologie. Darmstadt.

Borchardt, W., çev. 1924. Namen Homers'ın yönetimindeki Altionische Goetterlieder. Münih.

• 1957.*Einzelbanden'deki Gesammelte Werke: Gedichte. Stuttgart.*

Brehm, AE 1876-1878. Thierleben, 12 cilt. Hamburg'da, 1953.

Burkert, W. 1977. Griechische Religion der archaischen und klassischen Epoche. Stuttgart.

Capra, F. 1976. Fiziğin Tao'su. Boulder, Colo.: Shambhala.

Duerr, HP, ed. 1986. Fizik ve Transzendenz: Die grojien Physiker, Jahrhunderts'in Wunderbaren'la birlikte begegnung'unu ortaya çıkarıyor. Bern.

Freud, S. 1938. Totem ve tabu. Sigmund Freud'un Temel Yazıları'nda. New York: Modem Kütüphanesi.

Goethe, Johann Wolfgang. 1950. Samtliche Gedichte, cilt. 1. Zürih.

Heisenberg, W. 1984. Physik und Philosophie. Frankfurt'ta.

Hesiod. Teogoni. Hesiod'da, Richmond Lattimore, çev. Ann Arbor, Mich.: Michigan Üniversitesi Yayınları, 1959.

Hine, D., çev. 1972. Homeros İlahileri ve Kurbağalar ve Fareler Savaşı. New York: Atheneum.

Homeros. Homeros'un Ricud'u. Richmond Lattimore, çev. Chicago: Chicago Üniversitesi Yayınları, 1951.

.*Homeros'un Odysseia'sı: Modern Bir Çeviri. Richmond Lattimore,*

çev. New York: Harper and Row, 1965.

Hübner, K. 1985. Die Wahrheit des Mythos. Münih.

I Ching veya Değişim Kitabı, 3. basım. R. Wilhelm ve C. Baynes, çev. Princeton, NJ: Princeton University Press, 1967.

Jung, CG 1948. Teslis dogmasına psikolojik bir yaklaşım. CW 11:107-198'de. Princeton, NJ: Princeton University Press, 1969.

. 1952. Eşzamanlılık: Nedensel olmayan bir bağlantı ilkesi.*CW*

8:417-532. Princeton, NJ: Princeton Üniversitesi Yayınları, 1969.

. 1972.*Özet, cilt. 1-3. A. Jaffe ve G. Adler, eds. Olten ve*

Freiburg.

Kakuska, R., ed. 1984. Andere Wirklichkeiten: Die neue Konuergenz von Naturwissenschaften und Spirituellen Traditionen. Münih.

Kerenyi, K. 1951. Yunanlıların Tanrıları. New York: Thames ve Hudson.

Kluge, F. 1975. Woterbuch der deutschen Sprache'nin etimolojisi. Berlin.

Lurker, M. 1984. Worterbuch der Sembolik. Zürih.

Moritz, KP ve Götterleherde veya mitolojik Dichtungen der Alten. Bremen.

Otto, W. 1961. Die Götter Griechenlands: Das Bild des Göttlichen im Spiegel des griechischen Geistes, 5. baskı. Frankfurt'ta.

. 1956.*Theophania: Der Geist der altgriechischen Religion. Hamburg.*

Ranke-Graves, R. v. 1960. Griechische Mythologie: Quellen und Deutung, 2 cilt. Hamburg.

Riemann, F. 1977. Lebenshilfe Astrologie: Gedanken und Erfahrungen. Münih.

Yüzük, T. 1956-1973. Astrologische Menschertkunde, 4 cilt. Zürih.

Schadewaldt, W. 1956. Griechische Stemsagen. Frankfurt'ta.

Sfountouris, A. ve Stembilder: Blicke in den Nachthimmel. Zürih.

Strauss, HA ve S. Strauss-Kloebe. 1981. Die Astrologie des Johannes Kepler: Eine Auswahl aus seinen Schriften. Fellbach.

Strauss-Kloebe, S. 1934. Ueber die Psychologische Bedeutung des astrologischen Semboller. Eranos Jahrbuch'ta 1934.

___ . 1968. Kosmische Bedingtheit der Psyche. Weilheim.

___ . 1984.*Kişiye Özel Koşullar: Geburtskon-*

Yıldız ve Psikodinamik. Zürih.

Tillich, P. 1964. Die Frage nach dem Unbedingten. Gesammelte Werke'de, cilt. 5. Stuttgart.

Xylander, E. v. 1971. Lehrgang der Astrologie: Die alteste Lehre vom Menschen in heutiger Sicht. Zürih.

Astroloji/Psikoloji

TANRILAR VE GEZEGENLER: ASTROLOJININ ARKETIPLERI

Mars ve Venüs aşık olduğunda ne olur? Jüpiter, zor babası Satürn'e karşı kendini nasıl savunur? Merkür, görünmezlik şapkası ve kanatlı ayakkabılarıyla kime koşar?

CG Jung'un psikolojisinden yararlanan F.llynor Barz, gezegensel tanrıların mitlerini anlatarak astrolojinin temellerine bakıyor. İlgi çekici ve eğlenceli sunumu, hem psikoloji hem de astroloji için yeni ve şaşırtıcı içgörüler de sunuyor.

Antik tanrıların tuhaflıklarını ve karakteristiklerini sembolik olarak kendi insan ruhlarımızdaki olasılıklar olarak anladığımızda - astrolojide gece gökyüzünün büyük ekranına yansıtılan - insan ruhunu açıklayan çoğu psikolojik modelden daha incelikli olabilecek bir antik insan bilgeliği alanı keşfederiz. Burçta tanımlandığı gibi, içsel olarak var olan birçok benzersiz olasılığı kullanmak ve gerçekleştirmek hayat boyu süren bir görevdir.

Tüm kişiler, bu astrolojik sembollerde yeniden keşfettiğimiz aynı temel deneyim yeteneklerine sahiptir. Ancak bu temel güçlerin etkileşimi, her bireyde tamamen benzersiz bir şekilde, natal horoskopa karşılık gelecek şekilde ortaya çıkar. Bu kitap öncelikle astrolojiyle ilgilenen amatörlere hitap eder. Ancak aynı zamanda astiologlar tarafından nadiren düşünülen bir bakış açısını da önerir. Ve ilgili psikologlar için, psikolojiyle beklenenden daha derin bir şekilde ilişkili bir bilgi ve deneyim alanı, bir materyal zenginliği ortaya çıkar.

Ellynor Barz 1931'de Silezya'da doğdu. Hamburg ve Tübingen'de pedagoji ve teoloji okudu ve Miami, Florida'da Eleftherys ile psikodrama, ayrıca Zürih'teki CG Jung Enstitüsü'nde analitik psikoloji ve Heidelberg'de Sigrid Strauss-Kloebe ile astroloji eğitimi aldı. Evli, dört çocuğu var ve Zürih yakınlarındaki Zumikon'da psikoterapi pratiği sürdürüyor.

-8d

ISBN n-13302'1-71-3